

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

Ἡρωικός

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5613)

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΗΡΩΙΚΟΣ.

PROOEMIUM.

In Heroico scriptor id egit, ut principes utriusque exercitus circum Trojam olim digladiatos novo splendore illustraret. Requirebat heroum cultus, quem superstitio magis magisque auxerat,¹⁾ ut illi post fata evecti ad dignitatem δαυμόνων mortalibus salutarium²⁾ virtute ornarentur humanum modum superante,³⁾ pariter atque ipsi multo excesserant corporis amplitudine deteriorum posteritatem.⁴⁾ Primum quidem in iis locum tenet Achilles, sed varietate meritorum est superior etiam illo Palamedes,⁵⁾ Homero ejusque aequalibus nondum cognitus et a Cyclicis demum in fabulas Trojanas inductus, qui fuit idem fortissimus et sapientissimus,⁶⁾ Chirone doctior et ingeniosior,⁷⁾ omnium fere inventor artium ac quasi primus σοφιστής, quo tanquam auctore suae artis superbit Noster; cujus ab ore pependisse dicuntur Achilles, Protesilaus, Ajax Telamonius;⁸⁾ cui Ulysses homo versutus, sed a sapientia longe remotus interitum paravit, cum ab eo se superari intelligeret; quo injustissime et indignissime interemto ira et Achillis exarsit — negatur enim ob ereptam Briseida⁹⁾ Graecis succensuisse — et Neptuni, cui Graecorum duces nonnulli ac maxime Ulysses graves necati nepotis dederunt in reditu poenas.

Peculiaris quoque fuit Philostrato caussa, cur in laudes heroum et maxime Achillis incumberet: Caracalla imperator videbatur sibi alter Achilles et Alexander;¹⁰⁾ scriptor autem in contubernio Juliae Domnae vivens peregrinari cum ea solitus filii quoque gratiam quaerere cogebatur;¹¹⁾ quod effecisse illum dixerim hujus libri descriptione. Suspicio haec si vera, temporum ratio circa annos CCXI—CCXVII editum esse docet.

Falso judicatum ab Oleario, consilium illi in conscribendo Heroico praecipuum id fuisse, ut reprehenderet Homerum,¹²⁾ jam liquet; quin ipse cavit, ne quis in eam de se opinionem incide-

¹⁾ Vide Paus. I, 34, 2.

²⁾ cf. 294, 4.

³⁾ Hoc argumentum eximie illustratum est a Jacobsio in Praef. ad Versionem germ. Heroic. p. 7.—12.

⁴⁾ cf. 288, 2 sqq.

⁵⁾ Vide Otto Jahn dissert. de Palamede. Hamb. 1836.

⁶⁾ Comparetur V. Ap. 71, 26 cum 311, 26.

⁷⁾ cf. 308, 24 sqq.

⁸⁾ cf. 311, 19, 24 et 28.

⁹⁾ Locus non unam ob causam memorabilis est 302, 11—18.

¹⁰⁾ vide Herodian. IV, 8. Dio Cass. LXXVII, 16.

¹¹⁾ Id ex V. S. 274, 3 perspicias.

¹²⁾ Ait ille, p. 547: »agit hoc opere Philostratus 'Ομηρομάστιγα ex instituto, qualem se in aliis scriptis etiam, ubicunque occasio tulerit, ostendit.« Redarguit eum Jacobs, l. c. et jam antea Seybold in Praef. ad Vers. Germ.

ret, non semel digressus ¹⁾ in poetae laudes. Aegre quidem ferebat ab illo narrari quaedam diis heroibusque indigna, ²⁾ ut alii quoque ejus aetatis scriptores de puerorum institutione solliciti; quamobrem conatur talia ex ingenio mutare, suum cuique, si ab Homero minus juste judicari aut plane negligi videretur, tribuere, ³⁾ et ad severiorem honestatis normam nonnulla exigere. Platonem ea in opera ante oculos habuit, ⁴⁾ etiam Troicum Dionis, unde repetit, ⁵⁾ quae illum serio scripsisse non facile crediderim.

Praeter Homerum maxime tragoedias noverat; Cyclicos, si non ignoraverit, certe parum attendisse dicas; etenim, si quae in eorum carminibus commemorata hic redeunt, etiam a tragicis usurpata sunt, quem fontem celebriorem fuisse constat.

Liber satis utilis habendus propter servatas populares fabulas ⁶⁾ et complura ex tragoediis, ut ex Euripidis Palamede, ⁷⁾ nec archaeologis, ⁸⁾ qui artis veteris monumenta tractant, negligendus; at caute adhibeatur oportet, alioquin inde ducemus, quasi antiqua, quae ipse scriptor commentus est. Exemplo sit Polyxena sibimetipsa in Achillis sepulcro mortem consciscens, ⁹⁾ de qua fabella vide, quae monet Welcker Trag. 183.

Ex lectoribus Heroici primum aetate novimus Menandrum rhetorem, ¹⁰⁾ sequuntur Heliodorus

¹⁾ cf. 300, 22 sqq. 317, 23 sqq. et obiter 320, 32.

²⁾ cf. 301, 21. 302, 18. 304, 29. 305, 1. 315, 32. 321, 35.

³⁾ Non possum, quin h. l. adscribam Goethii judicium: „Die eigentliche Kraft und Wirksamkeit der Poesie, so wie der bildenden Kunst, liegt darin, dass sie Hauptfiguren schafft und alles, was diese umgibt, selbst das Würdigste, untergeordnet darstellt. Hierdurch lockt sie den Blick auf eine Mitte, woher sich die Strahlen über das Ganze verbreiten, und so bewährt sich Glück und Weisheit der Erfindung, so wie der Composition einer wahren alleinigen Dichtung. Die Geschichte dagegen handelt ganz anders. Von ihr erwartet man Gerechtigkeit; sie darf, ja sie soll den Glanz des Vorfichters eher dämpfen als erhöhen. Deshalb vertheilt sie Licht und Schatten über alle; selbst den Geringsten unter den Mitwirkenden zieht sie hervor, damit auch ihm seine gebührende Portion des Ruhmes zugemessen werde. Fordert man aber aus missverständlicher Wahrheitsliebe von der Poesie, dass sie gerecht sein solle, so zerstört man sie alsobald, wovon uns Philostrat in seinem *Heldenbuche* das deutlichste Beispiel überliefert. Sein dämonischer Protesilaus tadelt den Homer desshalb, dass er die Verdienste des Palamedes verschwiegen und sich als Mitschuldigen des verbrecherischen Ulysses erwiesen, der den genannten trefflichen Kriegs- und Friedenshelden heimtückisch bei Seite geschafft. Hier sieht man den Uebergang der Poesie zur Prosa, welcher dadurch bewirkt wird, dass man die Einbildungskraft entzügelt und ihr vergönnt, gesetzlos umherzuschweifen, bald der Wirklichkeit, bald dem Verstand, wie es sich schicken mag, zu dienen. Eben unserer Philostrate sämtliche Werke geben Zeugniß von der Wahrheit des Behaupteten. Es ist keine Poesie mehr, und sie können der Dichtung nicht entbehren.“ cf. „Philostrats Gemälde“ in *Sämmtl. Werke*. Stuttgart und Tübingen, 1840, Bd. 30, p. 426 sq.

⁴⁾ Vide Plat. Rep. II, 378–383. III, 388–392, quem respicit Dio Chrysost. LIII. p. 635 ed. Emper.

⁵⁾ cf. 195 (333 R). 206 (248 R) cum 301, 26 et 322, 1, 3, 9.

⁶⁾ Eo pertinent, quae inde a 292, 12 enarrantur. cf. Köhler *Mémoire sur les îles et la course consacrées dans le Pont-Euxin à Achille*. p. 57.

⁷⁾ Itaque multum eo usus est Welcker in libro eximio „Die griechischen Tragoedien etc. p. 505, sqq.

⁸⁾ C. O. Müller *Archaeol.* 631. „Bei Philostratos, Heroika, erscheinen die Heroengestalten durchaus bis in die feinsten Züge charakteristisch.“

⁹⁾ cf. 323, 26.

¹⁰⁾ Menander haec dicit (IX, 249): ὅταν ἀπλουστέρα τυγχάνῃ (ἢ ἀπαγγελία) καὶ ἀφελεστέρα, οἷα ἡ Ξενοφώντας καὶ Νικοστράτος καὶ Δίωνος τοῦ Χρυσόστομον καὶ Φιλοστράτου τοῦ τὸν Ἡρωικὸν (sic Medic.; in Par. est τοῦτον ἡρωικῶς in Vind. τοῦτον ἡρωικῶς, in altero Par. quem contulit Séguier de S. Brisson, *Notices et Extraits des manuscrits de la bibliothèque du Roi*, XIV, 2, 162, τοῦ τῶν ἡρωικῶν τὴν ἐξήγησιν) καὶ τὰς Εἰκόνας γράψαντος κτέ.

in Aethiopicis¹⁾ et Aristaenetus.²⁾ Deinde per plura saecula³⁾ ad Suidam⁴⁾ usque a nemine, quod sciam, commemoratur. Suidas et Menander consentiunt in vera inscriptione, quum Ἡρωικός ab iis laudatur, etiam in optimo et antiquissimo codice Laurentiano LVIII, 32 invenienda. Reliqui vulgarem, Ἡρωικά, offerunt. Eudocia satis multa ex hoc libro in Violetum transtulit; Tzetza deinde Antehomerica sua et quae sequuntur ex hoc fonte saepe adornavit, qui etiam in Exegesi Iliadis nonnusquam tangitur.⁵⁾ Eodem respexit aliquoties auctor fragmentorum, quae Uffenbachiana appellantur.⁶⁾ Recentiores grammatici librum saepius adhibent: Thomam Magistrum dico⁷⁾ et Philemonem,⁸⁾ Planudes vero in dialogo περὶ συντάξεως identidem hinc, nec ex alio praeterea Nostri opere exempla profert.⁹⁾ Jo. denique Glycas allato hinc exemplo sermonem scriptoris, ut nimis quaesitum, vehementer reprehendit in dissertatione περὶ ὀρθότητος συντάξεως.¹⁰⁾

Scholiis ad puerilem institutionem destinatis hoc opus oppletum est, ejusdem fere generis, atque in Imagines a Moschopulo et Planude concinnata sunt, quamobrem vix erraveris iisdem auctoribus etiam haec adsignans. Nolui post Boissonadum ea repetere, quamquam ex Guelferbyitano codice interdum augere et corrigere possem, ut locus relinqueretur notis res potius quam verba illustraturis.

Codices, quibus hic liber continetur, in quatuor familias distribui.

Primae pauci sunt: Laurentianus Plut. LVIII, 32 (f), Guelferbytanus 25 (γ) et Lugdunensis 67. H. (1). Summum locum obtinet f,¹¹⁾ et aetate et bonitate, saeculo enim XII^{mo} scriptus in membrana solus servat saepissime veram lectionem,¹²⁾ quo magis dolendum, plura folia¹³⁾ excidisse. Scriptura satis emendata est, nisi quod haud raro omittendis vocabulis peccat. Lauren-

¹⁾ cf. 105, 109, 115 etc. ed. Coray, qui ipse hunc fontem agnovit II, p. 372.

²⁾ Respicere videtur I, 3, p. 13 ed. Bo. et I, 21, 102.

³⁾ Nescio, an in hoc intervallum non incidat Schol. Eur. Hec. 903 (921), Zonaeus περὶ σχημάτων apud Boiss. Anecd. III, 315 et Anonymus περὶ γραμματικῆς ibid. II, 358.

⁴⁾ cf. Suid. s. v. Φιλόστρατος.

⁵⁾ cf. 18, 19, 24, (ubi epigramma repetitur ex 328, 30 cum varietate lectionis ἀπελίπεο et ἄγνεται. Indidem noverat Euripideos versus ex Palamede, quibus repetitis addit: τῷ δὲ ποιητῇ ἀπεχθάνομαι, καίτοι πνέων (an ἐπαινῶν?) τὸν ἄνδρα, ὅτι τὰ τοῦτον σερίηκεν. οὐκ ἄγνοω δὲ τὸν τρόπον· ἵνα γὰρ μὴ τὴν ἀρετὴν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τι δείξῃ χολεύουσάν τε καὶ ἐτερόφθαλμον, τοῦτο πεποίηκε. 146, 148, 150.

⁶⁾ cf. Bibliotheca Uffenbachiana p. 670 sqq.

⁷⁾ s. v. οὕτω ad 295, 24. ῥῥθυμος ad 308, 30, quod notare omisi, Ἀχερονσία. 331. Ex errore nata videtur gl. s. v. προσγελῶ: προσγελῶ ἀντὶν Ἀττικοί, οὐκ ἀντὶ, ὡς Φιλόστρατος ἐν πρώτῃ τῶν Ἡρωικῶν.

⁸⁾ Philemo inde sumsit 284, 2, 30, 35. 285, 3; haec omnia s. v. βοῦν σίτον, et 302, 25, 303, 14. s. v. συγκριτικὸν ὄνομα, p. 139, ed. Osann.

⁹⁾ cf. Anecdota L. Bachmanni II, p. 40, 30. 62, 33. 65, 34. 70, 18. 72, 10. 82, 3. 86, 18 et 93, 10. Nonnulla inveniuntur in Excerptis Darmstadinis Et. Magn. ed. Sturz p. 651, 49. 656, 38 ex 283, 1 et 10.

¹⁰⁾ cf. p. 54 ed. A. Jahn.

¹¹⁾ Conferendum curavit Fr. de Furia, cujus benignitati cetera quoque excerpta codd. Laurentianorum debeo. Specimina lectionis omnia ex eodem Heroici loco repetii, p. 313, 16 — 315, 16. qui ad judicandam ejusque libri auctoritatem sufficere videbatur.

¹²⁾ Vide 286, 11, 26. 289, 4, 31. 293, 22. 294, 8. 295, 15. 296, 34. 304, 29. 308, 20. 309, 6. 310, 3, 28. 315, 2 bis. 318, 20. 323, 4. 328, 23, 33. 329, 24, 25. 330, 1.

¹³⁾ Octo fere exciderunt, primum inde a 296, 7 — 303, 1, deinde 316, 14 — 318, 9, tum 319, 31 — 321, 17, denique 323, 23 — 327, 4.

tiano proximus est Guelferbytanus,¹⁾ saeculo XVmo in charta descriptus ex libro ad finem multis lacunis deformato, quas hoc apographum refert spatia vacua relinquens;²⁾ praeterea nil ibi desideratur, quare primarius mihi fons fuit, ubi deficit alter.³⁾ Negligentius exaratus est mendisque scatet. Recens etiam Lugdunensis⁴⁾ est, ineunte, ut videtur, saeculo XVImo, sed accurate et diligenter.⁵⁾ Hic illic jam inclinat ad lectionem inferiorum familiarum,⁶⁾ et interpolatus est nonnusquam a grammatico, quem male haberent quaedam huic scriptori propria.⁷⁾

Secunda familia habet complura cum prima communia,⁸⁾ nonnulla probanda praebet sola,⁹⁾ attamen vix ullum opus tam futilem et temerariam expertum est interpolationem, quam in codicibus hujus sectae Heroicus.¹⁰⁾ Constat ea Cantabrigiensi 462 (k),¹¹⁾ Veneto, quem Boissonadus adhibuit (i), ego vero comperi in libris istis servatis non posse reperiri, Palatino 143, Neapolitano 86. (v) Multa inde sunt in Aldinam¹²⁾ recepta; omnia probare veritus esse videtur corrector. In codicibus passim adscripta invenitur lectio vulgata.

Accedimus ad tertiam familiam, quae quidem modo cum prima, modo cum quarta facit, sed satis multis locis¹³⁾ ab utraque dissidet, ut peculiarem ei locum tribuere debuerim. Efficitur Parisino 1696 (p),¹⁴⁾ omnium antiquissimo, unde descriptus est Vindobonensis 331,¹⁵⁾ XIVmi fere saeculi, bombycinus, Parisino 1760 (ψ) saeculi XVmi, chartaceo, et Laurentiano LXIX, 30 (φ) saeculi XIIImi, membranaceo. Is saepe cum γ conspirat.¹⁶⁾

¹⁾ Hunc ipse excussi cum altero, Guelferb. 82, commodatum a clarissimo custode bibliothecae Guelferbytanæ C. P. C. Schoenemann.

²⁾ Vide maxime p. 326.

³⁾ Ut 302. 17. Bona praeterea haec habet solus: 285, 1. 290, 1. 293, 22. 307, 5. 313, 1. 316, 31. 320, 24. 323, 20 et 22.

⁴⁾ Ejus libri collationem debeo insigni liberalitati C. G. Cobet, viri in paucis docti. Codex olim Meermannianus fuit, cf. Catal. Bibl. Meermann. IV, 55, n. 361.

⁵⁾ Solum secutus sum 288, 11. 290, 12. 291, 15. 307, 1.

⁶⁾ Sufficiant exempla 288, 5. 292, 7. 296, 7, ubi recte cum quarta familia facit, 305, 1. 311, 4. 317, 23. 323, 1, 6, 10. 325, 5. 328, 23.

⁷⁾ cf. 285, 29, ubi consentit γ; 290, 32. 295, 3. 315, 18.

⁸⁾ Ut 285, 10. 286, 21. 287, 14, 34. 289, 14, 32. 290, 21. 293, 33. 294, 18. 297, 19. 304, 3. 305, 26. 309, 23. 329, 15.

⁹⁾ Vide 292, 18. 297, 32. 298, 13. 307, 23. 309, 6. 311, 1. 315, 9. 317, 16. 318, 6, 31. 319, 19. 320, 17, 27. 315, 26. 327, 2.

¹⁰⁾ Eligamus quaedam speciosa: 284, 2. 287, 17. 288, 27. 289, 16. 292, 21. 293, 12. 236, 26. 297, 33. 303, 10, 14, 23. 307, 26. 309, 16. Alia tam inepta sunt, ut mireris, talia excogitari potuisse.

¹¹⁾ Codicem olim a Benteio collatum et ab Oleario ex illius schedis socorditer adhibitum denuo excussit mea caussa vir singularis humanitatis et doctrinae. J. Scholefield, antiquarum litterarum in academia Cantabrigiensi professor. Ceteri libri cum k conspirant plerumque, ut in exemplis Neapolitani, quae Spengel, Palatini, quae Heyse suppeditavit, acquiescere licuerit. Olearius codicem illum vocat Laudianum. Chartaceus est, formae quartae, quam dicunt, Neapolitanus membranaceus, recentissimus et chartaceus Palatinus.

¹²⁾ cf. 287, 2. 288, 14, 24. 290, 4. 295, 15. 297, 19, 32. 298, 4, 20. 299, 32. 300, 20, 29. 301, 26, 29. 302, 6. 303, 24. 304, 5. 305, 8. 306, 7, 16. 308, 10, 14. 309, 11, 13, 15, 26, 32. 310, 8, 24, 26. 311, 14. 312, 1, 6, 13, 15, 22 etc.

¹³⁾ cf. 288, 3. 289, 30. 292, 33. 295, 32. 297, 31 al.

¹⁴⁾ Hunc librum jam norunt lectores ex superioribus prooemiis ad Vitam Apollonii Vitasque Sophistarum. Lectiones quasdam hujus codicis et alterius 1760, nec non 1698 et 2775 a Boissonado praetermissas debeo amicae operae Milleri mei.

¹⁵⁾ Vindobonensem novi ex epistola humanissima V. Cl. J. de Eichenfeld.

¹⁶⁾ Exempla sunt 299, 7, 8, 15, 16, 31, 33. 300, 15, 23. 301, 6, 20, 27. 317, 18. 318, 9. 325, 5. Non totum contuli, sed iis potissimum locis, ubi deficit f, praeterea selectam varietatem exhibuit roganti Fr. de Furia.

Quarta familia plurimis in codicibus invenitur, ut recte habeatur pro vulgata et communi recensione. In diversa digrediuntur illi agmina, quae efficit lectionis consensus. Optimi sunt Guelferbytanus 82 (g), XIV fere saeculo scriptus in charta bombycina et Parisinus 2956 (d), eodem saeculo exaratus, quibus addendi Vindobonensis 316 (vd) Mediolanenses M 34, B 66, Laurentianus Plut. LV, 7, Veneti Supplem. CL. XI, 15 et 29.¹⁾ Maxime inter se concinunt hi quatuor, quos, ubi eadem habent, signavi δ: Parisinus 1698 (b) et Jacobaeus 845 (j), Parisinus 2775 (e) et Oxoniensis Collegii Novi 1225 (n);²⁾ atque haec duo paria inter se simillima sunt, ita tamen, ut discrepet aliquoties utrumque ab altero. Cum iis faciunt alii quoque codices, ex speciminibus tantum mihi cogniti: Laurentianus LIX, 44, caeteris, ut videtur, antiquior et bombycinus, Laurentianus LVIII, 18 et Veneti 392 et 514.³⁾ Nec magnopere abhorrent ab iis Vaticani 87 (q, apud Boiss. g)⁴⁾ et 953, Vindobonensis 203 (Theol.) ac Parisinus 3019 (π, apud Boiss. f). Propria complura, sed vix usquam probabilia habent Baroccianus 98 (β) Urbinas 152 (u) Vaticanus 100 (r) Laurentianus LVIII, 19.⁵⁾

Matritenses libros 76 et 100 ex Iriarti tantum indice novi,⁶⁾ nec licuit consulere Meermannianum olim codicem 315⁷⁾ (nunc Middlehillii asservatum), in quo sunt etiam Vitae Apollonii libri quatuor priores, quem ex Ven. Cl. XI, 29 fluxisse suspicor. Excerpta habet quaedam Pal. 129 (h). His omnibus codd. numerus triginta octo conficitur. Eudocia (E) quartam familiam saepe quidem sequitur, sed differente tamen codice in ordine verborum multisque aliis rebus videtur usa; cui similem, quem Venetiis inventum iri frustra expectabam diutissime, adhibuit corrector Aldinae. Ex ea non, ut alibi, unum quendam referente codicem, sed ex duorum lectionibus mixta ceterae ad Olearianam usque fluxerunt. Olearius codices usurpavit k, β, n, negligenter, ut omnia. Primus Jo. Fr. Boissonadus post intervallum paene centum annorum exstitit, qui sordes huic scriptori illitas abstergeret in laudatissima Heroicorum editione, quae prodiit Parisiis anno MDCCCVI. Novem libris usus est, ex quibus unus ad secundam (i), duo ad tertiam (p, ψ), reliqui (b, d, e, π, q, r) ad quartam referendi sunt familiam, unde plurima sanavit. Nec ab recto abhorruisse dicendus est, quum

¹⁾ Vindob. cum 2 Mediol. et Laur. conspirat in lectione ἀνήκοον, 314, 30. Laur. cum g in Ποσειδῶν καὶ, 314, 26. 2 Med. cum Laur. in ἐπεύξασθαι 314, 20. Venetos minus illis cognatos habeo, quam a ceteris hujus generis diversos. Suppl. XI, 29 in nonnullis cum Ven. 514 facit ut 313, 18 Ἡρακλῆν. 28. θάκων. 314, 1. Ἑλᾶς. Praeterea 313, 19 ἐαντῶ, 30 ἐνεκον cum f, 3; 314, 8 παρὰ τοῦ et 9 ἄρα κοῦα cum 1, 3 habet, 28 τῇν omittit. Venetorum codd. notitiam adeptus sum auxilio V. Cl. A de Steinbüchel, Roulezii mei et Trevisanati.

²⁾ Jacobaei et Oxoniensis codicis lectiones ex Benteleiano Morellianae exemplari descripsit mihi J. Grabham, V. D. Eidem debeo quaedam ex Barocciani varietate; plerisque ejus libri contentus fui ab Oleario indicatis.

³⁾ Omnes hi codd. habent 314, 12 ἔτρεπον, cui lectioni in margine δ, non 4, apponere debueram. ib. Διονυσίων est in e, n, LIX, 44.

⁴⁾ Bombycinus est saec. XVmi initio scriptus, eoque praeter Nostri Imagines Heroica et Epistolas continentur pleraque Luciani.

⁵⁾ Consentiant in lectionibus 314, 9. ἄρα ἐνώμα. 19. πάντα. 20. om. τι καὶ et habent ἐπ' αὐτήν. 21. τὸν Ὀμηρον. 28. ἄπτοιντο.

⁶⁾ Iriartus has lectiones inde notat: 305, 24. οὐλῇ κόμη. 307, 9. οἶδεν, ut g, EB. ib. 19. οἶον. 308, 17. φασιν. 23. ὄρος τοῦτο 316, 23. αὐτῶ τῶ ὕπνῳ. 24. τὰ Ἀλεξάνδρου. Codex 100 ex 76 ei videtur descriptus esse, certe uterque deficit in verbis θύσαντας ἥλιον δύο, p. 328, 3.

⁷⁾ Biblioth. Meermanniana IV, 49. et Hänel Catal. 842.

⁸⁾ In varietate lectionis enotanda omisi aliquot locis adscribere E, ubi cum E conspirat: 304, 19. 305, 8. 308, 18, 21. 313, 18, 19. 314, 25, 29.

lectiones sola Aldinae aut Eudociae auctoritate firmatas retinuit, nimirum non habens cognitum, quid in melioribus libris legeretur, at nobis, quum paene totam codicum superstitem multitudinem complexi essemus ac quibus praestantiores repertum iri sperare vix liceat, maluimus nostram rationem in aliis hujus scriptoris operibus adhibitam sequi, ut primam maxime familiam repraesentaremus, ex ceteris ¹⁾ et ex editionibus ²⁾ pauca tantum et aperte veriora reciperemus.

Index Codicum (C).

Prima familia (1).

f. Laurentianus LVIII, 32. γ. Guelferbytanus 25. l. Lugdunensis 67, H.

Secunda familia (2).

k. Cantabrigiensis Colleg. Trinitat. 462. i. Venetus Boiss. v. Neapolitanus 86. Palatinus 143.

Tertia familia (3).

p. Parisinus 1696. φ. Laurentianus LXIX, 30. ψ. Parisinus 1760. Vindobonensis 331.

Quarta familia (4).

a) g. Guelferbytanus 82. d. Parisinus 2596. vd. Vindobonensis 316. Mediolanenses M 34, B 66. Laurentianus LV, 7. Veneti Cl. XI, 15 et 29.

b) b. Parisinus 1698. j. Jacobaeus 845. e. Parisinus 2775. n. Oxoniensis Colleg. Nov. 1225, quos quatuor codices, ubi conspirant, significavi littera δ. Laurentiani LIX, 44. LVIII, 18. Veneti 392 et 514.

c) ϑ. Vaticanus 87. π. Parisinus 3019. Vaticanus 953. Vindobonensis 203.

d) β. Baroccianus 98. r. Vaticanus 100. u. Urbinas 152. Laurentianus LVIII, 19.

Accedunt duo Matritenses 76, 100 et Meermannianus 315.

Ab aliis scriptoribus laudata: 'E. Eudocia. Θ. Thoma Magistro. Plan. Planude. Philem. Philemone.

Conjecturae VV. DD.

B. Boissonadus. J. Jacobsius. Salm. Salmasius. Val. Valesius. Lectionem vulgatam significat ζ.

Index Editionum (E).

a. Aldina. 1503. ju. Juntinae 1517. 1522. 1535. Nicoliniana 1550. sunt ε. editiones veteres. m. Morelliana 1608. o. Oleariana 1709. B. Boissonadi 1806. Ubi ea cum E ceteris conspirat, scripsi EB.

¹⁾ Ut 290, 12. 291, 16 ex quarta fam. 304, 11 et 310, 11 ex g.

²⁾ cf. 304, 23. 324, 7.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΦΟΙΝΙΞ.

- 2 ed. ^{B.} ^{A.} Ἴων ὁ ξένος ἢ πόθεν;
^{Φ.} Φοῖνιξ, ἀμπελουργέ, τῶν περὶ Σιδῶνα καὶ Τύρον. τὸ δὲ Ἴωνικὸν τῆς στολῆς ἐπιχώριον
 ἦδη καὶ ἡμῖν τοῖς ἐκ Φοινίκης.
^{A.} Πόθεν οὖν μετεσκεύασθε;
^{Φ.} Σύβαρις Ἴωνικὴ τὴν Φοινίκην κατέσχευε ὁμοῦ πᾶσαν, καὶ γραφὴν ἐκεῖ ἂν τις, οἶμαι, 5
 φύγοι μὴ τρυφῶν.
^{A.} Βαδίζεις δὲ ποῖ μετέωρός τε καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ἐν ποσίν;
 4 ^{Φ.} Συμβόλου καὶ φήμης, ἀμπελουργέ, δέομαι περὶ εὐπλοίας, φασὶ γὰρ ἡμᾶς ἀφήσειν ἐς τὸν
 Αἰγαῖον αὐτόν· δεινὴ δέ, οἶμαι, ἡ θάλαττα καὶ οὐ βράδια πλεῦσαι. βαδίζω δὲ τὴν ἐναντίαν ὁδὸν
 τῷ ἀνέμῳ· καὶ γὰρ ὑπὲρ εὐπλοίας πρὸς τουτονὶ τὸν σκοπὸν θεωροῦσι Φοίνικες. 10
^{A.} Σοφοί γε, ὦ ξένε, τὰ ναυτικὰ ὄντες· ὑμεῖς γὰρ πονεῖτε καὶ τὴν ἐτέραν ἄρκτον ἐνεσημήνα-
 σθε τῷ οὐρανῷ καὶ πρὸς αὐτὴν πλεῖτε. ὥσπερ δὲ τὰς ναυτιλίας ἐπαινεῖσθε, οὕτω τὰς ἐμπορίας
 διαβέβλησθε ὡς φιλοχρήματοί τε καὶ τρωῶνται.
^{Φ.} Σὺ δὲ οὐ φιλοχρήματος, ἀμπελουργέ, ζῶν ἐν ταύταις ταῖς ἀμπέλοις καὶ ζητῶν ἕως
 ὅστις μὲν ὀπωριεῖ καταβαλὼν σοὶ δραχμὴν τῶν βοτρυῶν, ὅτῳ δὲ ἀποδώσῃ τὸ γλευκὸς ἢ ὅτῳ τὸν 15 661
 ἀνθοσμία; ὅν, οἶμαι, καὶ κατοικωρμένον φῆς ἔχειν ὥσπερ ὁ Μάρων.
^{A.} Ξένε Φοῖνιξ, εἰ μὲν εἰσὶ πονεῖς τῆς γῆς Κύνκωπες, οὓς λέγεται ἢ γῇ ἀργοὺς βόσκειν φυ-
 τεύοντας οὐδὲν, οὐδὲ σπείροντας, ἀφύλακτα μὲν τὰ φνόμενα εἶη ἂν, καίτοι Δήμητρος γε καὶ Δι-
 ονύσου ὄντα, παλοῖτο δ' ἂν οὐδὲν ἐκ τῆς γῆς, ἀλλ' ἄτιμά τε καὶ κοινὰ φύοιτ' ἂν, ὥσπερ ἐν
 6 Συνῶν ἀγορᾷ· σπείρειν δὲ ὅπου χρὴ καὶ ἀροῦν καὶ φυτεύειν καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ ποιεῖν προσκείμε- 20
 νον τῇ γῇ ὑποκείμενον ταῖς ὥραις, ἐνταῦθα πωλεῖν τε χρὴ καὶ ὠνεῖσθαι. δεῖ γὰρ καὶ γεωργία
 χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὔτε ἀρότην θρέψεις οὔτε ἀμπελουργὸν οὔτε βουκόλον οὔτε αἰπόλον,
 οὐδὲ κρατὴρ ἔσται σοὶ πιεῖν ἢ σπείσαι, καὶ γὰρ τὸ ἡδιστὸν τῶν ἐν γεωργίᾳ, τὸ τρυγᾶν ἀμπέλους,
 μισθοῦ χρὴ πράττειν, εἰ δὲ μή, ἄοινοί τε καὶ ἀργοὶ ἐσθήξουσιν, ὥσπερ γεγραμμέναι. ταυτὶ μὲν οὖν,

1. ὦ ξένε. f. Fo: εἰ, ξένε. 2. Σιδῶνα καὶ. f et p ex corr. Σιδῶνά τε καὶ. g. ib. Τύρον — Φοινίκης tribuit
 1 Phoenici. τὸ — στολῆς; vinitori 2, 3, 4, EB. 5. ὁμοῦ om. γ pr. m et β. ib. οὐ τις. o. ib. οἶμαι om. γ pr. m.
 6. φεύγοι. β. 8. συμβόλου. e, n, j, m in mg. ib. ἀφήσειν ἡμᾶς. g. 10. καὶ γὰρ. γ, ubi τὰ suprascr. et 2. τὰ γὰρ.
 f, l, 3, 4, EB. Plan. 93. ib. ὑπὲρ om. 4. ib. τρώω. o. 12. σοφοί τε. n. σοφοὶ γὰρ. Plan. 93. ib. ἡμεῖς. 2.
 ib. γὰρ πολὺ. f et 2 in mg. γὰρ πᾶ. g, β, n. 12. οὕτω καὶ. g. 14. ταύτῃ τῇ ἀμπέλῳ. p. 15. ἀποδώσεις. 2, ψ, d.
 E. ἀποδώσης. γ. 16. καὶ om. 3, 4, EB. 17. τῆς om. 2. ib. τρέφειν. 2. 18. οὐδὲ θρέζοντας. d. ib. Δ. τε. γ, 3.
 20. ποιεῖν. 1. ποιεῖν. g. 21. ὑποκείμενον. f, γ. καὶ ὑποκ. g. 23. τῶν om. l. τῶν ἐν γῇ. τὸ ἡδ. g. 24. ἄπονοι. o.
 ib. ἀργαί. l, n, β. ib. γεγραμμένοι. m, o. ib. οὐν eras. p. om. l, 2, g, d.

ὦ ξένη, ὑπὲρ παντὸς εἶρηκα τοῦ τῶν γεωργῶν κύκλου, τοῦ μὲν δὲ πολλῶ ἐπιεικέστερον· οὐ γὰρ
 ξυμβάλλω ἐμπόροις, οὐδὲ τὴν δραχμὴν ὅ τι ἐστί, γινώσκω, ἀλλὰ βοῦν σίτου καὶ οἴνου τράγον
 καὶ τοιαῦτα τοιούτων ἢ ὠνούμαι ἢ αὐτὸς ἀποδίδωμι σμικρὰ εἰπὼν τε καὶ ἀκούσας.

662 Φ. Χρυσὴν ἀγορὰν λέγεις, ἀμπελουργέ, καὶ ἡρώων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ ὁ κύων
 5 οὗτος τί ἐθέλει; περὶ εἰσι γὰρ με προσκινυζόμενος τοῖς ποσὶ καὶ παρέχων τὸ οὖς ἀπαλόν τε καὶ
 πρᾶον.

Ἀ. Τοῦ μὲν ἥθος ἐξημερεύει σοι, ξένη, καὶ ὅτι πρὸς τοὺς δεῦρο ἀφικνουμένους οὕτω μετρίως
 καὶ χρηστῶς ἔχομεν, ὥς μηδὲ τῷ κυνὶ ξυγχωρεῖν ὑλακεῖν αὐτούς, ἀλλὰ προσδέχεσθαι τε καὶ ὑπο-
 πίπτειν ἥκοντας.

10 Φ. Ἐξεστὶν οὖν ἀμπέλῳ προσβαλεῖν;

Ἀ. Φθόνος οὐδεὶς· εἰσὶ γὰρ ἡμῖν ἱκανοὶ γε βότρυς.

Φ. Τί δέ; καὶ συνάσαι;

Ἀ. Καὶ τούτου ἄδεια, περὶ εἰσι γὰρ καὶ σῦκων· καὶ κάρνα δοῖν καὶ μῆλα δοῖν καὶ μυρία
 ἀγαθὰ ἕτερα, φντεῦω δὲ αὐτὰ οἶον παροψήματα τῶν ἀμπέλων.

15 Φ. Τί ἂν οὖν καταβάλοιμι;

Ἀ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ φαγεῖν τε ἡδέως καὶ ἐπισιτισασθαι καὶ ἀπελθεῖν χαίρων;

Φ. Ἀλλ' ἢ φιλοσοφεῖς, ἀμπελουργέ;

Ἀ. Καὶ σὺν γε τῷ καλῷ Πρωτεσίλεω.

2 Φ. Σοὶ δὲ τί καὶ τῷ Πρωτεσίλεω κοινόν, εἰ τὸν ἐκ Θετταλίας λέγεις;

20 Ἀ. Ἐκείνον λέγω τὸν τῆς Λαοδαμείας, τουτὶ γὰρ χαίρει ἀκούων.

Φ. Τί δὲ δὴ δεῦρο πράττει;

Ἀ. Ζῇ καὶ γεωργοῦμεν.

Φ. Ἀναβεβιωκῶς ἢ τί;

Ἀ. Οὐδὲ αὐτὸς λέγει, ὦ ξένη, τὰ ἑαυτοῦ πάθη, πλήν γε δὴ ὅτι ἀποθάνοι μὲν δι' Ἑλένην
 25 ἐν Τροίᾳ, ἀναβιώη δὲ ἐν Φθίᾳ Λαοδαμείας ἐρῶν.

Φ. Καὶ μὴν ἀποθανεῖν γε μετὰ τὸ ἀναβιώσθαι λέγεται, ἀναπεῖσαι τε τὴν γυναικα ἐπι- 10
 σπέσθαι οἱ.

663 Ἀ. Λέγει καὶ αὐτὸς ταῦτα, ἀλλ' ὅπως καὶ μετὰ τοῦτο ἀνῆλθε πάλαι μοι βουλομένῳ μαθεῖν
 οὐ λέγει, Μοιρῶν τι ἀπόρητον, ὥς φησι, κρύπτων. καὶ οἱ συστρατιῶται δὲ αὐτοῦ οἱ ἐν τῇδε τῇ
 30 Τροίᾳ ἔτι ἐν τῷ πεδίῳ φαίνονται μάχῃ τοῦ σχῆμα καὶ σείοντες τοὺς λόφους.

Φ. Ἀπιστῶ, νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀμπελουργέ, καίτοι οὕτω βουλόμενος ταῦτα ἔχειν. εἰ δὲ μὴ
 πρὸς τοῖς φυτοῖς εἰ, μηδὲ ὀχετηγείς, ἤδη διέλθε μοι ταῦτά τε καὶ ὅσα τοῦ Πρωτεσίλεω γινώ-
 σκεις· καὶ γὰρ ἂν χαρίζοιο τοῖς ἥρωσιν, εἰ πιστεύων ἀπέλθοιμι.

Ἀ. Οὐκέτ', ὦ ξένη, κατὰ μεσημβρίαν τὰ φυτὰ πίνει, μετόπωρον γὰρ ἤδη καὶ ἄρδει αὐτὰ ἢ
 35 ὥρα· σχολὴ οὖν μοι διελθεῖν πάντα. μηδὲ γὰρ λανθάνοι τοὺς χαρίεντας τῶν ἀνθρώπων θεῖα
 οὕτω καὶ μεγάλα ὄντα. βέλτιον δὲ καὶ ἐν καλῷ τοῦ χωρίου ἱξῆσαι.

ομαι

2. ὅτι ποτ' ἔστι. 2. 3. ἀποδίδωμι. sic corr. f. ἀποδίδωμι. E. ib. τε εἰπὼν. γ, 2, E praeter o. 4. ἀλλὰ καὶ.
 γ, 2, ψ et p ante corr. ἀλλὰ. 5. τί θέλει. ψ. ib. προσκινυζόμενος. f, γ, EB. προσκινυζόμενος. 1, p, φ, 4.
 προσκινυζόμενος. 2. ib. τε om. γ. s. τε om. f, E ante o. 11. καὶ ἡμῖν. γ. ib. ἱκανοὶ γε. f. ἱκανοὶ. 5. 12. καὶ
 συνάσαι. 2, g, d, B. συνάσαι. 5. 13. καὶ κάρνων, καὶ μῆλα. 2. 14. καταβάλλοιμι. 3 et 4 (praeter p), E. ib.
 τί δ' ἄλλο γ' ἔφη. f. Fo: τί δ' ἄλλο γ' ὡς Φοῖνιξ. 21. τί δὲ δὴ. 1, 2, E ante o, B. τί δὲ. p ubi δὴ eras. o. 24. γε
 τῇ om. 2. ib. ἀποθάνοι suprasc. ἀπέθανεν. p. 26. ἀναπεῖσαι τε. f. καὶ ἀναπεῖσαι. 5. 28. ὅπως μοι. 1. 29. στρα-
 διῶται. 1, 2. 31. οὕτω βουλόμενος ταῦτα ἔχειν. C. βουλόμενος ταῦτα οὕτως ἔχειν. EB. 32. ὀχετοῖς. ψ. 34. τὰ φυτὰ
 κατὰ μεσημβρίαν. δ. τὰ φυτὰ om. g. 35. γοῦν. δ et E.

Φ. Ἡγοῦ δὴ, ὥς ἐφομένον καὶ ὑπὲρ τὰ μέσα τῆς Θράκης.

Ἀ. Παρέλθωμεν εἰς τὸν ἀμπελῶνα, ὃ Φοῖνιξ, καὶ γὰρ ἂν καὶ εὐφροσύνης τι ἐν αὐτῷ εὔροις.

12 Φ. Παρέλθωμεν, ἡδὺν γὰρ πον ἀναπνεῖ τῶν φυτῶν.

Ἀ. Τί λέγεις ἡδύ; θεῖον· τῶν μὲν γὰρ ἀγρίων δένδρων αἱ ἄνθαι εὖοσμοι, τῶν δὲ ἡμέρων οἱ καρποί. εἰ δὲ ἐντύχοις ποτὲ φυτῷ ἡμέρῳ παρὰ τὴν ἄνθην εὐώδει, δρέπου τῶν φύλλων μᾶλλον, 5 ἐκείνων γὰρ τὸ ὁδωδέναι.

Φ. Ὡς ποικίλη σοι ἡ ὥρα τοῦ χωρίου, καὶ ὥς ἐκδεσθῶσιν ἱλαροὶ οἱ βότρυς, τὰ δένδρα τε ὥς διάκειται πάντα καὶ ὥς ἀμβροσία ἡ ὁσμὴ τοῦ χωρίου. τοὺς δρόμους δέ, οὓς ἀνήκας, χαρίεν- 10 τας μὲν ἡγοῦμαι, τρυφᾶν δέ μοι δοκεῖς, ἀμπελονοργέ, τοσαύτη γῇ ἀργῶ χρώμενος.

Ἀ. Ἰεροί, ξένε, οἱ δρόμοι, γυμνάζεται γὰρ ἐν αὐτοῖς ὁ ἥρως.

Φ. Ἐρεῖς ταῦτα, ἐπειδὴν ἰσῆσωμεν οὐ ἄγεις. νυνὶ δέ μοι ἐκείνο εἰπέ· οἴκεια γεωργεῖς ταῦτα ἢ δεσπότης μὲν αὐτῶν ἕτερος, σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτον τρέφεις, ὥσπερ τὸν τοῦ Εὐριπίδου Οἰνέα;

Ἀ. Ἐν τούτῳ ἐκ πολλῶν γήδιον λείπεται μοι τρέφον οὐκ ἀνελευθέρως, τοὺς δὲ ἄλλους 664 ἀγρούς ἀφείλοντό με οἱ δυνατοὶ κοιμῶν ὄρφανόν. καὶ τουτὶ δὲ τὸ χωρίδιον ὑπὸ Ξεῖνιδος ἦδη τοῦ Χερρονησίτου κατεχόμενον ἐξείλετο ὁ Πρωτεσίλεως προσβαλὼν τι αὐτῷ ἑαυτοῦ φάσμα, ὑφ' οὗ τὰς 15 ὄψεις ἀνακοπεῖς ἀπῆλθε τυφλός.

Φ. Ἀγαθόν γε τοῦ ἀγροῦ φύλακα ἐκτήσω, καὶ οὐδὲ λύκου τινὸς ἔφοδον, οἴμαι, δέδιας ἐργη- 20 γορότος οὕτως τοῦ φίλου.

Ἀ. Ἀληθῆ λέγεις· οὐδὲ γὰρ θηρίῳ συγχωρεῖ ἔσφοιτᾶν οὐδενί, οὐδὲ ὄφις ἐνταῦθα, οὐδὲ φα- 25 λάγγιον, οὐδὲ συνοφάντης ἡμῖν περὶ τοῦ ἀγροῦ ἐπιτίθεται. τὸ δὲ θηρίον τοῦτο δεινῶς ἀναιδές, 20 ἀπόλλυσι γοῦν ἐν ἀγορᾷ.

Φ. Τὴν δὲ φωνήν, ἀμπελονοργέ, πῶς ἐπαιδεύθης; οὐ γὰρ μοι τῶν ἀπαιδευτῶν φαίνῃ.

Ἀ. Ἐν ἄστει, ξένε, τὸ πρῶτον ἐτρίβομεν τοῦ βίου διδασκάλοις χρώμενοι καὶ φιλοσοφοῦντες. 30 πονήρως οὖν τὰ ἐμὰ εἶχεν, ἐπὶ δούλοις γὰρ ἦν τὰ γεωργούμενα, οἱ δ' ἀπέφερον ἡμῖν οὐδέν, ὅθεν δανείζεσθαι τε ἐπὶ τῷ ἀργῷ ἔδει καὶ πεινῆν, καὶ δῆτ' ἀφικόμενος ἐνταῦθα ξύμβουλον ἐποι- 25 ούμην τὸν Πρωτεσίλεω, ὁ δ' ὀργήν μοι δικαίαν ἔχων, ἐπειδὴ καταλιπὼν αὐτὸν ἐν ἄστει ἔζων, 16 ἐσιώπα. λιπαροῦντος δέ μου καὶ ἀπολείσθαι φάσκοντος, εἰ ἀμεληθεῖν „μεταμφίσαι“ ἔφη. τοῦτ' ἐπ' ἐκείνης μὲν τῆς ἡμέρας ἀργῶς ἤκουσα, μετὰ ταῦτα μέντοι βασανίζων αὐτὸ ξυνῆκα, ὅτι μετα- 30 βαλεῖν κελεύει με τὸ τοῦ βίου σχῆμα. ὅθεν διφθέραν τε ἐναρμολογούμενος καὶ σμινύην φέρων καὶ οὐδὲ τὴν ἐς ἄστυ ὁδὸν ἔτι γιγνώσκων βρῦει μοι τὰ ἐν τῷ ἀργῷ πάντα, καὶ νοσήσῃ προβάτιον ἢ 30 σμῆνος ἢ δένδρον, ἰατρῷ χρώμαι τῷ Πρωτεσίλεω ξυνών τε αὐτῷ καὶ τῇ γῇ προσκειόμενος, σοφώ- 35 τερός τε ἑμαυτοῦ γίγνομαι, περίεστι γὰρ καὶ σοφίας αὐτῷ.

Φ. Μακάριε τῆς ξηνουσίας καὶ τοῦ ἀγροῦ, εἰ μὴ μόνον ἐλάας καὶ βότρυς ἐν αὐτῷ τρυγᾷς, 665 ἀλλὰ καὶ σοφίαν δρέπη θείαν τε καὶ ἀκήρατον. καὶ ἴσως ἀδικῶ τὴν ἐν σοὶ σοφίαν, καλῶν γε 35 ἀμπελονοργόν.

Ἀ. Οὕτω κάλει, καὶ γὰρ ἂν χαρίζοιο τῷ Πρωτεσίλεω γεωργόν τε ἐμὲ καὶ κηπουρόν καὶ τὰ 40 τοιαῦτα ὀνομάζων.

1. ἡγοῦ δὴ. γ. ἡγοῦ. 5. ib. τῆς om. g. 2. ἂν εὐφρ. δ. 3. ἀναπνεῖ τῶν φυτῶν. C et Philem. (voc. βοῦν σίτου.) τῶν φυτῶν ἀναπνεῖ. EB. 4. ἀναπνεῖ. π. 5. ἐντύχεις. p. ἐντύχεις. ψ. 8. ὥς χαρίεντας. γ. 11. ἐπειδὴ. ο. 14. χω- 12. καὶ 13. ἡγοῦ. 1. γ in mg.). 3. EB. χωρίον. γ. 2. 4. ib. ἡδὺ om. g. 15. Χερρονησιώτου. 2. ib. τι om. δ. 17. τε h. 19. 20. συνοφάντης. f, γ. 20. συνοφάνται. e. 21. οὖν. h. 22. ἐδιδάχθης. p (ἐπαιδεύθης mg.) 23. 24. ἐτρίβομεν. f, γ. περιετρίβομεν. π. διετρίβομεν. 5. 25. τὰ ἐπὶ. 2. ib. δῆτ'. γ. δῆτα. 5. 29. με κελεύει. 2. ib. ὅθεν — 30. πάντα. Glycas π. συντ. ed. Jahn. p. 54, 28. ib. τε om. 2. ib. ἐναρμολογούμενος — φέρωντι — γιγνώσκοντι. γ. 1. προσ- 31. αρμολογούμενος. EB. 30. γιγνώσκων ἔτι. g. 31. νοσήσει. ψ. 32. πρόβατον. 2. 31. τε om. 1, 2. 33. ἐλάας. ψ. 34. 35. καλῶν γε. f, γ. 2. καλῶν σε. 1, 3, 4. EB. 36. χαρίζοιο. f. χαρίζῃ. δ.

- 3 Φ. Ἐνταῦθα οὖν, ἀμπελουργέ, ξύνεστε ἀλλήλοις;
 Ἀ. Ἐνταῦθα, ξένε. πῶς δὲ ἐτεκμήρω;
 Φ. Ὅτι μοι δοκεῖ τὸ μέρος τοῦ ἀγροῦ τούτου ἡδιστόν τε εἶναι καὶ θεῖον, καὶ εἰ μὲν ἀνα-
 βιώῃ ἂν τις ἐνταῦθα, οὐκ οἶδα, βιώῃ δ' ἂν ἡδιστά τε καὶ εὐλύπotaτα ἐξελθὼν τοῦ ὁμίλου. δέν- 18
 5 δρα τε γὰρ ὑπερμήκη ταῦτα χρόνου αὐτὰ ἄρατος, ὕδωρ τε ἐκ πηγῶν τουτὶ ποικίλον, καὶ ἀρύε-
 σθε, οἶμαι, αὐτὸ ὥσπερ ἄλλον καὶ ἄλλον ἀνθοσμίλου πίνοντες. σὺ δὲ καὶ σκηναὶς φυτεύεις ξυμ-
 πλέκων τὰ δένδρα καὶ ξυναρμόττων, ὥς οὐδ' ἂν στέφανόν τις ἐκ λειμῶνος ἀκηράτου ξυμβάλοι.
 Ἀ. Καὶ οὐπω, ξένε, τῶν ἀηδόνων ἤκουσας, οἷον τῷ χωρίῳ ἐναττικίζουσιν, ἐπειδὴν δέλη τε
 ἦκη καὶ ἡμέρα ἄρχεται.
 10 Φ. Δοκῶ μοι ἀκηκοέναι ξυντίθεσθαι τε μηδὲ θορνεῖν αὐτάς, ἀλλὰ ἔδειν μόνον. πλὴν εἰπέ
 τὰ τῶν ἡρώων, ἡδίων γὰρ ἂν τούτων ἀκούοιμι. ξυγχωρεῖς δέ που καὶ ἰξῆσαι;
 Ἀ. Ξυγχωρεῖ ὁ ἥρως χρηστός ὢν ξενίζων τουτοιτοῖς τοῖς θάκοις.
 Φ. Ἴδου ἀναπαύομαι, τὸ γὰρ ξένιον ἡδὺ τῷ γε ἀκροασομένῳ λόγου σπονδαιοτέρου.
 Ἀ. Ἐρώτα ξένε, ὅ τι βούλει, καὶ οὐ μάτην ἀφίχθαι φήσεις. Ὀδυσεῖ μὲν γὰρ, ὅποτε πόρρω
 15 τῆς νεὸς ἦλθεν, ἐντυχὼν ὁ Ἑρμῆς ἢ τις τῶν παρ' Ἑρμοῦ σοφῶν ἐς κοινωνίαν λόγου τε καὶ σπον-
 δῆς ἀφίκετο, τουτὶ γὰρ ἡγεῖσθαι προσήκει τὸ μῶλυ, σὲ δὲ ὁ Πρωτεσίλεως ἱστορίας τε δι' ἐμοῦ 20
 ἐμπλήσει καὶ ἡδῶ ἀποφανεῖ καὶ σοφώτερον. τὸ γὰρ πολλὰ γινώσκειν πολλοῦ ἄξιον.
 Φ. Ἀλλ' οὐκ ἀλύω, βέλτιστε, κατὰ δὲ θεόν, νῆ τὴν Ἀθηναίαν, ἦκω. ξυνίημι γὰρ λοιπὸν τοῦ
 ἐνυπνίου.
 20 Ἀ. Καὶ πῶς ἔχει σοι τὸ ἐνύπνιον; θεῖον γὰρ τι ὑποδηλώσεις.
 666 Φ. Πλέω μὲν ἐξ Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης πέμπτην καὶ τριακοστὴν ἤδη που ταύτην ἡμέραν,
 κατασχούσης δὲ τῆς νεὸς ἐς Ἐλεοῦντα τοῦτον ἔδοξα τὰ Ὀμήρου ἐπὶ ἀναγινώσκειν, ἐν οἷς τὸν
 κατάλογον τῶν Ἀχαιῶν φράζει, καὶ ξυνεκάλουν τοὺς Ἀχαιοὺς ἐμβῆναι τὴν ναῦν ὥς ἀποχωρῶσαν
 ὁμοῦ πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ ἐξέθορον τοῦ ἐνυπνίου, καὶ γὰρ με καὶ φοβίης τι ὑπεληλύθει, ξυνεβαλόμην
 25 μὲν αὐτὸ ἐς βραδυτῆτα τοῦ πλοῦ καὶ μήκος, αἱ γὰρ τῶν ἀποθανόντων ὄψεις ἀργοὶ τοῖς ἐσπον-
 δακόσι, βουληθεῖς δὲ ξυμβόλῳ περὶ τοῦ ἐνυπνίου χρήσασθαι, οὐδὲ γὰρ τὸ πνεῦμα πῶ ξυνεχόρει
 πλεῖν, ἐξαλλάττω δεῦρο ἀπὸ τῆς νεὸς, βαδίζων δὲ, ὥς εἶδες, πρῶτῳ ἐντετύχηκα σοὶ καὶ περὶ τοῦ
 Πρωτεσίλεως διαλεγόμεθα, διαλεξόμεθα δὲ καὶ περὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἡρώων, φῆς γὰρ οὕτω ποιή- 22
 σειν. καὶ τὸ καταλέγειν σφῶς ἐς τὴν ναῦν εἴη ἂν τὸ συλλεξάμενον τὸν περὶ αὐτῶν λόγον εἴτα
 30 ἐμβῆναι.
 Ἀ. Κατὰ θεὸν ἦκεις ἀληθῶς, ξένε, καὶ ὕμῳς ἐξηγῇ τὴν ὄψιν, περαινόμεν οὖν τὸν λόγον,
 μὴ καὶ θορύπτεσθαι με φῆς διάγοντά σε ἀπ' αὐτοῦ.
 Φ. Ἀποθῶ μαθεῖν, ξυνίης δὴ γε· αὐτὴν γὰρ τὴν ξυνουσίαν, ἣτις ἐστὶ σοι πρὸς τὸν Πρω-
 35 τεσίλεω, καὶ ὁποῖος ἦκει καὶ εἴ τι παραπλήσιον τοῖς ποιηταῖς ἢ διηγνημένον αὐτοῖς περὶ τῶν Τρωι-
 κῶν οἶδεν, ἀκούσαι δέομαι. Τρωικά δὲ λέγω τὰ τοιαῦτα· τὴν τε ἐν Αὐλίδι ξυλλογὴν τοῦ στρατοῦ

2. Φ. πῶς δὲ ἔ. Ἀ. ὅτι μοι κτέ. γ. 3. τούτου om. n. 4. ἡδιστά τε. f. ἡδιστά που. γ. ib. ἐξελθὼν τοῦ ὁμίλου
 om. g. 5. χρόνου. f. γ. φ et p. ubi τοῦ suprascr. τοῦ χρόνου. γ. ib. ἀρύεσθαι. ψ. d. 6. πίνοντος. 2, ψ. 7. συν-
 αρμόττων. f. l. ib. οὐκ. f. n. ib. γρ. στέφανός τις. 2. ib. ξυμβάλοι. 2. 8. τὸ χωρίον. γ. corr. sec. m. 10. δο-
 κεῖ 1. (γ in mg. δοκῶ.) ib. μηδὲν. γ. 13. ἀκροασομένῳ. f. l, k, 3. ἀκροασομένῳ. γ. i. ἀκροασομένῳ. 4, E. 14. πόρρω.
 f. g, ψ. πόρρω που. γ. 15. παρ' Ἑρμοῦ. 1, 4. περὶ Ἑρμοῦ. ψ. παρὰ τοῦ E. EB. 16. τοῦτο. 2. 17. σοφώτερον. d.
 d. 2 γρ et p ex corr. rec. 18. οὐ κολύω. d. ib. κατὰ θεόν δὲ. 2. 21. ἐπλέομεν. 2. ib. Αἰγύπτου τε. 2, E. 22.
 ἔδοξε. 4. 23. φράζοι et suprascr. εἰ. γ. 24. δὲ om. ψ. ib. ξυνεβαλόμην. ψ. ξυνεβαλλόμην. EB. 25. μὲν om. g.
 ib. βραδυτῆτα. γ. g. βραδυτῆτα. EB. 26. ξυμβόλῳ. f. γ, 2, ψ, g. ib. πῶ om. 4. 27. σοὶ. γ, g. σοὶ. γ. 28. δια-
 λεξόμεθα. 2. ib. δὲ om. j, e, n. ib. κατὰ λόγον. γ. 29. συλλεξάμενα. l. συλλεξαμένους. γ. Sc. συλλεξάμενον. 31. ὡ
 ξένε. g. ib. περαινῶ μὲν. 2. 32. καὶ θορύπτεσθαι. 1, 2, ψ, E, Θ. (ν. διάγω.) διαθρορύπτεσθαι. g. καὶ διαθρορύπτεσθαι.
 p, d, d, B. ib. φῆς. E. 33. τὴν om. 2. ib. Πρωτεσίλεω. f. 35. ἐν om. m. ib. ξυνάλλαγην. β.

και καθ' ἓνα τοὺς ἥρωας εἰ καλοί τε, ὥς ἔδονται, καὶ ἀνδρεῖοι καὶ σοφοὶ ἦσαν. τον γὰρ πόλεμον, ὅς περὶ τῇ Τροίᾳ ἐγένετο, πῶς ἂν διηγοίτο μήτε διαπολεμήσας αὐτὸν ἀποθανόν τε πρῶτος τοῦ Ἑλληνικοῦ παντός ἐν αὐτῇ, φασί, τῇ ἀποβάσει;

Α. Εὐηθες τουτί σοι, ξένε, ψυχαῖς γὰρ θείαις οὕτω καὶ μακαρίαις ἀρχὴ βίου τὸ καθαρεῦσαι τοῦ σώματος· θεοὺς τε γὰρ, ὧν ὀπαδοὶ εἰσι, γινώσκουσι τότε οὐκ ἀγάλματα θεραπεύουσαι καὶ ὑπονοίας, ἀλλὰ ξυνουσίας φανεράς πρὸς αὐτοὺς ποιούμεναι, τὰ τε τῶν ἀνθρώπων ὀρθοῖν 24 ἐλεύθεροι νόσων τε καὶ σώματος, ὅτε δὴ καὶ μαντικῆς σοφίας ἐμποροῦνται καὶ τὸ χρησιμῶδες αὐταῖς ἐμβακχεύει. τὰ γοῦν Ὀμήρου ποιήματα τίνα φήσεις οὕτως ἀνεγνωκέναι τῶν σφόδρα βαδανιζόντων Ὀμηρον, ὥς ἀνέγνωκέ τε ὁ Πρωτεσίλεως καὶ διορᾷ αὐτά; καίτοι, ξένε, πρὸ Πριάμου καὶ Τροίας οὐδὲ ραφθῶδία τις ἦν, οὐδὲ ἥδετο τὰ μήπωπραχθέντα, ποιητικὴ μὲν γὰρ ἦν περὶ τε τὰ μαντεῖα 10 περὶ τε τὸν Ἀλκμήνης Ἡρακλέα, καθισταμένη τε ἄρτι καὶ οὐπω ἡβάσκουσα, Ὀμηρος δὲ οὐπω ἥδεν, ἀλλ' οἱ μὲν Τροίας ἀλούσης, οἱ δὲ ὀλίγαις, οἱ δ' ὀκτὼ γενεαῖς ὕστερον ἐπιθέσθαι αὐτὸν τῇ ποιήσει λέγουσιν. ἀλλ' ὅμως οἶδεν ὁ Πρωτεσίλεως τὰ Ὀμήρου πάντα, καὶ πολλὰ μὲν ἔδει Τρωικὰ μεθ' ἑαυτὸν γενόμενα, πολλὰ δὲ Ἑλληνικά τε καὶ Μηδικά, τὴν τε γοῦν στρατείαν τὴν Ἑρξίου τρίτην ὀνομάζει φθορὰν ἀνθρώπων μετὰ τὴν ἐπὶ Λευκαλιωνός τε καὶ Φαέθοντος ξυμβᾶσαν, ἐπειδὴ πλεῖ- 15 στα ἔθνη ἐν αὐτῇ ἐφθάρη.

Φ. Κέρας Ἀμαλθείας ἐμπλήσεις, ἀμπελουργέ, τοσαῦτα εἰδότες τοῦ ἐταίρου. ὕγιως γὰρ που 1, 1 ἀπαγγελεῖς αὐτὰ καὶ ὥς ἤκουσας.

Α. Νῆ Δί', ἣ ἀδικοῖην ἂν φιλόσοφόν τε καὶ φιλαλήθη ἥρωα μὴ τιμῶν ἀλήθειαν, ἣν ἐκεί- 20 νος μητέρα ἀρετῆς ὀνομάζειν εἴωθεν.

Φ. Δοκῶ μοι καὶ κατ' ἀρχὰς τῶν λόγων ὁμολογηκέναι πρὸς σὲ τὸ ἑαυτοῦ πάθος· φημί γὰρ 26 ἀπίστως διακείσθαι πρὸς τὰ μυθώδη. τὸ δὲ αἴτιον· οὐδενὶ πω ἑωρακότε αὐτὰ ξυγγέγονα, ἀλλ' ὁ μὲν ἐτέρου ἀκηκοέναι φησὶν, ὁ δὲ οἶσθαι, τὸν δὲ ποιητὴς ἐπαίρει. καὶ τὰ λεγόμενα δὲ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἡρώων, ὥς δεκαπῆχεις ἦσαν, χαρίεντα μὲν κατὰ μυθολογίαν ἡγοῦμαι, ψευδῇ δὲ καὶ 668 ἀπίθανα τῷ γε θεωροῦντι αὐτὰ πρὸς τὴν φύσιν, ἥς μέτρα οἱ νῦν ἄνθρωποι.

Α. Ταυτὶ δὲ ἡγεῖσθαι ἀπίθανα πότε ἥρξω;

Φ. Πάλαι, ἀμπελουργέ, κὰν μειρακίῳ ἔτι. παῖς μὲν γὰρ ὦν ἔτι ἐπίστευον τοῖς τοιούτοις, καὶ κατεμυθολόγει με ἡ τίτθῃ χαρίεντως αὐτὰ ἐπᾶδουσα καὶ τι καὶ κλαίονσα ἐπ' ἐνίοις αὐτῶν, 30 μειράκιον δὲ γενόμενος οὐκ ἀβασανίστως φήθην χρῆναι προσδέχεσθαι ταῦτα.

Α. Τὸ δὲ τοῦ Πρωτεσίλεω, καὶ ὅτι ἐνταῦθα φαίνοιτο, ἀκηκοώς ποτε ἔτυχες;

Φ. Πῶς γε, ἀμπελουργέ; ὅς γε καὶ σοῦ τήμερον ἀκούων ἀπιστῶ;

Α. Οὐκοῦν ἀρχὴ τοῦ λόγου σοι γινέσθω τὰ πάλαι σοι ἀπιστούμενα· φῆς δὲ που ἀπιστεῖν, 28 εἰ δεκαπῆχεις ἐγένοντο ἄνθρωποι. ἐπειδὰν δὲ τούτου ἱκανῶς ἔχῃς, ἀπαίτει λοιπὸν τὸν περὶ τοῦ Πρωτεσίλεω λόγον καὶ ὅποσα βούλει τῶν Τρωικῶν, οὐδενὶ γὰρ αὐτῶν ἀπιστήσεις.

1. καθ' ἓνα om. β. ib. ἥρωας. l. ib. οἱ καλοί. 2. 2. περὶ τῇ Τροίᾳ. f. γ, ψ. παρὰ τῇ Τρ. l, p, 4. περὶ τὴν Τροίαν. 2, EB. ib. πρῶτος — παντός om. n. 3. φησὶ f et γ ante corr. 4. θείαις οὕτω. f. θείαις. l, j. οὕτω θείαις. 5. 7. ἐλεύθεροι. j. ib. τε om. f. ib. ὅτι et γρ. ὅτε. 2. 8. ἐμβακχεύει et γρ. πρόσβακχεύει. f. 9. διορᾷ. γ. corr. al. m. 10. πω om. γ, 2, ψ, in p add. sec. m. ib. περὶ τὰ. γ, 2. 11. καὶ καθισταμένη. ε. ib. οὐπω ἐς βάσιν οὐσα. 2. οὐπω γηράσκουσα. π. 12. ὀλίγαι. l. ἐλάττωσιν. b, idem gloss. in 2, p. ib. οἱ δ' ὀκτὼ gloss. in p, g. ἡ δ' ὀκτὼ. 5. 13. γρ. εἶδεν. 2. ib. Πρωτ. τοῦ Ὀμήρου. n. 14. γενόμενος. ε. ib. πολλὰ καὶ. γ. πολλὰ τε. g, δ. ib. τὴν Ξ. f, l, 2. τοῦ Ξ. 3, 4, E. τὴν τοῦ Ξ. B. 15. φθορὰν e et π ante corr. ib. ἀνθρώπων. C. τῶν ἀνθρώπων. EB. ib. ἐπὶ om. j, e, n. ib. τε om β, e, n. ib. πλείστοι ἐν αὐτῇ ἐφθάρησαν. 2. 16. ἔτι l. γρ. ἔτη. p. ἔτη d et r, ubi suprasc. ἔθνη. 17. ἐκδόντος et γρ. εἰδότες. 2. ib. ἐτέρου. r. 19. νῆ Δία. γ. ib. ἀδικοῖην ἂν. B. ἀδικοῖην. C, E. 20. εἴωθεν. b, e. εἴωθε. EB. 22. κείσθαι. m. 25. τῷ γε. 1, 3, EB. τῷ. 2, 4. 28. καὶ τι καὶ. 1, p, g, δ, o. καὶ τοι καὶ. 2, ψ, r, e, ε, B. 31. πῶς γε. f. πῶς. 5. ib. σήμερον. f. 32. σοι. f, γ, 2, φ, ψ. μοι. l, p, g, b, e, EB. μοι om. j, n, β, r. ib. γινέσθω. f, l. γινέσθω. 2, ε, B. φανέσθω. γ, φ, ψ. γενέσθω. p, 4. 33. ἐπειδὴ. o. ib. ἔχεις. γ. ἔχοις. 2.

34. οὐδενὶ. l, b, g, EB. οὐδεν γ et p. οὐδεν. f, ψ. οὐδεν δὲ. j, e, n. οὐδεν γὰρ αὐ et γρ. οὐδεν γὰρ αὐτῶν. 2.

24, 26, 28. l, 1. p. 667. 668.

Φ. Καλῶς λέγεις καὶ οὕτω ποιῶμεν.

- 2 Ἀ. Ἄκουε δὴ· πάππος ἦν μοι, ξένη, πολλὰ τῶν ἀπιστουμένων ὑπὸ σοῦ γιννώσκων, ὃς ἔλεγε διαφθαρεῖναι μὲν ποτε τὸ τοῦ Ἀλάντος σῆμα ὑπὸ τῆς θαλάσσης, πρὸς ἣν κεῖται, ὅστ᾽ αὖ ἐν αὐτῷ φανῆναι κατὰ ἐνδεκάπηχυν ἄνθρωπον, καὶ ἔφασκεν Ἀδριανὸν βασιλέα περιστεῖλαι αὐτὰ ἐς Τροίαν ἐλθόντα καὶ τὸν νυνὶ τάφον περιαρμόσαι τῷ Ἀλάντι ἔστιν ἃ καὶ προσπτυξάμενον τῶν ὁσίων καὶ φιλήσαντα.

Φ. Οὐ μάτην ἀπιστεῖν ἔοικα τοῖς τοιούτοις, ἀμπελουργέ· καὶ σὺ γὰρ πάππον μὲν τι ἀκηκοέναι φῆς καὶ ἴσως μητρὸς ἢ τίτθης, σεαυτοῦ δὲ ἀπαγγέλλεις οὐδέν, εἰ μὴ ἄρα περὶ τοῦ Πρωτεσίλεω εἴποις.

- 10 Ἀ. Καὶ μὴν, εἰ μυθολογικὸς ἦν, τὸν τε τοῦ Ὀρέστου νεκρὸν διῆειν ἄν, ὃν ἐπτάπηχυν ἐν
669 Νεμέᾳ Λακεδαιμόνιοι εὗρον, καὶ τὸν ἐν τῷ χαλκῷ ἵππῳ τῷ Λυδῷ, ὃς καταρῶνκτο μὲν ἐν Λυδία πρὸ Γύγου ἔτι, σεισμῷ δὲ τῆς γῆς διασχούσης θαῦμα τοῖς περὶ Λυδίαν ὥφθη ποιμέσιν, 30 οἷς ἅμα ὁ Γύγης ἐδήτευσεν. ἐς γὰρ κοῖλον τὸν ἵππον θυρίδας ἐν ἑκατέρᾳ πλευρᾷ ἔχοντα νεκρὸς ἀπέκειτο μείζων ἢ ἀνθρώπου δόξαι. εἰ δὲ ταῦτα οἷα ἀπιστεῖσθαι διὰ τὸν χρόνον, ἀλλὰ τοῖς γε
3 15 ἐφ' ἡμῶν οὐκ οἶδ' ὅ τι ἀντερεῖς. Ἀρναδὴν γάρ, ὃν οἱ μὲν Αἰθίοπα, οἱ δὲ Ἰνδὸν ἔφασαν, τριακοντάπηχυν ἐν τῇ Ἀσσυρίῳ γῇ κείμενον οὐ πάλα ἀνέφηρνε ἢ τοῦ Ὀρόντου ποταμοῦ ὄχθῃ σθαιῖσα, τουτὶ δὲ τὸ Σίγειον πρὸ πεντήκοντα οὐπὼ ἐτῶν ἐν προβολῇ τοῦ ἀκρωτηρίου σῶμα ἀνέδειξε γίγαντος, ὃν αὐτὸς Ἀπόλλων ἀπεκτονέναι φησὶν ὑπὲρ Τροίας αὐτῷ μαχόμενον, καὶ εἶδον, ξένη, πλεύσας ἐς τὸ Σίγειον αὐτὸ τε τὸ πάθος τῆς γῆς καὶ τὸν γίγαντα, ὅσος ἦν. ἔπλεον δὲ καὶ
20 Ἑλλησποντίων πολλοὶ καὶ Ἰώνων καὶ νησιῶται πάντες καὶ τὸ Αἰολικὸν ἅπαν, ἐπὶ γὰρ μῆνας δύο μέγας ἐν μεγάλῳ ἀκρωτηρίῳ προὔκειτο παρέχων ἄλλον ἄλλῳ λόγον οὐπὼ δηλοῦντος αὐτὸν τοῦ χρησμοῦ.

Φ. Εἴποις ἂν οὖν ἔτι, ἀμπελουργέ, περὶ τε μεγέθους αὐτοῦ περὶ τε ὁσίων ἀρμονίας περὶ τε τῶν λεγομένων ὄψεων ξυμπεφυκέναι τοῖς γίγασι, οὓς ὑπογράφουσιν οἱ ζωγράφοι τῷ Ἐγκελάδῳ
25 καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτόν;

- Ἀ. Εἰ μὲν τερατώδεις ἐγένοντο ἐκεῖνοι, ξένη, καὶ ξυμβεβλημένοι θηρίοις, οὐκ οἶδα, ὃ δὲ ἐν 32 τῷ Σίγειῳ δύο μὲν καὶ εἴκοσι πήχεις ἐπέειχεν, ἔκειτο δὲ ἐν πετρῶδει σήραγγι, τὴν κεφαλὴν μὲν
670 πρὸς τὴν ἡπειρον ἔχων, τοὺς δὲ πόδας συναπολήγων τῷ ἀκρωτηρίῳ, δρακόντων δὲ οὐδὲν σημείου περὶ αὐτὸν ἐωρῶμεν, οὐδὲ ἔστιν, ὅ τι τῶν ὁσίων παρήλλαττεν ἀνθρώπου. καὶ μὴν καὶ Ἵρμαιος
30 ὁ Πεπαρήθιος ἐπιτηδεύς μοι ἔχων ἔπειμ' ἑνὶ τῶν ἑαυτοῦ υἱέων πρὸ ἐτῶν ἐνταῦθα τεττάρων ἐρησόμενον δι' ἐμοῦ τὸν Πρωτεσίλεω περὶ ὁμοίου θαύματος· ἐν Κῷ γὰρ τῇ νήσῳ, κέκτηται δὲ αὐτὴν μόνος, ἔτυχε μὲν ὀρύττων ἀμπελους, ἢ γῆ δὲ ὑπήχησε τοῖς ὀρύττουσιν οἶον κενή. διανοίξαντες οὖν δωδεκάπηχυν μὲν ὁ νεκρὸς ἔκειτο, τὸ δὲ γε κρένιον ὥκει δράκων. ὁ μὲν δὴ νεανίας

2. μοι om. f. 3. τὸ τοῦ Ἀλάντος σῆμα. f, γ. τὸ σῆμα τ. A. ζ. 4. ἔφασαν. 2. ib. ἐς Τρ. f, γ. 5. ἀρμόσαι. β. ib. ἃ προσπτ. 2. 7. μέντοι. γ ex corr. et β, ο. B. 10. τοῦ om. 2. ib. διῆειν ἄν. B. διῆειν. C, E. 11. Νεμαία. 3, i, ε. Τεγέα. ο. ib. καταρῶνκτο. l. κατόρῶνκτο. ζ. ib. μὲν om. g, e. 12. τὴν Λυδίαν. γ. 13. καὶ γὰρ. j, n. 14. ἐπέκειτο. j. ib. μείζων. l. ib. ταῦτα οἷα τ' ἀπ. δ, ρ. ταῦτ' αὖ οἷα. EB. 15. ἡμῖν. γ, 2, ψ et p ante corr. ib. ὅτ' ἀντερεῖς. γ. ib. Ἀρναδὴν. γ, sic corr. Ἀρναδὴν. β. Εὐρναδὴν. d. Ἀνάδην. γ. 16. Ἀσσυρίῳ. γ. ib. ἀπέφηρνε. 2 mg. ib. Ὀρόντου. g. 17. ἀκρωτηρίου. γ, m, o. 18. Ἀπόλλων om. n. 19. εἰς. γ. ib. ὅσον. j, e, n. 20. Αἰολικόν. 1, 3, π, r, ε. B. Ἑλληνικόν et γρ. Αἰολικόν. 2. Ἑλληνικόν. ο. Αἰτωλικόν. 4 praeter π, r et p γρ. ib. δύο μῆνας. l. 21. ἄλλῳ ἄλλον. g. ib. αὐτῷ. f. ib. τοῦ χρησμοῦ. 1 (in γ. mg. χρόνον), 2, ψ, ο. B. τοῦ χρόνον et ex corr. χρησμοῦ. p, g, d, r, b. τοῦ χρόνον et suprasc. τοὺς χρησμούς. e. τοῦ χρόνον. n, π, ρ, ε. 23. περὶ τοῦ. f, p, e. περὶ τε. γ, l, g, j, n. περὶ. 2. περὶ τε τοῦ. EB. ib. περὶ τε ὁ. α. om. β. 24. γρ. ξυμπεφυκέναι. 2. ib. οἱ ἐπτά ζωγράφοι. 2 (ubi γρ. οὓς ὑπογράφουσιν οἱ ζωγράφοι τῷ ἐγκεφάλῳ), ε. 26. μῆ. f. 27. φάραγγι. 2, quod gl. in p, β. σείραγγι. n. 28. τῇ ἡπείρῳ. 4 et p ex corr. rec. 29. οὔτε. f. ib. ἀνθρώπων. l. ib. μὴν Ἵρμ. g, b. 30. ἕνα τῶν. 2. ib. αὐτοῦ. γ. ib. ἐνταῦθα τεττάρων. f et γ ante corr. ἐνταῦθα πον τεττάρων γ suprasc. 31. 32. διανοίξαι. l. 33. γε om. γ, β, ο.

ἀφίκετο ἐπερησομένος ἡμᾶς, ὅτι χορὴ ἐπ' αὐτῷ πράττειν, ὁ δὲ Πρωτεσίλεως „τὸν ξένον“ ἔφη „συν-
καλύπτωμεν“ κελεύων δῆπον ἐπιθάπτειν τὸν νεκρὸν καὶ μὴ γυμνοῦν ἐκόντας. εἶπε δὲ καὶ ὡς γί-
γας εἴη τῶν βεβλημένων. ὁ δὲ ἐν Λήμνῳ φανείς, ὃν Μενεκράτης ὁ Στειριεὺς εὔρε, μέγιστός τε
ἦν καὶ εἶδον αὐτὸν πέρυσιν ἐξ Ἰμβρου πλεύσας, δι' ὀλίγου γὰρ ἦν ἐς τὴν Λήμνον. τὰ μὲν οὖν
34 ὅσα οὐκέτι ἐν κόσμῳ ἑωρᾶτο, καὶ γὰρ οἱ σπόνδυλοι ἀπ' ἀλλήλων ἔκειντο σεισμοῖς, οἶμαι, διενε-
χθέντες, καὶ τὰ πλευρὰ ἐξήρμιστο τῶν σπονδύλων, ἐνθυμουμένων δὲ αὐτὰ ὁμοῦ τε καὶ κατὰ ἕν,
φρικῶδες ἐδόκει τὸ μέγεθος καὶ οὐ ῥᾶδιον ἀνατυποῦσθαι. τὸ γοῦν κράνιον ἐμφορησάντων ἡμῶν
ἐς αὐτὸ οἶνον οὐδὲ ὑπὸ δυνεῖν ἀμφορέοιν ἐνεπλήσθη τῶν ἐκ Κρήτης. ἔστι δὲ τι κατὰ νότον ἄνε-
μον ἀκρωτήριον τῆς Ἰμβρου, Ναύλοχος, ὃ πηγὴ ὑφώρμισται τὰ μὲν ἄρσενά τῶν ζώων εὐνούχους
ἐργαζομένη, τὰ δὲ θηλεία οὕτω μεθύσκουσα, ὥς καθυδεῖν αὐτά. τρύφος οὖν ἐνταῦθα τῆς γῆς 10
ἀπορραγὲν συνεπέσπαστο σῶμα μεγίστου γίγαντος· κἄν ἀπιστῆς, πλεύσωμεν· πρόκειται γὰρ γυ-
μνὸς ἔτι καὶ ὁ ἐς Ναύλοχον πλοῦς βραχύς.

Φ. Ἐβουλόμην μὲν ἂν καὶ ὑπὲρ τὸν Ὠκεανὸν ἐλθεῖν, ἀμπελουργέ, θαῦμα εἴ που τοιοῦτον
εὔροισι, ἢ δὲ ἐμπορία οὐ ξυγχαρεῖ τοσοῦτον ἀποφοιτᾶν ἑαυτῆς, ἀλλὰ δεῖ προσδεδέσθαι τῇ νηί, 671
καθάπερ τὸν Ὀδυσσεά, εἰ δὲ μή, καὶ τὰ ἐκ προφῆρας, φασί, καὶ τὰ ἐκ πρύμνης ἀπολείπει.

Ἄ. Ἀλλὰ μήπω, ξέने, πιστὰ ἡγοῦ, ἃ εἶπον, πρὶν ἐς τε τὴν νῆσον τὴν Κῶ πλεύσης, ἐν ᾗ
36 τὰ τῶν γηγενῶν ὅσα ἀνάκειται, Μερόπων, φασί, τῶν πρώτων, ἐν Φρυγίᾳ δὲ τὰ τε Ἰλλίου τοῦ
Ἡρακλέους Ἰδῆς, καὶ, νῆ Δί', ἐν Θετταλίᾳ τὰ τῶν Ἀλκωνέων, ὥς ἐννεόργυιοι ἀτεχνῶς ἐρένοντο
καὶ ὅποιοι ἄδονται. Νεαπολιταὶ δὲ οἱ Ἰταλῶν οἰκοῦντες θαῦμα πεποιήνται τὰ τοῦ Ἀλκωνέως
ὅσα. λέγουσι γὰρ δὴ πολλοὺς τῶν γιγάντων ἐκεῖ βεβλησθαι καὶ τὸ Βέσβιον ὄρος ἐπ' αὐτοὺς τύ-
20 φεσθαι. καὶ μὴν καὶ ἐν Παλλήνῃ, ἣν Φλέγραν οἱ ποιηταὶ ὀνομάζουσι, πολλὰ μὲν σώματα ἢ γῇ
τοιαῦτα ἔχει γιγάντων στρατοπεδουσάντων ἐκεῖ, πολλὰ δὲ ὄμβροι τε καὶ σεισμοὶ ἀνακαλύπτουσιν.
θαρσεῖ δὲ οὐδὲ ποιμὴν περὶ μεσημβρίαν ἐκείνο τὸ χωρίον ὑποπαταγούντων εἰδώλων, ἃ ἐν αὐτῷ
μαίνεται. τὸ δὲ ἀπιστεῖν τοῖς τοιούτοις ἴσως που καὶ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἦν, ὅθεν τὸν Γηρουνίην
ἐν τῇ Ἐρυθείᾳ ἀποκτείνας καὶ μεγίστῳ αὐτῷ ἐντετυχηκέναι λεγόμενος ἀνέθηκε τὰ ὅσα ἐς Ὀλυμ-
25 πίαν, ὥς μὴ ἀπιστοῖτο τοῦ ἄθλου.

Φ. Εὐδαίμονίῳ σε τῆς ἱστορίας, ἀμπελουργέ. ἐγὼ δὲ μεγάλα μὲν ἡγνόουν, ἀνοήτως δὲ ἡπί-
στουν. ἀλλὰ τὰ τοῦ Πρωτεσίλεως πῶς ἔχει; καιρὸς γὰρ που ἐπ' ἐκεῖνα ἦκειν μηκέτ' ἀπιστούμενα. 672

38 Ἄ. Περὶ τῶν τοιούτων ἄκουε, ξέने. κεῖται μὲν οὐκ ἐν Τροίᾳ ὁ Πρωτεσίλεως, ἀλλ' ἐν
Χερρονήσῳ ταύτῃ, κολωνὸς δὲ αὐτὸν ἐπέχει μέγας οὐτοσί δῆπου ὁ ἐν ἀριστερᾷ, πτελέας δὲ ταύ-
30 τας αἱ νύμφαι περὶ τῷ κολωνῷ ἐφύτευσαν καὶ τοιόνδε ἐπὶ τοῖς δένδροισι τούτοις ἐγραψάν που αὐ-
ται νόμον· τοὺς πρὸς τὸ Ἴλιον τετραμμένους τῶν ὄζων ἀνθεῖν μὲν πρῶτ', φυλλορροεῖν δὲ αὐτίκα
καὶ προαπόλλυσθαι τῆς ὥρας — τοῦτο δὴ τὸ τοῦ Πρωτεσίλεως πάθος — τῷ δὲ ἐτέρῳ μέρει ζῆν

1. χορὴ πράττειν ἐπ' αὐτῷ. g, n, o. 2. καὶ θάπτειν. 2. 4. ἦν ὁ πλοῦς. l. 6. καὶ om. g. ib. καθ' ἕν. γ, p.
7. τὸ οὖν. l. 8. δυνεῖν. f. δυοῖν. 5. ib. ἐπλήσθη. j, n. 10. οὕτως. g. ib. οὖν om. 2. 11. ἀποκοπὴν. 2. ἀπορραγὲν-
τος. g. ib. συνεπέσπαστο. γ, l, 3, 4. συνεπέσπαστο. 2. συνεπέσπαστο. EB. 13. ἔβουλόμην. g. ib. μὲν om. f. ib. ἄν eras p.
ib. ἀπλῆθιν. 2. ib. τοῖον. 2. 14. μοι τοσοῦτον. n. ib. προσδέχεσθαι. f. προσδέχεσθαι. γ. corr. in mg. 16. ἀλλὰ. 1, φ.
πάντα ὁρθῶς λέγεις, ἀλλὰ. γ, (add. m. rec.) 2, 3 praeter φ, 4 (πάντα, ὃ ξέने, ὁρθῶς λέγεις, ἀλλὰ. g), EB. ib.
πρὶν. 1, 3, 4, E. πρὶν ἂν. 2, B. ib. πλεύσεις. f, l, φ, ψ et γ, ubi suprasc. η. πλεύσης 2 et p ex corr. 4, B.
πλεύσας. i. πλεύσεις. E. 17. τὰ τοῦ. δ, o. τὰ τε τοῦ. B. 18. Ἰδοῖς l. Ἰδῆς et suprasc. oi. i. ib. Ἀλκωνέων. EB.
ib. ὅσα ὥς. 2. 19. οἱ om. f, γ. 20. τῶν ἐκεῖ. g. ib. σβέρβιον. f. σέρβιον. γ et mg. βέρβιον. θέρβιον. 4. 21. καὶ
μὴν ἐν. 2. 23. οὐ ποιμὴν. 2. ib. περὶ. C. πρὸς. EB. 25. Ἐρυθρᾷ. f. 28. ἦκειν ἐπ' ἐκεῖνα. 2, 3. μετ' ἐκεῖνα. γ.
ib. μηκέτ' ἀπιστούμενα. Ἄ. περὶ τῶν τ. ἄν. (ἄκουσαι. 2.) ξέने. 1, 2, 3. Ἄ. ἄκουε, ξέने, μηκέτ' ἀπιστούμενον περὶ
τῶν τ. 4. Ἄ. ἄν. ξ. μ. ἀπιστούμενα π. τ. τ. EB. 29. Πρ. κεῖται μὲν οὐκ ἐν Τροίᾳ, ἀλλὰ. d. 30. Χερρονήσῳ. f.
ib. δὲ αὐτὸν. 1. δὲ αὐτοῦ. 2. δὲ πον αὐτὸν 3. (p ex corr.) 4. (αὐτὴν n), EB. ib. οὕτως. γ. ib. ὁ om. 2. 31. περὶ
f, p. περὶ suprasc. παρὰ. γ. παρὰ. 5. ib. ἐφύσαν f et γ ante corr. rec. m.

τὰ δένδρα καὶ εὖ πράττειν. καὶ ὅποσα δὲ τῶν δένδρων μὴ περὶ τὸ σῆμα ἔστηκεν, ὥσπερ καὶ ταυτὶ τὰ ἐν κήπῳ, πᾶσιν ἔρρωται τοῖς ὄζοις καὶ θαρσεῖ τὸ ἴδιον.

Φ. Ὅρῳ, ἀμπελουργέ, καὶ θαυμάζειν ἔχων οὐ τεθαύμακα, σοφὸν γὰρ τὸ θεῖον.

673 Ἀ. Τὸ δὲ ἱερὸν, ἐν ᾧ κατὰ τοὺς πατέρας ὁ Μῆδος ὕβριζεν, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ τάριχος ἀναβιῶ-
ναί φασι, τοῦτο ἡγοῦ, ᾧ ξένη, καταλείπεται δὲ αὐτοῦ ὄρεας, ὡς ὀλίγα. τότε δέ, οἶμαι, χαρίεν τε
ἦν καὶ οὐ μικρόν, ὡς ἔστι τοῖς θεμελίοις ξυμβαλέσθαι. τὸ δὲ ἄγαλμα τοῦτο βέβηκε μὲν ἐπὶ νεῶς,
τὸ γὰρ τῆς βάσεως σχῆμα προῖρα, ἴδρυται δὲ ναυαρχος. περιτρίψας δὲ αὐτὸ ὁ χρόνος καὶ νῆ Δί' 40
οἱ ἀλείφοντές τε καὶ οἱ ἐπισφραγίζόμενοι τὰς εὐχὰς ἐξηλλάχασιν τοῦ εἶδους. ἐμοὶ δὲ οὐδὲν τοῦτο,
αὐτῷ γὰρ ξύνειμι καὶ αὐτὸν βλέπω καὶ οὐδὲν ἂν μοι γένοιτο ἄγαλμα ἐκείνου ἥδιον.

2 10 Φ. Ἡ καὶ διαγράψεις μοι αὐτὸν καὶ κοινωνήσεις τοῦ εἶδους;

Ἀ. Χαίρων γε, νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ᾧ ξένη. γέρονε μὲν γὰρ ἀμφὶ τὰ εἰκοσί που μάλιστα ἔτη
τηλικόσδε ἐλάσας ἐς Τροίαν, ἄβρῳ δ' ἰούλῳ βρῦει καὶ ἀπόξει αὐτοῦ ἥδιον ἢ τὸ μετόπισρον τῶν
μύρτων. φαιδρὰν δὲ ὄφρυν περὶ τὸ ὄμμα βέβληται, τὸ γὰρ ἐπίχαρι αὐτῷ φίλον. βλέπει δὲ ἐν μὲν
ταῖς σπουδαῖς σύντονον καὶ σφοδρόν, εἰ δὲ ἀναιμένον τύχοιμεν, φεῦ τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς ἐπαφρό-
15 διτοί τε καὶ φιλικοὶ φαίνονται. καὶ μὴν καὶ κόμης ξανθῆς ἔχει τὸ μέτριον, ἔστι γὰρ ὡς ἐπικρέ-
μασθαι τῷ μετώπῳ μᾶλλον ἢ κατ' αὐτοῦ πίπτειν. καὶ τετράγωνος ἡ ἰδέα τῆς ῥινός, οἷον ἀγάλμα-
τος. φθέγγεται δὲ γεγωνότερον ἢ αἱ σάλπιγγες καὶ ἀπὸ μικροῦ γε τοῦ στόματος. γυμνῷ δὲ ἐντυ-
χεῖν ἥδιστον, εὐπαγῆς γὰρ καὶ κοῦφος, ὥσπερ οἱ δορμικοὶ τῶν ἐρμῶν. τὸ δὲ μήκος δεκάπηγος
τάχα. δοκεῖ δ' ἂν μοι καὶ ὑπὲρ τοῦτο ἀναδραμεῖν, εἰ μὴ ἐν μειρακίῳ ἀπέθανεν. 42

674 20 Φ. Εἶδον τὸν νεανίαν, ἀμπελουργέ, καὶ ἄγαμαί σε τοῦ ἑταίρου. ὥπλισται δὲ ἡ τί;

Ἀ. Χλαμύδα ἐνήπτει, ξένη, τὸν Θετταλικὸν τρόπον, ὥσπερ τὸ ἄγαλμα τοῦτο. ἀλουργῆς δὲ
ἡ χλαμύς, θεῖον ἄνθος. ἄρρητον γὰρ τὸ τῆς πορφύρας ἄνθος.

Φ. Ὁ δὲ δὴ ἔρως, ὃν τῆς Λαοδαμείας ἦρα, πῶς ἔχει αὐτῷ νῦν;

Ἀ. Ἐρῶ, ξένη, καὶ ἐράται καὶ διάκεινται πρὸς ἀλλήλους, ὥσπερ οἱ θερμοὶ τῶν νυμφίων.

25 Φ. Περιβάλλεις δὲ ἥκοντα ἢ διαφεύγει σε καπνοῦ δίκην, ὥσπερ τοὺς ποιητάς;

Ἀ. Χαίρει περιβάλλοντι καὶ ξυγχωρεῖ φιλεῖν τε αὐτὸν καὶ τῆς δέξης ἐμπορεῖσθαι γε.

Φ. Θαμίζει δὲ ἢ διὰ πολλοῦ ἦκει;

Ἀ. Τετράκις τοῦ μηνὸς ἢ πεντάκις οἶμαι αὐτοῦ μετέχειν, ὅπότ' ἢ φυτεῦσθαι ποτε τουτωνὶ
τῶν φυτῶν τι βούλοιο ἢ τρυγῆσαι ἢ ἄνθη κείραι. φιλοστέφανος γὰρ τις καὶ ἡδῖον ἀποφαίνων τὰ
30 ἄνθη, ὅποτε περὶ αὐτὰ εἶη.

3 Φ. Πλαρὸν γε τὸν ἥρω λέγεις καὶ ἀτεχνῶς νυμφίον.

Ἀ. Καὶ σῶφρονά γε, ᾧ ξένη. φιλόγελως γὰρ ὢν ὑφ' ἡλικίας ὕβρει οὐδὲν πράττει. καὶ σμι- 44
νύης δὲ ἄπτεται πολλάκις, εἰ πού ὀρύττων πέτρας ἐντύχοιμι καὶ ξυλλαμβάνει μοι τῶν δυσέργων,
κἂν ἀγνοήσω τι τῶν κατὰ γεωργίαν, διορθοῦνταί με. τά τε δένδρα ἐγὼ μὲν παρακηκοῶς τοῦ Ὀμή-

1. τὰ δένδρα suprasc. τὸ δένδρον. γ. τῶν δένδρων et γρ. τὸ δένδρον. 2. τὸ δένδρον. 5. ib. ὅποσα τε. 2. 2. ἐν κήπῳ. 1. τῷ ἐν κήπῳ. 5. ib. θαρσεῖ et γρ. θαρσεῖ. 2. 4. δὲ γε. 2, EB. ib. ἐφ' ᾧ. f. p ex corr. B. ἐφ' ὃν. γ. l, ψ, m. mg. ἐφ' ὃν et γρ. ἐφ' ὃ. 2. ἐφ' ὃ. 4, E. ib. ἀναβῆναι. 1. 5. ἡγοῦ, ξένη. 2. ib. ὡς ὄρεας. 4 praeter d, r. 6. ἔσται. γ. ib. νεῶς suprasc. o. f. 7. περιτρίψας. f. γ, 2, 3 (p ex corr.) o, B. περιτρίψαι. 1. περιτρίψας. 4, ε. 9. αὐτὸς et γρ. αὐτὸν. 2. ib. γένοιτο om. f. 10. κοινωνήσεις. 2, g, n. 11. χαίρων τε. d. χαίρων. π. ib. ἀλήθειαν et γρ. Ἀθηνᾶν. 2. Ἀθηνᾶν. n. ib. ᾧ ξένη. γ. o. ξένη. 5. 12. τηλικόσδε. γ. τηλικόσδε. l, j. τηλικός. 5. ib. ἄβρῳ δ' ἰούλῳ. γ ex corr. rec. 4, o, m. γρ. ἄβρῳ ἰούλῳ. 5. Ἀν τοῦ μετοπίσρου? 15. ὡς. C et m. γρ. ὡς. EB. ib. ἐπικρέμασθαι. f. 17. γεγο- νότερον. f. 19. δοκεῖ γὰρ μοι κ. ὅ. τ. ἂν ἀναδρ. g. ib. ὑπὲρ τούτου. f. ὑπὲρ τοῦ. m, o. 20. σε. C, B. σου. E. 21. ὥσπερ καὶ. o laudans k, qui καὶ non habet. ib. ἀλουργῆς. f. l, p ex corr. 4. ἀλουργῆς. 2, 3, EB. 23. δὴ om. n. 26. γε om. g, o. 27. ἡκαί. e, n. 28. οἶμαι ἂ. μετ. om. β. ib. ὅπότ' ἢ φυτεῦσθαι ποτε τουτωνὶ τ. φ. βούλοιο. f. ὅποτε ἢ φ. π. τ. τ. φυτῶν τι βούλοιο. γ. ὅποτε (l, g: ὅπότ') ἢ φ. τι βούλοιο τ. τ. φυτῶν. 5. 30. ὅποτε καὶ. g. ib. εἶη. f. 3. εἶη et γρ. ἰοι. 2. ἦει et mg. ἰοι. γ. ἰα ἢ. l. ἰοι. 4, EB. 32. ἡλικίαν et. as suprasc. 2. 33. δὲ ξυλλ. m. ib. ξυλλαμβάνοιμι. ψ, ε. 34. τε om. n. ib. παρακηκοῶς. ψ. ἀκηκοῶς. 2.

ρου μακρὰ ἐφύτευον μείον τοῦ ἄνω τὸ ἐς τὴν γῆν ἐμβιβάων, καὶ ὁπότε ἐπελάβετό μου ὁ Πρω-
τεσίλεως, ἐχρώμην τοῖς τοῦ Ὀμήρου πρὸς αὐτόν, ὁ δὲ ὑπολαβὼν „αὐτὸς μέντοι Ὀμηρος τὸν ἐναν-
τίον“ ἔφη „κελεύει τρόπον ἢ σὺ πράττεις· μακρὰ γὰρ ὑπὸ σοφίας τὰ βαθέα οἶδεν, ὥς που τὰ
φρέατα μακρὰ ὀνομάζει, βαθέα ὄντα“, καὶ τὰ δένδρα δὲ εἶπεν ἐμβιώσεσθαι τῇ γῇ μᾶλλον, εἰ τῷ 675
μὲν πλείονι ἐσθήκοι, τῷ δὲ ὀλίγῳ κινεῖτο. ἐπιστὰς δὲ μοί ποτε ἄνθη ποτίζοντι „τὸ μύρον“ εἶπεν 5
„ὦ τῶν, οὐ δεῖται ὕδατος, διδάσκων δὴπου μὴ ἐκπλυτα ποιεῖν τὰ ἄνθη.

Φ. Τὸν δὲ ἄλλον χρόνον, ὃ ἀμπελονργέ, ποῦ διαιτᾶται;

Ἀ. Ποτὲ μὲν ἐν Αἰδον, φησί, ποτὲ δὲ ἐν Φθίᾳ, ποτὲ δ' αὖ ἐν Τροίᾳ, οὐ οἱ ἑταῖροι, καὶ
πρὸς θήρα συνῶν τε καὶ ἐλάφω γενόμενος ἀφικνεῖται κατὰ μεσημβρίαν καὶ καθεύδει ἐκταθεῖς.

Φ. Ποῦ δὲ τῇ Λαοδαμείᾳ ξύνεστιν;

46 Ἀ. Ἐν Αἰδου, ξένη. καὶ λέγει αὐτὴν εὐδοκιμώτατα γυναικῶν πράττειν ἀριθμουμένην ἐν αἷς
Ἀλκιστίς τε ἢ Ἀδμήτου καὶ Εὐάδην ἢ Καπαρέως, καὶ αἱ ταύταις ἴσαι σῶφρονές τε καὶ χρησταί.

Φ. Ξυσσιτοῦνται δὲ ἀλλήλοις ἢ οὐ θέμις;

Ἀ. Οὕτω, ξένη, σιτουμένῳ ἐνέτυχον οὐδὲ πίνοντα ἔγνω. καίτοι σπένδω γε αὐτῷ κατὰ ἐσπέ-
ραν ἀπὸ τουτωνὶ τῶν Θεσίων ἀμπέλων, ὥς φυτεύει αὐτός, καὶ τρακτὰ δὲ ὥραϊα προτίθεμαι κατὰ 15
μεσημβρίαν, ἐπειδὴν θέρος τε ἦκη καὶ μετόπωρον ἰσθιται, σελήνης τε ἰούσης ἐς κύκλον ἐν τῇ τοῦ
ἥρος ὥρᾳ γάλα ἐγγέας ἐς τὸν ψυκτῆρα τοῦτον „ἰδοὺ σοι“ λέγω „τὸ τῆς ὥρας νᾶμα, σὺ δὲ πίνε“,
κἀγὼ μὲν εἰπὼν ταῦτα ἀπαλλάττομαι, τὰ δὲ βέβρωται τε καὶ πέποται θᾶπτον ἢ καταμύσαι.

Φ. Περί δὲ τῆς ἡλικίας, ἣν γεγωνὸς ἀπέθανε, τί φησιν;

Ἀ. Ἐλεεῖ, ξένη, τὸ ἑαυτοῦ πάθος καὶ τὸν δαίμονα, ἐφ' ᾧ τότε ἦν, ἄδικόν τε ἡρεῖται καὶ 20
βάσκανον μὴ ξυγχωρήσαντά οἱ τὸν γοῦν πόδα ἐς τὴν Τροίαν ἐρεῖσαι· μὴ γὰρ ἂν μήτε Διομήδους
48 τι ἐλαττωθῆναι μαχόμενος μὴτ' ἂν Πατρόκλου μήτε τοῦ δευτέρου Αἴαντος· τῶν γὰρ Αἰακιδῶν λε- 676
λεῖσθαι τὰ πολέμια δι' ἡλικίαν φησὶν, αὐτὸς μὲν γὰρ εἶναι μειράκιον, ἐκείνων δὲ τὸν μὲν Ἀχιλ-
λέα εἶναι νεανίαν, τὸν δὲ Αἴαντα ἄνδρα. καὶ τὰ ἔπη τὰ ἐς αὐτὸν εἰρημένα Ὀμήρῳ ἐπαινεῖ καίτοι
μὴ πάντα ἐπαινῶν τὰ Ὀμήρου, ὥς ἀμφίδρομον μὲν αὐτῷ τὴν γυναῖκα εἶπεν, ἡμιτελῇ δὲ τὴν οἰ- 25
κίαν, περιμάχητον δὲ τὴν ναῦν, ἐφ' ἧς ἔπλευσε, πολεμικόν τε αὐτὸν καλεῖ. ἑαυτὸν δὲ ὀλοφύρεται
μηδὲν ἐν Τροίᾳ ἐργασάμενον, ἀλλὰ πεσόντα ἐν γῇ, ἧς οὐδὲ ἐπέβη· καὶ τὴν οὐλήν δὲ ἐντετύπεται
τῷ μηρῷ, τὸ γὰρ τραῦμα συναπορροῦσθαι φησι τῷ σώματι.

Φ. Γυμνάζεται δέ, ὃ ἀμπελονργέ, τίνα τρόπον; ἐπειδὴ ἔφασκες αὐτὸν καὶ τοῦτο ἐξασκεῖν. 5

Ἀ. Γυμνάζεται, ξένη, τὰ πολεμικὰ πλὴν τοξικῆς, τὰ δὲ γυμναστικά πλὴν πάλης· τὸ μὲν γὰρ 30
τοξεύειν δειλὸν ἡρεῖται, τὸ δὲ παλαίειν ἀργῶν.

Φ. Παγκρατιάξει δὲ πῶς ἢ πυκτεύει;

Ἀ. Σκιᾶς, ὃ ξένη, τούτων γυμνάζεται, καὶ δισκεύει μείζον ἢ ἐφικέσθαι ἄνθρωπον. ἀνα-
κρούει μὲν γὰρ ὑπὲρ τὰς νεφέλας τὸν δίσκον, ὀπίπτε δὲ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν πήχεις καὶ ταῦθ', ὥς

1. μικρὰ. 2. ib. ἐπεβάλετο. γ. 2. τοῖς τοῦ. f. 3. τοῖς. γ. 3. ἔφη om. d. 4. ὀνομάζει μακρὰ. d. ib. ἐν et
corr. εἰ γ. 5. ἐσθίμει. γ. εἰσθίμει. 2. 6. ὦ τῶν. f. ὦ τῶν γ. ib. δὲ πον. γ. ib. ἐκπλητα, v. suprase. γ. ἐκπλητα.
ju. ἐκπλητα. m. ubi lo. ἐκπλητα. 9. πρὸς θήρα. f. p. uterque eraso v. l. et d. pr. m. πρὸς θήραν. γ. ib. ἀφι-
κνεῖται κατὰ μεσημβρίαν. C. κατὰ μ. ἀφ. EB. 12. Ἀλκιστίς. 2. ib. Ἀδμήτου. f. ib. ταύτης. f. et γ. pr. m. ψ.
ταύτη. 1, 2, p. d. 14. εἶδον. 2. 15. τρακτὰ δὲ. l. τρακτὰ. γ. ib. τίθεμαι. f. γ. φ. 16. ἐπειδὴν δὲ. f. γ. 2.
3 (p. ante corr.), ε. ἐπειδὴν. l. p. ex corr. et 4, o, B. ib. τε ἰούσης. 1, p. ante corr. τε ἰούσης γρ. οὔσης. 2. δὲ
ἰούσης. p. ex corr. 4, o, B. 17. ἐγγέας. γ. ib. πίνε. EB. 18. θᾶσσον. 2. ib. καταμύσαι. EB. 21. τὴν om. l. 2.
22. μήτε τοῦ. f. μὴτ' ἂν τοῦ. γ. 23. πολεμικά. 4. ib. γὰρ om. γ. ib. ἦν ἐν μειράκιῳ et γρ. αὐτὸς μὲν εἶναι μει-
ράκιον, ἐκείνους δὲ. 2. 24. νεανίσκον. d. ib. εἰρημένα Ὀμήρῳ. f. Ὀμήρῳ εἰρ. γ. 27. ἐν Τροίᾳ μηδὲν. l. ib. εἰρ-
γασμένον. β. ib. τῇ γῇ. 2, p. g. ib. οὐδὲν. j, e, n. ib. ἐπέβη. n. ib. δὲ om. d. 28. συναπορροῦσθαι. γ, l, g.
δ. συναπορροῦσθαι. f, 3, EB. 32. δὲ πῶς. l. 33. σκιᾶς. f. (sic). σκιᾶς. l, p, r, B. σκιᾶς. 2, d, E. ib. γυμνά-
ζεται τούτων. g.

ὄρεσ, διπλάσιον τοῦ Ὀλυμπικοῦ ὄντα. δραμόντος δὲ αὐτοῦ οὐκ ἂν εὖροις ἴχνος, οὐδ' ἂν ἐνση- 50
μήναιτό τι τῇ γῇ ὁ πούς.

Φ. Καὶ μὴν καὶ ἴχνη μεγάλα ἐντετύπωται τοῖς δρόμοις ἐς τὸ δεκάπηχυν μέγεθος τοῦ ἥρω.

677 Α. Βαδίζοντος, ξένε, τὰ ἴχνη ἐκεῖνα καὶ γυμναζομένου τι ἕτερον, δραμόντος δὲ ἄσημος ἢ
5 γῇ, μετέωρος γὰρ τις καὶ οἷον ἐπικυματίζων αἴρεται. φησὶ δὲ καὶ παραδραμεῖν ἐν Αὐλίδι τὸν
Ἀχιλλέα ἐν ἄθλοις, γυμναζομένης ἐπὶ Τροίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τὸ πῆδημα τὸ ἐκείνου ἀρθῆ-
ναι. τὰ δὲ πολέμια ξυγχωρεῖ, ὥς ἔφην, τῷ Ἀχιλλεῖ πλήν τῆς ἐν Μυσοῖς μάχης· ἐκεῖ γὰρ πλείους
ἀπεκτονέναι Μυσῶν ἢ ἐκεῖνος ἀριστεῖά τε ἀπενηρέχθαι, κειρατηκέναι δὲ αὐτοῦ καὶ τὸν ἀγῶνα
τὸν περὶ τῆς ἀσπίδος.

10 Φ. Καὶ τί ἂν εἴη, ἀμπελουργέ, τὸ τῆς ἀσπίδος; οὔτε γὰρ ποιητῇ εἰρηται πω, οὔτε ἐς λό-
γον τινὰ τῶν Τρωικῶν ἦκει.

Α. Περὶ πολλῶν, ξένε, τοῦτ' ἐρεῖς· πολλὰ γὰρ περὶ τε ἀνδρῶν περὶ τε πολεμικῶν ἔργων
ὁ ἥρωας λέγει μήπω τοῖς πολλοῖς δῆλα ὄντα. τὸ δὲ αἴτιον· φησὶν αὐτοὺς κατὰ ἔκκληξιν τῶν Ὀμήρου 52
ποιημάτων ἐς μόνους Ἀχιλλέα τε καὶ Ὀδυσσεά βλέψαντας ἀμελῆσαι καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν.
15 καὶ τῶν μὲν οὐδὲ ἐπιμνησθῆναι τοπαράπαν, τοῖς δὲ ἀναθεῖναι τριήρη τεττάρων ἐπῶν. τὸν μὲν δὴ
Ἀχιλλέα φησὶν ἐπαξίως ὑμνῆσθαι, τὸν δὲ Ὀδυσσεά μειζόνως. καὶ ὅποσα δὲ Σθενέλου τε καὶ Πα-
λαμήδους καὶ τῶν τοιῶνδε ἀνδρῶν παραλείπεται, δειμὶ σοι μικρὸν ὕστερον, μὴ γὰρ ἀγνοήσας γε
6 ἀπέλθοις τι τούτων. καὶ τὸν λόγον δὲ τὸν Μύσιον, ἐς ὃν τί ἡ ἀσπίς, αὐτίκα ἀποτελοῦμεν, ἐπειδὴ
δὲ παγκρατίου καὶ πυγμῆς καὶ δίσκου μνημονεύοντες ἐς τὴν ἀσπίδα ἀπνηρέχθημεν, ἄκουε τοῦ ἥρω
20 θαύματα πρὸς ἀθλητάς, οἳ ἐχρήσαντο αὐτῷ συμβούλῳ· τὸν Κίλικα, οἶμαι, παγκρατιαστὴν ἀκούεις,
ὃν Ἀλτῆρα ἐκάλουν οἱ πατέρες, ὥς μικρὸς ἦν καὶ τῶν ἀντιπάλων παραπολύ.

678 Φ. Οἶδα τεκμαιρόμενος δῆπου τοῖς ἀνδριᾶσι, χαλκοὺς γὰρ πολλαχοῦ ἔστηκεν.

Α. Τούτῳ, ξένε, περιῖν μὲν καὶ ἐπιστήμης, περιῖν δὲ καὶ θυμοῦ, καὶ μάλα ἐρρῶννυ αὐτὸν
ἢ εὐαρμοστία τοῦ σώματος. ἀφικόμενος οὖν ἐς τὸ ἱερὸν τοῦτο ὁ παῖς, ἔπλει δὲ εὐθὺ Δελφῶν
25 ἀγωνιούμενος τὴν κρίσιν, ἡρώτα τὸν Πρωτεσίλεων, ὃ τι πράττων περιέδοιτο τῶν ἀντιπάλων, ὁ δὲ 54
„πατούμενος“ ἔφη. ἄθυμια οὖν αὐτίκα τὸν ἀθλητὴν ἔσχεν ὥς καταβεβλημένον ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ,
τὸ δὲ ἀποπτεροῖεν ἐν ἀγωνίᾳ πρῶτος εὐρῶν ξυνήκεν ὕστερον, ὅτι κελεύει αὐτὸν μὴ μεθεῖσθαι
τοῦ ποδός. τὸν γὰρ προσπαλαίοντα τῇ πτέρυγι πατεῖσθαι τε ξυνεχῶς χορὴ καὶ ὑποκεῖσθαι τῷ ἀντι-
πάλῳ. καὶ τοῦτο πράττων ὁ ἀθλητὴς οὗτος ὀνόματος λαμπροῦ ἔτυχε καὶ ἡττήθη οὐδενός. ἀκούεις
30 δὲ πον καὶ Πλούταρχον ἐκεῖνον τὸν δεξιόν;

Φ. Ἀκούω. τὸν πύκτην γάρ, ὥς τὸ εἰκός, λέγεις.

Α. Οὗτος ἀνιῶν τὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα ἐπὶ τοὺς ἀνδρας ἱκετεύει τὸν ἥρω χρῆσθαι οἱ περὶ
τῆς νίκης· ὁ δὲ αὐτὸν κελεύει Ἀχελῷφ ἐναγωνίῳ εὐχεσθαι.

1. Ὀλυμπικοῦ. 1, p, EB. ib. ἂν om. m. ib. ἐνσημήναιτο. 2. 3. καὶ μὴν ἴχνη. 4. ib. συμβαίνοντα ἐς τὸ. E.
4. τὸ ἕτερον. j, e, n. τὸ ἕτερον, i suprase. γ. 5. φασί. 2. ib. δραμεῖν et γρ. παραδραμεῖν. 2. 6. ἐπὶ Τροίαν τῆς
Ἑλλάδος. C, B. τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ Τροίαν. E. 7. ἔφην. γ. 8. Μυσῶν. f. τῶν Μυσῶν. 5. ib. ἀριστεῖά τε. 1, 2, d, e.
ἀριστεῖα δὲ. 5. 10. καὶ τί — ἀσπίδος om. γ pr. m. add. rec. ib. τὸ περὶ τῆς ἀσπίδος. ε. ib. πον et πω suprase. j.
11. ἐς. f. 12. περὶ τε ἀνδρῶν om. j, n. 14. ποιημάτων φησὶν αὐτοὺς. l. 15. τῷ μὲν. 2. ib. Fo: ἐπιμνησθῆναι
αὐτὸν τοπαράπαν. ib. ἀναθεῖναι. ju, m, o. ib. μὲν δὲ. o. 16. ὑμνῆσθαι. f, γ, d. ὑμνεῖσθαι. 5. ib. τε om. 2, j.
18. λόγον καὶ. f. ib. ἐς ὃν τι ἡ ἀσπίς αὐτίκα α πο τε λον μενους δὲ. ἐπειδὴ. f (sic). ἐς ὃν τί ἡ ἀσπίς αὐτίκα. ἀπο-
τελουμένου δὲ, ἐπειδὴ. γ, 1, φ, ψ, e, n (ἐπὶ 1) ἐς ὃν τί ἡ ἀσπίς, αὐτίκα ἀποτελοῦμεν, ἰδοῦ. p, vd. ἐς ὅτινα ἡ ἀσπίς,
αὐτίκα ἀποτελοῦμεν, ἐπειδὴ δὲ. 2, E. ἐς ὃν — ἀποτελοῦμεν om. g, d, b, e. ἐς ὃν τι ἡ ἀ. αὐτίκα ἀποτελοῦμεν. νῦν
δὲ. B. Fo: ἐς ὃν ἐστὶν ἡ ἀ. 19. δίσκου καὶ πυγμῆς. 4. 21. Ἀλτῆρα. γ. Ἀλτῆρα. g. ib. οἱ παλαιοί. 2. ib. ὥς om. b.
22. πανταχοῦ. 2. 23. μὲν ἐπ. g. ib. ἐρρῶννυ. γ, EB. 26. οὖν. C. μὲν οὖν. EB. 27. πρῶτος ἐν ἀγ. g. 31. τὸν πύκ-
την γάρ. γ. p. τὸν γὰρ πύκτην. 5. 33. ἐν ἀγωνίᾳ. k. ἐν ἀγωνίᾳ. i, o. ib. εὐχεσθαι. 1, 2. ἐνεύχεσθαι. ψ et p ante
cogr. χρῆσθαι. 4, B.

Φ. Τί οὖν τὸ αἰνίγμα;

Ἀ. Ἡγωνίζετο μὲν ἐν Ὀλυμπίᾳ πρὸς Ἑρμείαν τὸν Αἰγύπτιον [περὶ] τὴν τοῦ στεφάνου νίκην, ἀπειρηκότες δὲ ὁ μὲν ὑπὸ τραυμάτων, ὁ δὲ ὑπὸ δάφης, καὶ γὰρ ἀκμάζουσα μεσημβρία περὶ τὴν πυγμὴν εἰστέκει, νεφέλη ἐς τὸ στάδιον καταρρήννεται καὶ διψῶν ὁ Πλούταρχος ἔσπασε τοῦ ὕδατος, 56 ὃ ἀνελήφει τὰ περὶ τοῖς πήχεσι κώδια· καὶ τὸν χρησμὸν ἐνθυμηθεὶς, ὥς μετὰ ταῦτα ἔφασκεν, ἐς 5 θάροςτος ὤρησε καὶ ἔτυχε τῆς νίκης. Εὐδαίμονα δὲ τὸν Αἰγύπτιον θαυμάζεις τῆς καρτερίας ἴσως, εἰ πνικτεύοντι πον παρέτυχες. τοῦτ' ἐρομένῳ, πῶς ἂν μὴ ἡττηθεῖν „θανάτου“ ἔφη „κατα- 679 φρονῶν.“

Φ. Καὶ πείθεται γε, ὦ ἀμπελουργέ, τῷ χρησμῷ, παρασκευάζων γὰρ οὕτως ἑαυτὸν ἀδαμάν- 10 τινος τοῖς πολλοῖς καὶ θεῖος δοκεῖ.

Ἀ. Ἐλὶξ δὲ ὁ ἀθλητὴς αὐτὸς μὲν οὕτω προσπέπλευκε τῷ ἱερῷ τοῦτ' ἐμψας δὲ τινα τῶν ἑαυτοῦ ἐταίρων ἤρετο, ποσάκις νικήσει τὰ Ὀλύμπια, ὁ δὲ „δὶς“ ἔφη „νικήσεις, ἂν μὴ ἐθέ- 15 λης τρίς.“

Φ. Δαιμόνιον, ἀμπελουργέ, λέξεις γὰρ πον τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ προαχθέν· προυπαρχούσης γὰρ αὐτῷ νίκης μιᾶς, ὅτ' ἀνὴρ ἐκ παίδων ἐνίκα πάλην, ἀπεδύσατο τὴν ἐπ' ἐκείνῃ Ὀλυμπιάδα πάλην 15 τε καὶ παγκράτιον, ἐφ' ᾧ δυσχεράναντες οἱ Ἥλαιοι διεννοοῦντο μὲν ἀμφοῖν εἰργεῖν αὐτὸν ἐγλή- ματα Ὀλυμπικά· ξυντιθέντες αὐτῷ, μόγις δ' οὖν ἀνέδησαν τὸ παγκράτιον. καὶ τοῦτον ἄρα τὸν 58 φθόνον ὁ Πρωτεσίλεως φυλάξασθαι προὔλεγεν εἰδὼς αὐτὸν ἀντίπαλον τοῖς ἐξηρημένοις ὄντα.

Ἀ. Ἀριστα, ξένε, τοῦ χρησμοῦ ἔτεκμήρω.

Φ. Τῶν δὲ δὴ νόσων τίνας ἰάται; πολλοὺς γὰρ αὐτῷ φῆς εὔχεσθαι. 20

Ἀ. Πάσας ἰάται, ὁπόσαι εἰσὶ, μάλιστα δὲ τὰς φθόας τε καὶ τοὺς ὑδέρους καὶ τὰς τῶν 7 ὀφθαλμῶν νόσους καὶ τοὺς τετραταίῳ πυρέσσοντας· ἔστι δὲ καὶ ἐρῶντι τυχεῖν αὐτοῦ ξυμβούλου. ξυν- αλγεῖ γὰρ σφόδρα τοῖς τὰ ἐρωτικά ἀνυχούσι καὶ ὑποτίθεται αὐτοῖς ἐπιδάς καὶ τέχνας, αἱ τὰ παι- δικά θέλξουσιν, μοιχοῖς δὲ οὔτε προσδιαλέγεται οὐδὲν οὔτε ὑποτίθεται τι ἐρωτικόν· φησὶ γὰρ ἀπη- χθῆσθαι αὐτοῖς, ἐπειδὴ τὸ ἐρᾶν διαβάλλουσιν. ἀφικόμενον γοῦν ἐνταῦθα μοιχοῦ ποτε αὐτῇ γυ- 25 ναικί, ἣν ἐπέρα, καὶ ξυνομνύναι βουλομένων ἐπὶ τὸν ἄνδρα παρόντα μὲν, ξυνιέντα δὲ οὕτω, ὁ μὲν γὰρ ἔτυχε καθεύδων μεσημβρίας ἐνταῦθα, οἱ δ' ὤμνυσαν ἤδη προσεστηκότες τῷ βωμῷ —

Φ. Τί οὖν ὁ Πρωτεσίλεως;

Ἀ. Ἐξορμᾷ τοῦτον τὸν κύνα καίτοι χρηστόν, ὥς ὄρες, ὄντα προσπεσεῖν τε αὐτοῖς κατόπιν 30 καὶ δακεῖν ἔτι ὁμνύντας, καὶ τὸν ὄρκον οὕτως ἐγγχείας ἐφίσταται τῷ ἀνδρὶ καὶ κελεύει αὐτὸν 60 ἐκείνων μὲν ἀμελεῖν, τὸ γὰρ δῆγμα σφῶν ἀνίατον εἶναι, σῶζειν δὲ νῦν γοῦν ἑαυτὸν τε καὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον. τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς πάντα γινώσκων, τοὺς δὲ ἥρωας θεῶν μὲν ἐλάττω, πλείω δὲ 680

1. sigl. pers. Φ et A. om. 2. 2. ἡγωνίζετο om. f. ib. περὶ τὴν. 1. τὴν περὶ. 5. Includi περὶ, quod glossema videbatur. 3. ἀπειρηκότες — τῷ — τῷ. 1. ib. δάφης. n. δάφης et ou suprascr. j. 5. περὶ. f. EB. παρὰ. 5. 6. θαυ- μάζω. n. 7. πνικτεύοντα. 2. ib. πον. om. j, e, n. ib. περιέτυχες. 2. παρέτυχεν. e, j. 9. Α παρασκευάζων ad τρίς 1. 2, n, tribuunt Vinitori. 11. ἔλεξε δὲ. 2. ib. οὕτω. π. 12. ποσάκις. γ. ib. Fo: νικήσει. ib. τὴν Ὀλυμπιάδα. 2. 14. πον om. 2. ib. Personam vinitoris ponunt ante προυπαρχούσης. n. B. ib. ὑπαρχούσης. g. 15. πάλην ἐνίκα. 2. ἐνίκα πάλην. γ, e et φ, ubi corr. ib. Ὀλυμπιάδα f. et E. Meier, Ol. Sp. 321. Ὀλυμπιάδα. 5. 16. Ἥλαιοι. γ. ib. εἰρ- γεῖν αὐτὸν ἀμφοῖν. g. ib. ἀμφοῖν om. n. ib. αὐτῶν. φ. 17. Ὀλυμπικά. f, l, g, b, r. Ὀλυμπικά. 5. ib. ξυν- τιθέντες. 1. ib. μόγις δ' οὖν. f, l, 2, ψ, 4, B. μόγις γοῦν. γ, p, φ. μόγις δ'. m, o. ib. ἀνέδησαντο. β. 18. Perso- nam Phoenicis ante καὶ τοῦτον praefigit B. 21. τοὺς φθόας. j, e, n. 22. πυρέσσοντας. f, γ. ib. ἔστι δὲ καὶ. γ. ἔστι καὶ. 5. 23. γὰρ δὲ. 2. ib. αἱ. f. αἱ. 5. ib. τὰς παιδικὰ. 2. 24. ἔλξουσιν. π. ib. μυχοῖς. γ. ib. τι om. 2. 25. αὐτὸν. π. ib. ἐπειδὴ. 2. ib. αὐτῇ om. 2. 26. ἐπέρα. f. ib. ξυνόμνυσθαι. γ. ib. τὸν παρόντα. δ. ib. ξυ- νέντα. n. ib. οὐδέπω. δ. 27. γὰρ om. g. ib. ὤμνυσαν. 2. ib. ὥδε. 1. ib. προσεστηκότες. 2. 28. Persona Phoenicis deest E. 29. τοῦτον om. n. 31. γοῦν νῦν. 2. ib. αὐτὸν — αὐτοῦ. γ. αὐτὸν — αὐτοῦ. f, l, g, b, e, o. 32. ἑαυ- τοῦ om. n.

8 ἀνθρώπων. πολὺς ἐπιρρεῖ τῶν τοιούτων ὄχλος, εἰ πάντων ἀπομνημονεύοιμι ὄντων γε καὶ τῶν ἐν Φθίᾳ τε καὶ Φυλάκῃ φανερῶν πᾶσιν, ὅσοι Θετταλῶν οἰκοῦσιν· καὶ γὰρ τὸ ἐκείνῃ ἱερὸν ἐνεργὸν τῷ Πρωτεσίλῳ, καὶ πολλὰ τοῖς Θετταλοῖς ἐπισημαίνει φιλάνθρωπά τε καὶ εὐμενῇ, καὶ ὀργίλᾳ αὖ, εἰ ἀμελοῖτο.

5 Φ. Πείθομαι, νῆ τὸν Πρωτεσίλεω, ἀμπελουργέ· καλὸν γάρ, ὥς ὄρω, καὶ ὁμνῆναι τοιοῦτον ἦρω.

Α. Ἡ ἀδικήσεις γε ἀπιστῶν, ξένε. τὸν δὲ Ἀμφιάρεω, ὃν λέγεται ἡ γῆ ἐν σοφῷ ἀδύτῳ ἔχειν Ἀμφίλοχόν τε τὸν τούτου παῖδα πλείω ἴσως ἢ ἐγὼ γινώσκεις οὐ πολὺ ἀπέχων τῆς Κιλικῶν ἡπείρου, καὶ Μάρωνα δὲ τὸν Εὐάνθους ἀδικολῆς ἄν ἐπιφοιτῶντα ταῖς ἐν Ἰσμάρῳ ἀμπέλοις καὶ 10 ἡδυνόλους αὐτὰς ἐργαζόμενον φυτεύοντά τε καὶ κυκλοῦντα, ὅτε δὴ ὄραται τοῖς γεωργοῖς ὁ Μάρων καλὸς τε καὶ ἄβρὸς καὶ ἀναπνέων ποτιμὸν τε καὶ οἰνώδες. γινώσκειν δὲ χοῇ καὶ τὰ τοῦ Θρακῶς 62 Ῥήσου· Ῥῆσος γάρ, ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινε, λέγεται οἰκεῖν τὴν Ῥοδόπην καὶ πολλὰ αὐτοῦ θανάματα ἔδουσιν· ἵπποτροφεῖν τε γάρ φασιν αὐτὸν καὶ ὀπλιτεύειν καὶ θήρας ἀπτεσθαι. σημεῖον δὲ εἶναι τοῦ θηρᾶν τὸν ἦρω τὸ τοὺς σὺς τοὺς ἀγρίους καὶ τὰς δορκάδας καὶ ὀπόσα ἐν τῷ 681 15 ὄρει θηρία φοιτᾶν πρὸς τὸν βωμὸν τοῦ Ῥήσου κατὰ δύο ἢ τρία θύεσθαι τε οὐδενὶ δεσμῷ ξυνεχόμενα καὶ παρέχειν τῇ μαχαίρᾳ ἑαυτά. λέγεται δὲ ὁ ἦρως οὗτος καὶ λοιμοῦ ἐρύκειν τοὺς ὄρους, πολυανθρωποτάτῃ δὲ ἡ Ῥοδόπη καὶ πολλὰ περὶ τὸ ἱερὸν αἰ κῶμαι, ὅθεν μοι δοκεῖ καὶ βοηθεσθαι ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ συστρατιωτῶν ὁ Διομήδης, εἰ τὸν μὲν Θρακᾶ τοῦτον, ὃν ἀπέκτεινεν αὐτὸς μηδὲν 20 εὐδόκιμον ἐν Τροίᾳ ἐργασάμενον, μηδὲ δειξάντά τι ἐκεῖ λόγον ἄξιον πλὴν ἵππων λευκῶν, εἶναι τε ἡγοίμεθα καὶ θύοιμεν αὐτῷ διὰ Ῥοδόπης τε καὶ Θράκης πορευόμενοι, τοὺς δὲ θεῖά τε καὶ λαμπρὰ εἰργασμένους ἔργα ἀτιμάζοιμεν μυθώδῃ τὴν περὶ αὐτοὺς δόξαν ἡγούμενοι καὶ κεκομψομένην.

Φ. Μετὰ σοῦ λοιπόν, ἀμπελουργέ, τάττω ἑμαυτὸν καὶ οὐδεὶς ἔτι τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσῃ· 9 οἱ δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ ἐν Ἰλίῳ, οὓς ἔφασκες δι' αὐτοῦ τὸν μάχιμον τρόπον στελεχεῖν, πότε ὥφ- 64 25 θησαν;

Α. Ὁρῶνται, ἔφη, ὀρῶνται ἔτι βουκόλοις τε τοῖς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ νομεῦσι μεγάλοι καὶ 30 θεῖοι καὶ θεῶνται ἔστιν ὅτε ἐπὶ κακῷ τῆς γῆς· εἰ μὲν γὰρ κεκοιμημένοι φαίνονται, αὐχμοὺς ἐπισημαίνουσι τῇ χώρᾳ, εἰ δὲ ἰδρωτὸς πλέοι, κατακλυσμούς τε καὶ ὄμβρους, εἰ δὲ αἷμα περὶ αὐτοῖς ἢ τοῖς ὄπλοις φαίνονται, νόσους τῷ Ἰλίῳ ἀναπέμπουσιν, εἰ δὲ μηδὲν τούτων περὶ τοῖς εἰδώλοις ὀρῶτο, 30 ἀγαθὰς ἤδη ἄγουσι τὰς ὥρας καὶ σφάττουσιν αὐτοῖς τότε οἱ νομεῖς ὁ μὲν ἄρνα, ὁ δὲ ταῦρον, ὁ δὲ πῶλον, ὁ δ' ἄλλο τι ὧν νέμει. φθορὰς δὲ, ὀπόσαι περὶ τὰς ἀγέλας γίγνονται, πάσας ἐξ Αἰαν- 682 35 ποιμένες ἐς τὸν Αἴαντα ὕβριζον νενοσηγῶτων αὐτοῖς τῶν προβάτων καὶ περιστάντες τὸ σῆμα πολέ-

1. γε om. l. 2. ἐν ἐκείνῃ. 4. ib. καὶ ἐνεργὸν. 2. 3. αὖ om. l. 5. Πρωτεσίλεω. n. ib. τὸν τοιοῦτον. j, n. 7. ἦ. f. g. ἦ. γ. l. EB. ib. τὸν δὲ. l. 4. τὸν τε. 5. 8. γινώσκεις. C. γινώσκων. EB. 9. δὲ om. f. 10. ὅτε δὲ et γρ. ὅτε δὲ. 2. 11. τε. C. τι. EB. 13. ἔσματα. π. θανμαστά. EB. ib. φασιν om. g. 14. τοὺς δορκάδας. 2. 15. καὶ τὰς — φοιτᾶν om. n. ib. καὶ δύο. g. ib. θύεσθαι δὲ. o. 16. ὄρους. l. 17. αἰ μοῦσαι. π. ib. δοκῶ. f. 18. ἑαυτοῦ om. n. αὐτοῦ. g. ib. στρατιωτῶν. γ. 2. ib. ἀπέκτεινεν αὐτὸς. f, γ, p. αὐτὸς ἀπ'. 5. 19. εἶναι τι. β, o, B. 21. ἐργασαμένους. j, e, n. 23. καὶ om. n. 24. τὸν μάχιμον τρόπον δι' αὐτοῦ. l. ib. ὁπότε. n. 26. ὀρῶνται. C. ὀρῶνται δὲ. EB. ib. ἔφη. f, γ, φ. ἔφη. 5. Fo: ὦ Φοῖνιξ. ib. alterum ὀρῶνται om. f. 27. γρ. ἐπισημαίνει. 2. 28. πλέω. B. 29. φαίνονται. γ, g. 30. καὶ om. n. 31. κατὰ. g, d. ib. γίγνονται. f. 33. διαφονῆσαι. 2. 34. ἀναδίδεται. f. ἀναφύεται. 5.

μιον μὲν Ἑκτορος τὸν ἥρωα ἐκάλουν, πολέμιον δὲ Τροίας τε καὶ ποιμνίων, καὶ ὁ μὲν μανῆναι αὐτόν, ὁ δὲ μαίνεσθαι, ὁ δ' ἀσελγέστατος τῶν ποιμένων

66

„Αἶας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε“

μέχρι τούτου τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπερραψάδει ὡς δειλῷ· ὁ δὲ „ἀλλὰ ἔμιμνον“ εἶπε βοήσας ἐκ τοῦ τάφου φρικῶδές τι καὶ ὄρθιον, λέγεται δὲ καὶ δουλῆσαι τοῖς ὅπλοις, οἷον ἐν ταῖς μάχαις εἰσάδει. 5 τὸ μὲν δὴ τῶν κακοδαιμόνων ἐκείνων πάθος οὐ χροὴ θαυμάζειν, εἰ Τρωῆς τε καὶ νομεῖς ὄντες ἐξέπλῃσαν ὁρμὴν Ἀλάντος, καὶ οἱ μὲν ἔπεσον αὐτῶν, οἱ δ' ἔτρεσαν, οἱ δ' ὄχοντο φεύγοντες οὐ ἐποίμαινον, τὸν δὲ Ἀλάντα θαυμάσαι ἄξιον, ἀπέκτεινε γὰρ οὐδένα αὐτῶν, ἀλλὰ τὴν παρουσίαν, ἣ ἐχρῶντο, ἐκαρτέρησε μόνον ἐνδειξάμενος αὐτοῖς τὸ ἀκούειν. ὁ δὲ Ἑκτωρ οὐκ ἐρίγνωσκεν, οἶμαι, τὴν ἀρετὴν ταύτην, ὕβριδαντος γὰρ ἐς αὐτὸν πέρυσσι μειράκιον τινός, ἦν δ', ὡς φασί, κομιδῇ 10 νέον καὶ ἀπαιδευτόν, ὥρμησεν ἐπὶ τὸ μειράκιον καὶ ἀπέκτεινε αὐτὸ ἐν ὁδῷ, ποταμῷ τὸ ἔργον προσθεῖς.

Φ. Ἀγνοοῦντι λέγεις καὶ σφόδρα ἐκπληττομένῳ τὸν λόγον, ὥμην γὰρ μηδαμοῦ φαίνεσθαι τὸν ἥρωα τούτου, καὶ ὅποτε μοι τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπήγγελλες, ὑπερήλκουν τοῦ Ἑκτορος, εἰ μήτε ἀρότης τι ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει, μήτε αἰπόλος, ἀλλ' ἀφανής ἐστι τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀτεχνῶς κείται. περὶ 15 μὲν γὰρ τοῦ Πάριδος οὐδ' ἀκούειν ἄξιόν οὐδέν, δι' ὃν τοιοῦδε καὶ τοσούδε ἔπεσον, περὶ δὲ τοῦ Ἑκτορος, ὃς ἔρεισμα μὲν τῆς Τροίας καὶ τοῦ ξυμμαχικοῦ παντός ἦν, ἵππους δὲ ξυνείχε τέτταρας, ὃ μηδεὶς τῶν ἡρώων ἑτερος, τὰς δὲ τῶν Ἀχαιῶν κατεπίμπερ νᾶς, ἐμάχετο δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁμοῦ πάντας ἐφορμῶντάς τε καὶ ξυνταττομένους ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἂν ἐροίμην γέ τι, οὐδ' ἂν ἀκούσαιμι χαίρων, εἰ μὴ διαπηδῶς αὐτά, μὴδ' ἀμελῶς λέγοις; 20

Α. Ἄκουε διὰ πλείονων, ἐπειδὴ τοῦτο ἡγῇ τὸ μὴ ἀμελῶς φράζειν· τὸ ἐν Ἰλίῳ ἄγαλμα τοῦ Ἑκτορος ἡμιθέῳ ἀνθρώπῳ ἔοικε καὶ πολλὰ ἦδη ἐπιφαίνει τῷ θεωροῦντι αὐτὸ ξὺν ὀρθῷ λόγῳ· καὶ γὰρ φρονηματώδες δοκεῖ καὶ γοργὸν καὶ φαιδρὸν καὶ ξὺν ἀβρότῃ σφριγῶν καὶ ἡ ὥρα μετ' οὐδεμιᾶς κόμης. ἔστι δ' οὕτω τι ἔμπνουν, ὡς τὸν θεατὴν ἐπισπάσασθαι θιγεῖν. τοῦτο ἴδρυται μὲν ἐν περιβλέπτῳ τοῦ Ἰλίου, πολλὰ δὲ ἐργάζεται χρηστὰ κοινῇ τε καὶ ἐς ἕνα, ὅθεν εὗχονται αὐτῷ 25 καὶ ἀγῶνα θύουσιν, ὅτε δὴ θεομὸν οὕτω καὶ ἐναγώνιον γίγνεται, ὡς καὶ ἰδρῶτα ἀπ' αὐτοῦ λείβεσθαι· μειράκιον οὖν Ἀσσύριον ἦκον ἐς τὸ Ἰλίον ἐλοιδορεῖτο τῷ Ἑκτορι προσφέρον αὐτῷ τὰς τε ἔλξεις, αἱ ἐξ Ἀχιλλέως ποτὲ ἐς αὐτὸν ἐρένοντο, καὶ τὸν τοῦ Ἀλάντος λίθον, ὃ βληθεὶς ἀπέθανε πρὸς βραχὺ, καὶ ὡς Πάτροκλον τὰ πρῶτα ἐφυγε, καὶ ὡς οὐδὲ ἀπέκτεινεν, ἀλλὰ ἕτεροι. μετεποίει δὲ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἑκτορος, Ἀχιλλέως γὰρ ἐφασκεν εἶναι αὐτὸ μετὰ τὴν κόμην, ἣν ἐκείρατο ἐπὶ 30 τῷ Πατρόκλῳ· τούτων ἐμφορηθὲν ἐξήλασεν ἐκ τοῦ Ἰλίου, καὶ πρὶν ἢ δέκα πορευθῆναι σταδίους ποταμὸς οὕτω βραχὺς, ὡς μὴδὲ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Τροίᾳ εἶναι, μέγας ἐκ μικροῦ αἴρεται καὶ ὡς

3. male addunt βιάζετο γὰρ βελέεσσαν 2, p, b. 4. αὐτῷ om. f. ib. ἔμιμνε. γ. 5. τι om. f. τς. π. ib. εἰ-
ώθη. γ. 6. τῶν om. m, o, B. ib. ἐκείνων om. f. ib. οἱ Τρ. 2. 7. οἱ δ' ἔτρε. — οἱ δ' ὄχ. f, γ. οἱ δὲ ἔτρε. — οἱ
δὲ ὄχ. 5. 8. δὲ. f, γ, g. δ' 5. ib. δὲ οὐδένα. n. 9. ἐχρῶτο. γ. 10. πέρυσσι. 2. μειράκιον τινός πέρυσσι. E. μειρ-
τινός om. π. 11. ὥρμησε μὲν. l, p, 4. ib. μειράκιον αὐτός. EB. ib. αὐτῷ ἐν. 2.
13. ἐκπληττομένῳ. f, γ, 3. ἐκπληττομένῳ et γρ. ἐκπληττομένῳ. 2. ἐκπληττομένῳ. 5. 14. ἀπήγγελλες. f. ἀπήγγε-
λες. 2. 15. τι om. g. ib. ἀλλ' om. m. ib. τοῖς ἐκεί. 2, EB. 16. οὖν. g. 17. οὖν. g. ib. τέσσαρας. 2. 18. τὰς δὲ.
f, γ. τὰς τε. 5. ib. κατεπίμπερ. f, l, p ex corr. g, d, b, π. κατεπίμπερ. 5. ib. νῆας. f. ib. ὁμοῦ om. l. ἅμα. 2.
19. ἐφορμῶντάς. γ. ib. δὲ καὶ. 8. ib. οὐκ ἂν ἐροίμην γέ τι οὐδ' ἂν ἀκούσαιμι χαίρων. f, 2, (γε et suprasc. τε i)
φ. οὐκ ἂν ἐ. ἔτι οὐδ' ἂν ἀ. χαίρων. γ. καὶ ἐροίμην γέ τι καὶ ἀ. χ. 1, 4, B. καὶ ἐ. δὲ τι καὶ ἀ. χ. p. καὶ ἐ. γέ τι
οὐδ' ἂν ἀ. χαίρων. ψ. οὐκ ἂν ἐ. γε; τί δ' οὐκ ἂν ἀ. χ. E. 20. διαποδῶς. 2. ib. λέγεις. f, γ.
21. μὴ om. 2. ib. τὸ δὲ l. τὸ γὰρ. EB. ib. τοῦ om. l. 22. πολλῷ ἦθει. γρ. πολλὰ ἦθη. 2. 23. φρονηματώ-
δες. 2, g. 24. οὕτω τοι. Θ. v. οὕτω τοι et β, B. ib. ἔμπνους. Θ. ib. ἐπίστασθαι. 2. ib. θίγειν. C, EB. (θήγειν. ψ.)
25. δὲ om. f. ib. ἐς. f. εἰς. γ. 26. θύουσιν et γρ. θήγειν. 2. ib. λείβεσθαι et γρ. εἶν. 2. 27. οὖν om. f. ib. προ-
φέρων. j. ib. ἀς. j. 30. δὲ τὸ. f, γ. δὲ καὶ τὸ. 5. ib. αὐτὸ εἶναι. 2. 32. ποταμὸς ποτὲ μὲν. ψ et p, ubi rec. m.
erasil. ib. αὐτοῦ p pr. m et ψ om. ib. ἐν Τρ. C. (om. l.) ἐν τῇ Τρ. EB.

ἀπήγγελλον οἱ διαφυγόντες τῶν ὀπαδῶν, ὀπλίτης ἡγεῖτο τοῦ ποταμοῦ μέγας παρακελευόμενος αὐτῷ
684 βαρβάρῳ τῇ φωνῇ καὶ σφοδρῶ ἐπιστρέφειν τὸ ὕδωρ ἐς τὴν ὁδόν, δι' ἧς τὸ μειράκιον ἤλυνεν ἐπὶ
τεττάρων ἵππων οὐ μέγαλων, οὓς ὑπολαβὼν ὁ ποταμὸς ὁμοῦ τῷ μειρακίῳ βοῶντί τε καὶ ξυνιέντι
λοιπὸν τοῦ Ἑκτορος ἀπήγαγεν ἐς τὰ ἑαυτοῦ ἥδη καὶ οὕτως ἀπώλεσεν, ὥς μὴδὲ ἀνελεῖσθαι ξυγκω-
5 ρῆσαι τὸ σῶμα, ὥχeto γὰρ οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανισθέν.

Φ. Οὔτε τὸν Ἀλанта χρὴ θαυμάζειν, ἀμπελουργέ, κατέρησαντα τὰ ἐκ τῶν ποιμένων, οὔτε
τὸν Ἑκτορα ἡγεῖσθαι βάρβαρον μὴ ἀνασχόμενον τὰ ἐκ τοῦ μειρακίου· τοῖς μὲν γὰρ καὶ ξυγγνώμη 72
ἴσως, οἱ Τρῶες ὄντες ἔτι καὶ πονήρους ἐχόντων σφίσι τῶν προβάτων ἐπεπλήδων τῷ τάφῳ, μειρακίῳ
δὲ Ἀσσυρίῳ πομπεύοντι ἐς τὸν τοῦ Ἰλίου ἥρω τίς ξυγγνώμη; οὐ γὰρ δὴ Ἀσσυρίοις ποτὲ καὶ Τρῶσι
10 πόλεμος ἐγένετο, οὐδὲ τὰς ἀγέλας σφῶν ὁ Ἑκτωρ ἐπόρθησεν, ὥς τὰς τῶν Τρῶων ὁ Αἴας.

11 Ἀ. Πεπονθένει τι πρὸς τὸν Ἑκτορα, ὃ ξένε, δοκεῖς, καὶ οὐκ ἀξιῶ διαφέρεισθαι. ἀλλ' ἐπα-
νίσωμεν ἐπὶ τὰ τοῦ Ἀλάντος, ἐκεῖθεν γὰρ οἶμαι τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου πεποιῆσθαι.

Φ. Ἐκεῖθεν, ὃ ἀμπελουργέ, καὶ εἰ δοκεῖ, ἐπανίσωμεν.

Ἀ. Πρόσεχε οὖν, ὃ ξένε· νηὸς ποτε καθορμισαμένης ἐς τὸ Αἰάντειον δύο τῶν ξένων πρὸ
15 τοῦ σήματος ἡλύνον τε καὶ πεττοῖς ἔπαιζον, ἐπιστάς δὲ ὁ Αἴας „πρὸς θεῶν“ ἔφη „μετάθεσθε τὴν
παιδιὰν ταύτην· ἀναμυμήσκει γὰρ με τῶν Παλαμήδους ἔργων σοφοῦ τε καὶ μαλ' ἐπιτηδείου μοι
ἀνδρός. ἀπολώλεκε δὲ καὶ ἐκείνους ἐχθρὸς εἰς ἄδικον εὐρῶν ἐφ' ἡμῖν κρίσειν.

Φ. Δεδάκρυκα, νῆ τὸν Ἥλιον, ἀμπελουργέ, τὰ γὰρ ἀμφοῖν πάθη παραπλήσιά τε καὶ ἐοι-
κότα ἐς εὐνοίαν· ἀγαθῶν μὲν γὰρ κοινωνία τίκεται ποτὲ καὶ φθόνον, ὅσοι δ' ἂν κοινωνήσωσι συμ- 74
20 φορῶν, ἀγαπῶσιν ἀλλήλους τὸν ἔλεον τοῦ ἑλέου ἀντιδιδόντες. Παλαμήδους δὲ εἰδωλον ἔχοις ἂν
τινα εἰπεῖν ἐωρακότα ἐν Τροίᾳ;

685 Ἀ. Τὰ μὲν ὁρώμενα εἰδῶλα οὐπω δῆλα ὅτου ἕκαστον, πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλοτε ἄλλα. δια-
λάττει δὲ ἀλλήλων καὶ ἰδέα καὶ ἡλικία καὶ ὅπλοις. ἀκούω δ' ὁμῶς καὶ περὶ τοῦ Παλαμήδους ταῦτα·
ἦν γεωργὸς ἐν Ἰλίῳ ταῦτόν ποτ' ἐμοὶ πράττων· οὗτος ἐπεπόνθει τι πρὸς τὸ τοῦ Παλαμήδους πά-
25 θος καὶ ἐθρήνει αὐτὸν ἥκων ἐπὶ τὴν ἡύονα, πρὸς ἣ λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν βεβλήσθαι, καὶ ὁπόσα
νομίζουσιν ἐπὶ σημάτων ἀνθρωποι, ἐπέφερε τῇ κόνει τὰς τε ἡδίους τῶν ἀμπέλων ἐξαιρών αὐτῷ
κρατῆρα ἐτρούγα, καὶ ξυμπίνειν τῷ Παλαμήδει ἔφασκεν, ὅτε ἀναπαύοιτο τῶν ἔργων. ἦν δὲ αὐτῷ
καὶ κύων τέχνη αἰκάλλων καὶ ὑποκαθήμενος τοὺς ἀνθρώπους· τοῦτον Ὀδυσσεύς ἐκάλεε καὶ ἐπαίετο
ὑπὲρ τοῦ Παλαμήδους ὁ Ὀδυσσεὺς οὗτος προσαικούων κακὰ μυρία. δοκεῖ δὴ τῷ Παλαμήδει ἐπι-
30 φοιτῆσαι ποτε τῷ ἑραστῇ τούτῳ καὶ ἀγαθὸν τι αὐτῷ δοῦναι, καὶ δῆτα ὁ μὲν πρὸς ἀμπέλῳ τινὶ 76
ἦν γόνυ αὐτῆς ἰώμενος, ὁ δὲ ἐπιστάς αὐτῷ „σὺ γιγνώσκεις με“ ἔφη „γεωργέ“; „καὶ πῶς“, εἶ-
πεν „ὃν οὐπω εἶδον“; „τί οὖν“ ἔφη „ἀγαπᾷς, ὃν μὴ γιγνώσκεις“; ξυνῆκεν ὁ γεωργός, ὅτι ὁ
Παλαμήδης εἴη· καὶ τὸ εἶδος ἐς ἥρω ἔφερε μέγαν τε καὶ καλὸν καὶ ἀνδρεῖον οὐπω τριάκοντα ἔτη

1. ἀπήγγελλον. 2. ib. ἡγοῖτο. E. 2. τῇ om. g, b, n. ib. ἐς om. γ, g. 3. τε om. 2, g, d, j. 4. καὶ οὕτως om. m. ib. μὴ δὴ. φ. 5. ὅπη. 1. ὅπη et oi suprasc. φ et γρ. ὅπη in mg. g.

7. ξυγγνώμη. φ. 8. οἱ. φ. ib. σφίσι om. l. 9. τὸν om. g. ib. τίς ἀν. EB. ib. οὐδὲ γὰρ Ἀσσ. g. ib. Ἀσσ. ποτὲ καὶ Τρῶσι πόλεμος. C. Ἀσσ. τε καὶ Τρ. πολ. ποτε. EB. 10. ὥσπερ. φ, j, o.

11. ὃ ξένε, δοκεῖς. C. δοκεῖς, ὃ ξένε. EB. 12. ποιείσθαι. n.

13. ἐκεῖθεν γὰρ. e, B. ib. εἰ δοκεῖ. 2. ὥς δοκεῖ. γ. (ὥς δοκεῖς. γ.)

14. πρόσχεες et γρ. πρόσχε. 2. ib. οὖν om. γ. ib. ὃ om. l, g. 15. μετάθεσθαι. ψ, j. 17. ἡμῖν. 1, 3. ἡμᾶς. 2, 4, EB.

19. τίνει. γ. corr. mg. 20. ἔλαιον — ἐλαῖον. n. ib. δὲ καὶ εἰδωλον. 2, EB.

22. ἄλλο ἄλλον. E. ἄλλα τε ἄλλον. φ. 23. ἡδία. γ. corr. mg. 24. ταῦτόν. l. ib. ποτὲ μοι. e. ib. οὗτος om. 2. ib. πάθος. 2. 26. εἰδόνι et γρ. κόνει. 2. ib. ἰδίους. γ, φ. ib. ἐξαιρών. C (om. 2.), EB. Sc. ἐξαιρών. 28. αἰκά- λων. 2. ib. καὶ om. g. 29. ὑπὸ. 2. ib. δὲ τῷ. 2. δῆποτε τῷ Π. ἐπιφ. ποτε. g. 31. συγγινώσκεις. γ. ib. ἀμπε- λουργέ. 2. 32. μὴ. 2, 3, d, π, ρ, B. οὐ μὴ. γ. οὐ. g, δ, e. ib. ὅτι Π. l, n. 33. ἔφερε. C. ἀνέφερε. EB. ib. μέγα. E. ib. ἀνδρεῖον καὶ καλόν. g, j, π.

72, 74, 76. 11. p. 684. 685.

γεγονότα· καὶ περιβαλὼν αὐτὸν μειδιῶν „φιλῶ σε, ὦ Παλάμηδες“, εἶπεν „ὅτι μοι δοκεῖς φρονιμώτατος ἀνθρώπων γεγονέναι καὶ δικαιοτάτος ἀθλητὴς τῶν κατὰ σοφίαν πραγμάτων, πεπονθέναι τε ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐλεεινὰ διὰ τὰς Ὀδυσσεύς ἐπὶ σοὶ τέχνας, οὗ τάφος εἴ τις ἦν ἐνταῦθα, ἐξωρῶνκετ' ἂν ὑπ' ἐμοῦ πάλαι, μισρὸς γὰρ καὶ κακίων τοῦ κυνός, ὃν ἐπ' αὐτῷ τρέφω.“ „φειδώμεθα λοιπὸν τοῦ Ὀδυσσεύς“, ὁ ἦρως ἔφη „τούτων γὰρ ἐπραξάμην αὐτὸν ἐγὼ δίκας ἐν Αἴδου· σὺ δέ, 5 ἐπειδὴ φιλεῖς πονεῖς τὰς ἀμπέλους, εἰπέ μοι, τί μάλιστα περὶ αὐταῖς δέδοικας“. „τί δ' ἄλλο γε“ εἶπεν „ἢ τὰς χαλάζας; ὅφ' ὧν ἐκτυφλοῦνται τε καὶ ῥήγνυνται“. „ἴμάντα τοίνυν“ εἶπεν ὁ Παλάμηδης „περιάπτωμεν μῆ τῶν ἀμπέλων καὶ οὐ βεβλήσονται αἱ λοιπαί.“

78 Φ. Σοφός γε ὁ ἦρως, ἀμπελονργέ, καὶ αἰεὶ τι εὐρίσκων ἀγαθὸν τοῖς ἀνθρώποις. Ἀχιλλεύς 12
δὲ περὶ τί ἂν εἴποις; τοῦτον γὰρ θειότατον τοῦ Ἑλληνικοῦ παντὸς ἡγούμεθα. 10 686

Ἀ. Τὰ μὲν ἐν τῷ Πόντῳ, ξένη, εἰ μὴπω ἐς αὐτὸν πέπλευκας καὶ ὅσα ἐν τῇ ἐκεῖ νήσῳ λέγεται πράττειν, ἐγὼ σοὶ ἀπαγγελῶ ὕστερον ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ λόγῳ μακροτέρῳ ὄντι, τὰ δὲ ἐν Ἰλίῳ παραπλήσια τοῖς ἄλλοις ἦρωσι, καὶ γὰρ προσδιαιρέγεται τισὶ καὶ ἐπιφοιτᾷ καὶ θηρία διώκει. Συμβάλλονται δὲ αὐτὸν Ἀχιλλεῖα εἶναι τῇ τε ὥρᾳ τοῦ εἶδους καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῇ ἀστραπῇ τῶν ὅπλων· κατόπιν δὲ αὐτοῦ ζάλη ἀνέμου εἰλείται πομπὸς τοῦ εἰδώλου. ἐπιλείψει με ἡ φωνή, ξένη, τῶν 15 13 τοιοῦτων μνημονεύοντα· καὶ γὰρ τι καὶ περὶ Ἀντιλόχου ἄδουσιν, ὥς κόρη Ἰλιάς φοιτῶσα ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον εἰδὼλῳ τοῦ Ἀντιλόχου ἐνέτυχε καὶ προσέειπε τῷ σήματι ἐρῶσα τοῦ εἰδώλου, καὶ ὥς βουκόλοι μειράκια, περὶ τὸν τοῦ Ἀχιλλεύς βομὸν ἀστραγαλίζοντες ἀπέκτεινεν ἂν ὁ ἕτερος τῇ καλαύροπι τὸν ἕτερον πλήξας, εἰ μὴ ὁ Πάτροκλος αὐτοὺς διεπτόησεν „ἀρκεῖ μοι“ εἰπὼν „ὑπὲρ ἀστραγάλων αἷμα ἔν“. γινώσκεις δὲ ὑπάρχει ταῦτα καὶ παρὰ τῶν βουκόλων καὶ πάντων τῶν οἰκούντων 20 τὸ Ἴλιον· ἐπιμύρνουν γὰρ ἅτε τὰς ὄχθας οἰκούντες τῶν τοῦ Ἑλλησπόντου ἐκβολῶν καὶ ποταμόν, ὥς ὄρες, πεποιήμενοι τὴν θάλατταν.

80 Ἄγε δὴ, ὦ ξένη, τὴν ἀσπίδα ἥδη ἀναλάβωμεν, ἣν ὁ Πρωτεσίλεως Ὀμήρῳ τε ἡγνοῆσθαι φησὶ 14 καὶ ποιηταῖς πᾶσιν.

Φ. Ποθοῦντι ἀποδίδως, ἀμπελονργέ, τὸν περὶ αὐτῆς λόγον, σπάνιον δὲ οἶμαι ἀκούσεσθαι. 25

Ἀ. Σπανιώτατον· προσέχων δὲ ἀκροῶ.

Φ. Προσέχων λέγεις; οὐδὲ τὰ θηρία ἐς τὸν Ὀρφέα οὕτως ἐκεχῆναι ἄδοντα, ὥς ἐγὼ σου 687 ἀκούων τά τε ὅτα ἴσθην καὶ τὸν νοῦν ἐργήρορα καὶ συλλέγομαι ἐς τὴν μνήμην πάντα. ἡγοῦμαι δὲ καὶ τῶν ἐπὶ Τροίαν ἐστρατευκότων εἰς εἶναι, τοσοῦτον κατέσχημαι τοῖς ἡμιθέοις ὑπὲρ ὧν διαλεγόμεθα. 30

Ἀ. Οὐκοῦν, ἐπειδὴ φρονεῖς οὕτως, αἴρωμεν ἐξ Αὐλίδος, ὦ ξένη. τὸ γὰρ ἐκεῖ ξυνειλέχθαι σφᾶς ἀληθές. τὰ δ' ἐμβατήρια τοῦ λόγου τῷ Πρωτεσίλῳ εὐχθῶ. ὥς μὲν δὴ τὴν Μυσίαν οἱ Ἀχαιοὶ 82 πρὸ Τροίας ἐπόρθησαν ἐπὶ Τηλέφῳ τότε οὖσαν, καὶ ὥς ὁ Τηλέφος ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ μαχόμενος ἐτρώθη ὑπὸ Ἀχιλλεύς, ἔστι σοὶ καὶ ποιητῶν ἀκούειν — οὐ γὰρ ἐκλείπεται αὐτοῖς ταῦτα — τὸ

1. ἔφη. γ. 3. δεινὰ et γρ. ἐλεεινὰ. 2. ib. ἐπὶ σὲ. 1. 4. ib. ἐξωρῶνκετ' ἂν. 1, g, j. ἐξωρῶνκετ' ἂν. γ. 5. ἐγὼ δίκας. C. δίκας ἐγὼ. EB. 7. post χαλάζας in π lacuna usque ad 116, im. ed. B. μὲν ὑπὸ sine ullo indicio. 8. βεβλήσονται γε. g. 9. σοφός τε. ju, m. 10. Ἑλληνικοῦ. γ. 11. μήπω. 4. 12. ἐν Ἰλίῳ ἔργα παραπλ. g. 15. ἀνέμου. γ, φ et p (ubi rec. m. suprasc. ὧν.) ἀνέμων. γ. 16. τοι. φ. ib. λέγουσιν. φ. ib. τὸν om. j, e, n. 17. σήματι et γρ. σώματι. 2. σώματι. p ante corr. ψ, 4, ε. 18. τοῦ om. E. ib. καλαύροπι. 2. 19. πλήξας τὸν ἕτερον. E. ib. ἀστραγάλου. n. ib. αἶνιγμα ἔν. 2, ε. 20. παρα τῶν οἰκ. 2, δ. ἀπάντων τῶν οἰκ. q. 21. ἐπιμύρνουν. 1. ib. ἐνοικούντες. j, n. 22. θάλασσαν. n. 23. ὦ ξένη. φ. ξένη. γ. ib. ἥδη om. 1. 25. γὰρ οἶμαι. E. ib. διακούσεσθαι. EB. 29. διαλεγόμεθα. m. 30. οὕτω. γ, φ. ib. αἴρωμαι et γρ. αἴρωμεν. 2. ib. ξυνειλέχθαι. φ. συνελ. γ. 31. εὐχθῶ. 2, a, m, B. εὐχθῶ. ju. εὐχέω. p. εὐχέω. o. εὐχομαι sequ. lac. φ, ψ. εὐχθῶ om. 1, 4. 32. πρὸ Τροίας Ἀχαιοί. 2. πρὸ Τρ. οἱ Ἀχ. EB. ib. Τηλέφῳ τε οὖσαν. δ. 33. ὑπὸ Ἀχ. γ, φ. ὑπὸ τοῦ Ἀχ. γ. ib. γρ. ἐκλείπεται. 2.

δὲ πιστεύειν, ὥς ἀγνοήσαντες οἱ Ἀχαιοὶ τὴν χώραν τὰ τοῦ Πριάμου ἄγειν τε καὶ φέρειν ὄντο, διαβάλλει τὸν Ὀμήρου λόγον, ὃν περὶ Κάλχαντος ἔδει τοῦ μάντεως· εἰ γὰρ ἐπὶ μαντικῇ ἔπλεον καὶ τὴν τέχνην ἡγεμόνα ἐποιούντο, πῶς ἂν ἄκοντες ἐκεῖ καθωρμίσθησαν; πῶς δ' ἂν καθωρμίσθεντες ἡγνόησαν, ὅτι μὴ ἐς Τροίαν ἦκουσι καὶ ταῦτα πολλοῖς μὲν βουκόλοις ἐντετυχηκότες, πολλοῖς δὲ ποιμέσι; νέμεται τε γὰρ ἡ χώρα μέχρι θαλάττης καὶ τοῦνομα ἐρωτᾶν τῆς ξένης ξύνηδες, οἶμαι, τοῖς καταπλέουσιν. εἰ δὲ καὶ μηδενὶ τούτων ἐνέτυχον, μηδὲ ἤρουντο τῶν τοιούτων οὐδέν, ἀλλ' Ὀδυσσεὺς καὶ Μενέλεως ἐς Τροίαν ἤδη ἀφικνόμενοι τε καὶ πεπεσβευκότες καὶ τὰ κρήδεμνα τοῦ Ἰλίου εἰδότε οὐκ ἂν μοι δοκοῦσι περιμεῖν ταῦτα, οὐδ' ἂν ξυγγορήσαι τῷ στρατῷ διαμαρτάνοντι τῆς πολεμίας. ἐκόντες μὲν δὴ οἱ Ἀχαιοὶ τοὺς Μυσοὺς ἐληίζοντο, λόγου ἐς αὐτοὺς ἤκοντος, ὥς ἄριστα 688 ἡπειρωτῶν πράττειεν, καὶ πῃ καὶ δεδιότες, μὴ πρόδοικοι τῷ Ἰλίῳ ὄντες ἐς κοινωνίαν τῶν κινδύνων μετακληθῶσι. Τηλέφῳ δὲ Ἡρακλείδῃ τε ὄντι καὶ ἄλλως γενναίῳ καὶ ὠπλισμένης γῆς ἄρχοντι οὐκ ἀνεκτὰ ταῦτα ἐφαίνετο, ὅθεν πολλὴν μὲν ἀσπίδα παρέταττε, πολλὴν δὲ ἵππον ἔγχε δὲ τοὺς μὲν ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῷ Μυσίας — ἔρχε δὲ, οἶμαι, πάσης, ὁπόσῃ ἐπὶ θαλάττῃ — οἱ δὲ ἐκ τῶν 84 ἄνω Μυσῶν ξυνεμάχουν, οὓς Ἀβίους τε οἱ ποιηταὶ καλοῦσι καὶ ἵππων ποιμένας καὶ τὸ γάλα αὐτῶν πίνοντας, τῆς τε γὰρ τῶν Ἀχαιῶν διανοίας, καθ' ἣν ἐποιούντο τοὺς περίπλους οὐκ οὔσης ἀδήλου, Τληπολέμου τε πέμψαντος ἐπὶ Ῥοδίας ὀλκάδος ἄγγελον ὥς ἀδελφὸν καὶ κελεύσαντος ἀπὸ γλώττης αὐτῷ σημαίνειν, ὁπόσα τῶν Ἀχαιῶν ἐν Αὐλίδι διήσθετο — γράμματα γὰρ οὐπω εὑρητο — 15 πᾶσα ἡ μεσογεία ἐς ξυμμαχίαν καταβεβήκει καὶ τῷ πεδίῳ ἐπεκύναινε τὰ Μυσιά τε καὶ Σκυθικά ἔθνη. λέγει δὲ ὁ Πρωτεσίλεως, ὅτι καὶ μέγιστος αὐτοῖς ἀγώνων γένοιτο τῶν τε ἐν αὐτῇ τῇ Τροίᾳ 20 καὶ ὁπόσοι πρὸς βαρβάρους ὕστερον διεπολεμήθησαν Ἕλλησι. καὶ γὰρ κατὰ πληθὺς εὐδόκιμοι καὶ κατ' ἀνδρα ἦσαν ἡ ξυμμαχία τοῦ Τηλέφου, καὶ ὥσπερ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν Αἰακίδαί τε ἦδοντο καὶ Διομήδεις καὶ Πάτροκλοι, οὕτω Τηλέφου τε ὄνομα ἦν καὶ Αἴμου τοῦ Ἀρεος, ὀνομαστότατοι δὲ ἦσαν Ἐλωρός τε καὶ Ἀκταῖος ποταμοῦ παῖδες τοῦ κατὰ Σκυθίαν Ἰστρου. τὴν μὲν δὴ ἀπόβασιν οὐ ξυνεχώρουν οἱ Μυσοὶ ποιείσθαι τοξεύοντες ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀκοντίζοντες, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ καὶ μὴ 86 25 ξυγγορούντων ἐβιάζοντο, καὶ τινες καὶ ὄκελλον τῶν νεῶν οἱ Ἀρκάδες, ἅτε πρῶτον πλέοντες καὶ 689 θαλάττης οὐπω γεγυμνασμένοι. φησὶ γὰρ, ὥς πον γιννώσκεις, Ὀμηρος, ὅτι μήτε ναυτικοὶ ἦσαν πρὸ Ἰλίου Ἀρκάδες μήτε ἔργων θαλαττίων ἦπτοντο, ἀλλ' ἐπὶ νεῶν ἐξήκοντα ὁ Ἀγαμέμνων ἐσηγάγετο αὐτοὺς ἐς τὴν θάλατταν αὐτοὺς ἐπιδοὺς ναῦς οὐπω πεπλευκόντων. ὅθεν ἐπιστήμην μὲν, ὁπόσῃ πολεμική, καὶ ῥώμην ἐς τὰ περὶ παρείχοντο, πλέοντες δὲ οὔτε ὀπλίται ἀγαθοὶ ἦσαν οὔτε ἐρέ- 30 ται. τὰς μὲν δὴ ναῦς ἀπειρία τε καὶ τόλμῃ ὄκελλον καὶ πολλοὶ μὲν αὐτῶν ἐτρώθησαν ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῇ ῥαχίᾳ τεταγμένων, ὀλίγοι δὲ ἀπέθανον· Ἀχιλλεὺς δὲ καὶ Πρωτεσίλεως δειδαντες ὑπὲρ τῶν Ἀρκάδων ὥσπερ ἀπὸ συνθήματος ἄμφω ἅμα ἐς τὴν γῆν ἐπεπήδησαν καὶ ἀπεσώσαντο τοὺς Μυσοὺς

1. φέρειν τε καὶ ἄγειν. 2. τὸν Ὀμ. 1, 2, φ, γ, τὸν τοῦ Ὀμ. 5. ib. ἔδει. CB. λέγει. E. 3. ἡγεμόνος sed α suprasc. φ. 4. ἡ ἡγνόησαν. γ, φ. ib. μὴ om. ε. ib. ἐπιτετυχηκότες. γ. ib. πολλοῖς δ' αὐ. 2, a, ju, B. πολλοῖς δ' αὐ. m. 5. τε om. 2, g. ib. τὸ ὄνομα. n. ib. τοῖς ξένοις. EB. 6. καὶ εἰ. β. ib. μηδέν. 4. 7. γε καὶ. EB. ib. ἀφικνόμενοι. γ. 8. ξυγγορήσαιεν. γ, φ. 12. παρέταττεν. g. 13. αὐτὸν et γρ. αὐτῷ. 2. ib. θαλάσση suprasc. ττ. γ. θαλάττῃ. 1. θαλάσση et γρ. αν. 2. θαλάτταν 4 et suprasc. p. 14. ἄνωθεν. ε. ib. τε om. 1. 16. Τλ. δὲ. 2. ib. ὥς ἀδελφὸν om. φ. cum lac. ὥς ἀδελφῷ. E. 17. ἠσθετο. 2. ib. εὔροντο et γρ. ητο. 2. εὔροιο. E. 18. μυσόγαια. 2. μεσόγαια. g, o. ib. καταβεβήκει. 1. κατεβεβήκει. 5. 19. ὅτι om. g. ib. τῇ. om. γ, 2. 20. ἐς βαρβάρους. γ. πρὸς βαρβ. 3. 4. πρὸς τοὺς β. 2, EB. ib. καὶ γὰρ καὶ. EB. 21. οἱ Αἰακίδαί. g. 22. Διομήδης καὶ Πάτροκλος. n. ib. ἣν διαιμον. j, n. ib. Ἀρεως. γ. Ἀρεως et o suprasc. 2. ib. τε ἦσαν. 2, EB. 23. Ἐλωρός. e. 25. ἐβιάζον. γ. τε

ib. καὶ τινες ὄκελλον. 2. καὶ οἱ Ἀρκ. ὄκελλον τινες τῶν νεῶν. E. 26. θαλάσσης. j, n. 27. μή. φ (sic). μή. n. ib. ἐπηγάγετο. 2, g. 28. θάλασσαν. γ. ib. ναῦς om. j, e, n. ib. ἐπιστήμη. γ. 29. καὶ πολεμική. g. ib. περὶ. 3.

(παιζικά. φ.) γρ. περὶ. 2. ib. καὶ ῥώμην et γρ. τόλμῃ. 2. 32. ἐπεπήδησαν. 1, 3. ἐπήδησαν. 2. ἐξεπήδησαν. 4 (in g: γρ. ἀπεπήδησαν). ἀπεπήδησαν. EB.

εὐοπλοτάτω ὀφθέντε καὶ καλλίστω τοῦ Ἑλληνικοῦ, τοῖς δ' ἄραν βαρβάροις καὶ δαίμονες ἐδοξάτην.
 ἐπεὶ δὲ ὁ Τηλέφος ἐπανήγαγε τὴν στρατιάν ἐς τὸ πεδῖον καὶ προσέπλευσαν οἱ Ἀχαιοὶ καθ' ἡσυχίαν, ἐξεπήδων αὐτίκα τῶν νεῶν, πλὴν κυβερνήτου καὶ περινεῶ, πάντες, οὓς ἡ ναὺς ἤγειν, ἐτάτ-
 τουτο δὲ ὡς ἐς μάχην κόσμον καὶ σιωπὴν ἐν θυμῷ ἔχοντες. ὁρῶν γὰρ τοῦτο τὸν Ὀμηρον περὶ
 88 αὐτῶν εἰρηκέναι φησὶν ἐπαινοῦντα τὸ τῆς Ἑλληνικῆς μάχης ἦθος, ἧς ξύμβουλον γενέσθαι Αἴαντα
 τὸν Τελαμῶνος λέγει. Μενεσθέως γὰρ τοῦ Ἀθηναίου τακτικωτάτου τῶν βασιλέων ἐς Τροίαν ἐλ-
 θόντος καὶ διδάσκοντος ἐν Αὐλίδι τὴν στρατιάν πᾶσαν, ὡς χρὴ συνηρμόσθαι, κραυγὴν τε χρωμένους
 μὴ ἐπιπλήττοντος οὐ ξυνεχώρει ὁ Αἴας, ἀλλ' ἐπέτιμα γυναικεῖόν τε ἀποφαίνων καὶ ἄτακτον. ἔλεγε
 γὰρ, ὅτι καὶ τὸν θυμὸν ἡ κραυγὴ κακῶς ἐρμηνεύει. ταχθῆναι δὲ πρὸς μὲν τοὺς Μυσοὺς ἑαυτὸν
 τε καὶ τὸν Ἀχιλλέα φησὶν ὁμοῦ τῷ Πατρόκλῳ, πρὸς δὲ τὸν τοῦ Ἄρεος Αἴμον Διομήδην τε καὶ
 Παλαμῆδην καὶ Σθένελον, πρὸς δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἰστροῦ ἦκοντας οἱ Ἀτρεΐδαι τε καὶ ὁ Λοκρὸς
 καὶ οἱ λοιποὶ ἐτάχθησαν. Αἴας δὲ ὁ μέγας τοὺς μὲν τὰ πλῆθη ἀποκτείνοντας θειοτάτους ἠγείτο μέγα
 οὐδὲν ἀμῶντας, τοὺς δὲ τῶν ἀρίστων κρατοῦντας δρυτόμους ἐκάλει καὶ ταύτης ἑαυτὸν τῆς μάχης
 ἡξίου μᾶλλον ταῦτα τοι καὶ ἐπὶ τοὺς τοῦ ποταμοῦ παῖδας ἦξεν οὔτε τοῦ μέρους ἑαυτοῦ ὄντας
 καὶ τὸν τοῦ Ἐκτορος τρόπον ἀπὸ τεττάρων μαχομένους ἵππων, βαίνων τε σοβαρὸν μετὰ τῆς αἰ-
 90 χμῆς πρὸς τὴν ἀσπίδα ἐδούπησε ταραχῆς ἕνεκα τῶν ἵππων· οἱ δὲ ἵπποι ἔκφρονες τε αὐτίκα ἐγέ-
 νοντο καὶ ὁρθοὶ ἀνεσκήρθησαν, ὅθεν ἀπιστήσαντες οἱ Σκύθαι τῷ ἄρματι ἀπεπήδησάν τε αὐτοῦ ἀτα-
 κτούντος καὶ συνέπεσον τῷ Αἴαντι, λόγου τε ἀξίως μαχόμενοι ἄμφω ἀπέθανον. μνημονεύει ὁ Πρω-
 17 τεσίλεως καὶ τῶν τοῦ Παλαμῆδους ἔργων ὡς μεγάλων, οἷς αὐτὸς τε καὶ Διομήδης καὶ Σθένελος
 τὸν Αἴμον καὶ τοὺς ἄμφ' αὐτὸν ἀποκτείναντες οὐδὲ ἀριστείων ὁ Παλαμῆδης ἡξίου τυγχάνειν, ἀλλ'
 20 ἐκεῖνα μὲν τῷ Διομήδῃ ξυνεχώρει ἔχειν, ἐπειδὴ πάνθ' ὑπὲρ τῆς τῶν πολεμικῶν τιμῆς τε καὶ δό-
 ξης ἐγίνυνσκεν αὐτὸν πρᾶττοντα, σοφίας δὲ εἰ τινα στέφανον προθείη τὸ Ἑλληνικόν, οὐκ ἂν ἐκστή-
 ναι τούτου ἐτέρῳ σοφίας τε ἀπ' ἀρχῆς ἔρων καὶ μελετῶν τοῦτο. Τηλέφῳ δὲ ὁ Πρωτεσίλεως αὐτὸς
 μὲν συμπλακῆναι φησὶ καὶ τὴν ἀσπίδα ζῶντος περισπάσαι, τὸν δὲ Ἀχιλλέα γυμνῷ προσπεσόντα
 τρώσαι αὐτὸν εὐθὺς τοῦ μηροῦ καὶ ἱατροῦ μὲν ὕστερον ἐν Τροίᾳ γενέσθαι τοῦ τραύματος, τότε δὲ
 25 λειποθυμῆσαι τε ὑπ' αὐτοῦ ὁ Τηλέφος καὶ ἀποθανεῖν ἄν, εἰ μὴ οἱ Μυσοὶ ξυνδραμόντες ἀνείλοντο
 αὐτὸν ἐκ τῆς μάχης, ὅτε δὴ λέγονται πολλοὶ τῶν Μυσῶν ἐπ' αὐτῷ πεσεῖν, ὑφ' ὧν ἡματωμένον
 ὄνῃ τὸν Κάικον. λέγει δὲ ὡς καὶ διακασαίτο μὲν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀχιλλεύς περὶ τῆς ἀσπίδος,
 18 ἐπειδὴ ἐτετρώκει τὸν Τηλέφον, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ ψηφίσαντο αὐτῷ μᾶλλον προσήκειν τὴν ἀσπίδα, ὡς
 οὐκ ἂν τοῦ Τηλέφου τρωθέντος, εἰ μὴ ἐκείνης ἐγγυμνώθη. φησὶ δὲ, ὅτι καὶ Μυσαὶ γυναικες ἀφ'
 30 ἵππων συνεμάχοντο τοῖς ἀνδράσιν, ὥσπερ Ἀμαζόνες, καὶ ἦρχε τῆς ἵππου ταύτης Ἰερὰ γυνὴ Τηλέ-
 691 φου. ταύτην μὲν δὴ λέγεται Νηρεὺς ἀποκτείνειν — τὸ γὰρ μειρακιώδες τοῦ στρατοῦ καὶ οὐπω εὐ-
 δόκιμον πρὸς αὐτὰς ἔταξαν — πεσούσης δὲ ἀνέκραγον αἱ Μυσαὶ καὶ συνταράξασαι τὴν ἑαυτῶν
 ἵππον ἐς τὰ τοῦ Κάικου ἔλῃ ἀπηνέχθησαν. τὴν δὲ Ἰερὰν ταύτην ὁ Πρωτεσίλεως μεγίστην ὧν εἶδε

1. εὐοπλοτάτω — καλλίστω. g. ib. ὀφθέντες. n. 2. ἦγαγε. 2. 3. ἡτῶντο δὲ γ. ἔταττον δὲ. g. 5. αὐτὸν. γ.
 ib. ξύμβουλον. γ. ib. παναθηναίου. γ. 6. τακτικωτέρων. φ. ib. τῶν Ἀθηναίων et γρ. τῶν βασιλέων. γ. 7. χρωμέ-
 ην
 νοις. γ. χρωμένῃ. φ. 8. ἔλεγε γὰρ. γ. φ. ἔλεγε δὲ. 5. 10. καὶ τῷ Πατρ. φ. ib. Ἄρεως. 2. ib. τοῦ om. 2. ib. Αἴμον.
 γ, p, b. Αἴμονα. ψ, ε. ib. Διομήδῃ — Παλαμῆδῃ. 2. 11. τοῦ om. j, e, n. 12. ἀποκτείνοντες. δ. 13. αὐτὸν. φ.
 g, j, e, n. 14. ταῦτά οἱ. φ pr. m et ε. ib. ἦξεν et γρ. ἦξεν. 2. ἦξεν. g, j, n, β, o. 15. τοῦ om. γ, φ. ib. ἀρχο-
 μένους et γρ. μαχομένους. 2. 16. τῶν om. γ, φ. ib. ἔκφρονες ἐγένοντο αὐτίκα. g. 17. Σκύθαι. γ, g. ib. ἀτα-
 κτούντες. p. 18. συνέπαισον, ε suprascr. γ. 19. ὡς om. j. ib. οἶος. l. 20. Αἴμονα. m ex nic. ib. ἀποκτείναν-
 τας. 2. 22. γρ. ἑλληνικῶν. 2. ib. προσθείη. 2. 24. περισπάσαι. γ, EB. ib. γυμνῷ μὲν. 4. 25. ἱατροῦ. γ. 26. ὑπ'
 αὐτῷ. φ et 2, ubi γρ. ἐπ' αὐτῷ. 27. ἡματωμένων. o. 28. Κάικον. j. ib. ὁ Ἀχ. πρὸς αὐτὸν. 4. 29. τὸν ἀσπίδα. o.
 31. Ἰερὰ. γ, φ ut infra. 32. μὲν om. 2, E. ib. Νηρεὺς. ψ, ε. 33. αὐτήν. 4, o. ib. ἑαυτὸν. γ.

γυναικῶν γενέσθαι λέγει καλλίστην τε ἀπασῶν, ὁπόσαι ὄνομα ἐπὶ κάλλει ἦσαν. Ἑλένην μὲν γὰρ τὴν Μενέλεω γυναικα ἰδεῖν οὐ φησιν ἐν Τροίᾳ, νυνὶ δὲ ὄραν μὲν αὐτὴν τὴν Ἑλένην καὶ οὐ μέμφεσθαι τὸ ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανεῖν, εἰ δὲ ἐνθυμηθεῖται τὴν Ἰεράν, τοσοῦτον αὐτὴν φησὶ πλεονεκτεῖν τῆς Ἑλένης, ὅσον κάκεινη τῶν Τρωάδων. καὶ οὐδὲ αὕτη, ξένη, Ὀμήρου ἐπαινέτου ἔτυχεν, ἀλλὰ Ἑλένη χαριζόμενος οὐκ ἐσηγάγετο ἐς τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα θεῖαν γυναικα, ἐφ' ἣ καὶ παθεῖν τι οἱ Ἀχαιοὶ καὶ πεσοῦσθαι λέγονται καὶ παρακελεύεσθαι πρεσβύτεροι νέοις μὴ σκυλεύειν Ἰεράν, μηδὲ προσάπτεσθαι κειμένης. ἐν ταύτῃ, ξένη, τῇ μάχῃ πολλοὶ τῶν Ἀχαιῶν ἐτρώθησαν, καὶ λουτρὰ τοῖς 94 τετρωμένοις μαντευτὰ ἐγένετο, πηγαὶ θερμοαὶ ἐν Ἰωνίᾳ, ἃς ἔτι καὶ νῦν Ἀγαμέμνονεος καλοῦσιν οἱ Σμύρναν οἰκοῦντες. ἀπέχουσι δὲ, οἶμαι, τετταράκοντα στάδια τοῦ ἄστεος καὶ ἀνῆπτό ποτε αὐ-

10 τοῖς αἰχμάλωτα κράνη Μῦσια.

19 Φ. Τί οὖν, ἀμπελουργέ, φῶμεν ἐκόντα τὸν Ὀμήρου ἢ ἄκοντα παραλιπεῖν ταῦτα οὕτως ἡδέα καὶ ποιητικὰ ὄντα;

Ἀ. Ἐκόντα ἴσως, ξένη· βουληθεῖς γὰρ τὴν Ἑλένην ὡς ἀρίστην γυναικῶν ὑμῆσαι ἐπὶ τῷ κάλλει καὶ τὰς Τρωϊκὰς μάχας ὡς μεγίστας τῶν ἀλλαχού διαπολεμηθεῖσων ἐπαινεῖσαι Παλαμῆδην 15 τε τὸν θεῖον ἔξαιρων ἅπαντος λόγου δι' Ὀδυσσεῶα Ἀχιλλεῖ τε μόνῳ τὰ μαχμώτατα τῶν ἔργων οὕτως ἀνατιθεῖς, ὡς ἐκλανθάνεσθαι τῶν ἄλλων Ἀχαιῶν, ὅτε Ἀχιλλεὺς μάχοιτο, οὔτε Μῦσια ἐποίησεν ἔπη, οὔτε ἐς μνήμην κατέστη τοῦ ἔργου τούτου, ἐν ᾧ καὶ γυνὴ καλλίων Ἑλένης εὗρητο ἄν 692 καὶ ἄνδρες οὐ παραπολὺ Ἀχιλλέως τὴν ἀνδρίαν καὶ ἀγῶν εὐδοκιμώτατος. Παλαμῆδους δὲ μνημονεύσας οὐκ ἂν εὗρεν, ὅτῳ ποτὲ κρύψοι τὸ τοῦ Ὀδυσσεῶος ἐπ' αὐτῷ ὄνειδος.

20 Φ. Πῶς οὖν ὁ Πρωτεσίλεως περὶ τοῦ Ὀμήρου φρονεῖ; βασανίζειν γὰρ που αὐτὸν ἔφασκες 96 τὰ τούτου ποιήματα.

Ἀ. Τὸν Ὀμήρου φησὶ, ξένη, καθάπερ ἐν ἀρμονίᾳ μουσικῇ πάντας ψῆλαι τοὺς ποιητικοὺς τῶν τρόπων καὶ τοὺς ποιητάς, ἐφ' οἷς ἐγένετο, ὑπερβεβλησθαι πάντας, ἐν ᾧ ἕκαστος αὐτῶν ἦν κράτιστος· μεγαλορρημοσύνην τε γὰρ ὑπὲρ τὸν Ὀρφέα ἀσκήσαι ἡδονῇ τε ὑπερβαλέσθαι τὸν Ἡσίο- 25 δον καὶ ἄλλῳ ἄλλον, καὶ λόγον μὲν ὑποθέσθαι Τρωϊκόν, ἐς ὃν ἡ τύχη τὰς πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἀρετὰς ξυνήνεγκεν, ἐσαγαγέσθαι δὲ ἐς αὐτὸν πολέμους τοὺς μὲν πρὸς ἄνδρας, τοὺς δὲ πρὸς ἵππους καὶ τεῖχῃ, τοὺς δὲ πρὸς ποταμούς, τοὺς δὲ πρὸς θεοὺς καὶ θεάς, καὶ ὁπόσα κατ' εἰρήνην εἰσι καὶ χοροὺς καὶ ᾠδὰς καὶ ἔρωτας καὶ δαΐτας ἔργα τε, ὧν γεωργία ἄπτεται, καὶ ὥρας, αἱ σημαίνουσιν, ὁπόσα ἐς τὴν γῆν δεῖ πράττειν, καὶ ναυτιλίας καὶ ὀλοποιίας τὰς ἐν Ἡφαίστῳ, 30 εἶδη τε ἀνδρῶν καὶ ἡθῆ ποιήματα. πάντα ταῦτα τὸν Ὀμήρου δαμονίως ἐξεργάσθαι φησὶ καὶ τοὺς μὴ ἐρῶντας αὐτοῦ μαίνεσθαι. καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ οἰκιστὴν Τροίας, ἐπειδὴ εὐδοκίμησεν ἐκ τῶν Ὀμήρου ἐπ' αὐτῇ θρήνων. θανμάζει δὲ αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐπιτιμᾷ τοῖς ὁμοτέχνουσι, ὅτι μὴ τραχέως διορ- 98

1. λέγει γενέσθαι. g, e, n. 2. φασίν. δ. ib. νῦν. l. 4. οὐδ' αὕτη. γ. 5. οἱ om. n. 6. λέγεται. 2. ib. πρε-
οι
σβυτέρους. 2. ib. ναλοῖς. γ. 8. ἐγένοντο. γ. ib. Γωνία. φ. 9. οἶμαι τετταράκοντα. γ, 2, φ. τεττ. οἶμαι. 5. ib. στά-
δια τοῦ ἄστεος οἶμαι. g. ib. αὐταῖς. 2.

11. παριδεῖν. d.

13. τιμῆσαι. 2. γρ. g, d, β, r, e, n. 14. Παλαμῆδην. 2. 15. καὶ τὸν θεῖον. m. ib. ἔξαιρων. 1. ἐξαιρών. 5.
ib. δι' Ὀδ. l, 2, φ. 4. διὰ τὸν Ὀδ. γ. EB. ib. τῷ μαχμώτατῳ. γ, φ. 16. τῶν ἄλλων Ἀχαιῶν. 1, EB. τῶν Ἀχ.
τῶν ἄλλων. 2. τῶν Ἀχ. 3, 4. ib. ὅτε. C. ὁπότε. EB. 17. ἔπη ἐποίησεν. 2. ib. εὗροιτ' ἄν. g, EB. 19. κρύψει. oi
suprasc. ψ. κρύψει. g, E. ib. ὄνειδος ἐπ' αὐτῷ. 3, g.

20. ἔφασκες. 1, 3, 4, B. ἔλεγε. 2, E.

22. τὰ τοῦ Ὀμήρου. 2. ib. φυσικῇ. d. 23. τὸν τρόπον l et φ, ubi suprasc. ω. ib. ἐν οἷς. γ, φ. ib. ἐγένοντο. γ.
ib. αὐτῶν ἦν. γ, 3. ἦν αὐτῶν. 5. 25. μὲν om. γ. ib. τὸν Τρωϊκόν. β, o, B. ib. τὰς τῶν. 2. 26. ἐξήνεγκεν. d.
27. τεῖχῃ, τοὺς δὲ πρὸς τὰς Μούσας. ε. ib. θεάς τε. E. 28. καὶ ᾠδὰς om. l. ib. δαΐτα. d, j, e, n. 29. δεῖ om. 3.
χερὶ ἐς τ. γ. πρ. 2, EB. ib. ναυτιλίας. 2. ib. ὀλοποιίας suprasc. αν. γ. ὀλοποιίαν τὴν. 5. ib. ἐπ' Ἡφ. (sic.) o.
30. ταῦτα πάντα. EB. 32. τε. n, β. ib. αὐτοῦ om. p. ib. ὁπόσα. EB. ib. τραχέως. γ et 2 γρ. ὅτι μὴ τραχέως.

94, 96, 98. 19. p. 692.

θοῦται σφᾶς, ἀλλ' οἷον λαυθάνων. Ἡσίοδον μὲν ἐν ἄλλοις τε καὶ οὐκ ὀλίγοις καὶ νῆ Δί' ἐν τοῖς ἐκτυπώμασι τῶν ἀσπίδων· ἐρμηνεύων γὰρ οὕτως ποτε τὴν τοῦ Κύνου ἀσπίδα τὸ τῆς Γοργούς εἶδος ὑπτίως τε καὶ οὐ ποιητικῶς ᾔσεν, ὅθεν ἐπιστρέφων αὐτὸν ὁ Ὅμηρος·

τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο.
δεινὸν δευρομένη, περὶ δὲ Δεῖμος τε Φόβος τε,

693

οὕτως τὴν Γοργῷ ᾄδει. Ὀρφέα δὲ ἐν πολλοῖς τῶν κατὰ θεολογίαν ὑπερῆρε, Μουσαῖον δ' ἐν ᾠδαῖς χρησμῶν, καὶ μὴν καὶ Παμφῶ σοφῶς μὲν ἐνθυμηθέντος, ὅτι Ζεὺς εἴη τὸ ζυγογονοῦν καὶ δι' οὗ ἀνίσταται τὰ ἐκ τῆς γῆς πάντα, εὐηθέστερον δὲ χρηδαμένου τῷ λόγῳ καὶ καταβεβλημένα ἔπη ἐς τὸν Δία ᾄσαντος. ἔστι γὰρ τὰ τοῦ Παμφῶ ἔπη·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν ἐλλυμένε κόπρῳ
μηλείη τε καὶ ἱππείη καὶ ἡμιονείη

10

τὸν Ὅμηρον ὁ Πρωτεσίλεως φησιν ἐπάξιον τοῦ Διὸς ἄσαι ὕμνον·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων

100 ὥς οἰκοῦντος μὲν αὐτοῦ τὸ καθαρώτατον, ἐργαζομένου δὲ ἔμβια τὰ ὑπὸ τῷ αἰθέρι. καὶ τὰς μάχας δέ, ὅπόσαι Ποσειδῶνι μὲν πρὸς Ἀπόλλω, Αἰητοῖ δὲ πρὸς Ἑρμῇ ἐγένοντο, καὶ ὥς ἐμάχοντο ἡ 15 Ἀθηναῖ τῷ Ἄρει καὶ ὁ Ἥφαιστος τῷ Ὑδατι, ταῦτα τὸν Ὀρφεὺς τρόπον πεφιλοσοφῆσθαι τῷ Ὀμήρῳ φησὶ καὶ οὐ μεμπτὰ εἶναι πρὸς ἐκκληξιν καὶ θεῖα, ὥσπερ τὸ

ἀμφὶ δὲ σάλπιγγε μέγας οὐρανός

καὶ „ἀνεπήδησεν Ἀιδωνεύς τοῦ θρόνου τινασσομένης τῆς γῆς ἐκ Ποσειδῶνος.“ μέμφεται δὲ τοῦ 20 Ὀμήρου ἐκεῖνα· πρῶτα μὲν ὅτι θεοὺς ἐγκαταμίξας ἀνθρώποις περὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων μεγάλα εἰ- 20 ρηκε, περὶ δὲ τῶν θεῶν μικρὰ καὶ φαῦλα, εἶτα ὅτι σαφῶς γινώσκων, ὥς ἐν Αἰγύπτῳ ἡ Ἑλένη ἐγένετο ἀπενεχθεῖσα ὑπὸ ἀνέμων ὁμοῦ τῷ Πάριδι, ὁ δὲ ἄγει αὐτὴν ἐπὶ τὸ τοῦ Ἰλίου τεῖχος ὁπο- 694 μένην τὰ ἐν τῷ πεδίῳ κακά, ἦν εἰκός, εἰ καὶ δι' ἑτέραν γυναικα ταῦτα ἐγίνετο, ξυγκαλύπτεσθαι τε καὶ μὴ ὁρᾶν αὐτὰ διαβεβλημένου τοῦ γένους. ἐπαινουμένου δὲ οὐδὲ ἐν αὐτῇ τῇ Τροίᾳ Πάριδος ἐπὶ τῇ ἀρπαγῇ τῆς Ἑλένης, οὐτ' ἂν ἔκτορα τὸν σωφρονέστατον καρτερεῖσθαι φησὶ τὸ μὴ οὐκ ἀπο- 25

102 δοῦναι αὐτὴν τῷ Μενέλεω ἐν Ἰλίῳ οὖσαν, οὐτ' ἂν Πριάμον ξυγχορῆσαι τῷ Πάριδι τρυφᾶν, πολ- λῶν ἤδη ἀπολωλότων αὐτῷ παιδων, οὐτ' ἂν τὴν Ἑλένην διαφυγεῖν τὸ μὴ οὐκ ἀποθανεῖν ὑπὸ τῶν Τρωάδων, ὅπόσων ἤδη ἄνδρες ἀπωλώλεισαν καὶ ἀδελφοὶ καὶ παῖδες, ἴσως δ' ἂν καὶ ἀποδρᾶναι αὐτὴν παρὰ τὸν Μενέλεω διὰ τὸ ἐν Τροίᾳ μῖσος. ἐξηγήσθω δὲ ὁ ἀγών, ὃν φησιν Ὅμηρος ἀγω- νίσασθαι τῷ Μενέλεω τὸν Πάριν ἐπὶ σπονδαῖς τοῦ πολέμου· κατ' Αἰγυπτίον τε γὰρ τὴν Ἑλένην 30 εἶναι καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς πάλαι τοῦτο γινώσκοντας ἐκείνη μὲν ἐρρωσθαι φράζειν, μάχεσθαι δὲ ὑπὲρ τοῦ ἐν Τροίᾳ πλούτου. οὐδὲ ἐκεῖνα ὁ Πρωτεσίλεως ἐπαινεῖ τοῦ Ὀμήρου, ὅτι λόγον ὑποθέμενος

1. ἐκλανθάνων. 2. ε. ib. καὶ οὐκ. γ. 3. οὐκ. 5. 2. τοῦ om. 2. 3. οὐ om. g. 4. βλοσυρῶπις. γ. g. ib. ἐστε-
φάνωται. γ. 3, o. ἐστεφανώσατο. δ. 5. δεινὸν δὲ. γ. ib. δημος. 2. ib. τε καὶ Φόβος. φ. 6. τοῖς. γ. φ. ib. κατὰ
θ. 1. g. κατὰ τὴν θ. 5. ib. ὑπερῆραι. 2. ib. Μουσαῖ δ' ἐν ᾠδαῖς. φ. 7. τοῦ Π. p. ib. Πανφῶ. γ. Παμφῶ. 1.
d, b, j, o. Σαμφῶ. e, n, r. ib. δὲ ενθ. 2. μὲν om. e. ib. καὶ om. j, e, n, o. ib. δι' οὐ. 2. 8. τὰ om. E.
9. ᾄσαντος ἐς τὸν Δία. g. ib. τῆς Σαμφῶ. n. 10. ἐλλυμένε. o. ib. ξεῶν et suprasc. θ. φ. 15. Ποσειδῶνι. 1. φ.
τῷ Ποσ. 5. ib. ἐγένετο. n. ib. ἐμάχετο. δ. 17. ὥσπερ om. δ. 18. σάλπιγγε. 3. 19. Fo: καὶ ὥς ἀνεπήδησεν. ib. Αἰ-
δωνεύς. 2. 20. πρῶτα. γ. φ. πρῶτον. 5. 21. φαῦλα εἶπεν. j, e, n. ib. εἶτα. 1, 2, 3, g, π. εἶτα καὶ. 5. 22. ὑπὸ
τῶν ἀνέμων. ε. ib. ὁμοῦ om. l. ib. τοῦ om. 2. 23. καὶ ἦν εἰκός. E. ib. καὶ εἰ et γφ. εἰ καὶ. 2. ib. ταῦτα om. g.
ib. ἐγίνετο. 1, 3, b. ἐγίνετο. g. ἐγένετο. 5. 24. οὐδὲ. l, ψ et p ex corr. g, d, j, e, n. οὐτε. γ, EB. 25. τῷ μῇ. γ, g.
26. Μενελάω. 1, φ, g, j. ib. τῷ Π. τρυφᾶν. 1, 3, 4. τρυφᾶν τῷ Π. 2, EB. 27. οὐκ om. γ, φ. 28. ἄνδρες ἤδη. 2.

ω
ib. ἀπολώλεισαν. γ. ἀπωλώλεισαν. φ, g. ἀπώλεσαν. l. ἀπολώλασι. j, e, n. ἀπολώλεισαν. 5. 29. ἐν τῇ Τρ. 4, EB.
ib. δὲ ὁ ἀγ. γ. 3. δὴ ὁ ἀγ. 2. δὲ καὶ ὁ ἀγ. l, g, j, e, n, EB. ib. ὑπὲρ τῆς Ἑλ. ἀγωνίσασθαι. 2, EB. ib. τῷ Μενε-
λέω τὸν Πάριν. (sic) φ. τὸν Μ. καὶ τὸν Π. 2. 31. τοῦτο πάλαι. φ, δ. ib. ἐκείνην. γ, 2. 32. ἐν τῇ Τρ.
g, b, EB.

Τρωικὸν ἀποπηδᾷ τοῦ λόγου μετὰ τὸν Ἑκτορα, καθάπερ σπεύδων ἐπὶ τὸν ἕτερον τῶν λόγων, ὃ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπιγράφει, καὶ ἔδει μὲν ἐν ᾧδαῖς Δημοδόκου τε καὶ Φημίον τήν τε τοῦ Ἰλίου πόρ-
 695 θησιν καὶ τὸν Ἑπειοῦ καὶ Ἀθηνᾶς ἵππον, δίδει δὲ αὐτὰ ἀποτεμῶν τοῦ λόγου καὶ ἀνατιθεῖς Ὀδυ-
 σσεῖ μᾶλλον, δι' ὃν Κυκλώπων τε αὐτῷ ἐπενοήθη γένος οὐδαμοῦ τῆς γῆς φύντες Λαιστργόνες
 10 τε ἀνετυπώθησαν, οὓς οὐδεὶς οἶδεν, ὅπου γενόμενοι, Κίρκη τε δαίμων ἐξεποιήθη σοφῇ ἐπὶ φαρ-
 μάκοις καὶ θεαὶ ἕτεραι ἐρᾶν αὐτοῦ καίτοι προήκοντος ἤδη ἐς ὠμὸν γῆρας, ὅτε καὶ τὰς ὑακιν- 104
 695 θίνας κόμας, αἱ ἐπὶ τὴν Ναυσικάαν αὐτῷ ἤνθησαν, φαίνεται ἔχων. ὅθεν ὁ Πρωτεσίλεως παίρνιον
 τὸν Ὀδυσσεῖα καλεῖ τοῦ Ὀμήρου· οὐδὲ γὰρ τῆς λεγομένης αὐτοῦ σοφίας ἦρα ἡ κόρη· τί γὰρ σο-
 φὸν ἢ εἶπε πρὸς τὴν Ναυσικάαν ἢ ἔπραξε; καλεῖ δὲ αὐτὸν Ὀμήρου παίρνιον καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ· κα-
 10 θεύδων τε γὰρ πολλοῦ ἀπόλλυται καὶ ἐκφέρεται τῆς νεῶς τῶν Φαιάκων, ὥσπερ ἀποθανόντων ἐν
 τῇ Εὐπλοίᾳ, τὴν δὲ τοῦ Ποσειδῶνος μῆνιν, δι' ἣν οὔτε ναὺς ὑπελείφθη τῷ Ὀδυσσεῖ οὐδεμία καὶ
 οἱ ἄνδρες οἱ πληροῦντες αὐτὰς ἀπώλοντο, οὐχ ὑπὲρ τοῦ Πολυφήμου γενέσθαι φησὶν· οὔτε γὰρ
 ἀφικέσθαι τὸν Ὀδυσσεῖα ἐς ἣνδη τοιαῦτα, οὔτ' ἂν, εἰ Ποσειδῶνι Κύκλωψ παῖς ἐγένετο, μὴνῖσαι
 15 τὸν Ποσειδῶ ποτε ὑπὲρ τοῦ τοιούτου παιδός, ὃς λέντος ὤμου δίκην τοὺς ἀνθρώπους ἤσθιεν,
 15 ἀλλ' ὑπὲρ Παλαμήδους νῆωνος ὄντος ἄπλουν μὲν τὴν θάλατταν τῷ Ὀδυσσεῖ ἐποίει, διαφυγόντα δὲ
 αὐτὸν τὰ ἐκεῖ πάθη ἀπώλεσεν αὐτῇ Ἰθάκῃ ὕστερον θαλαττίαν, οἶμαι, αἰχμὴν ἐπ' αὐτὸν δούς. λέ-
 γει δὲ καὶ τὴν Ἀχιλλέως μῆνιν οὐχ ὑπὲρ τῆς τοῦ Βρισεῶς θυγατρὸς ἐμπεσεῖν τοῖς Ἑλλήσιν, ἀλλὰ
 κακείνουν ὑπὲρ Παλαμήδους μὴνῖσαι. καὶ ἀποκείσθω μοι ὁ λόγος οὗτος ἐς τὰ τοῦ Ἀχιλλέως ἔργα· 106
 106 δίδειμι γὰρ καὶ κατὰ ἓνα τοὺς ἦρας ἀπαγγέλλων, ὅσα τοῦ Πρωτεσίλεω περὶ αὐτῶν ἤκουσα.

20 Φ. Ἦκεις ἐπὶ τὸν ἥδιστον ἐμοὶ τῶν λόγων. ἵππων γὰρ ἤδη δὴ με καὶ ἀνδρῶν
 ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει

καὶ μαντεύομαι τι ἀγαθὸν ἀκούσεσθαι μέγα.

696 Α. Ἄκουε, ξένη· παρέλθοι δέ με, ὦ Πρωτεσίλεω, μὴδέν, μὴδὲ ἐκλαθοίμην ὧν ἤκουσά
 τινος.

III, 1 25 Πρωεβύτατον μὲν τοίνυν τοῦ Ἑλληνικοῦ φησιν ἐλθεῖν ἐς Τροίαν τὸν Νηλέως Νέστορα πο-
 λέμων τε πολλῶν γεγυμνασμένον, οἱ ἐφ' ἡλικίας αὐτῷ ἐπολεμήθησαν, ἀγώνων τε γυμνικῶν, ἐν οἷς
 πύγμης καὶ πάλης ἄθλα ἐτίθετο, τακτικὴν τε, ὁπόση ὀπλιτῶν τε καὶ ἵππων, ἄριστα δὲ ἀνθρώπων
 γινώσκοντα δημαγωγία τε ἐκ μειραλίου ξυμβεβηκότα, μὰ Δί' οὐ τῇ νολακενούσῃ τοὺς δῆμους,
 ἀλλὰ τῇ σωφρονιζούσῃ· πράττειν δὲ αὐτὸ ξὺν ὥρᾳ τε καὶ ἡδονῇ τῶν λόγων, ὅθεν καὶ τὰς ἐπι-
 30 πλήξεις, ὥς ἐποιεῖτο, μὴ ἀγροίκους, μὴδὲ ἀηδεῖς φαίνεσθαι, καὶ ὁπόσα Ὀμήρῳ περὶ αὐτοῦ εἰρηται, 108
 30 ξὺν ἀληθείᾳ φησὶν εἰρησθαι. καὶ μὴν καὶ ὁπόσα ἕτεροι περὶ τῶν τοῦ Γηρυόνοιο βοῶν εἶπον, ὥς
 ἀφείλοντο αὐτὰς τὸν Ἡρακλέα Νηλεὺς τε καὶ οἱ Νηλεῖδαι πλὴν Νέστορος, ἐπαινεῖ ὁ Πρωτεσίλεως
 ὥς ἀληθῆ καὶ μὴ παρερρημένα. τὸν γὰρ τοι Ἡρακλέα δικαιοσύνης μισθὸν τῷ Νέστορι δοῦναι τὴν
 Μεσσηνίην, ἐπειδὴ μὴδέν ὧν οἱ ἀδελφοὶ περὶ τὰς βοῦς ἤμαρτεν. λέγεται δὲ καὶ ἀλῶναι αὐτοῦ ὁ

1. τὴν Ἰλιάδα post μετὰ ab al. m. in lacuna. φ. 3. τὸν τοῦ. E. ib. αἰπειοῦ. g. 4. Λαιστργόνες. 2. 5. δὲ. φ. ib. οὐπὼ γεν. b. οὐτῶ γεν. j, e, n. ib. σοφῇ ἐξεποιήθη. 2. 6. προήκοντος αὐτοῦ ἤδη. 2. 8. ib. ὑακινθίνους. ε. B. 9. σοφὸν εἶπε. m. ib. καὶ ante ἐν om. 2. ib. ἄλλῃ. e, E et γ ubi corr. mg. ἄλλῃ. 2. 10. ὥς καὶ ἀποθανόντων. j. 11. ἀπελείφθη. δ. 12. ἀπόλλυντο. 2. ib. οὐδ' ὑπὲρ. 2. ib. γρ. φαίνεσθαι. 2. 13. μὴνῖσαι. l. EB. μὴνῖσαι. γ. 14. Ποσειδῶνα. o. ib. ὑπὲρ τοιούτου. 2. ib. ὥς. m. 15. ὑπὲρ Παλ. C. ὑπὲρ τοῦ Παλ. EB. 16. Fo: ἐν τῇ Ἰθ. 17. δὲ τὴν. nic. m. ib. τὴν Ἀχ. C. τὴν τοῦ Ἀχ. EB. ib. τοῦ Βρισεῶς γ, ut conjecit Norm. ad Aristidem II, 595. τοῦ Χρύσου. 5. 19. τοῦ ἦρας. φ. ib. παρὰ τοῦ. l.

20. γὰρ om. 2. 21. κτύπον. j, e, n.

23. δὴ μ. j, e, n, E. ib. ὦ Πρωτεσίλεω. γ, EB. ὁ Πρωτεσίλεως. l, 2, g, j, e, n. ib. ὧν ἤκουσά τινος. γ, 3. τινὸς ὧν ἤκουσα. l, 2, 4, EB. 26. ὧν. g. 27. τακτικόν. j. ib. δὴ καὶ. δ. 29. αὐτόν. ε. 31. ξὺν. 1, g. ib. καὶ μὴν ὁπόσα. γ, b, j, n. καὶ ὁπόσα. e. ib. τοῦ om. j. 32. ὑφείλοντο. φ. al. m. corr. ib. οἱ om. l. 33. γὰρ τε. γ. ib. δοῦναι τῷ Νέστορι. l. 34. Μεσσηνίην. γ, 2, g, n. ib. ἐπειδὴ. 1, φ, ψ, δ. ἐπεὶ. 2, p, g, EB. ib. ἤμαρται. 2.

104, 106, 108. III, 1. p. 695. 696.

Ηρακλῆς σωφρονεστάτου τε ὄντος καὶ καλλίστου ἀγαπήσθαι τε αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν Ἰλλαν τε καὶ
 τὸν Ἀβδηρον· οἱ μὲν γὰρ παιδάρια ἦσαν καὶ κομιδῇ νέοι, Νέστορι δὲ ἐφῆβω ἤδη ἐντυχεῖν αὐτὸν
 καὶ ἀρετὴν ἀσχοῦντι, ὁπόση ψυχῆς τε καὶ σώματος, ὅθεν ἀγαπήσθαι τε καὶ ἀγαπηθῆναι. τό τοι
 διομνύναι τὸν Ἡρακλέα οὐπὶ ξύνηδες τοῖς ἀνθρώποις ὃν πρῶτον γε νομίσαι φησὶ τὸν Νέστορα
 καὶ παραδοῦναι τοῖς ἐν Τροίᾳ. γενέσθαι δὲ αὐτῷ καὶ παῖδα Ἀντίλοχον, ὃν μεσοῦντος ἤδη τοῦ 697 2
 πολέμου ἐλθεῖν. νέον μὲν γὰρ εἶναι τὸν Ἀντίλοχον καὶ οὐκ ἐν ὥρᾳ τῶν πολεμικῶν, ὁπότε ξυ-
 110 λέγοντο ἐς Αὐλίδαν, βουλομένῳ δὲ αὐτῷ στρατεύειν οὐ ξυγχορήσαι τὸν πατέρα, τὸν δ', ἐπειδὴ
 πέμπτον ἔτος ἤδη προβεβήκει τῷ πολέμῳ, νεῶς τε ἐπιβάντα ἀφικέσθαι καὶ παρελθόντα ἐς τὴν τοῦ
 Ἀχιλλέως σκηπὴν, ἐπειδὴ τοῦτον ἐπιτηδεύοντα εἶναι τῷ πατρὶ ἤκουεν, ἵκετεῦσαι τὸν Ἀχιλλέα
 παραιτήσασθαι αὐτὸν τοῦ πατρός, εἴ πως ἀπειθήσαντι μὴ ἄχθοιτο. ὁ δὲ ἡσθεὶς τῇ τοῦ Ἀντιλόχου 10
 ὥρᾳ καὶ τῆς προθυμίας ἀγασθεὶς αὐτὸν „οὐπὶ τὸν πατέρα“ εἶπεν „ὦ μενιάκιον, τὸν σεαυτοῦ γι-
 γνώσκεις, εἰ μὴ ὑπ' αὐτοῦ ἐπαινεθήσεσθαι μᾶλλον οἶμαι ἔργον φιλότιμόν τε καὶ νεανικὸν εἰργασμέ-
 νος,“ καὶ ὀρθῶς εἶπεν ὁ Ἀχιλλεύς ταῦτα. ὑπερησθεὶς γὰρ τῷ παιδί ὁ Νέστωρ καὶ ἐπ' αὐτῷ φρο-
 νήσας ἄγει αὐτὸν παρὰ τὸν Ἀγαμέμνονα, ὁ δὲ αὐτίκα ξυγκαλεῖ τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ λέγεται ἄριστα
 ἑαυτοῦ διαλεχθῆναι τότε ὁ Νέστωρ. ξυνελθεῖν μὲν γὰρ αὐτοὺς χαίροντας ἐπὶ τῷ παιδί ὄψεσθαι 15
 Νέστορος — οὐδὲ γὰρ εἶναι αὐτῷ ἐν Τροίᾳ νόον, οὔτε Θρασυμήδην τινὰ οὔτε ἕτερον — ἐστάναι
 δὲ τὸν Ἀντίλοχον ἐρυθριῶντά τε καὶ ἐς τὴν γῆν βλέποντα καὶ θαυμάστᾳς κτήσασθαι τοῦ κάλλους
 112 οὐκ ἐλάττους ἢ Ἀχιλλεύς ἐκέκτητο. τὸ μὲν γὰρ ἐκεῖνον εἶδος ἐκπληκτικόν τε φαίνεσθαι καὶ θεῖον,
 τὸ δὲ τοῦ Ἀντιλόχου τεργινόν τε καὶ ἡμερον δοκεῖν πᾶσι, καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς ὁ Πρωτεσίλεως οὐδὲ
 ἄλλως ἐκλελησμένους τότε δὴ μάλιστα ἐς ἔννοιαν ἑαυτοῦ ἀφικέσθαι λέγει, ξυμβαίνοντος ἑαυτῷ τοῦ 20
 Ἀντιλόχου τὴν ἡλικίαν τε καὶ τὸ μέγεθος, πολλοῖς δὲ αὐτῶν καὶ δάκρυα ἐπελθεῖν φησὶν οἴκῳ τῆς 698
 ἀμφοῖν ἡλικίας, εὐφημίαις τε χρῆσασθαι τοὺς Ἀχαιοὺς ἐς τὸν Νέστορα ἐφ' οἷς εἶπε, διέκειντο γὰρ
 ὡς παῖδες πρὸς πατέρα. ἔστι σοι καὶ ἄγαλμα παραγαγεῖν τοῦ Νέστορος· ὁ γὰρ Πρωτεσίλεως αὐ- 3
 τὸν ὠδε ἐρμηνεύει, ὡς φαιδρὸς μὲν αἰεὶ φαίνοιτο καὶ ἐν ὀρμῇ μειδιάματος, γενειῶν δὲ σεμνῶς τε
 καὶ ξυμμέτρως, τὰ δὲ ἀμφὶ παλαίστραν αὐτῷ πεπονημένα τὰ ὦτα κατηγοροῖ καὶ ὁ αὐχὴν ὑπο- 25
 νεάζων ἔτι· καὶ γὰρ δὴ καὶ ὀρθὸν εἶναι τὸν Νέστορα καὶ μὴ ἡττώμενον ὑπὸ τοῦ γήρως, εἶναι
 δὲ καὶ μελανόφθαλμον καὶ μὴ ἀποκρεμώμενον τὴν ὄψιν. ταυτὶ δὲ ἐν γήρᾳ μόνοι ἴσχουσιν, οὓς μὴ
 ἐπιλείπει τὸ ἐρῶσθαι. τὸν δὲ Ἀντίλοχον τὰ μὲν ἄλλα ὁμοίον φησὶ γενέσθαι τῷ Νέστορι, δρομι- 4
 κώτερον δὲ καὶ περιεπιτισμένον τὸ εἶδος καὶ μὴ φρονοῦντα ἐπὶ τῇ κόμῃ. κάκεινιά μοι Ἀντιλόχον
 114 ἐρμηνεύει· φιλιππότητόν τε γενέσθαι αὐτὸν καὶ κυνηγιώτατον καὶ ταῖς τῶν πολέμων ἀνοχαῖς ἐπὶ 30
 τὰ θηρία χρώμενον· ἀναφοιτᾶν γοῦν ἐς τὴν Ἰδὴν τὸν Ἀντίλοχον ξὺν Ἀχιλλεῖ καὶ Μυρμιδόσι καὶ
 ἐφ' ἑαυτοῦ μετὰ Πυλίων τε καὶ Ἀρκάδων, οἱ θηρίων ἀγορὰν παρείχον τῷ στρατῷ διὰ πλῆθος τῶν
 ἀλίσκομένων, τὰ δὲ πολέμια γενναῖόν τε εἶναι καὶ πτηνὸν τῷ πόδε καὶ ταχὺν τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις
 κίνησιν, εὐξύνετόν τε τοῖς παραγγελλομένοις χρῆσασθαι καὶ τὸ ἐπίχαρι μηδὲ ἐν ταῖς μάχαις ἀπο-

1. τε γὰρ ὄντος. 2. δὲ ὄντος. d. ib. ὄντος καὶ καλλίστου. 1, g, d, e, n. ib. Ἰλλαν. C, (Ἰλιν ψ) εB. Ἰλλαν. o. καὶ καλλ.
 ὄντος. 5. 2. Ἀβδηρον. 2, d. ib. ἦσαν κομιδῇ. 2. ib. κομ. νήπιοι. 2, EB. ib. αὐτῷ. γ. corr. sec. m. 4. γε om. l. ib. φησὶ om. 4.
 8. τοῦ πολέμου. 2, 4. ib. ἐφικέσθαι. 2. 9. τοῦ πατρικοῦ. n. 10. μήπως α. μὴ α. et γρ. εἴ πως α. μὴ α. 2. 12. μάλ-
 λον ἐπαινεθήσεσθαι. n. 13. φρονήσας. CB. μεγαλοφρονήσας. EE. ib. αὐτὸν om. g. 14. πρὸς τὸν et γρ. παρὰ. 2.
 περὶ τὸν. γ. ib. γρ. ξυγκαλεῖται. 2. 16. ante Θρασυμήδην legitur ὡς φασὶ τινες ψευδῶς in EB, pro scholio est in
 p, b. ib. Θρασυμήδην. 1. 17. Post Ἀντίλοχον est ὑπὸ τῷ πατρὶ in E, EB. 18. ἐλάττους. γ. ἐλάσσους. f. ib. ὁ Ἀχ. 2.
 20. γρ. ἐκλελησμένους. 2. ib. δὴ om. f, φ. ib. μάλιστα om. f. ib. αὐτοῦ. f. 21. εἰς ἡλικίαν. 2. ib. αὐτῶν om. 2.
 23. ἐπαγαγεῖν et γρ. παραγαγεῖν. 2. 24. διερμηνεύει. 2, EB. 25. τὰ γὰρ. 2. ib. γεγεννημένα. 1. ib. κατηγοροῖ. 2.
 26. δὴ om. f. 27. μελ. μὴ. f. ib. ἀποκρεμώμενον, ω suprasc. 2. ib. ἴσχουσιν. 2. 28. ἐπιλείπει. f. ἐπιλείποι. γ. p.
 ἐπιλείπει. 2. ib. ἐρῶσθαι. γ. ib. φασί. ε. ib. δρομικώτατον. 4. 29. δέ μοι. 4, EB. ib. τοῦ Ἀντ. 2, g, j. 30. τε
 om. EB. ib. αὐτὸν γενέσθαι. 1. ib. τοῦ πολέμου. g. 32. ἀφ' ἑαυτοῦ. g. ἐφ' ἑαυτὸν. d. 33. τε om. g. ib. πολε-
 μικά. 2. ib. ταχὺν μὲν. 2. 34. μὴ ἐν μάχαις. g. ib. ἐν τοῖς πολέμοις et γρ. ἐν ταῖς μάχαις. f.

- 699 λείπονται. ἀποθανεῖν δὲ οὐχ, ὥς οἱ πολλοὶ ᾄδουσιν, ὑπὸ Μένονος ἐξ Αἰθιοπίας ἥκοντος· Αἰθιοπα μὲν γὰρ γενέσθαι Μένονα δυναστεύσαντα ἐπὶ τῶν Τρωικῶν ἐν Αἰθιοπία, ἐφ' οὗ καὶ τὸ ψάμμινον ὄρος ἀναχωσθῆναι λέγεται ὑπὸ τοῦ Νείλου, καὶ θύουσιν αὐτῷ κατὰ Μερόην καὶ Μέμφιν Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες, ἐπειδὴν ἀκτῖνα πρώτην ὁ ἥλιος ἐκβάλλῃ, παρ' ἧς τὸ ἄγαλμα φωνὴν ἐκρήγνυσιν, ἢ τοὺς θεραπεύοντας ἀσπάζεται, Τρώα δὲ ἕτερον γενέσθαι Μένονα νεώτατον τοῦ Τρωικοῦ, ὃν ζῶντος μὲν Ἐκτορος οὐδὲν βελτίω δόξαι τῶν ἀμφὶ Ἀχιλλεὺς τε καὶ Εὐφορβόν, ἀποθανόντος δὲ προθυμώτατον τε καὶ ἀνδρείοτατον νομισθῆναι, καὶ τὴν Τροίαν ἐς αὐτὸν βλέψαι κακῶς ἤδη πράττουσαν· οὗτος, ξένη, τὸν καλὸν τε καὶ χρηστὸν Ἀντίλοχον ἀποκτεῖναι λέγεται προασπίζοντα τοῦ πατρὸς Νέστορος, ὅτε δὴ τὸν Ἀχιλλεὺς πυρᾶν τε νῆσαι τῷ Ἀντιλόχῳ καὶ πολλὰ ἐς αὐτὴν σφάζει τά τε ὅπλα καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Μένονος ἐπικαῦσαι αὐτῷ· τὸ γὰρ τοῦ ἀγῶνος, ὃν ἐπὶ Πατρόκλῳ τε καὶ Ἀντιλόχῳ ὁ Ἀχιλλεὺς ἔθηκεν, ἐπὶ πλέον καὶ τοῖς ἀρίστοις νομισθῆναι φησιν, ὅθεν τεθῆναι μὲν ἐφ' ἑαυτῷ ἐνταῦθα, τεθῆναι δὲ ἐπ' Ἀχιλλεὺς τε καὶ Πατρόκλῳ καὶ Ἀντιλόχῳ ἐν Ἰλίῳ. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῷ Ἐκτορὶ τεθῆναι ἀγῶνα δρόμου καὶ τόξου καὶ αἰχμῆς, πάλην δὲ καὶ πυγμὴν μηδὲνα ἀποδύσασθαι Τρώων, τὸ μὲν γὰρ οὕτω ἐρίγνωσκον, τὸ δέ, οἶμαι, ἐφο-
15 βοῦντο.
- IV, 1 Διομήδης καὶ Σθένελος ἡλικίας μὲν ταυτὸν εἶχον, ἥσθη δὲ ὁ μὲν Καπαnéως, ὁ δὲ Τυδέως, οἱ λέγονται τειχομαχοῦντες ἀποθανεῖν ὁ μὲν ὑπὸ Θηβαίων, ὁ δέ, οἶμαι, κεραυνωθεὶς. κειμένων δὲ ἀτάφων τῶν νεκρῶν τὸν μὲν ὑπὲρ τῶν σωμάτων ἀγῶνα Ἀθηναῖοι ἤραντο καὶ ἔθαψαν αὐτοὺς νικῶντες, τὸν δὲ περὶ τῶν ψυχῶν οἱ παῖδες ὑπὲρ τῶν πατέρων ἐνίκησαν, ὅτε ἤβησαν, καὶ
700 20 τὸ κράτος τῆς μάχης ἐς Διομήδην τε καὶ Σθένελον ἦλθεν ὥς ἀρίστῳ τε καὶ ὁμοίῳ ἄνδρῳ. Ὅμηρος δὲ οὐκ ἀξιοῖ σφᾶς τῶν ἴσων· τὸν μὲν γὰρ λέοντι τε εἰκάζει καὶ ποταμῷ γεφύρας ἀπάγοντι καὶ ἀνθρώπων ἔργα, καὶ γὰρ οὕτως ἐμάχετο, ὁ δ' οἶον θεατρῆς τοῦ Διομήδους ἔστηκε φυγῆς τε ξύμβουλος αὐτῷ γιγνόμενος καὶ ἄρχων φόβου· καίτοι φησὶν ὁ Πρωτεσίλαος μὴ ἐλάττω τοῦ Διομήδους ἔργα τὸν Σθένελον μηδὲ ἐκεῖ δρᾶσαι, φιλικὴν μὲν γὰρ σφισιν εἶναι οὐ μείω ἢ Ἀχιλλεὺς τε καὶ Πα-
25 τρόκλῳ ἐγένετο, φιλοτιμεισθαι δὲ οὕτω πρὸς ἑλληγίους ὥς ξὺν ἀθυμίᾳ ἐπανήκειν ἐκ τῆς μάχης τὸν ἀπολειφθέντα τοῦ ἑτέρου. καὶ τὸ ἔργον δὲ τὸ ἐς Αἰνείαν τε καὶ Πάνδαρον πεπραχθαι αὐτοῖς φησιν ὁμοῦ, τὸν μὲν γὰρ τῷ Αἰνείᾳ προσπεσεῖν μερίστω τοῦ Τρωικοῦ ὄντι, τὸν Σθένελον δὲ τῷ Πανδάρῳ προσεγώνισσασθαι καὶ κρατῆσαι αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν Ὅμηρον Διομήδῃ μόνῳ ἐξηγηκέναι ταῦτα ὥσπερ ἐπιλαθόμενον ὦν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὲρ τοῦ Σθένελου εἶπε· τὸ γὰρ
30 ἡμεῖς τοι πατέρων μὲν ἁμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν
- 701 3 ἀνδρὸς ποῦ ἔστι παραπλήσια τούτοις καὶ ἐν Ἰλίῳ πράττοντος. ἔστω σοι κάκεινα περὶ Σθένελου 120

1. οἱ om. γ. ib. ὑπὸ om. m. 2. γενέσθαι. n. 3. ψάμμινον. 1, 2. ψάμμινον. 5. 4. ἐπειδὴ. o. ib. ἐκβάλλῃ. 1, 2, g. ἐκβάλλει. j, n. ἐκβάλλῃ. 5. 5. παρ' ἧ. γ. παρ' οὗ. j, n. ib. φησὶ γενέσθαι. EB. ib. νεώτατον. γ. νεώτερον. 2, EB. 6. ὅς. e, n. ib. Εὐφορβόν. j, n. 7. προθυμώτατον καὶ. 2, e, o, B. τε καὶ ἀνδρ. om. m. ib. τὴν om. 2. ib. ἥδη βλέψαι κακῶς πράττουσαν. 2. 8. ὥς ξένη. n. ib. ἀποκτ. Ἀντ. n. 9. δὴ καὶ. 2. ib. τῷ Ἀ. νῆσαι. 1, 3, 4. νῆσαι τ. Ἀ. 2, EB. 10. ἐπικαῦσαι Ἀντιλόχῳ deinde om. τὸ γὰρ — ἐπὶ πλέον. γ. 11. Πατρ. τε καὶ Ἀντ. ὁ Ἀχιλλεὺς ἔθηκεν. f, φ, e. Πατρ. ὁ Ἀχ. ἔθηκεν. 1, B. Πατρ. αὐτὸς ἔθηκεν. 2, p, ψ, 4. (τῷ Π. j, n.) Πατρόκλῳ ἔθηκεν. o. ib. ἐπὶ τὸ πλείστον. f. ἐπὶ πλέον. 1, g, o, B. ἐπὶ τὸ πλεῖν. φ. ἐπὶ πλεόν. 2. ἐπὶ τῷ πλεῖν. e. ib. καὶ Ἀντιλόχῳ καὶ τοῖς. 2, p, ψ, 4, o, B. ib. νομισθῆναι. g. νενομίσθαι. 5. 12. καὶ ἐπὶ Π. 1, 2, 3, d. καὶ Π. 5.

16. ταυτὸ. l. 18. μὲν ἤραντο. g. ib. αὐτὸν. n. 19. ὑπὲρ τῶν ψ. EB. 20. Διομήδην. γ, g, β, n. ib. τε om. 2. 23. εἰστίκει. C. ἔστηκε. E, EB. 24. μείων. 2. μείον. E. 26. ἀπολειφθέντα. nic. m. ib. ἑταίρου et γρ. ἑτέρου. 2. ἑταίρου suprasc. e. ψ. ib. αὐτοῦς. g. 27. γὰρ om. γ. 29. ἐπιλαθόμενον. f. ἐκλαθόμενον. 5.

30. εὐχόμεθα. γ.

32. τοῖς ἐν ταῖς Θήβαις ἔργοις addunt post τούτοις 2, g, n, EB. ib. ἔστι. γ, p, pr. m. ψ, d, π, q, r, B. ib. σοι κάκεινα. C. (σοι om. b, j.) κάκεινό σοι. EB. ib. περὶ Σθ. C. περὶ τοῦ Σθ. EB.

116, 118, 120. IV, 1, 2, 3. p. 699, 700, 701.

εἰδέναι, ὥς τείχος μὲν οὐδὲν τοῖς Ἀχαιοῖς ἐξεποιήθη ἐν Τροίᾳ, οὐδὲ ἔστιν, ᾧ ἐφράξαντο ἢ τὰς
ναῦς ἢ τὴν λείαν, ἀλλὰ τειχομαχίας ὧδαί ταῦτα Ὀμήρῳ ἐπενοήθησαν, δι' ἧς καὶ τὸ τείχος αὐτῷ
ξυνετέθη. ὁρμὴ μέντοι τειχοποιίας ὁμολογεῖται τὸν Ἀγαμέμνονα ἐσελθεῖν μηνίοντος Ἀχιλλέως, ἢ
πρῶτον ἀντειρηκέναι τὸν Σθένελον εἰπόντα „ἐγὼ μέντοι ἐπιτηδειότερος τείχη καθαιρεῖν ἢ ἐγείρειν“,
ἀντειρηκέναι δὲ καὶ τὸν Διομήδην τῷ τείχει φήσαντα μεγάλων ἀξιοῦσθαι τὸν Ἀχιλλέα, „εἰ ξυγκλεί-
σαιμεν ἑαυτοὺς λοιπόν, ἐπειδὴ ἐκείνος μηνίει.“ Αἶας δὲ λέγεται ταυρηδὸν ὑποβλέψας τὸν βασιλέα
„δείλαιε“, εἰπεῖν „τί οὖν αἱ ἀσπίδες“; καὶ τὸν ἵππον δὲ τὸν κοῖλον παρηγεῖτο Σθένελος οὐ τει-
χομαχίαν τοῦτο φάσκων εἶναι, ἀλλὰ κλοπὴν τῆς μάχης. τὰ μὲν δὴ μάχια ὁμοίᾳ ἦσθην καὶ ἴσου
τοῖς Τρωσὶ φόβου ἄξιοι, ἐλείπετο δὲ τοῦ Διομήδους ὁ Σθένελος ξύνεσθιν τε καὶ λόγου ἰσχύϊ καὶ
καρτερήσεις, ὁπόσαι ψυχῆς τέ εἰσι καὶ σώματος, ὁργῆς τε γὰρ ἦττων ἦν καὶ ὑπέρφρων τοῦ ὁμίλου
122 καὶ τραχὺς ἐπιπλήττεσθαι καὶ τὰ ἐς τὴν δίαυταν ἀβρότερον ἢ ἐπὶ στρατοπέδῳ ἐχρῆν, κατεσκεύα-
στο. Διομήδῃ δὲ τάναντία τούτων ἐπράττετο· μετρίως τε γὰρ πρὸς τὰς ἐπιπλήξεις εἶχε καὶ ἐκό-
λαζε τὸ ἐξοιδὸν τῆς ὁργῆς, ὑβρίζειν τε οὐ ξυνεχώρει τοῖς πλήθεσιν, οὐδὲ ἀθυμεῖν, αὐτὸς τε αἰ-
χμῶν φαίνεσθαι στρατιωτικὸν ἡγήτο καὶ τὸ, ὥς ἔτυχε καθεύδειν ἐπήνει σιτία τε ἦν αὐτῷ τὰ ἐπι-
τυχόντα, καὶ οὐδὲ οἶνῳ ἔχαιρεν, εἰ μὴ καθίζκουντο αὐτοῦ οἱ πόνοι. τὸν δὲ Ἀχιλλέα ἐπήνει μὲν, 15
οὐ μὴν ἐξεπέπληκτό γε, οὐδὲ ἐθεράπευεν, ὥσπερ οἱ πολλοί· καὶ ἀνέκαραγέ ποτε ὁ Πρωτεσίλεως ἐπ'
ἐκείνοις τοῖς ἔπεσιν, οἷς ὁ Διομήδης πεποιήται λέγων

μη' ὄφελος λίσσεσθαι ἀνύμονα Πηλεΐωνα
μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἔστι καὶ ἄλλως.

ταῦτα γὰρ τὸν Ὀμηρον ὡς συστρατιώτην ἔφη εἰρηκέναι καὶ οὐχ ὥς ὑποτιθέμενον ἄλλ' αὐτὸν ξυγ- 20
γεγονότα τοῖς Ἀχαιοῖς ἐν Τροίᾳ· τὸν γὰρ Διομήδην καθάπτεσθαι τοῦ Ἀχιλλέως παρὰ τὴν μῆνιν
τρυφῶντος ἐς τοὺς Ἑλλήνας. τὰ δὲ εἶδη ἀμφοῖν τὸν μὲν Σθένελον εὐμήκη ὁ Πρωτεσίλεως οἶδε καὶ
ἀνδστηκότα γλαυκὸν τε καὶ γρυπὸν καὶ οἶον κομῶντα ὑπέρυθρόν τε καὶ ἔτοιμον τὸ αἶμα, τὸν
124 Διομήδην δὲ βεβηκότα τε ἀναγράφει καὶ χαροπὸν καὶ οὐπὼ μέλανα καὶ ὀρθὸν τὴν δῖνα, καὶ οὐλὴ
δὲ ἡ κόμη καὶ ξὺν ἀχμῷ.

Φιλοκτῆτης δὲ ὁ Ποιάντος ἐστράτευσε μὲν ὅπῃ τῶν Τρωικῶν, ἄριστα δὲ ἀνθρώπων ἐτό-
ξευεν, Ἡρακλέους, φασί, τοῦ Ἀλκμήνης μαθὼν αὐτό, καὶ κληρονομήσαι λέγεται τῶν τόξων, ὁπότε
Ἡρακλῆς ἀπὸ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως αὐτόν τε παρεστήσατο καὶ τὸ ἐν τῇ Οἴτῃ πῦρ. τοῦτον ἐν
Λήμνῳ καταλειφθῆναι φασιν ἄτιμον τοῖς Ἀχαιοῖς ὕδρου ἐνσηψάντος αὐτῷ ἐς τὸν πόδα, ὑφ' οὗ
νοσεῖν αὐτόν ἐπὶ ἀκτῆς ὑψηλῆς ἐν πέτρᾳ κείμενον καὶ μαντευτὸν τοῖς Ἀχαιοῖς ἐλθεῖν ὕστερον ἐπὶ 30
τὸν Πάριον, ὃν ἀποκτείνας τὴν μὲν Τροίαν ἐλεῖν τοῖς Ἡρακλέους αὐθις τόξοις, λαθῆναι δὲ ὑπὸ
τῶν Ἀσκληπιαδῶν αὐτός. ταῦτα φησὶν ὁ Πρωτεσίλεως οὐ παραπολὺ τῆς ἀληθείας εἰρησθαι· τὰ τε
γὰρ [τόξα] τοῦ Ἡρακλέους εἶναι ὅποια ὕμνηται, καὶ τὸν Φιλοκτῆτην ξυλλαβεῖν αὐτῷ τοῦ ἐν τῇ
Οἴτῃ ἄθλου, τὰ τόξα τε ἀπελθεῖν ἔχοντα καὶ μόνον ἀνθρώπων γινώσκειν, ὥς χρὴ ἔλκειν αὐτά,

1. τοῖς Ἀχ. οὐδὲν. 1, 4. ib. ἐποιήθη. 2. ib. ἢ τὰς βοῦς. 2. 2. ταῦτα om. o. ib. αὐτο et γρ. αὐτῷ. 2. 3. ὁρ-
μῆν. o. 5. Διομήδην. g, δ. Διομήδῃ. γ, ε. ib. κλείσαιμεν. δ. 6. αὐτοὺς. j, n. ib. Ἀχιλλέα. 2. Ὀδυσσεά. j. 7. εἰ-
πεν. f. ib. δὴ τὸν. e, n, B. 7. παρηγεῖτο et γρ. παρηγεῖτο. 2. ib. Σθένελος. f, γ. ὁ Σθένελος. 5. 8. φάσκων. f.
φάσκων εἶναι. γ, 1, 3, 4. εἶναι φάσκων. 2, EB. ib. ἴσου. γ et 4. ἴσοι. ψ. 9. φόβον. 1. 11. τὴν om. γ. ἐς τὰ τὴν. g.
ib. ἀβρότερον. β, n. 12. τούναντίον. γ. ib. περὶ. j. πρὸς om. m. 13. οἰδοῦν. f. 14. τοὺς ὡς ἔτυχε καθεύδοντας. δ.
16. οὐ μὴ. m. ib. ἐξεπέπληκτο. f. ib. ἀνακάραγε. γ. ib. ὥσπερ ἐπ' ἐκείνοις. δ.
20. καὶ ταῦτα. δ. 21. Διομήδην. 1, 4, B. 22. οἶδεν ὁ Πρ. g. 24. ἀναγράφει χαροπὸν. γ. ib. οὐλὴ τε. n.
26. δέ. f. δ'. 5. ib. ἐτόξευεν. 2. ἐτόξευσεν. 5. 27. Ἡρακλέα φασί, τὸν τῆς Ἀ. μαθεῖν αὐτό. 2. 28. ὁ Ἡρακλῆς.
1, 2, p, δ. ib. αὐτόν ποτε. g, b, e. αὐτόν τότε. n. 29. καταλειφθῆναι φασιν ἄτιμον. C. φασιν ἄ. καταλ. a, ju, o, B.
φασιν. ἄ. καταλειφθῆναι. nic, m. ib. ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν. b. ib. ἄφ' οὗ. f. 30. αὐτῆς. γ. ib. μαντευτὴν. a, ju, nic.
μαντευτικὴν. m. ib. ὕστερον ἐλθεῖν. δ. 31. αὐθις τόξοις. 1, 2. τόξοις αὐθις. 5. (τόξοις — Ἡρακλέους om. γ.)
32. αὐτόν. 3. 33. τόξα om. 2. Uncis inclusimus. ib. ὕμνεται et γρ. ἃ ὕμνηται. 2.

- 2 τυχεῖν τε ἀριστείων λαμπρῶν ἐπὶ τῇ ἀλώσει τοῦ Ἰλίου· τὰ δὲ τῆς νόσου καὶ τῶν ἰασαμένων αὐτὸν 126
 ἐτέρως λέγει· καταλειφθῆναι μὲν γὰρ ἐν Ἀθήνῃ τὸν Φιλοκτῆτην, οὐ μὴν ἔρημον τῶν θεραπευσόν-
 των οὐδὲ ἀπερριμμένον τοῦ Ἑλληνικοῦ· πολλοὺς τε γὰρ τῶν Μελίβοιαν οἰκούντων ξυγκαταμῆναι —
 στρατηγὸς δὲ τούτων ἦν — τοῖς τε Ἀχαιοῖς δάκρυα ἐπελθεῖν, ὅτε ἀπέλιπε σφᾶς ἀνὴρ πολεμικὸς
 5 καὶ πολλῶν ἀντάξιός, ἰαθῆναι δὲ αὐτὸν αὐτίκα ὑπὸ τῆς βώλου τῆς Ἀημνίας, ἐς ἣν λέγεται πε-
 σεῖν ὁ Ἥφαιστος· ἡ δὲ ἐλαύνει μὲν τὰς μανικὰς νόσους, ἐκράγην δὲ αἷμα ἴσχει, ὕδρου δὲ ἰάται
 μόνου δῆγμα ἐρπετῶν. ὃν δὲ ἐτίβοντο οἱ Ἀχαιοὶ χρόνον ἐν τῷ Ἰλίῳ, τοῦτον ὁ Φιλοκτῆτης Εὐ-
 νόῳ τῷ Ἰάσονος συνεξήρει τὰς μικρὰς τῶν νήσων Κᾶρας ἐξελαύνων, ὑφ' ὧν κατεῖχοντο, καὶ μισθὸς
 τῆς συμμαχίας αὐτῷ μοῖρα τῆς Ἀημνίου ἐγένετο, ἦν Ἀεσαν ὁ Φιλοκτῆτης ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ ἐν
 3 10 Ἀθήνῃ ἰάθη. ἐκείθεν αὐτὸν Διομήδης καὶ Νεοπτόλεμος ἐκόντα ἐς Τροίαν ἦγαγον ἱκετεύσαντες
 ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ἀναγνόντες αὐτῷ τὸν ὑπὲρ τῶν τόξων χρησμὸν, ἐκ Λέσβου, ὡς φασιν,
 ἦκοντα· χρῆσθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς οἴκοι μαντεῖσι τοὺς Ἀχαιοὺς τῷ τε Δαδωναίῳ καὶ τῷ Πυθικῷ
 καὶ ὅποσα μαντεῖα εὐδόκιμα Βοιωτιά τε ἦν καὶ Φωκικά, Λέσβου δὲ ὀλίγον ἀπεχούσης τοῦ Ἰλίου 128
 ἐστελλον ἐς τὸ ἐκεῖ μαντεῖον τοὺς Ἑλληνας· ἔχρα δὲ, οἶμαι, ἐξ Ὀρφέως. ἡ κεφαλὴ γὰρ μετὰ τὸ
 704 15 τῶν γυναικῶν ἔργον ἐς Λέσβον κατασχούσα δῆγμα τῆς Λέσβου ὤκησε καὶ ἐν κοίλῃ τῇ γῇ ἐρη-
 σμώδει. ὅθεν ἐχρῶντό τε αὐτῇ τὰ μαντικά Λέσβιοι τε καὶ τὸ ἄλλο πᾶν Αἰολικὸν καὶ Ἴωνες Αἰο-
 λεῦσι πρόσκοι, χρησμοὶ δὲ τοῦ μαντείου τούτου καὶ ἐς Βαβυλῶνα ἀνεπέμποντο, πολλὰ γὰρ καὶ
 ἐς τὸν ἄνω βασιλείᾳ ἡ κεφαλὴ ἦδε, Κύρῳ τε τῷ ἀρχαίῳ χρησμὸν ἐντεῦθεν ἐκδοθῆναι λέγεται· „τὰ
 ἐμά, ὦ Κύρε, σά“, καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐρίγνωσκεν, ὡς Ὀδρῦσας τε καὶ τὴν Εὐρώπην καθέξων,
 20 ἐπειδὴ Ὀρφεὺς ποτε μετὰ τοῦ σοφοῦ καὶ δυνατοῦ γενόμενος ἀνὰ τε Ὀδρῦσας ἴσχυεν ἀνὰ τε Ἑλ-
 ληνας, ὁπόσοι τελεταῖς ἐθείαζον, ὁ δ', οἶμαι, τὰ ἑαυτοῦ πείσεσθαι ἐδήλου τὸν Κύρον· ἐλάσας
 γὰρ Κύρος ὑπὲρ ποταμὸν Ἰστρον ἐπὶ Μασσαγέτας τε καὶ Ἰσσηδόνας — τὰ δὲ ἔδνη ταῦτα Σκύθαι —
 ἀπέθανε τε ὑπὸ γυναικός, ἡ τούτων ἦρχε τῶν βαρβάρων καὶ ἀπέτεμεν ἡ γυνὴ τὴν Κύρου κεφα-
 λήν, καθάπερ αἱ Θράτται τὴν Ὀρφέως. τοσαῦτα, ξένη, περὶ τοῦ μαντείου τούτου Πρωτεσίλεω τε
 25 καὶ Λεσβίῳ ἦκουσα. ἐλθεῖν δὲ ἐς Τροίαν τὸν Φιλοκτῆτην οὔτε νοσοῦντα, οὔτε νενοσηκότι ὅμοιον, 130
 ἀλλὰ πολὺν μὲν ὑφ' ἡλικίας, ἐξήκοντα γὰρ πού ἐτι γεγονέναι, σφριγῶντα δὲ παρὰ πολλοὺς τῶν
 νέων βλέπειν δεινότατα ἀνθρώπων καὶ φθέγγεσθαι βραχυλογώτατα καὶ ὀλίγοις τῶν βουλευμάτων
 ξυντίθεσθαι.
 VI Ἀγαμέμνονα δὲ καὶ Μενέλεων οὔτε τὸ εἶδος ὁμοίᾳ γενέσθαι φησὶν οὔτε τὴν δάμνην·
 30 τὸν μὲν γὰρ ἐν αὐτοῖσι τῶν πολεμικῶν εἶναι μαχόμενόν τε οὐδενὸς τῶν ἀρίστων ἥττον καὶ
 ὁπόσα ἐς πόλεμον ἦκει, πράττοντα, γινώσκων τε αὐτόν, ἃ χρὴ τὸν ἄρχοντα, καὶ ὃ τι ἕτερος
 γνοίῃ πείθεσθαι, πρέπειν τε τῇ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ καὶ δι' αὐτὸ τὸ εἶδος, σεμνὸν γὰρ καὶ μεγα-
 705 λωπεπῇ φαίνεσθαι καὶ οἷον ταῖς Χάρισι θύοντα, τὸν δὲ Μενέλεων μάχεσθαι μὲν μετὰ πολλοὺς
 τῶν Ἑλλήνων, ἀποχρησθαι δὲ τῷ ἀδελφῷ πάντα καὶ τυγχάνοντα προθύμου τε καὶ εὖνου τοῦ Ἀγα-

2. θεραπευσάντων. γ. 3. ἀπερριμμένον. ο. ib. τὴν Εὐβοίαν. p. μὲν Λιβύαν. ψ. 4. ὅτε et γρ. ὅτι. 2. 5. εἰς
 om. 2. 6. ἡ δὲ βώλος. E. ib. μακρὰς. γ. ib. ὕδρου. g. 7. μόνου δῆγμα. f, p. μόνου δῆγμα. ψ. δῆγμα μόνου. 5.
 ib. Εὐνόῳ. f, g. Εὐναίῳ. 2, ε. Εὐνέῳ. 5. 8. Ἰάσονος. EB. ib. Κάρας. γ, EB. ib. ὑφ' ὧν. b, n. 9. ἐγένετο om.
 j, n. 10. ἱκετεύσαν δὲ et γρ. ἱκετεύσαντες. 2. 16. ἐχρῶντό τε. γ, l. ἐχρῶντο τότε. 5. ib. αὐτοῖ. g. ib. Λέσβιον.
 j, n. ib. τὸ om. 2. ib. ξύμπαν. 2, EB. ib. Ἑλληνικόν. π. 17. καὶ — πρόσκοι om. π. ib. δὲ καὶ. j, e, n.
 18. οἶδε. j, n. 19. Κύρε. E. ib. Ὀδρῦσας. 2, ut infra. 20. τί ποτε. 2. 21. τενίαις. j. ταινίαις et suprasc. n.
 22. εἰς M. ψ. ib. Μασσαγέτας ἐπὶ γ. Μασσ. τε ἐπὶ. p. ἐπιβάς Μασσαγέτας. 2. ἐπὶ M. om. τε. ψ, g, b, e. ib. Ἰσ-
 σηδόνας. 4. ib. Σκύθαι. γ, g. 24. Θράτται. γ. ib. τούτου om. 2. ib. Πρωτεσίλεω. 1. τοῦ Πρ. 2, 3, 4, EB. 27. ἐφ'
 ἡλικίας. 2. 27. βλέπειν δεινότατον. γ. βλέπειν τε δ. 2, EB.
 29. Μενέλεον. γ, l, g. 30. γὰρ om. g. ib. ἐν om. n. ib. τῶν om. m, o. 33. μετὰ τοὺς. EB. ib. πολλοὺς
 om. e. ib. τυγχάνοντα et γρ. τυγχάνοντος. 2.

μέμνονος ὅμως βασκαίνειν αὐτῷ καὶ ὦν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπραττεν ὑπὸ τοῦ ἄρχειν μὲν ἐθέλειν αὐτός, μὴ ἀξιοῦσθαι δέ. τὸν γοῦν Ὀρέστην Ἀθήνησι μὲν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εὐδοκίμουνα, ἐπειδὴ τῷ
132 πατρὶ ἐτιμώρησεν, ἐν δὲ τῷ Ἄργει κινδυνεύοντα, βληθέντα ἂν περιεῖδεν ὑπὸ τῶν Ἀργείων, εἰ μὴ Ὀρέστης ἐμπεσὼν τούτοις μετὰ ξυμμάχων Φωκέων τοὺς μὲν ἐτρέψατο, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῦ πατρὸς καὶ ἄκοντος τοῦ Μενέλεω κατεκλήσατο. κοῦν τε τὸν Μενέλεω μειρακιωδῶς φησιν, ἐπεὶ δὲ ἡ
Σπάρτη ἐκόμα, ξυγγιγνώσκειν αὐτῷ τοὺς Ἀχαιοὺς ἐπιχωριάζοντι. οὐδὲ γὰρ τοὺς ἀπ' Εὐβοίας ἦκον-
τας ἐτώθαζον καίτοι γελοῖως κομῶντας. διαλεχθῆναι δὲ αὐτὸν ὄρεστα ἀνθρώπων φησὶ καὶ βοαχ-
λογώτατα ξυγκεραννύοντα ἡδονὴν τῷ λόγῳ.

Κοῦτα Ἰδομενέα ὁ Πρωτεσίλεως οὐκ εἶδεν ἐν Ἰλίῳ, ἀλλ' ἐν Αὐλίδι ὄντων πρεσβείαν ἀφι-
κένθαι παρ' Ἰδομενέως φησὶν ὑπισχνουμένου τὸ Κορητῶν ξυμμαχικόν, εἰ συμμετέχοι τῆς ἀρχῆς τῷ
Ἀγαμέμνονι. τὸν μὲν δὴ Ἀγαμέμνονα σωφρόνως ἀκούσαι ταῦτα καὶ παραγαγεῖν τὸν ἦκοντα, τὸν
δὲ λαμπρῶ τῇ φωνῇ καὶ φρονιμώδει „ὦ Ἀχαιοί“, φάναι „ἀνὴρ τὴν Μίνω τοῦ Κορητὸς ἀρχὴν
134 ἔχων δίδωσιν ὑμῖν ξυμμάχους ἑκατὸν πόλεις καὶ ὡς τὴν Τροίαν ἐλεῖν παίζοντας, ἀξιοὶ δὲ ξυντε-
τάχθαι τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ ἄρχειν ὑμῶν, ὥσπερ οὗτος.“ πρὸς ταῦτα εἰπόντος τοῦ Ἀγαμέμνονος
„ἐγὼ δὲ καὶ πάσης τῆς ἀρχῆς παραχωρεῖν ἔτοιμος, εἰ βελτίων ἐμοῦ φαίνοιτο“ παρελθεῖν φησὶ τὸν
Τελαμῶνος Ἄλαντα καὶ διαλεχθῆναι ὧδε „ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἐδώκαμέν σοι τὴν ἡγεμονίαν ὑπὲρ
εὐταξίας τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ μὴ πολλοὺς ἄρχειν, στρατεύομεν δὲ οὐχ ὑπὲρ τοῦ δουλεύειν ἢ σοὶ
ἢ ἐτέρῳ, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ καταδουλώσασθαι Τροίαν, ἣν λάβοιμεν, ὧ θεοί, λαμπρὰ καὶ καλὰ ἐργα-
σάμενοι. τοιοῦτοι γὰρ ἐσμεν τὰς ἀρετάς, οἳ Τροίαν μὲν ἐσπουδακότες λαβεῖν, Κρήτην δὲ παί-
ζοντες.“

Ἄλαντα δὲ τὸν Λοκρὸν τὰ μὲν πολέμια φησὶ κατὰ Διομήδην τε καὶ Σθένελον γεγυῖναι,
ξυνετὸν δὲ ἦττον δόξαι, προσέχειν δὲ οὐδὲν τῷ Ἀγαμέμνονι — πατρὸς τε γὰρ εἶναι Λοκρῶν δυ-
136 νατωτάτου στρατιάν τε οὐκ ἀφανῆ ἄγειν — οὐδὲ δουλεύσειν ποτὲ ἑκὼν οὔτ' Ἀτρεΐδαις οὔτε ἄλλῳ
οὐδενί, „ἔστ' ἂν ἦδε ἀστράπτῃ“ τὴν αἰχμὴν δεικνὺς ταῦτα ἔλεγε γοργὸν βλέπων καὶ ἀναχατίζων
τὴν κόμην ὑπὸ τοῦ τῆς γνώμης ἐτοίμου. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἔφασκεν, ὅσοι προσεΐχον τῷ Ἀγα-
μέμνονι, ὑπὲρ τῆς Ἑλένης ἦκειν, ἑαυτὸν δὲ ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης, δεῖν γὰρ δὴ Ἑλλήνας ὄντας κρα-
τεῖν βαρβάρων. εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ χειροθήτῃ δράκοντα πεντάπηχυν τὸ μέγεθος, ὃν ξυμπνέειν τε καὶ
ξυνεῖναι τῷ Ἄλαντι καὶ ὁδῶν ἡγεῖσθαι καὶ ξυνομαρτεῖν, οἷον κύνα. τὴν δὲ Κασάνδραν ἀποσπάσαι
μὲν ἀπὸ τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἔδους προσκειμένην τῇ θεῷ καὶ ἱκετεύουσαν, οὐ μὴν βιάσασθαι γε, οὐδ'
ὑβρίσαι ἐς αὐτήν, ὅποσα οἱ μῦθοι ἐς αὐτὸν ψεύδονται, ἀλλ' ἀπαγαγεῖν μὲν ἐς τὴν ἑαυτοῦ σκη-
νὴν, τὸν δὲ Ἀγαμέμνονα ἰδόντα τὴν Κασάνδραν, πρὸς γὰρ τῇ ὥρᾳ καὶ κατέστυπτο παρὰ τῆς τέ-
χνης, ἀλῶναι τε αὐτίκα τῆς κόρης καὶ ἀφελέσθαι αὐτὴν τὸν Ἄλαντα, ἐριδὸς τε αὐτοῖς ἐν τῷ δα-

1. ὑπὲρ ὧν αὐτοῦ. δ. αὐτοῦ. 1. g. ἑαυτοῦ. 5. ib. μὲν καὶ. 2. EB. ib. ἐθέλειν αὐτός. 1. αὐτὸς ἐθέλειν. 5. 2. μὴ δὲ ἀξιοῦσθαι. g. 3. βουληθέντα. nic, m. ib. ἂν om. g. 4. τοὺς δὲ καταπλήξας τὴν ἀρχὴν. EB. 5. κοῦν τε. γ. κοῦν. f. κοῦν δὲ. 5. ib. ἐπειδὴ. g, n. 7. τε αὐτὸν. 2, ε. 9. οἶδεν. g, EB. 10. Ἰδομενέα. 2. ib. φησὶν om. 2. ib. ξυμμετέχει. 2. συμμετέχοι. f, γ, g. 11. σωφρόνως τε. 2, EB. 12. φρονιματώδει. 2. φρονηματώδει. EB. ib. φάναι. γ, 2, g. 13. ἡμῖν. γ, ju, nic, m. ib. ἑκατὸν πόλεις καὶ ξυμμάχους τὴν Τροίαν et γρ. ξυμμάχους ἑκατὸν πόλεις καὶ ὡς τὴν Τρ. 2. 14. ὄνπερ. 4. 16. τάδε et suprasc. ὧδε. 2. ib. δεδώκαμεν. 2, EB. ἐδεδώκαμεν. ψ. ib. ὑπὲρ ὥσπερ εὐταξίας. 2 (sic). 17. καὶ μὴ. γ. ib. ἢ σοι om. 1. 18. καταδουλώσασθαι. f. ib. τὴν Τροίαν. 2. 21. πολέμια. E. ib. Διομήδην. γ, E. 22. ξυνετὸν. γ. ib. δὲ οὐδὲν. γ, 2, 4. τε οὐδὲν. 5. ib. τε om. 2, g. 23. δὲ οὐκ. γ. ib. οὐτ' Ἀ. 2. οὐτ' ἂν. 5. οὐδ' ἂν Ἀστρ. b. 24. ἀστράπτει. γ, n. ib. ταῦτα. γ, g. ταῦτ'. 5. 25. τὴν γνώμην. γ. ib. τοῦ om. 2. 26. δὴ om. E, m. δεινὸν γὰρ δὴ Ἑλλήνας ὄντας μὴ κρατεῖν βαρβάρων et γρ. δεῖν γὰρ — βαρβάρων. 2. 27. δὲ om. n. ib. ἄρχοντα. 2. ib. μήκος. EEB. 28. Κασάνδραν. f, 1, E. ib. ἀποσπάσαι. EB. 29. τῇ θεῷ om. n. ib. βιάσασθαι. n. 30. γε om. E. ib. ὅποσον. g. ib. ἐς αὐτὸν. 1, 2, φ, 4. ἐς αὐτήν. f, γ, p, ψ. ib. ἐπιψεύδονται om. ἐς αὐτὸν. EB. ib. παραγαγεῖν. 2. ἐπαγαγεῖν. E, E. ib. αὐτοῦ. g. 31. δὲ om. γ. ib. πρὸς τὴν. δ. 32. τε δὴ. E, EB.

- 707 συμῶ γενομένης ὁ μὲν ἤξιον ἑαυτοῦ εἶναι, ἃ εἶλεν, ὁ δὲ οὔτε ἀπεδίδον καὶ ἀσεβῆσαι αὐτὸν ἐς τὴν
 Ἀθηνᾶν ἔφασκε. καθεῖντο δὲ τῷ Ἀγαμέμνονι λογοποιοὶ ἐς τὸ Ἑλληνικὸν διὰ τὸ αἰεὶ πρὸς τὸν
 Ἀλάντα ἔχθος, τὴν θεὸν πολλὰ καὶ ἄτοπα ἐπισημαίνειν ὑπὲρ τῆς κόρης καὶ ἀπολείσθαι τὴν στρα- 138
 3 τιάν, εἰ μὴ ἀπολέσειεν αὐτόν. ὁ δὲ ἐνθυμηθεὶς, ὅπως Ἀλάντα μὲν ἀπώλεσεν ἄδικος κρείσσις, Παλα-
 5 μῆδην δὲ οὐδὲν ἢ σοφία ὥνησε τὸ μὴ οὐκ ἀποθανεῖν διαβληθέντα, ἀποδορᾶναι νύκτωρ ἐν πορθημείῳ
 οὐ μεγάλῳ χειμῶνός τε καὶ ὡς ἔτυχεν, ὅτε δὴ πλέων εὐθὺς Τήνου τε καὶ Ἀνδρου πρὸς Γυραῖς
 ἀπέθανεν. ἀγγελίας δὲ τοῦ πάθους ἐς τοὺς Ἀχαιοὺς ἐλθούσης ὀλίγους μὲν αὐτῶν σίτον ἄψασθαι,
 πάντας δὲ ὡς ἐπ' ἀνδρὶ ἀγαθῷ χειρας ἄρασθαι, προσεσχρηγότες τε τῇ θαλάττῃ ἀνακαλεῖν αὐτόν
 καὶ ὀλοφύρεσθαι καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ὀργῇ ἔχειν μονονοῦ χερσὶ πράξαντα τὴν ἀπώλειαν τοῦ
 10 Ἀλάντος, ἐναρισμάτων τε αὐτόν τυχεῖν, ἃ μὴπω ἐπηρέχθη πρότερον μήτε μὴν ὕστερον ἀνθρώπῳ
 τινί, μηδὲ ὀπόσους ναυμαχίαι ἀφανεῖς ἔσχον· ἐς γὰρ Λοκρίδα ναῦν, ἣ τὸν Ἀλάντα ἦγε, ξύλα νή-
 σαντες, ὥσπερ ἐς πυράν, ἐσφαξαν μέλανα πάντα καὶ στελλαντες αὐτὴν ἰστίοις μέλασι καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις, ὀπόσα ἐς το πλεῖν εὐρηται, ξυνεῖχον πείσμασιν ἐς τε πνεῦσαι τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἄνεμον, ὃν
 περὶ ὀρθρὸν μάλιστα ἢ Ἰδὴ ἀποστέλλει, ἐπεὶ δὲ ἡμέρα διεφαίνετο καὶ κατῆι τὸ πνεῦμα, πῦρ ἐς
 15 κοιλὴν τὴν ναῦν ἐνήκαν. ἔπλει τε δὴ μετεωρίζουσα ἐς τὸ πέλαγος, καὶ οὐπω ἥλιου ἀνίσχοντος 140
 αὐτὴ τε κατεφλέχθη καὶ ὀπόσα τῷ Ἀλάντι ἔφερεν.
 IX Χείρωνά δὲ τὸν ἐν Πηλῷ γενέσθαι μὲν φησιν ἀνθρώπῳ ὅμοιον, σοφὸν δὲ καὶ λόγους καὶ
 ἔργα — θήρας τε γὰρ ποικίλης ἦπτετο καὶ τὰ πολεμικὰ ἐπαίδευε καὶ ἰατροὺς ἀπέφαινε καὶ μουσι-
 708 20 κούς ἤρμοτε καὶ δικαίους ἐποίει — βιώναι τε ἐπὶ μήριστον, φοιτῆσαι δὲ αὐτῷ Ἀσκληπιὸν Τελα-
 ἄθλοι. μετασχεῖν δὲ τῆς τοῦ Χείρωνος ὀμιλίας καὶ αὐτός φησὶ Παλαμῆδιν ἄμα καὶ Ἀχιλλεὺ καὶ
 Ἀλάντι.
 X, 1 Καὶ τὰ τοῦ Παλαμῆδους ὥδε ἀπαγγέλλει· αὐτομαθῇ ἀφικέσθαι αὐτόν καὶ σοφίας ἤδη γε-
 γυμνασμένον καὶ πλείω γινώσκοντα ἢ ὁ Χείρων· πρὸ γὰρ δὴ Παλαμῆδους ὦραι μὲν οὐπω ἦσαν 142
 25 οὔσαι, μηνῶν δὲ οὐπω κύκλος, ἐνιαυτός δὲ οὐπω ὄνομα ἦν τῷ χρόνῳ, οὐδὲ νόμισμα ἦν, οὐδὲ
 σταθμὰ καὶ μέτρα, οὐδὲ ἀριθμεῖν, σοφίας δὲ οὐπω ἔρως, ἐπεὶ μήποτ' ἦν γράμματα. βουλομένου
 δὲ Χείρωνος ἱατρικὴν διδάσκειν αὐτόν „ἐγώ“, ἔφη „ὦ Χείρων, ἱατρικὴν μὲν ἡδέως οὐκ οὔσαν ἂν
 εὖρον, εὐρημένην δὲ οὐκ ἄξιῳ μαυθάνειν, καὶ ἄλλως τὸ ὑπέροφόν σου τῆς τέχνης ἀπήχθηται
 2 μὲν Διί, ἀπήχθηται δὲ Μοίραις, καὶ διήειν ἂν τὰ Ἀσκληπιοῦ, εἰ μὴ ἐνταῦθα ἐβέβλητο.“ ὄντων
 30 δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἐν Αὐλίδι πεττοὺς εὖρεν οὐ ῥέδνυμον παιδιάν, ἀλλ' ἀγχίνουν τε καὶ ἔσω σπουδῆς.
 τὸν δὲ λόγον, ὃς πολλοῖς τῶν ποιητῶν εἴρηται, ὡς στρατεύοι μὲν ἐπὶ Τροίαν ἢ Ἑλλάς, Ὀδυσσεὺς
 δὲ ἐν Ἰθάκῃ μανίαν πλάττειτο καὶ πρὸς ἀρότρω εἴη βούν ἵππῳ ξυμβαλὼν Παλαμῆδης τε αὐτόν

1. εἶχεν. f, γ, φ. εἶδεν. g. 2. καὶ λογοποιοί. EEB. 3. τὴν δὲ θεὸν. 2. ib. ὑπὲρ om. l. ib. ἀποθεῖσθαι. γ, E, ε. 4. ἀπολύσειεν et γο. ἀπολέσειεν. 2. ib. ὁ δὲ. f. ὁ δ'. γ. ib. ὅπως om. 2. ib. ἀδίκῳ κρείσει. 2. 7. κατεπον-
 τώθη. E. ib. ἐς suprasc. πρὸς. 2. 8. γενναίῳ τε καὶ ἀγαθῷ. E. ib. θαλάσση. γ, p, E. 9. μόνον ἐνεργῇ. δ.
 ib. χερσὶ om. p. ib. προάξαντα. f. 10. ἀνθρώπῳ μηδενὶ et γο. τινι. 2. ἀνθρώπων τινι. π. ἀνθρώπῳ μηδενί. EB.
 11. ἔσχον ἀφανεῖς. g. 12. ἐς om. 4. ib. αὐτοῖς et γο. αὐτῇ. 2. αὐτόν. o. 13. ὀπόσα om. j, n. ib. πλὴν. j, n.
 ib. ξυνεῖχον αὐτῇ. 2. 14. τοῦ περὶ. 2. ὅς περὶ. m. ib. δὲ ἡ ἡμέρα. 2. EB. ib. ἐς κοιλὴν τὴν ναῦν. C. ἐς τὴν κοι-
 λην ναῦν. EB. 16. ἔφερεν. f, 2, g. ἔφερε. γ. 18. ἱατροὺς. f, 2 (ubi γο. ἱατρικόν), δ, β. ἱατρικὰ et suprasc. οὐς i.
 ἱατρικὰ. γ, ψ, g, 2. ἱατρικόν. EB. ib. μουσικὴν. γ. 20. Θησέα καὶ Πηλέα. 2. ib. θαμίζειν τε. f. θαμίζειν δὲ. γ.
 (om. β.) ib. μὴν. 2. ib. μετασχεῖν τε. ε. 21. τοῦ om. π. ib. Παλαμῆδην. γ.
 23. αὐτομαθῇ τε. h. ib. ἀφικέσθαι εἰς Τροίαν. h. 24. γὰρ Π. f, φ. γὰρ δὴ. γ, l, g. γὰρ δὴ τοῦ. γ. 25. οὔσαι
 om. o. 24. νομίσματα. ju, m, b. 26. σταθμὰ et γο. σταθμὰ. 2. ib. ἀριθμοί. E. ib. σοφίας δὲ. f, γ, φ. σοφίας
 τε. γ. ib. μήπω ποτέ. d. Fo: μήπω. 27. δὲ X. f, i, h. δὲ τοῦ X. γ. ib. ἄλλα τε καὶ ἱατρικὴν. EB. ib. διδάσκειν αὐτόν
 ἱατρικὴν. π. ib. ἐγὼ μὲν. β. ib. μὲν ἡδέως οὐκ οὔσαν ἂν εὖρον. 1. (μὲν om. γ.) μὲν ἡδέως ἂν οὐκ οὔσαν εὖρον. h.
 ἡδέως μὲν ἂν οὐκ οὔσαν ἂν εὖρον. 2. ἡδέως μὲν οὐκ οὔσαν ἂν εὖρον. E. οὐκ οὔσαν μὲν ἡδέως ἂν εὖρον. 4, B.
 29. διήειν suprasc. γο. ην (διήειν) 2. 30. πिटτοὺς. n. corr. al. m. ib. καὶ om. γ. 31. εὐρηται. j, n. ib. ὡς στρα-
 τεύοι — πλάττειτο om. γ. ib. ἐπὶ Τροίαν. f, j, n. ἐπὶ τὴν Τρ. γ. 32. ὑποκρίνοιτο et γο. πλάττειτο. f.

ἐλέγξειε τῷ Τηλεμάχῳ, οὐ φησιν ὕγια εἶναι, προθυμότερα γὰρ δὴ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐς Αὐλίδαν ἐλθεῖν
καὶ ὄνομα ἦδη αὐτοῦ παραδεδοσθαι τοῖς Ἑλλήσιν ἐπὶ δεινότητι, διενεχθῆναι δὲ αὐτὸν τῷ Παλα- 709
μῆδει ἐντεῦθεν· ἐκλειψίς ἡλίου ἐν Τροίᾳ ἐγένετο καὶ ὁ στρατὸς ἄθυμοι ἦσαν λαμβάνοντες τὴν διο-
σημίαν ἐς τὰ μέλλοντα, παρελθὼν οὖν ὁ Παλαμῆδης αὐτό τε τὸ πάθος τοῦ ἡλίου διεξῆλθε καὶ
ὅτι τῆς σελήνης ὑποτρεχούσης αὐτὸν ἐξαμανροῦται καὶ ἀγλὺν ἔλκει, „κακῶν δὲ εἴ τινα σημαῖνοι, 5
ταῦτα δῆπου“ ἔφη „οἱ Τρῶες πείδονται, οἱ μὲν γὰρ ἀδίκων ἤρξαν, ἡμεῖς δὲ ἀδικούμενοι ἤκομεν.
προσῆκει δὲ καὶ ἀνίσχοντι τῷ Ἥλῳ εὐχεσθαι πῶλον αὐτῷ καταθύσαντας λευκὸν τε καὶ ἄνετον.“
ταῦτα τῶν Ἀχαιῶν ἐπαινεσάντων, καὶ γὰρ ἥττηντο τῶν τοῦ Παλαμῆδους λόγων, παρελθὼν ὁ
Ὀδυσσεὺς „ἂ μὲν χρῆ θύειν“ ἔφη „ἢ ὅ τι εὐχεσθαι ἢ ὅτω, Κάλχας ἐρεῖ, μαντικῆς γὰρ τὰ τοι- 10
αῦτα, τὰ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ εἴ τις τῶν ἄστρον ἀταξία τε καὶ τάξις, Ζεὺς οἶδεν, ὑφ' οὗ ταῦτα 10
κεκόσμηται τε καὶ εὐρῆται, σὺ δέ, Παλαμῆδες, ἥττον ληρήσεις προσέχων τῇ γῇ μᾶλλον ἢ τὰ ἐν
τῷ οὐρανῷ σοφίζομενος.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ Παλαμῆδης „εἰ σοφὸς ἦσθα, ὦ Ὀδυσσεῦ“, εἶπεν „ξυν-
ῆκας ἄν, ὅτι μηδεὶς ἂν δύναιτο λέγειν σοφόν τι περὶ τῶν οὐρανίων μὴ πλείω περὶ τῆς γῆς γι-
γνώσκων. σὲ δὲ ἀπολελειφθαι τούτων οὐκ ἀπιστῶ, φασὶ γὰρ ὑμῖν τοῖς Ἰθακησίοις μῆτε ὥρας μῆτε 15
γῆν εἶναι.“ ἐκ τούτων ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ἀπῆλθεν ὀργῆς πλέως, Παλαμῆδης δὲ ὡς πρὸς βασκαί- 15
νοντα ἦδη παρασκευάζων ἑαυτόν. ἐν ἐκκλησίᾳ δὲ ποτε τῶν Ἀχαιῶν ὄντων γέραναι μὲν ἔτυχον πε- 3
τόμεναι τὸν εἰωθότα αὐταῖς τρόπον, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐς τὸν Παλαμῆδην βλέψας „αἱ γέραναι“ ἔφη 710
„μαρτύρονται τοὺς Ἀχαιοὺς, ὅτι αὐταὶ γραμμάτια εὐρον, οὐχὶ σὺ.“ καὶ ὁ Παλαμῆδης „ἐγὼ γραμ-
μάτια οὐχ εὐρον“ εἶπεν, „ἀλλ' ὑπ' αὐτῶν εὐρέθην· πάλαι γὰρ ταῦτα ἐν Μουσῶν οἴκῳ κείμενα
ἐδεῖτο ἀνδρὸς τοιούτου. θεοὶ δὲ τὰ τοιαῦτα δι' ἀνδρῶν σοφῶν ἀναφαίνουσι. γέραναι μὲν οὖν οὐ 20
μεταποιοῦνται γραμμάτων, ἀλλὰ τάξιν ἐπαινοῦσαι πέτονται, πορεύονται γὰρ ἐς Λιβύην ξυνάφου-
σαι πόλεμον σμικροῖς ἀνθρώποις, σὺ δ' οὐδὲν ἂν περὶ τάξεως εἴποις, ἀτακτεῖς γὰρ τὰς μάχας.“
αἰτίαν δέ, οἶμαι, ξένη, Ὀδυσσεὺς εἶχεν, ὡς, εἴ που Ἐκτορα ἢ Σαρπηδόνα ἢ Αἰνείαν ἴδοι, κατα-
λείπων τὴν τάξιν καὶ μεθιστάμενος πρὸς τὰ θρασυτέρη ἔχοντα τοῦ πολέμου. μερικαιώδης δὲ ἐπὶ τῆς
ἐκκλησίας δόξας καὶ πρεσβύτερος νέου τοῦ Παλαμῆδους ἥττηθεις ἐπετείχεζεν αὐτῷ τὸν Ἀγαμέμ- 25
νονα ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα τοὺς Ἀχαιοὺς μεθιστάντι. διενεχθῆναι δὲ πάλιν αὐτοὺς ἐκ τοιούτου 4
148 φησί· λῦκοι καταβαίνοντες ἐκ τῆς Ἰδῆς ἐσίνοντο τὰ σκευοφόρα παιδάρια καὶ τῶν ὑποζυγίων τὰ
περὶ τὰς σκηνάς· ὁ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς ἐκέλευσεν ἀραμένους τόξα καὶ ἀκόντια φοιτᾶν ἐς τὴν Ἰδὴν
ἐπὶ τοὺς λύκους, ὁ δὲ Παλαμῆδης „ὦ Ὀδυσσεῦ“, ἔφη „τοὺς λύκους ὁ Ἀπόλλων προοίμιον λοι-
μοῦ ποιεῖται καὶ τοξέυει μὲν αὐτούς, καθάπερ τοὺς ὀρέας τε καὶ τοὺς κύνας ἐνταῦθα, πέμπει δὲ 30
πρότερον παρὰ τοὺς νοσήσαντας εὐνοίας ἔνεκα τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ φυλάξασθαι. εὐχόμεθα οὖν
Ἀπόλλωνι Ἀνκίρ τε καὶ Φυξίρ, τὰ μὲν θηρία ταῦτα τοῖς ἑαυτοῦ τόξοις ἐξελεῖν, τὴν νόσον δὲ ἐς 711

1. δὴ om. β, γ. 3. διοσημίαν. γ. 2. γ, j, n. διοσημίαν. 5. 4. τε om. γ. 6. κακῶν. f. κακῶ. 5. ib. σημαῖνοι.
f, l, 4, praeter e, n. σημαίνει suprasc. σημαῖνοι. 2. σημαίνει. γ. 3. e, n, B. σημαίνοντο. E. 6. δῆπου om. π. ib. ἔφη.
2, EB. ἔφη om. 5. 7. δ' ἀνίσχοντι. γ. p. ib. καταθύσαντας et γρ. καταθύσαντες. 2. 8. ἥττηντο. e. ib. ὁ om. 2.
9. χρῆ om. γ. 10. εἴ τις. γ, l, d. ἥτις. 5. 11. ἥττηντο. 2, e. 12. ὦ Ὀδ. εἶπεν C. εἶπεν, ὦ Ὀδ. EB. 13. μηδεὶς ἂν δύ-
ναιτο λέγειν. σ. τ. π. τ. οὐρανίων. 1, 3, g et 4 ubi om. λέγειν. — μηδεὶς ἂν σ. τ. π. τ. οὐρανίων εἴποι et γρ. μηδεὶς
ἂν δύναιτο λέγειν σ. τ. π. τ. οὐρ. 2. μηδεὶς — εἴποι. EB. 14. μῆτε γῆν εἶναι. C. εἶναι μῆτε γῆν. EB. 15. Παλα-
μῆδης δὲ. 1, 3, 4. ὁ δὲ Π. 2, EB. 16. ἐπ' ἐκκλησίας. 2. ib. πετόμεναι. γ. 17. ib. αὐταῖς. f, g, j, n. ἑαυταῖς. 5.
ib. Παλαμῆδην. γ, g. 18. τοῖς Ἀχαιοῖς. 2. ib. γραμμάτια om. g. ib. ἀλλ' οὐ σὺ et γρ. οὐχὶ σὺ. f. 19. εἶπεν om. 2.
ib. εὐρέθην. g. 22. οὐδέ. f. 23. Ὀδυσσεὺς. f, γ. ὁ Ὀδ. 5. ib. εἶδοι. E. ib. καταλείπων. f, l, 2 ubi γρ. καταλείπων.
g, e, n. π. καταλείπων. 5. 24. εἰς τὰ. δ, β. ib. τῆς om. j. 25. δόξας om. n. ib. νέα. m. ib. τοῦ om. γ, p, ψ, g.
26. μεθιστάντα. γ. μεθιστάντα et i suprasc. 2. ib. δὲ om. g, j. ib. πάλιν αὐτοὺς. 1, 3, 4. αὐτοὺς πάλιν. 2, EB.
27. ἀπὸ τῆς. 2. 28. ἐκέλευεν. i, p, g. π. ib. τόξα τε. 2, d. 29. λύκους Ἀπ. δ. 30. ὀρέας καὶ. f. 31. ἐπὶ. π. ib. νο-
σήσαντας. γ, g, 2, r ante corr. e. ib. ἔνεκα. γ, EB. ἐνεκεν. 3. ib. εὐχόμεθα. γ. 32. Ἀπόλλω. g. ib. ἂν ἐξελεῖν ἔχειν
et γρ. τόξοις ἀρελεῖν 2. inde ἂν ἐξελεῖν ἔχειν. e. ib. τὴν δὲ νόσον. l.

αἶγας, φασί, τρέψαι. καὶ ἡμεῖς δέ, ὧ ἄνδρες Ἕλληνες, ἐπιμελώμεθα ἡμῶν αὐτῶν, δεῖ δέ τοις
φυλαττομένοις τὰ λοιμώδη διαίτης λεπτῆς καὶ κινήσεων συντόνων. ἰατρικῆς μὲν γὰρ οὐχ ἡψάμεν,
σοφία δὲ καταληπτὰ ἅπαντα.“ καὶ εἰπὼν ταῦτα τὴν μὲν τῶν κρεῶν ἀγορὰν ἐπέσχε καὶ τὰ στρα-
τιωτικά τῶν σιτιῶν ἐκέλευσε παραιτήσασθαι, τραγῆμασι δὲ καὶ λαχάνοις ἀγροίοις διῆγε τὸν στρα-
τὸν πειθομένους αὐτῷ καὶ πᾶν τὸ ἐκ Παλαμῆδους θεῖον τε ἡρουμένους καὶ χρησιμώδεις· καὶ γὰρ
10 δὴ ὁ λοιμός, ὃν προῦλεγεν, ἐνέσκηψε μὲν ἐς τὰς Ἑλλησποντικὰς πόλεις ἀρξάμενος, φασίν, ἐκ τοῦ 150
Πόντου, προσέπεσε δὲ καὶ τῷ Ἰλίῳ, τῶν δὲ Ἑλλήνων οὐδενὸς ἥψατο καί τοι στρατοπεδεύοντων ἐν
γῇ νοσοῦσιν. πρὸς γὰρ τῇ διαίτῃ καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν ὥδε ἐσοφίσατο· καθελκύσας ἑκατὸν ναῦς
ἐνεβίβαζε τὸν στρατὸν κατὰ μέρος ἐρέττοντάς τε καὶ ἀμιλλωμένους ἀλλήλοις ἢ ἀκρωτήριον περιβα-
10 λεῖν ἢ σιοπέλου ἄψασθαι ἢ προκατάραι τῶν πέλας ἐς λιμένα τινὰ ἢ ἀκτὴν, ἐπεισε δὲ καὶ τὸν
Ἀγαμέμνονα προθεῖναι σφισι τοῦ ταχυνναυτεῖν ἄθλα. χαίροντες οὖν ἐγνυμάζοντο καὶ ξυνιέντες τοῦ
ὕγιαίνειν· καὶ γὰρ ἐδίδασκεν αὐτούς, ὅτι τῆς γῆς παρεφθορίας τε καὶ οὕτως ἐχούσης ἡδίων ἢ
θάλαττα καὶ ἀσφαλεστέρα ἀναπνεῖν. ἐπὶ τούτοις ὁ μὲν σοφίας ἀριστεία ἐστεφανοῦτο ὑπὸ τῶν Ἑλ-
5 λήνων, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀτίμως τε ἡγρεῖτο πράττειν καὶ πανουργίας ὅ τι εἶχεν, ἐπὶ τὸν Παλαμῆδην
15 ἔστρεφεν. ἐπὶ τούτοις ὁ Πρωτεσίλεως τοιαῦτα ἀπαγγέλλει· τὸν Ἀχιλλεὺς στρατεύοντα ἐπὶ τὰς νῆ-
712 σους καὶ τὰς ἀκταίας πόλεις αἰτῆσαι τοὺς Ἀχαιοὺς ξὺν Παλαμῆδει στρατεύσασθαι. ἐμάχοντο δὲ ὁ 152
μὲν Παλαμῆδης γενναίως καὶ σωφρόνως, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς οὐ καθεκτός, ὁ γὰρ θυμὸς ἐξαιρῶν αὐ-
τὸν ἐς ἀταξίαν ἤγρεν· ὅθεν ἔχαιρε τῷ Παλαμῆδει ξυνασπίζοντι καὶ ἀπάγοντι μὲν αὐτὸν τῆς φο-
ρᾶς, ὑποτιθέμενός δέ, ὡς χρὴ μάχεσθαι. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐφύκει λεοντοκόμῳ λέοντα γενναῖον προ-
20 νοντί τε καὶ ἐγείροντι, καὶ οὐδὲ ἐκκλίνων ταῦτα ἔπραττεν, ἀλλὰ καὶ βάλλον καὶ φυλαττόμενος
βέλη καὶ ἀσπίδα ἀντερείδων καὶ διώκων στίφος. ἐξέπλευσαν μὲν δὴ χαίροντες ἀλλήλοις, εἶποντο δὲ
αὐτοῖς Μυρμιδόνες τε καὶ οἱ ἐκ Φυλακῆς Θετταλοί. ταχθῆναι γὰρ μετὰ ταῦτα τὴν ἑαυτοῦ δύνα-
μιν φησὶν ὁ Πρωτεσίλεως ὑπ’ Ἀχιλλέως καὶ Μυρμιδόνας οὕτως ὀνομασθῆναι πάντας Θετταλοὺς. αἱ
μὲν οὖν πόλεις ἡλίσκοντο καὶ εὐδόκιμα τοῦ Παλαμῆδους ἔργα ἀπαγγέλλετο ἰσθμῶν διορυχαὶ καὶ
25 ποταμοὶ ἐς τὰς πόλεις ἐπιστρεφόμενοι καὶ σταυροὶ λιμένων καὶ ἐπιτειχίσματα νυκτομαχία τε ἢ περὶ
Ἄβυδον, ὅποτε τρωθέντες ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἀνεχώρησεν, ὁ Παλαμῆδης δὲ οὐκ ἀπέπειν, ἀλλὰ πρὶν
6 μέσσην ἐστάναι νύκτα, εἶλε τὸ χωρίον. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐν Τροίᾳ ξυνετίθει λόγους πρὸς τὸν Ἀγα-
μέμνονα ψευδεῖς μὲν, πιθανοὺς δὲ πρὸς τὸν εὐήθως ἀκούοντα, ὡς ἐρῶν μὲν Ἀχιλλεὺς τῆς τῶν
Ἑλλήνων ἀρχῆς, μαστροπῷ δὲ τῷ Παλαμῆδει χροῖτο „καὶ ἀφίξονται μὲν“ ἔφη „μικρὸν ὕστερον 154
30 σοὶ μὲν βοῦς τε ἀπάγοντες καὶ ἵππους καὶ ἀνδράποδα, ἑαυτοῖς δὲ χρήματα, οἷς ὑποποιήσονται
δήπου τοὺς δυνατοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ σέ· Ἀχιλλεὺς μὲν οὖν ἀπέχεσθαι χρὴ καὶ γιγνώσκοντας
713 αὐτὸν φυλάττεσθαι, τὸν σοφιστὴν δὲ ἀποκτεῖναι τοῦτον. εὗρηται δέ μοι κατ’ αὐτοῦ τέχνη, δι’ ἧς
μισσηθήσεται τε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀπολεῖται ὑπ’ αὐτῶν.“ καὶ διεξῆλθεν, ὡς ἡτοίμασται αὐτῷ
τὰ περὶ τὸν Φρύγα καὶ τὸ χρυσίον τὸ ληφθὲν ὑπὸ τῷ Φρυγί, σοφῶς δὲ τούτων ἐπινενοῆσθαι δο-

1. ἡμεῖς. p. ib. ἡμῶν. γ. ib. δεῖ γὰρ. EB. 2. γὰρ om. j, e, n. 3. δὲ καὶ. 2. ib. καὶ εἰπὼν. f. εἰπὼν. g. 5. τι. e, n. 6. Ἑλλησποντικὰς. 2. ib. ἀρξάμενος δὲ. β. o. ib. φασίν. g. 7. προσέπεσε καὶ. e, o. 8. γρ. ἐν τῇ νοσοῦσιν. 2. inde o accepit τῇ. ib. ἐσοφίστατο. 2. E. 9. τὴν στρατιάν et γρ. τὸν στρατὸν. 2. 10. σιοπέλου. n. 11. προθεῖναι. b, j. ib. το ὕγιαίνειν. g. supraser. τοῦ. τὸ ὕγιαίνειν. g. 12. παρεφθορίας. γ. ib. τε om. 2. 13. θάλασσα. f. ib. ἀριστεῖ ἐστεφανοῦτο. γ. 14. Παλαμῆδης. 2. 15. ἔστρεφεν p. ubi στ suprase. 17. τε καὶ. 2, e, n, EB. 18. μὴ ἀπάγοντι. 2 (γρ.), 4, B. ib. ἀπὸ τῆς. 4, o, B. ὑπὸ τῆς. e. ib. φθορίας. 1, 2, g. 19. δὴ ἐφύκει. b, j. n. 20. τε om. f, n. γε. γ. ib. ἐλινύων et γρ. ἐκκλίνων. 2. ib. ἀλλὰ βάλλον. p. 21. στίφος. EB. 23. τε om. f. ἐν om. f. ib. μὲν γὰρ. 2. δὲ. EB. 23. φησὶν om. f. ib. οὕτως δ'. o. ib. ὀνομασθῆναι. g. 24. τὰ ἔργα. 2, EB. ib. διορυχαί. γ, g, o. 26. ὅποτε καὶ. 2, EB. ib. περὶ μέσσην ἐστὼς. δ. 27. ξυνετίθει. γ. 28. τοὺς ἐ. ἀκούοντας. ψ. ib. εὐθὺς. 2. ib. μὲν Ἀχιλλεὺς. f. μὲν ὁ Ἀχ. g. 30. μὲν om. 2, δ. ib. τε om. 1, δ. 31. οὖν om. m. ib. γιγνώσκοντας. j, e, n. 33. τε om. n. 34. ὁμοῦ τῷ Φρυγί et γρ. ὑπὸ τῷ Φρ. 2. inde o habet ὁμοῦ τ. Φ. ib. ὑπονεννοῆσθαι. d.

κούντων καὶ ξυντιθεμένου τῇ ἐπιβουλῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος „ἄγε δὴ, ὦ βασιλεῦ,“ ἔφη „τὸν μὲν Ἀχιλλεῖα φύλαττε μοι περὶ τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐστὶ νῦν, τὸν Παλαμήδην δὲ ὡς τειχομαχῆσοντα τῷ Πίλῳ καὶ μηχανὰς εὐρήσοντα μεταπέμπου ἐνταῦθα· ἄνευ γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἦκον οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἔσται ἀλωτός, ἀλλὰ καὶ ἄλλῳ ἦττον σοφῷ.“ ἔδοξε ταῦτα καὶ ἔπλεον οἱ κήρυκες ἐς Λέσβον, ἐαλώ- 7
κει δὲ οὐπὼ πᾶσα, ἀλλ’ ὥδε τὰ περὶ αὐτὴν εἶχεν· πόλις Αἰολίς Λυρνησὸς ὠκεῖτο τειχέρας τὴν 5
φύσιν καὶ οὐδὲ ἀτείχιστος, ἣ φασὶ τὴν Ὀρφέως προσενεχθῆναι λύραν καὶ δοῦναι τινα ἡχὴν ταῖς 156
πέτραις, καὶ μεμούσεται ἔτι καὶ νῦν τῆς Λυρνησίδος τὰ περὶ τὴν θάλατταν ὑπ’ ὧδης τῶν πετρῶν·
ἐνταῦθα προσκαθήμενων δεκάτην ἡμέραν, χαλεπὸν γὰρ ἦν ἀλῶναι τὸ χωρίον, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ
κήρυκες τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἔδοκει δὲ πείθεσθαι καὶ τὸν μὲν καταμένειν, τὸν Παλαμήδην δὲ
ἀπιέναι, καὶ ἀπῆλθον ἀλλήλων δακρύοις ἄμα. ἔπει δὲ κατέπλευσεν ἐς τὸ στρατόπεδον καὶ τὰ τῆς 10
στρατιᾶς ἀπήγγειλεν ἀνατιθεὶς ἅπαντα Ἀχιλλεῖ, „ὦ βασιλεῦ,“ ἔφη „κελεύεις με τειχομαχεῖν τῇ
Τροίᾳ; ἐγὼ δὲ μηχανήματα μὲν γενναῖα ἡγοῦμαι τοὺς Αἰακίδας καὶ τὸν Καπανέως τε καὶ Τυδέως 714
καὶ τοὺς Λοκροὺς Πάτροκλόν τε δήπου καὶ Αἶαντα, εἰ δὲ καὶ ἀψύχων μηχανημάτων δεῖσθε, ἦδη
ἡγείσθε τὴν Τροίαν τό γε ἐπ’ ἐμοὶ κείσθαι.“ ἀλλ’ ἔφθησαν αὐτὸν αἱ Ὀδυσσεὺς μηχαναὶ σοφῶς
ξυντεθεῖσαι καὶ χρυσοῦ μὲν ἦντων ἔδοξε, προδότης τε εἶναι κατεψεύσθη, περιχαθεῖς δὲ τῷ χεῖρι 15
κατελιθώθη βαλλόντων αὐτὸν Πελοποννησίων τε καὶ Ἰθακησίων, ἣ δὲ ἄλλη Ἑλλὰς οὐδὲ ἐώρα
ταῦτα, ἀλλὰ καὶ δοκοῦντα ἀδικεῖν ἡγάπα. ὦμον καὶ τὸ ἐπ’ αὐτῷ κήρυγμα· μὴ γὰρ θάπτειν τὸν
158 Παλαμήδην μηδὲ ὀσιῶν τῇ γῇ, ἀποθνήσκειν δὲ τὸν ἀνελόμενον τε καὶ θάψαντα. κηρύττοντος δὲ
ταῦτα τοῦ Ἀγαμέμνονος Αἴας ὁ μέγας ἐπιρρίψας ἑαυτὸν τῷ νεκρῷ πολλὰ μὲν δάκρυα περὶ αὐτῷ
ἀφῆκεν, ἀνὰθέμενος δὲ αὐτὸν διεξέπαισε τοῦ ὀμίλου γυνυῶ τῷ ξίφει καὶ ἐτοίμῳ· θάψας οὖν, ὡς 20
εἰκὸς ἦν, τὸν εἰργόμενον οὐ προσήει τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ βουλῆς ἢ γνώμης ἤπτετο,
οὐδὲ ἐξῆει ἔτι ἐς τὰς μάχας Ἀχιλλέως τε ἀφικομένου μετὰ τὴν τῆς Χερσονήσου ἄλωσιν ἄμφω ἐπὶ 8
τῷ Παλαμῆδει ἐμήρισαν· ὁ μὲν Αἴας οὐκ ἐπὶ πολὺ, ὡς γὰρ ἦσθετο τῶν ξυμμάχων κακῶς πρατ-
τόντων, ἡλγησέ τε καὶ τὴν ὀργὴν μετέθηκεν, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἀπεμήκυνε τὴν μῆριν, ὧδὴν τε γὰρ
τῆς λύρας τὸν Παλαμήδην ἐπεποίητο καὶ ἦδεν αὐτόν, ὅσα τοὺς προτέρους τῶν ἡρώων, ἔδειτό τε 25
ὄναρ ἐφίστασθαι οἱ σπένδων ἀπὸ κρατῆρος, οὗ Ἑρμῆς ὑπὲρ ὀνείρων πίνει. ἔοικέ τε ὁ ἦρωας οὗτος
οὐκ Ἀχιλλεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν, οἷς ῥώμης τε καὶ σοφίας ἔρως, παρέχειν ἑαυτὸν ζήλου τε καὶ
ᾧδῆς ἄξιον, ὃ τε Πρωτεσίλεως, ἐπειδὴν ἐς μνήμην αὐτοῦ ἀφικώμεθα, ἀστακτὶ δακρύει τὴν τε ἄλ-
λην ἀνδρίαν τοῦ ἥρω ἐπαινῶν καὶ τὴν ἐν τῷ θανάτῳ· οὐ γὰρ δὴ ἰκετεύσαι τὸν Παλαμήδην, οὐδὲ 715
οἰκτρόν τι εἰπεῖν οὐδὲ ὀδύρασθαι, ἀλλ’ εἰπὼν „ἔλεῶ σε, ἀλήθεια, σὺ γὰρ ἐμοῦ προαπόλωλας“ 30
160 ὑπέσχε τὴν κεφαλὴν τοῖς λίθοις οἷον ξυνεῖς, ὅτι ἡ δίκη πρὸς αὐτοῦ ἔσται.

Φ. Ἔστι καὶ τὸν Παλαμήδην ἰδεῖν, ἀμπελουργέ, καθάπερ καὶ τὸν Νέστορα εἶδον καὶ τὸν 9
Σθένελλον ἢ οὐδὲν περὶ τῆς ιδέας αὐτοῦ ὁ Πρωτεσίλεως ἐρμηνεύει;

1. ξυντιθεμένου. 2. ξυνθεμένου. 5. ib. ἔφη, ὦ β. g. ib. μὲν δὴ. m. 2. παρὰ. f, γ, g, j et 2 (γρ. παρὰ).
ib. πόλεις. f. ib. Παλαμήδην. γ, E. 4. ἔστιν. γ. ἔσται eras. p. om. 4. 5. δὲ που οὐπὼ. 2. ib. ἀλλ’ οὐτῶ. b. ἀλλ’
οὐπὼ. j, e, n. ib. Αἰολίς om. f. ib. Λυρνησός. EB. ib. καὶ τειχέρας. g. 6. φησί. γ. ib. λύραν om. o. ib. ἡχώ. o.
7. ὑπὸ τῆς ὧδης. EB. 8. ἦν om. γ. 9. τὰ παρὰ. EB. ib. τὸν om. 4. τὸν δὲ Π. 2. ib. Παλαμήδην. γ, 2, EB. 10. κα-
τέπλευσαν. d, ε. 11. στρατιᾶς. l, g, 2. στρατιᾶς. γ. ib. ἀνατιθεὶς ἅπαντα Ἀχιλλεῖ. C. Ἀχ. πάντα ἀν. EB. 13. τε
om. δ, π. 14. ἡγείσθε ἦδη. π. ib. τὴν Τρ. τό γε ἐπ’ ἐμοὶ κείσθαι. 1, 3, 4. (τὸ om. γ.) κείσθαι τὴν Τρ. τό γε ἐπ’
ἐμοί. 2, EB. ib. ἀλλὰ. E. 15. προδότης τε. 1, 3. προδότης δὲ. 2, 4, EB. 16. βαλόντων. g, b. ib. Ἑλλὰς. g.

18. ἀνελόμενος τε καὶ θάψας. EB. 20. διεξέπαισε. φ. διεξέπαισε. B. διεξέπαισε. 5. 21. ἦν om. j, n. 22. ἔτι om. l.
ib. τὴν om. g. ib. Χερσοννήσου. p. 23. ἐπὶ τὸ πολὺ. f. 24. ἡλγησέ τε. C. ἡλέησέ τε. EB. 25. ἀπεμήκυνε. 2. ἐπεμή-
κυνε. 5. ib. τε om. f. ib. ἔδει τότε. f. ib. δὲ ὄναρ. γ. 26. ἦρως αὐτός. f, γ. 28. γνώμην. d. ib. αὐτοῦ om. o.
28. τοῦ ἥρω ἐπαινῶν. f, 3, b. ἐπαινῶν τοῦ ἥρω. 5. ib. τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ Παλαμήδης. ε. 30. ἐλαῖω. γ. 31. ὑπέ-
σχη. m. ὑπέστη Salm. ib. πρὸς αὐτοὺς. l, g, δ, EB.

32. καθάπερ τὸν. m, o. ib. καὶ Σθ. 2.

156, 158, 160. 7, 8, 9, p. 714. 715.

Ἄ. Ὑπάρχει, ξένη, καὶ ὄρα· μέγεθος μὲν τοίνυν αὐτὸν κατὰ Ἄλαντα τὸν μείζω γενέσθαι, κάλλος δὲ Ἀχιλλεῖ τε ἀμιλλᾶσθαι καὶ Ἀντιλόχῳ καὶ ἑαυτῷ φησὶν ὁ Πρωτεσίλεως καὶ Εὐφύροβῳ τῷ Τροίᾳ, γένεια μὲν γὰρ αὐτῷ ἀπαλὰ ἐκφύεσθαι καὶ ξὺν ἐπαγγελίᾳ βοστρύχων, τὴν κόμην δὲ ἐν χρῶ εἶναι, τὰς δὲ ὀφρὺς ἐλευθέρας τε καὶ ὀρθὰς καὶ ξυμβαλλούσας πρὸς τὴν ῥίνα τετράγωνόν τε οὖσαν καὶ εὖ βεβηκυῖαν. τὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν νοῦν ἐν μὲν ταῖς μάχαις ἄτρεπτόν τε φαίνεσθαι καὶ γοργόν, ἐν δὲ τῇ ἡσυχίᾳ φιλέταιρόν τε καὶ εὐπροσέγγιστον τὰς βολὰς. λέγεται δὲ καὶ μερίστοις ἀνθρώπων ὀφθαλμοῖς χρῆσασθαι. καὶ μὴν καὶ γυμνὸν φησὶ τὸν Παλαμῆδην μέσα φέρεσθαι βαρέος ἀθλητοῦ καὶ κούφου καὶ αὐχμὸν περὶ τῷ προσώπῳ ἔχειν πολὺν ἠδὲ τῶν Εὐφύροβου πλοκάμων τῶν χροσῶν· αὐχμοῦ δὲ ἐπεμεμέλητο ὑπὸ τοῦ καθενδύνειν τε, ὥς ἔτυχεν, αὐλίζεσθαι τε πολλάκις ἐν τῇ ἀκρωνυχίᾳ τῆς Ἰδῆς ἐν σχολῇ τῶν πολεμικῶν· τὴν γὰρ κατάληψιν τῶν μετεώρων ἐντεῦθεν ἀπὸ τῶν ὑψηλοτάτων οἱ σοφοὶ ποιοῦνται. ἦγε δὲ ἐς ἴλιον οὔτε ναῦν οὔτε ἄνδρα, ἀλλ' ἐν πορθμείῳ ξὺν Οἴακι τῷ ἀδελφῷ ἔπλευσε πολλῶν, φασί, βραχιόνων ἀντάξιον ἑαυτὸν ἡγούμενος. οὐδὲ ἀκόλουθος ἦν αὐτῷ οὐδὲ θεράπων οὐδὲ Τέκμησά τις ἢ Ἰφίς λούουσά τε καὶ στρωννύσα τὸ λέχος, ἀλλ' αὐτουργὸς βίος καὶ ἔξω τοῦ κατεσκευάσθαι. εἰπόντος γοῦν ποτε πρὸς αὐτὸν Ἀχιλλέως „ὦ Παλάμη, 15 δεῖς, ἀγροικότερος φαίνῃ τοῖς πολλοῖς, ὅτι μὴ πέπασαι τὸν θεραπέυσοντα“ „τί οὖν“, ὦ Ἀχιλλεῦ, ταῦτα;“ ἔφη τὰ χεῖρε προτείνας ἄμφω. διδόντων δὲ αὐτῷ τῶν Ἀχαιῶν ἐκ δασμοῦ χρήματα καὶ κελούντων αὐτὸν πλουτεῖν „οὐ λαμβάνω“, ἔφη „κἀγὼ γὰρ ὑμᾶς κελεύω πένεσθαι καὶ οὐ πείθεσθε“. ἐρομένου δὲ ποτε αὐτὸν Ὀδυσσεὺς ἐξ ἀστρονομίας ἤκοντα „τί πλέον ἡμῶν ὀρᾷς ἐν τῷ οὐρανῷ;“, „τοὺς κακοὺς“ εἶπεν. ἀμείνων δ' ἂν ἦν τοὺς Ἀχαιοὺς ἐκδιδάξας, ὅτῳ ποτὲ τῶν τρόπων 20 φανεροὶ οἱ κακοί· οὐ γὰρ ἂν προσήκοντο τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπαντλοῦντα αὐτῷ ψευδεῖς οὕτω καὶ πανούργους τέχνας. τὸ δὲ λεγόμενον πῦρ ὑπὸ Ναυπλίου περὶ κοίλῃν Εὐβοίαν ἐπὶ τοὺς Ἀχαιοὺς ἀρθῆναι ἀληθές τέ φησιν εἶναι καὶ ὑπὲρ Παλαμῆδους ἐκ Μοιρῶν πεπρωχθῆναι καὶ Ποσειδῶνος, ἴσως, ξένη, μηδὲ βουλομένης τῆς Παλαμῆδους ταῦτα ψυχῆς, σοφὸς γὰρ ὢν ξυνεγίνωσκε πού αὐτοῖς τῆς ἀπάτης. ἔθαψαν δὲ αὐτὸν Ἀχιλλεὺς τε καὶ Αἴας ἐς τὴν ὁμορον τῇ Τροίᾳ τῶν Αἰολέων ἡπειρον, 25 ὅφ' ὢν καὶ ἱερὸν αὐτῷ τι ἐξοκοδόμητο μάλα ἀρχαῖον καὶ ἀγαλμα Παλαμῆδους ἰδρυταὶ γενναῖόν τε καὶ εὖοπλον, καὶ θύουσιν αὐτῷ ξυνιόντες οἱ τὰς ἀκταίας οἰκοῦντες πόλεις. μαστεύειν δὲ χρὴ τὸ ἱερὸν κατὰ Μήθυμνάν τε καὶ Λεπέτυμνον, ὅρος δὲ τοῦτο ὑψηλὸν ὑπερφαινεται τῆς Λέσβου.

XI Τὰ δὲ Ὀδυσσεὺς οὕτως φράζει· γενέσθαι μὲν αὐτὸν ῥητορικώτατον καὶ δεινόν, εἰρώνα 717 δὲ καὶ ἐραστὴν φθόρου καὶ τὸ κακὸν ἔπαινον καταρῆναι τε αἰεὶ καὶ οἷον ἐπεσκεμμένον, τὰ πολέμια τε δοκοῦντα μάλλον γενναῖον ἢ ὄντα, οὐ μὴν ἐπιστήμονα ὀπλίσεως ἢ τοῦ τάξαι ναυμαχίας 30 τε καὶ τειχομαχίας καὶ αἰχμῆς καὶ τόξων ἔλξεως. τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ εἶναι πολλὰ μὲν, οὐ μὴν θανάσιμα ἄλλα πλὴν ἑνός, τοῦ ἐς τὸν ἵππον τὸν κοῖλον, οὗ τέκτων μὲν Ἐπειὸς σὺν Ἀθηναῖς ἐγένετο, Ὀδυσσεὺς δὲ εὐρετής, καὶ ἐν αὐτῷ δὲ λέγεται τῷ λόγῳ θαρσαλεώτερος ὀφθῆναι τοῦ πλήρωματος. 166

1. ὑπάρχει. γ. ib. κατὰ μέγεθος. e. ib. κατὰ τὸν Ἄλαντα. 2. EB. 2. καὶ αὐτῷ. nic, m, o. αὐτῷ. a, ju, B. ib. αὐτῷ Πρωτεσίλεω. 2. 3. τὴν κόμην δὲ. 1, g. τὴν δὲ κόμην. 3, B. τὴν κόμην τε. 2, e. τὴν κόμην. d. 4. ξυμβαλλούσας. 2, n. 6. βολὰς. γ. 2, e. 7. φασί. γ. 1, g. ib. βαρέως. γ. o, B. 8. ἀθλητοῦ. γ. γρ. ὀπλίτου. 2. 9. αὐχμῶν. γ. ib. ἐπεμεμέλητο. γ. ib. ἐπιμεμέλητο. ψ. 2. 10. ἀκρωνυχίᾳ. f. 11. Ἰακί. 2. 12. φησὶ. o, B. 13. Τέκμησά. 2. ib. τε καὶ. 2, e. τε om. 4. τε ἢ. o, B. ib. στρωννύσα. 1. στρωννύσα. 5. 14. κατασκευάσθαι. 2. ib. ποτε om. d. ib. ὦ Παλ. om. f. 15. πέπασαι. p. πέπεσαι. g. κέντησαι. ψ. 2, E. ib. θεραπέυσοντα. n. ib. τί οὖν, ὦ Ἀχ. ταῦτα ἔφη. C (ταῦτα ἔφη om. f.) τί οὖν ταῦτα, ἔφη, ὦ Ἀ. EB. 16. προτείνας ἄμφω. γ. i, 3. ἄμφω προτείνας. 5. 18. ποτε om. l. 21. εὐβοίαν. m. 22. τε om. β. ib. ὑπὸ M. 2, E. 23. τῆς Π. ψυχῆς. f. τῆς Π. ταῦτα ψυχῆς. γ. 3, b, j. τῆς Π. ψυχῆς ταῦτα. 2. ταῦτα τῆς Π. ψυχῆς. l, g, d, e, n. τῆς τοῦ Π. ταῦτα ψυχῆς. EB. ib. τε αὐτοῖς. 2. 24. ἔθαψε δὲ. 2, e. ἔθαψαν τε. π. 25. ἐφ' ὃν et γρ. ὅφ' ὢν. 2. ib. Fo: ἐξοκοδόμηται. 26. τε om. u, e. ib. δὲ χρὴ. 1, 4. τε χρὴ. 2, 3, EB. 27. Λέπυρον. 2.

29. ἐραστὴν. β. ib. φθόρον. γ. 30. τε om. m. ib. μάλα. γ. ib. ὀπλίσεως. γ. 31. εἶναι om. d. ib. πολλὰ μὲν. C. μὲν πολλὰ. EB. 32. σὺν Ἀθ. f. 33. ὁ Ὀδ. g. ib. λέγεται om. g. ib. θαρσαλεώτερος. C. θαρσαλεώτατος. EB.

ἐς Ἴλιον μὲν οὖν παρηβηκὼς ἦλθεν, ἐς Ἰθάκην δὲ γεγηρακὼς· μακροτέρῳ γὰρ ἐχρήσατο τῇ ἄλλῃ
 διὰ τὸν πόλεμον, ὃς πρὸς τοὺς Κίκονας αὐτῷ διεπολεμήθη κατατρέχοντι τὰ ἐπὶ θαλάττῃ τοῦ
 Ἰσμάρον. τὰ γὰρ Πολυφήμου καὶ Ἀντιφάτου καὶ Σκύλλης καὶ τὰ ἐν Αἴδου καὶ ὁπόσα αἱ Σειρή-
 νες ἦδον, οὐδὲ ἀκούειν ξυγχωρεῖ ὁ Πρωτεσίλεως, ἀλλ' ἐπαλείφειν ἡμᾶς κηρὸν τοῖς ὠσὶ καὶ παραι-
 τεῖσθαι αὐτὰ οὐχ ὥς οὐ πλέα ἡδονῆς καὶ ψυχαγωγῆσαι ἱκανά, ἀλλ' ὥς ἀπίθανά τε καὶ παρευρη-
 μένα, καὶ τὴν νῆσον δὲ τὴν Ὀγυγίαν καὶ τὴν Αἰαίαν καὶ ὥς ἦσαν αὐτοῦ αἱ θεαί, παραπλεῖν κε-
 λεύει καὶ μὴ προσορμίζεσθαι τοῖς μύθοις· ἔξωρόν τε γὰρ τῶν ἐρωτικῶν εἶναι τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ
 ὑπόσιμον καὶ οὐ μέγαν καὶ πεπλανημένον τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τὰς ἐννοίας τε καὶ ὑπονοίας. ἐν-
 θυμουμένῳ γὰρ ἔφακε, τοῦτο δὲ ἄχαρι ἐς τὰ ἐρωτικά. οἷος μὲν δὴ οἶον καὶ ὥς σοφώτερόν τε καὶ
 168 ἀνδρείοτερον ἑαυτοῦ τὸν Παλαμῆδην ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέκτεινεν, ἱκανῶς ἐκ τούτου διδάσκει ὁ Πρω-
 τεσίλεως, ὅθεν καὶ τὸν Θρηῖνον τὸν παρ' Εὐριπίδῃ ἐπαινεῖ, ὁπότε Εὐριπίδης ἐν Παλαμῆδους
 μέλεσιν

ἐκάνετε, φησὶν, ἐκάνετε τὸν πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
 τὰν οὐδὲν ἀλγύνουσαν ἀηδόνα Μουσῶν

καὶ τὰ ἐφεξῆς μᾶλλον, ἐν οἷς φησι καὶ ὅτι πεισθέντες ἀνθρώπων δεινῷ καὶ ἀναιδεῖ ταῦτα δρᾶσειαν. 15

Αἴαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος ἐκάλουν οἱ Ἀχαιοὶ μέγαν οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, οὐδ' ἐπειδὴ
 μείων ὁ ἕτερος, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἔπραττε, καὶ ἐποιοῦντο αὐτὸν ξύμβολον τοῦ πολέμου ἀγαθὸν ἐκ πα-
 τρώου ἔργου· τὸν γὰρ Λαομέδοντα τὸν Ἡρακλέα ἀπατήσαντα μετῆλθε ξὺν Ἡρακλεῖ ὁ Τελαμῶν
 καὶ αὐτῷ Ἰλίου εἶλεν. ἔχαιρον μὲν οὖν αὐτῷ καὶ ἀόπλῳ, πελώριος γὰρ τις ἦν καὶ ὑπὲρ τὴν στρα-
 τιὰν πᾶσαν καὶ φρόνημα αἰῶν ἐνὶ νήϊόν τε καὶ σῶφρον, ὥπλισμένον δὲ ἐξεκρέμαντο μετέωρόν τε 20
 170 βαίνοντος ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τὴν ἀσπίδα εὐ μεταχειριζομένου τοσαύτην οὖσαν βλέποντός τε χα-
 ροποῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπὸ τὴν κόρυν, οἶον οἱ λέοντες ἐν ἀναβολῇ τοῦ ὀρμῆσαι, τὰς μάχας δὲ
 πρὸς τοὺς ἀρίστους ἐποιεῖτο Ἀντίκους μὲν καὶ Μυσοὺς καὶ Παίονας ἀριθμοῦ φάσκων ἕνεκα ἐς
 Τροίαν ἦκειν, τοὺς δὲ τουτων ἡγεμόνας ἀξιωμαχοὺς τε ἡγούμενος καὶ οἷους ἀποκτείναντι μὲν
 ὄνομα δοῦναι, τρωθέντι δὲ οὐκ ἄδοξον τραῦμα, πολέμιόν τε ἐλὼν ἀπέλχετο τῶν ὀπλων· τὸ μὲν 25
 γὰρ ἀποκτείνειν ἀνδρὸς εἶναι, τὸ δὲ σκυλεύειν λωποδύτου μᾶλλον. ἀκόλαστον δὲ οὐδὲν οὐδὲ ὕβρι-
 στικὸν ἐφθέρξατο ἂν οὐδεὶς ἐν ἐπηκόῳ τοῦ Αἴαντος, οὐδὲ ὁπόσοις ἦν διαφορὰ πρὸς ἀλλήλους,
 ἀλλὰ καὶ θάκων ὑπανίσταντο αὐτῷ καὶ ὁδῶν ὑπεξίσταντο οὐχ οἱ πολλοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς
 εὐδοκίμου μοίρας. πρὸς δὲ Ἀχιλλεῖα φίλῃ ἦν αὐτῷ καὶ βασιλεύειν ἀλλήλοις οὔτε ἐβούλοντο οὔτε
 ἐπεφύκεισαν, τὰς τε λύπας, ὁπόσαι περὶ τὸν Ἀχιλλεῖα, εἰ καὶ μὴ μικρῶν ἕνεκεν ἐρίγνοντο, πάσας 30
 ἐπράννε τὰς μὲν ὥς ἂν ξυναλγῶν τις, τὰς δ' οἶον ἐπιπλήττων, καθημένων τε ὁμοῦ καὶ βαδιζόν-

1. παρηβηκὼς. β. ib. ἐς Ἰθάκην δὲ. γ. ἐς δὲ Ἰθ. 5. ib. ἄλλῃ et γρ. τῇ ἄλλῃ. 2. τῇ ἄλλῃ. a, ju. 2. τοὺς om.
 γ, E. ib. Κίκονας. 2. ε. ib. αὐτῷ om. γ. ib. κατατρέχοντα τὰ om. β. κ. τῶν. γ. 3. αἱ om. n. 4. ἐν τῇ νήσῳ
 ἦδον. EB. ib. ἐπαλείφειν. 2. 5. οὐ om. γ. ib. ψυχαγωγῆσαι om. β. 6. Ὀγυγίαν. l, g, b. Ὀγυγίαν. n. Ὀγυγίαν. d.
 ib. τὴν Αἰαίαν. f. ib. αἱ om. γ. 8. ὑπόσιμον. n. 9. αἰ ἐφάκει. 2, EB. ib. γὰρ ἄχαρι. π. 10. ἐκ τούτων. 2, EB.
 ib. ὁ Πρωτεσίλεως διδάσκει. π. 11. παρ' Εὐριπίδῃ. γ.
 13. ἐκάνετε. π, r, μ. ib. τὰν πάνσοφον o ex Diog. L. II, 44, adde G. Herm. Praef. Nub. 36. 14. ἀλγεί-
 νουσαν. ψ. ib. Μουσῶν. γ, g, m. Μουσῶν. 2, π, r, μ. Μουσῶν. o.
 15. μᾶλλον ἐν οἷς φησι om. e. ib. Μαλὶν φησὶν ὅτι. ib. ἀναιδεῖ λόγῳ. 2, EB. ib. ταῦτα om. p.
 27. ξύμβολον et ou suprasc. 2, p. ξύμβολον. γ, i, E. E. ξύμβολον om. ψ. ib. τοῦ ἀγαθοῦ ἐκ πρώτου. β.
 18. Ἡρακλεῖ. γ, g, vd. Ἡρακλεῖ. EB. ib. ἀπατήσαντα. β, d, n. ib. σὺν αὐτῷ τὸ Ἴλιον. 2, EB. αὐτῷ τὸ Ἴλιον b, j.
 19. ἑαυτῷ. γ. 20. ὥπλισμένον δὲ. 2, EB. ib. ἐξεκρέμαντο. f. 22. ἐπὶ τὴν. f, γ, φ. ib. κόρην. 2, g. ib. ἀβολῇ. g.
 ib. μάχας τε. n. 23. μὲν γὰρ. C (in p. eras.), E. Delevi γὰρ. ib. ἕνεκεν. ψ, b. εἵνεκεν. γ. 25. τρωθέντα. γ. ib. ἀξίον
 n. ubi ἀνάξιον al. m. 26. δὲ om. d. ib. οὐδὲν om. β. 27. ἐπηκόῳ. vd. 28. ὑπεξίσταντο. 2. ib. ὁδῶν. vd.
 ib. ἐξίσταντο. 2, n. 29. ἀλλήλους. 4. 30. ἐπεφύκεισαν. o. ib. τὰς δὲ. γ, n. ib. μὴ om. γ, v, 3, n. ib. μικρῶν. ψ.
 ib. ἕνεκεν. f, 3. ἕνεκα. 5. 31. καθημένων τε. 1, 4. καθημένων δὲ. 2, 3, EB.

των ἐπεστρέφετο ἡ Ἑλλὰς ἐς ἄνδρα ὁρῶσα, οἷω μετὰ Ἡρακλῆα οὕτω ἐγενέσθην. τὸν μὲν γε Αἴ-
 αντα καὶ τροφίμον τοῦ Ἡρακλέους εἶναι ἔφασαν καὶ βρέφος ὄντα ἐνελθῆναι τῇ λεοντῇ τοῦ ἥρωος, 172
 ὅτε ἀνασχὼν αὐτὸν τῷ Αἰὶ ἀνάλαστον ἦται γενέσθαι κατὰ τὴν δορὰν τοῦ λέοντος, αἰτός τε εὐξα-
 2 μένῳ ἀφίκετο φέρον ἐκ Διὸς τῷ μὲν παιδί ὄνομα, ταῖς δὲ εὐχαῖς νεῦμα δῆλόν τε ἦν καὶ ἀπλῶς
 5 βλέψαντι μὴ ἀθεεῖ φῦναι διὰ τε τὴν ὥραν διὰ τε τὴν ῥώμην τοῦ εἵδους, ὅθεν ὁ Πρωτεσίλεως
 ἄγαλμα πολέμου καλεῖ αὐτόν. ἐμοῦ δὲ εἰπόντος „καὶ μὴν κατεπαλαίσθη ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύος ὁ μέ-
 γας οὗτος καὶ θεῖος“ „εἰ Κύκλωπες“ ἔφη „ἐγερόνειςαν καὶ ἀληθῆς ἦν ὁ περὶ αὐτῶν μῦθος, μάλ-
 λον ἂν τῷ Πολυφῆμῳ διεπάλαυσεν Ὀδυσσεὺς ἢ τῷ Αἴαντι.“ ἤκουσα τοῦ Πρωτεσίλεω, ξένε, κἀ-
 720 κείνα περὶ τοῦ ἥρω τούτου, ὡς ἄρ' ἐκόμα ποταμῷ Ἰλισσῷ τῷ Ἀθήνησι καὶ ἡράπων αὐτὸν οἱ ἐν
 10 Τροίᾳ Ἀθηναῖοι καὶ ἡγεμόνα ἡγοῦντο καὶ ὅ τι εἴποι, ἔπραττον ἡττικίζε τε, ἔτε, οἶμαι, Σαλαμῖνα
 οἰκῶν, ἦν Ἀθηναῖοι δῆμον πεποίηται, παῖδά τε αὐτῷ γενόμενον, ὃν Εὐρυδάκην οἱ Ἀχαιοὶ ἐκά-
 λουν, τὴν τε ἄλλην ἔτρεφε τροφήν, ἦν Ἀθηναῖοι ἐπαινοῦσι καὶ ὅτε Ἀθήνησιν οἱ παῖδες ἐν μηνὶ
 ἀνθεστηριῶν στεφανοῦνται τῶν ἀνθέων τρίτῳ ἀπὸ γενεᾶς ἔτει, κρατηράς τε τοὺς ἐκείθεν ἐστήσατο 174
 καὶ ἔθυσεν, ὅσα Ἀθηναίοις ἐν νόμῳ. μεμνήσθαι δὲ καὶ αὐτὸν ἔφασκε τουτωνὶ τῶν Διονυσίων
 3 15 κατὰ Θησέα. ὁ δὲ τοῦ θανάτου λόγος, ὃν ὑφ' ἑαυτοῦ ἀποσφαγείς ἀπέθανεν, ἀληθῆς μὲν, ἐλεει-
 νὸς δὲ καὶ Ὀδυσσεὶ τάχα, τὰ τε ἐν Αἰδου

μη ὄφελον νικᾶν τοῖσδ' ἐπ' ἀέθλω

τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ

ἐκεῖ μὲν οὐ φησιν εἰρησθαι τῷ Ὀδυσσεῖ, μὴ γὰρ καταβῆναι αὐτὸν ζῶντα, πάντως δὲ εἰρησθαι
 20 πον. πιθανὸν γὰρ πον παθεῖν τι καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ ἀπεύξασθαι τὴν ἑαυτοῦ νίκην ἐλέω τοιοῦδε
 ἀνδρὸς ἐπ' αὐτῇ ἀποθανόντος. ἐπαινῶν δὲ ὁ Πρωτεσίλεως τοῦ Ὀμήρου ταῦτα, πολὺ μᾶλλον
 ἐπαινεῖ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἔπος, ἐν ᾧ φησι

παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν

καὶ γὰρ τῶν Ἀχαιῶν ἀφείλε τὴν ἄδικον κρίσιν καὶ δικαστὰς ἐκάθισεν, οὓς εἰκὸς ἦν καταψηφίσα-
 721 25 σθαι τοῦ Αἴαντος, συγγενὲς γὰρ φόβῳ μῖσος. μανέντα δὲ αὐτὸν οἱ μὲν Τρώες ἔδεισαν πλείω ἢ
 εἰώθεσαν, μὴ προσβαλὼν τῷ τείχει ῥήξει αὐτό, καὶ ἠύχοντο Ποσειδῶνι τε καὶ Ἀπόλλωνι, ἐπειδὴ
 ἐς τὸ τείχος ἐθήτευσαν, προβεβλήσθαι τῶν περγάμων τοῦ ἄστεος καὶ σχεῖν τὸν Αἴαντα, εἰ τῶν 176
 ἐπάλξεων ἄπτοιο, οἱ δὲ Ἕλληνες οὐκ ἐπαύοντο ἀγαπῶντες αὐτόν, ἀλλὰ πένθος τε τὴν τοῦ Αἴαν-
 τος μανίαν ἐποιοῦντο καὶ τὰ μαντεῖα δὲ ἰκέτευον χοῖσαι, πῶς ἂν μεταβάλλοιτο καὶ ἐς νοῦν ἔλθοι.
 30 ἐπεὶ δὲ ἀποθανόντα εἶδον καὶ περὶ τῷ ξίφει κείμενον, ὥμωξαν μὲν οὕτως ἀθρόον, ὡς ἀνήκοοι

1. οἷ. d. ib. Ἡρακλέους. g. ib. ἐγενέσθην. l. b. γενέσθην. f. 2, 3, g. n. ἐγενήθην. γ. γενέσθαι. β. 2. ἥρω. β.
 3. ὅταν. f. γρ. ὅτε. 2. ib. τοῦ Αἴαντος. vd. ib. αὐτός τε. n. ib. εὐξαμένου et γρ. φ. 2. 4. δῆλος. 2. E. δὲ ἦν.
 2, n. ib. εἰς αὐτόν βλ. 2, EB. 5. φῦναι. γ. ν. 6. καὶ ἄγαλμα. β. ib. δὲ ποτε. EB. ib. καὶ δῆ. π. ib. αἰεὶ ὑπὸ. γ.
 2, g, EB. 7. ἐγερόνειςαν. γ. γερόνασι et corr. εισαν. 2. γερόνασι. EB. 8. ἂν τῷ. f. g. ἂν τῷ et γρ. αὐτῷ. 2. αὐτῷ. 5.
 ib. τοῦ om. γ. ib. ξένε κακείνα. f. l, 3, g, d. ξένα κακείνα. d. κακείνα ξένε. γ. 2, EB. ib. παρὰ τοῦ. ν. n. 9. ἄρα
 κομᾶ. f et γ ex corr. 3. ἄρ' ἐκόμα. 2, d, δ, π, EB. ἄρα ἐκόμα. γ. ρ. ἄρα ἐκόμα. β. ib. ἐν Ἀθήνησι. 2. ib. αὐτόν

ἡράπων. g. 10. Ἀθήναι. γ. 11. Εὐρυδάκην. 2 sic corr. (Εὐρυδάκην. ν) 12. ἔτρεφον. 4. ib. οἱ Ἀθ. 2. οἱ πα-
 λαιοί. d. ib. ὅτω Ἀθ. γ. ὅτε Ἀθ. EB. 13. ἔτι. γ. 14. Ἀθηναίων et suprasc. οἰς. 2. Ἀθηναίων. n. ib. τουτων.
 e, n. ib. Διονυσίων. e, n. 15. ὑφ' ἐτοῦ. f. ὑφ' αὐτοῦ. ν. e. ὑφ' αὐτοῦ (sic) o.

17. ὄφελον. 2. ib. ἐπ' ἀέθλω et γρ. ἐπ' ἀέθλω. 2. 18. καὶ τὸ τοίην. 2, E.

18. πάντα δὲ. β. ib. πον εἰρησθαι. f. εἰρησθαι τῷ. γ. εἰρησθαι τι et γρ. εἰρησθαι πον. 2. 20. τι καὶ om. β.
 ib. ἐπεύξασθαι. vd. ib. ἐπ' αὐτήν. β. 21. τοῦ Ὀμήρου et γρ. τὰ Ὀμήρου. 2. τὸν Ὀμήρου. β, γ, u. 22. ἐπ' αὐτῷ.
 1, 3, g, d. ἐπ' αὐτῶν et γρ. ἐπ' αὐτῷ. 2. ἐπ' αὐτῶν. ν, EB. ἐν αὐτῷ. δ, π.

23. ἐδίκασαν. C praeter 2.

24. ἦν om. u. ib. συγγενὲς. f, γ, g, γ, ρ, u. 25. οἱ μ. T. ἔδεισαν αὐτόν. β, u. ib. πλείον. EB. 26. προσβα-
 λῶν. u. ib. ῥήξει. 2. ib. τε om. g. 28. ἄπτοιο. β, u, r. 29. τὰ om. ν, n. ib. μεταβάλλοιτο. E. 30. ὁμο-
 ξαν. 2, u. ib. ἀθρόως. γ, 3 (p suprasc. on). ib. ἀνήκοον. vd.

172, 174, 176, 2, 3, p. 720. 721.

γενέσθαι μὴδὲ τῷ Ἰλίῳ, προὔθεντο δὲ Ἀθηναῖοι τὸ σῶμα καὶ Μενεσθεὺς ἐπ' αὐτῷ λόγον ἡρό-
ρευσεν, ὃ νομίζουσι τιμᾶν Ἀθήνησι τοὺς ἐκ τῶν πολεμίων τελευτῶντας. ἔργον ἐνταῦθα εὐδόκιμον
τοῦ Ὀδυσσεύος ὁ Πρωτεσίλεως οἶδε· προκειμένῳ γὰρ τῷ Ἀλάντι τὰ ὅπλα ἐπενεγκῶν τοῦ Ἀχιλλέως
καὶ διακρύσας „θάπτου τοι“ ἔφη „ἐν οἷς ἡγάπησας καὶ τὴν νίκην τὴν ἐπ' αὐτοῖς ἔχε μὴδὲν ἐς
μῆνιν βαλλόμενος.“ ἐπαινούντων δὲ τῶν Ἀχαιῶν τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπῆναι μὲν καὶ ὁ Τεῦκρος, τὰ δὲ
ὅπλα παρηγέτο, μὴ γὰρ ὅσα εἶναι ἐντάφια τὰ τοῦ θανάτου αἷτια. ἔθαψαν δὲ αὐτὸν καταθέμενοι
ἐς τὴν γῆν τὸ σῶμα ἐξηγουμένου Κάλχαντος, ὥς οὐχ ὅσοι πυρὶ θάπτεσθαι οἱ ἑαυτοὺς ἀποκτεί-
ναντες.

178 Τὸν δὲ Τεῦκρον νέον μὲν ἡρώ, μέγεθος δὲ καὶ εἶδος καὶ ῥώμην ἐν τοῖς μέσοις τῶν
Ἀχαιῶν ἔχειν.

Φ. Τὰ δὲ τῶν Τρώων γυνώσκει ὁ Πρωτεσίλεως, ἀμπελουργέ, ἢ οὐκ ἄξιόι μνημονεύειν αὐ-
τῶν, ὥς μὴ ἄξιοι σπουδῆς φαίνονται;

Α. Οὐκ ἔστι, ξένη, τὸ τοῦ Πρωτεσίλεως τοιοῦτον, ἅπεστι γὰρ αὐτοῦ φθόνος. ἀπαγγέλλει δὲ
δὴ καὶ τὰ τῶν Τρώων ἐσπουδακίᾳ τῇ γνώμῃ, φησὶ γὰρ κἀκείνους πολλὴν πεποιῆσθαι λόγον ἀρε-
τῆς. δίδωμι δὲ σοι πρὸ τοῦ Ἀχιλλείου λόγον ταῦτα, εἰ γὰρ μετ' ἐκείνους λέγοιτο, οὐ θαυμαστὰ
εἶναι δόξει.

Ἐπαινῶν τοίνυν τὸν Ἑκτορα ὁ Πρωτεσίλεως ἐπαινεῖ καὶ τὸν Ὀμήρου ἐπ' αὐτῷ λόγον· ἄρι- 722 xii b
στα γὰρ τὸν Ὀμήρου τὰς τε ἡνιοχῆσεις αὐτοῦ διελθεῖν καὶ τὰς μάχας καὶ τὰς βουλὰς καὶ τὸ μὴ
ἐπ' ἄλλῳ, ἀλλ' ἐπ' αὐτῷ εἶναι τὴν Τροίαν, καὶ ὁπόσα δὲ κομπάζει ἐν τῇ τοῦ Ὀμήρου ποιήσει ὁ
180 Ἑκτωρ ἀπειλῶν τοῖς Ἀχαιοῖς τὸ ἐπὶ τὰς ναῦς πῦρ, πάννυ φησὶν ἐοικέναι τῇ φορᾷ τοῦ ἥρω, πολλὰ
γὰρ τοιαῦτα λέγειν αὐτὸν ἐν ταῖς μάχαις, ἐκπληκτικώτατα δὲ ἀνθρώπων βλέπει καὶ φθέρξασθαι
μέγα. εἶναι δὲ τοῦ μὲν Τελαμωνίου μέγας, κακίῳ δὲ οὐδὲν τὰς μάχας, ἐν αἷς ἐνδείκνυσθαι τι αὐ-
τὸν καὶ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως θερμοτήτος. διεβέβλητο δὲ πρὸς τὸν Πάριον ὥς δειλὸν καὶ ἥττω τοῦ κο-
σμεῖσθαι· τό τοι κομᾶν καίτοι σπουδαζόμενον βασιλεύσῃ τε καὶ βασιλέων παισὶν ἀνάξιον ἑαυτοῦ
δὲ ἐκείνους ἡγεῖτο. τὰ δὲ ὅσα κατεργῶς ἦν οὐχ ὑπὸ πάλης, τουτὶ γάρ, ὥς ἔφη, οὐτ' αὐτὸς ἐρί- 25
γνωσκεν οὐθ' οἱ βάρβαροι, ἀλλὰ ταύροις ἀντήριζε καὶ τὸ συμπλέκεσθαι τοῖς θηρίοις τούτοις πο-
λεμικὸν ἡγεῖτο· παλαιόντος μὲν γὰρ καὶ ταῦτα ἦν, ὁ δὲ τοῦτο μὲν ἡγνόμενός περὶ τῶν, τὸ δὲ ὑφί-
στασθαι μυκωμένους καὶ θαρσεῖν τὰς αἰχμὰς τῶν κερμάτων καὶ ἀπανχεῖν τὰς ταύρους καὶ τρωθεῖς
ὑπ' αὐτοῦ μὴ ἀπειπεῖν ὑπὲρ μελέτης τῶν πολεμικῶν ἦσκει. τὸ μὲν δὴ ἄγαλμα τὸ ἐν Ἰλίῳ νέον
τὸν Ἑκτορα καὶ μειρακιώδη φέρει, ὁ Πρωτεσίλεως δὲ γενέσθαι μὲν αὐτὸν κἀκείνους ἡδῖω φησὶ καὶ 30
μεῖζω, ἀποθανεῖν δὲ τριακοντούτην ἰσως, οὐ μὴν φεύγοντα ἢ παρεικότα τὰς χεῖρας, ταυτὶ γὰρ
182 συνοφανεῖσθαι τὸν Ἑκτορα ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου, ἀλλὰ καρτερῶς ἀγωνισάμενον καὶ μόνον τῶν Τρώων

1. Ἀθηναῖοι et ησι suprasc. γ. 2. τιμᾶν Ἀθ. f. Ἀθ. τιμᾶν. 5. 2. ἐκ τῶν πολεμίων. f. ἐν τῷ πολέμῳ. l. ἐκ τῶν
πολέμων. 5. 3. τοῦ Ὀδ. εὐδόκιμον. 2. EB. ib. ὁ om. 2. ib. γρ. εἶδε. 2. 4. τοι om. g. 5. βαλλόμενος. β. u, EB.
7. τοῦ Κάλχ. β. ib. ὅσιν. 2, β, g, d.
9. ἐν τοῖς μέσοις τῶν Ἀχαιῶν. 2. EB. om. haec 1, 3, 4.

13. τὸ om. γ. ib. δὲ δὴ. f, γ, 3. δὴ. 5. 14. πεποιῆσθαι. γ, 2. 15. δὴ σοι. o. ib. θαυμαστὸν. p. 16. οἶμαι
δόξαι et γρ. εἶναι. 2. δόξει om. ψ.
18. καὶ τὰς μάχας om. o. ib. τὸ μὴ ἐπ' ἄλλῳ, ἀλλ' ἐπ' αὐτῷ. l. τὸ ἐπ' αὐτῷ καὶ τὸ μὴ ἐπ' ἄλλῳ. f, γ. τὸ ἐ.
α. καὶ μὴ ἐ. ἄλλῳ. 5. 20. ἐς τὰς. 2. ib. ἥρωος. 2, j, n. 21. δὲ αὐτὸν. E. 23. ὥς δειλὸν om. g. 24. τότε et γρ.
τό τοι. 2. ib. τς om. γ. 25. γρ. ἐκείνων. 2. ἐκείνων. i. ib. οὐχ om. 2, est in mg. 26. καὶ ταύροις. g, j, n.
ib. συμπλ. f, γ. ξυμπλ. 5. 28. καὶ τὸ θ. p, δ, g. 30. αὐτὸν om. p, g. ib. ἡδῖω κακείνους. π. 31. τουτὶ. j, n.
32. τῶν πατρώων. 2.

178, 180, 182. 4. XII b, p. 722.

723 καταμεινάντα ἔξω τοῦ τείχους πεσεῖν ὅψι τῆς μάχης, ἀποθανόντα δὲ ἐλχθῆναι μὲν ἀνηρτημένον τοῦ ἄρματος, ἀποδοθῆναι δέ, ὡς Ὀμήρῳ εἴρηται.

XIII Αἰνείαν δὲ μάχεσθαι μὲν τούτου ἦττον, συνέσει δὲ περιεῖναι τῶν Τρώων, ἀξιοῦσθαι δὲ τῶν αὐτῶν Ἑκτορι, τὰ δὲ τῶν θεῶν εὖ εἰδέναι, ἃ δὴ πέμπρωτο αὐτῷ Τροίας ἀλούσης, ἐκπλήττεσθαι δὲ ὑπὸ οὐδενὸς φόβου, τὸ γὰρ ἔννοον τε καὶ λελογισμένον ἐν αὐτοῖς μάλιστα τοῖς φοβεροῖς ἔχειν. ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀχαιοὶ τὸν μὲν Ἑκτορα χεῖρα τῶν Τρώων, τὸν δὲ Αἰνείαν νοῦν, καὶ πλείω παρέχειν αὐτοῖς πρᾶγματα Αἰνείαν σωφρονοῦντα ἢ μεμνηνότεν Ἑκτορα. ἥστην δὲ ἰσὴλικές τε καὶ ἰσομήκεις. τὸ δὲ εἶδος τοῦ Αἰνείου φαιδρὸν μὲν ἦττον ἐφαίνετο, καθεστηκότι δὲ ἐρώκει μᾶλλον ἐκόμα τε ἀνεπαχθῶς, οὐ γὰρ ἥσκει τὴν κόμην οὐδὲ ὑπέκειτο αὐτῇ, ἀλλὰ μόνην τὴν ἀρετὴν ἐποιεῖτο κόμημα. σφοδρὸν δὲ οὕτω τι ἔβλεπεν, ὥστε ἀποχρῶν εἶναι οἱ πρὸς τοὺς ἀτακτοῦντας καὶ αὐτὸ τὸ βλέψαι.

XIV Σαρπηδόνα δὲ Ανκία μὲν ἤνεγκε, Τροία δὲ ἦρεν, ἣν μὲν γὰρ κατὰ τὸν Αἰνείαν τὰς μά- 184 χας, ἦγε δὲ Ανκίους ξύμπαντας καὶ ἀρίστους ἄνδρες Γλαῦκόν τε καὶ Πάνδαρον, ἣν δὲ αὐτοῖν ὁ μὲν ὀπλιτεύειν εὐδόκιμος, ὁ δὲ Πάνδαρος τὸν Ἀπόλλων τὸν Ἀνίκιον ἐπιστάντα οἱ μερικῶς ἔτι κοινω- 15 νῆσαι ἔφη τοῦ τοξεύειν, καὶ ἠύχετο αἰεὶ τῷ Ἀπόλλωνι, ὅτε τοῦ τόξου ἐπὶ μεγάλῳ ἄπτοιο καὶ παν- στρατιᾷ δὲ ὁ Πρωτεσίλεως ἀπαντῆσαι φησὶ τῷ Σαρπηδόνι τοὺς Τρώας, πρὸς γὰρ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῷ εἶδει θείῳ τε καὶ γενναίῳ ὄντι ἀνῆρτο τοὺς Τρώας καὶ τῷ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ γένους. ἀπὸ 20 Διὸς μὲν γὰρ Αἰακίδας τε ἄδεσθαι καὶ Δαρδανίδας καὶ τοὺς Ταντάλου, τὸ δὲ αὐτοῦ Διὸς γεγο- νέναι μόνῳ τῶν ὑπὲρ Τροίας τε καὶ ἐπὶ Τροίαν ἐλθόντων ἐκείνῳ ὑπάρξαι. τουτὶ δὲ καὶ τὸν Ἡρα- κλέα μείζω ποιῆσαι καὶ θαυμασιώτερον τοῖς ἀνθρώποις. ἀποθανεῖν δὲ, ὡς Ὀμήρῳ εἴρηται, καὶ εἶναι ἀμφὶ τὰ τετταράκοντα ἔτη καὶ τάφον ἐν Ανκίᾳ τυχεῖν, ἐς ὃν παρέπεμψαν οἱ Ἀνίκιοι δεικνύν- 25 τες τὸν νεκρὸν τοῖς ἔθνεσι, δι' ὧν ἦγετο. ἐσκεύαστο δὲ ἀρώμασι καὶ ἐρώκει καθεύδοντι, ὅθεν οἱ 186 ποιηταὶ πομπῇ φασὶν αὐτὸν τῷ Ὑπνῷ χρήσασθαι.

XV Α. Ἄκουε καὶ τὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πάριδος, εἰ μὴ ἄχθῃ αὐτῷ σφόδρα.

25 Φ. Ἀχθομαι μὲν, οὐ χεῖρον δὲ ἀκοῦσαι.

Α. Φησὶ τοῖνυν τὸν Ἀλέξανδρον Τρωσὶ μὲν ἀπηχθῆσθαι πᾶσι, κακὸν δ' οὐκ εἶναι τὰ πολέμια, τὸ δὲ εἶδος ἡδιστον ἐπὶ χαρὶν τε τὴν φωνὴν καὶ τὸ ἦθος, ἅτε τῇ Πελοποννήσῳ ἐπιμύξαντα, μάχεσθαι δὲ πάντας τρόπους καὶ τὴν ἐπιστήμην, ὁπόσῃ τόξων, μὴ λείπεσθαι τοῦ Πανδάρου. καὶ πλεῦσαι μὲν ἐς τὴν Ἑλλάδα ἔφηβον, ὅτε δὴ ξένον τοῦ Μενέλεω γενέσθαι αὐτὸν καὶ τὴν Ἑλένην 30 εἰλεῖν τῷ εἶδει, ἀποθανεῖν δὲ οὐπὼ τριακοντούτην. γάνυσθαι δὲ τῷ ἑαυτοῦ κάλλει καὶ περιβλέπε- σθαι μὲν ὑφ' ἐτέρων, περιβλέπειν δὲ καὶ ἑαυτόν, ὅθεν χαριέστατα ὁ ἥρωες ἐς αὐτὸν παίζει· του- του γὰρ τὸν ταῷ, χαίρει δὲ ὁ Πρωτεσίλεως τῇ ἀνθῇ καὶ τῇ ὥρᾳ τοῦ ὄρνιθος, ἰδὼν ποτε ὑπερα- νεστηκότα καὶ περιβεβλημένον τὰ πτερὰ περιβέβροντά τε αὐτὰ καὶ καθαίροντα, ἔστι δ' ἃ καὶ δια- 188 τιθέντα, ἢ, ὥσπερ οἱ τῶν λίθων ὄρμοι, κεκοσμημένα φαίνονται, „ἰδού“, ἔφη „οὐ πρόφην ἐμνημο-

1. καὶ πεσεῖν. E. ib. ἡρτημένον. l. g. ἐξηρτημένον. 2.

3. τῶν αὐτῶν αὐτῷ Ἑκτορι. δ. B. 4. καὶ ἃ. 2. EB. ib. μὴ δὲ ἐπέμπρωτο. f. δὴ om. n. πέμπρωτο. φ. ib. αὐτῷ om. f. 5. ὑπὸ οὐδενός. E. 6. μὲν om. e. 8. ἦττον om. d. 9. αὐτὸ. g. ib. ἐποίη. j et e (ubi ἐποίητο sic.) 10. δὲ om. γ. ib. οὕτω τι et γρ. τοι. 2. οὐπὼ τι. j. 11. γρ. βλέμμα. 2.

12. Σαρπηδόνα A. 2. 14. ὀπλιτεύειν. EB. 15. τῷ om. 4. 16. ἀνδρεία. γ. l. 4. 19. ὑπὲρ Τροίαν. 2. ib. τε om. γ. 3. 21. εἶναι καὶ ἀμφί. 2. ib. τεσσαράκοντα. 2. 22. ἐχθρὸν ἔθνεσι. d.

24. ἄκουε δὲ. π.

25. Ἀχθομαι μὲν om. γ.

26. φασί. n. ib. τὸν om. γ. 3. d. b. e. 27. τὸ εἶδος. g ex corr. et e. n. ib. Πελοποννήσῳ (sic) φ. 29. ὅτε δὲ. γ. 31. καὶ ἑαυτόν. γ. ἑαυτόν. 5. ib. παίζει ἐς αὐτόν. 2. 32. ταῷ. γ. ib. τῇ τε ἀνθῇ. δ. π. τῇ ὥρᾳ καὶ τῇ ἀνθῇ. 2. EB. 33. αὐτόν. β. 34. πρόφην μὲν. γ.

184, 186, 188, XIII, XIV, XV, p. 723, 724

νεύομεν, Πάρις ὁ τοῦ Πριάμου. ἐμοῦ δὲ ἐρομένου αὐτὸν „τί ἔοικεν ὁ ταῶς τῷ Πάριδι;“ „τὸ φίλαυτον“ εἶπεν. καὶ γὰρ δὴ κάκεῖνος κόσμον ἔνεκεν περιήθρει μὲν ἑαυτὸν, περιεσκόπει δὲ τὰ ὅπλα. δορὰς δὲ παρδάλεων ἐνήπτο τοῖς ὤμοις, ἀνχμὸν δὲ προσίζανειν ταῖς κόμαις οὐδὲ ὁπότε μά- 725
χοιτο, ἡνείχετο, ἔστιλβε δὲ καὶ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν, καὶ ὑπόγρυπος ἦν καὶ λευκὸς καὶ τὸ ὄμμα ἐγέγραπτο, ἢ δὲ ἐτέρᾳ ὁφρὺς ὑπερῆρε τοῦ ὀμματος.

Ἐλενος δὲ καὶ Δηίφοβος καὶ Πολυδάμας ξυνέβαινον μὲν ἀλλήλοις τὰς μάχας καὶ ταύ- 726
τὸν ἐφέροντο τῆς δάμης, εὐδόκιμοι δὲ τὰς ξυμβουλίας ἦσαν, ὁ δὲ Ἐλενος καὶ μαντικῆς ἤπτετο ἴσα τῷ Κάλχαντι.

Περὶ δὲ Εὐφύορβου τοῦ Πάνθου καὶ ὡς γένοιτό τις ἐν Τροίᾳ Εὐφύορβος καὶ ἀποθάνει ὑπὸ 727
190 τοῦ Μενέλεω, τὸν Πυθαγόρου, οἶμαι, τοῦ Σαμίου λόγον ἤκουσας. ἔλεγε γὰρ δὴ ὁ Πυθαγόρας 10
Εὐφύορβος γενόμεναι μεταφύναί τε Ἴων μὲν ἐκ Τρωῆς, σοφὸς δὲ ἐκ πολεμικοῦ, κεκολασμένος δὲ
ἐκ τρυφῶντος, τὴν τε κόμην, ἣν σοφὸς γενόμενος ἐκόσμει τῷ ἀνχμῷ, χρυσὴν ἐν Τροίᾳ ἐποιεῖτο,
ὁπότε ἦν Εὐφύορβος. ὁ δὲ Πρωτεσίλεως τὸν Εὐφύορβον ἤλικα ἑαυτοῦ ἡγεῖται καὶ ἔλεει καὶ ὁμολο-
γεῖ τὸν Πάτροκλον ὑπ' αὐτοῦ τρωθέντα παραδοθῆναι τῷ Ἑκτορι, εἰ δὲ ἐς ἄνδρας ἦλθεν, οὐδὲν
ἂν φησιν αὐτὸν κακίᾳ νομισθῆναι τοῦ Ἑκτορος. τὴν μὲν γε ὥραν αὐτοῦ καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς φησι 15
θέλγειν. ἔοικεν γὰρ αὐτὸν ἀγάλατι, ὁπότε μάλιστα ἑαυτοῦ ὁ Ἀπόλλων ἀκροσεκόμης τε καὶ
ἄβρὸς φαίνεται.

Ταῦτα, ξένη, περὶ τῶν Τρώων δίδεισιν ὁ θεὸς τε καὶ ἀγαθὸς ἦρας. λοιπὸν δ' ἡμῖν ἴσως τὸν
τοῦ Ἀχιλλέως ἀποτελέσαι λόγον, εἰ μὴ ἀπείρηκας πρὸς τὸ μῆκος.

Φ. Εἰ οἱ τοῦ λωτοῦ παρ' Ὀμήρῳ φαργόντες, ὃ ἀμπελουργέ, προθύμως οὕτως προσέκειντο 20
τῇ πόρᾳ, ὡς ἐκλελῆσθαι τῶν οἴκοι, μὴ ἀπίσκει καμὲ προσκεῖσθαι τῷ λόγῳ, καθάπερ τῷ λωτῷ, 726
καὶ μήτ' ἂν ἐκόντα ἀπελθεῖν ἐνθ' ἐνδε, ἀπαχθῆναι δὲ μόγις ἂν ἐπὶ τὴν ναῦν καὶ δεθῆναι δ' αὖ
192 ἐν αὐτῇ κλάοντα καὶ ὀλοφυρόμενον ἐπὶ τῷ μὴ ἐμπίπλασθαι τοῦ λόγου. καὶ γὰρ με καὶ πρὸς τὰ
τοῦ Ὀμήρου ποιήματα οὕτω διατέθεικας, ὡς θεῖά τε αὐτὰ ἡγούμενον καὶ πέρα ἀνθρώπου δοῖναι
νῦν ἐκπεπληγῆσθαι μᾶλλον οὐκ ἐπὶ τῇ ἐποποιίᾳ μόνον, οὐδ' εἴ τις ἡδονὴ διήκει σφῶν, ἀλλὰ πολλῷ 25
μᾶλλον ἐπὶ τε τοῖς ὀνόμασι τῶν ἡρώων ἐπὶ τε τοῖς γένεσι καὶ, νῆ Δί', ὡς ἕκαστος αὐτῶν ἔλαχε
τοῦ κτεῖναι τινα ἢ ἀποθανεῖν ὑφ' ἑτέρου. τὸν μὲν γὰρ Πρωτεσίλεων δαίμονα ἦδη ὄντα οὐδὲν οἶμαι
θανμαστὸν εἰδέναι ταῦτα, Ὀμήρῳ δὲ πόθεν μὲν Εὐφύορβος, πόθεν δὲ Ἐλενοί τε καὶ Δηίφοβοι
καὶ, νῆ Δί', ἐκ τῆς ἀντικειμένης στρατιᾶς οἱ πολλοὶ ἄνδρες, οὓς ἐν καταλόγῳ φράζει; τὸ γὰρ μὴ
ὑποτεθεῖσθαι ταῦτα τὸν Ὀμηρον, ἀλλὰ γεγονότων τε καὶ ἀληθινῶν ἔργων ἀπαγγελλάν ποιεῖσθαι 30
μαρτυρεῖ ὁ Πρωτεσίλεως, πλὴν ὀλλγαν, ἃ δοκεῖ μᾶλλον ἐκὼν μετασκευάσαι ἐπὶ τῷ ποιήσῃν τε καὶ
ἡδὶα ἀποφῆναι τὴν ποιήσιν, ὅθεν τὸ ὑπὸ ἐνίων λεγόμενον, ὡς Ἀπόλλων αὐτὰ ποιήσας τὸν Ὀμη-
ρον ἐπέγραψε τῇ ποιήσει σφόδρα μοι δοκεῖ ἐρῶσθαι. τὸ γὰρ γινώσκων ταῦτα θεῷ μᾶλλον ἢ
ἀνθρώπῳ ἔοικεν.

1. τινι. 2. ib. τῷ φιλαύτῳ et γρ. τὸ φίλαυτον. 2. 3. τῇ κόμῃ. n. 4. τὰς ὄνυχας. φ. ib. καὶ om. o. 5. ὑπερ-
ῆρε et γρ. ὑπερῆρε. 2.

7. ἐφέρον et γρ. ἐφέροντο. 2. ib. ὅσα. g.
9. δὲ om. 2. ib. τις om. g. 10. τῶν — λόγων. γ. ib. ἤκουσας λόγον. EB. ib. ἐλέγετο. g. 11. πολέμον. 2.
πολεμιστοῦ. δ, π. 12. ὅτ' ἦν σοφός. 2. ib. ἐκοσμεῖτο ἀνχμῷ. E. 14. εἰ δὲ εἰς Τροίαν. d. εἰ δὲ καὶ εἰς ἄνδρας. e.
15. φασιν n. 16. δὲ αὐτὸν. n. ib. μάλιστα. 2. κάλλιστα. 5. ib. ὁ om. γ. ib. ἀκροσεκόμης. φ.

18. ταῦτα. γ, φ, et 2, ubi γρ. τοσαῦτα. ib. τῶν om. γ, p. 19. Ἀχιλλέος. n.
20. οὕτως. γ, 3. 21. κεκλήσθαι. γ. 22. δὲ μόγις. γ, 1, 3, 4, o, B. τε μόγις. 2, ε. ib. δεθῆναι ἂν. δ, g, d.
δεθῆναι ἂν. p. δεθῆναι δ' ἂν. B. ib. δ' αὖ. γ, 1, 2, 3 (δ' eras in p), β, E. 23. ὀδυρόμενον. 1, 4. ib. ἐμπεπλη-
σθαι. 1. γρ. ἐμπεπλησθαι. 2. ib. τὰ Ὀμ. g. 24. Fo: καὶ οἶα. 25. νῦν. CB. καὶ νῦν δ'. E. ib. ἐμπεπλησθαι. p, b, j.
ἐμπεπλησθαι. 2. 26. Τρώων et γρ. ἡρώων. 2. 27. μὲν om. 2. 28. Εὐφύορβοι. 2, EB. 29. οἱ ἐκ. j, n. 30. τὸν Ὀμ.
ταῦτα. g. 31. ἐκὼν μᾶλλον. γ. ib. μετασκευάσας. γ. μετασκευάσθαι et γρ. κατασκευάσαι. 2. 32. τὸ ὑπ' ἐνίων λεγ. et
γρ. τὸ ἐν Ἰλίῳ γενόμενον. 2. 33. μετέγραψε. γ. ib. ἐρῶσθαι. γ.

Ἄ. Τὸ μὲν θεοὺς ἡγεμόνας εἶναι τοῖς ποιηταῖς, ξένη, πάσης ᾧδῆς, αὐτοὶ που οἱ ποιηταὶ 194
 ὁμολογοῦσιν οἱ μὲν τὴν Καλλιόπην, οἱ δὲ πάσας, οἱ δὲ καὶ τὸν Ἀπόλλω πρὸς ταῖς ἐννέα παρα-
 τυχεῖν αἰτούμενοι τῷ λόγῳ, τὰ δὲ Ὀμήρου ταῦτα οὐκ ἀθεεὶ μὲν εἴρηται, οὐ μὴν Ἀπόλλωνι γε
 2 αὐτῷ ἢ Μοῦσαις αὐταῖς ἦσται. γέρονε γάρ, ξένη, γέρονε ποιητῆς Ὀμηρος καὶ ἦδεν, ὥς μὲν φα-
 727 5 σιν ἕτεροι μετὰ τέτταρα καὶ εἴκοσιν ἔτη τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ μετὰ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι πρὸς ταῖς ἑκα-
 τόν, ὅτε τὴν ἀποικίαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Ἰωνίαν ἔστειλαν, οἱ δὲ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη γεγονέναι
 μετὰ τὴν Τροίαν ἐπὶ Ὀμηρόν τε φασὶ καὶ Ἡσίοδον, ὅτε δὴ ἄσαι ἄμφω ἐν Χαλκίδι τὸν μὲν τὰ ἑπτὰ
 ἔπη τὰ περὶ τοῖν Αἰάντοιν καὶ ὥς αἱ φάλαγγες αὐτοῖς ἀραρυῖαι τε ἦσαν καὶ καρτεραί, τὸν δὲ τὰ
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ Πέρσην, ἐν οἷς αὐτὸν ἔργων τε ἐκέλευσεν ἄπτεσθαι καὶ γεωργίᾳ
 10 προσκεῖσθαι, ὥς μὴ δέοιτο ἐτέρων, μηδὲ πεινῶν. καὶ ἀληθέστερα, ξένη, περὶ τῶν Ὀμήρου χρόνων
 ταῦτα, ξυντίθεται γὰρ αὐτοῖς ὁ Πρωτεσίλεως. δύο γοῦν ποιητῶν ὕμνον ποτὲ εἰπόντων ἐς αὐτὸν
 ἐνταυθοῖ καὶ ἀπελθόντων ἦρετό με ὁ ἥρως ἀφικόμενος, ὅτῳ αὐτῶν ψηφίζοιμην, ἔμοῦ δὲ τὸν φαν- 196
 λότερον ἐπαινέσαντος, καὶ γὰρ μᾶλλον ἔτυχεν ἡρηκῶς, γελᾶσας ὁ Πρωτεσίλεως „καὶ Πανίδης“,
 εἶπεν „ἀμπελουργέ, ταυτόν σοι πέπονθεν· Χαλκίδος γὰρ τῆς ἐπ’ Εὐρίπῳ βασιλεὺς ὦν ἐκείνος Ἡσι-
 15 ὁδῳ κατὰ Ὀμήρου ἐψηφίσατο καὶ ταῦτα τὸ γένειον μείζον ἔχων ἢ σὺ.“ γέρονε μὲν δὴ, ξένη, ποιη-
 3 τῆς Ὀμηρος καὶ τὰ ποιήματα ἀνθρώπου ταῦτα καὶ τὰ ὀνόματα ἦδει καὶ τὰ ἔργα ξυνελέξατο μὲν ἐκ
 τῶν πόλεων, ἃς ἕκαστοι ἦγον, ἦλθε μὲν γὰρ περὶ τὴν Ἑλλάδα μετὰ χρόνον τῶν Τρωικῶν οὐπω
 ἱκανὸν ἐξαμανρῶσαι τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ, ἔμαθε δὲ αὐτὰ καὶ τρόπον ἕτερον δαιμονίον τε καὶ σοφίας
 πρόσσω· ἐς Ἰθάκην γὰρ ποτε τὸν Ὀμηρον πλεῦσαι φασιν ἀκούσαντα, ὥς πέπνυται ἔτι ἡ ψυχὴ τοῦ
 20 Ὀδυσσεὺς καὶ ψυχὰς γὰρ ἐπ’ αὐτὸν χρήσασθαι, ἐπεὶ δὲ ἀνελθεῖν τὸν Ὀδυσσεῖα, ὁ μὲν ἡρώτα αὐ-
 728 τὸν τὰ ἐν Ἰλίῳ, ὁ δὲ εἰδέναι μὲν πάντα ἔλεγε καὶ μεμνησθαι αὐτῶν, εἰπεῖν δ’ ἐν οὐδὲν ὦν οἴ-
 δεν, εἰ μὴ μισθὸς αὐτῷ παρ’ Ὀμήρου γένοιτο εὐφημία τε ἐν τῇ ποιήσει καὶ ὕμνος ἐπὶ σοφίᾳ τε
 καὶ ἀνδρίᾳ. ὁμολογῆσαντος δὲ τοῦ Ὀμήρου ταῦτα καὶ ὅ τι δύναιτο, χαριεῖσθαι αὐτῷ ἐν τῇ ποιή-
 σει φήσαντος, διήκει Ὀδυσσεὺς πάντα ξὺν ἀληθείᾳ τε καὶ ὥς ἐγένετο, ἥμιστα γὰρ πρὸς αἵματι καὶ 198
 25 βόθροισι αἱ ψυχὰς ψεύδονται. ἀπὸντος δὲ ἦδη τοῦ Ὀμήρου βοήσας ὁ Ὀδυσσεὺς „Παλαμήδης με“
 ἔφη „δίκας ἀπαιτεῖ τοῦ ἑαυτοῦ φόνου καὶ οἶδα ἀδικῶν καὶ πάντως μὲν πείσομαι τι, οἱ γὰρ θε-
 μιστεύοντες ἐνταῦθα δεινοί, Ὀμηρε, καὶ τὰ ἐκ Ποντῶν ἐγγύς, εἰ δὲ τοῖς ἄνω ἀνθρώποις μὴ δόξω
 εἰργάσθαι τὸν Παλαμήδην ταῦτα, ἥττον με ἀπολεῖ τὰ ἐνταῦθα· μὴ δὴ ἄγε τὸν Παλαμήδην ἐς
 Ἴλιον, μηδὲ στρατιώτῃ χρῶ, μηδέ, ὅτι σοφὸς ἦν, εἴπῃς. ἐροῦσι μὲν γὰρ ἕτεροι ποιηταί, πιθανὰ
 30 δὲ οὐ δόξει μὴ σοὶ εἰρημένα“. αὕτη, ξένη, ἡ Ὀδυσσεὺς τε καὶ Ὀμήρου ξυνουσία, καὶ οὕτως Ὀμη-
 ρος τὰ ἀληθῆ μὲν ἔμαθε, μετεκόσμησε δὲ πολλὰ ἐς τὸ συμφέρον τοῦ λόγου, ὃν ὑπέθετο.

Φ. Πατρίδα δὲ Ὀμήρου, ὃ ἀμπελουργέ, καὶ τίνων ἐγένετο, ἥρου ποτὲ τὸν Πρωτεσίλεων;

1. τῆς πάσης. EB. ib. οἱ αὐτοί. g. αὐτὸν. γ. ib. που om. ψ. ποι. p. 3. ἐπόμενοι. d. 4. αὐτῷ om. 2. ib. εἰ-
 δεν. nic. m. 5. ἐννοί. EB. ib. τετταράκοντα ἔτη. 2. 6. οἱ Ἀθηναῖοι addunt 2, EB, om. 1, 3, 4. ib. ἐς Ἰωνίαν
 om. γ. ib. καὶ om. d. 7. φασὶ om. γ, φ. ib. δὲ. n. ib. ἄμφω om. d. ib. ἑπτὰ om. EB. 8. ἦσαν καὶ καρτεραί.
 C. καὶ καρτεραὶ ἦσαν. EB. 9. τὸν ἑαυτοῦ om. 2. ib. ἐκέλευεν. γ, φ. ἐκέλευεν. 5. 13. οὐ γὰρ. γ. ib. ἡρηκῶς. 1.
 π. γ. ἡρηκῶς. f. ἡρηκῶς et ei suprasc. γ. εἰρηκῶς. 3, 4. ἡριστευκῶς et γρ. ἡρηκῶς. 2. ἡριστευκῶς. EB. Fo: ἐτυγέ με
 ἡρηκῶς. 14. εἶπεν. C. ἔφη. EB. ib. ταυτό. 1. ib. ἔμαθε et γρ. πέπονθε. 2. ib. Ἡσίοδον. 2. 15. μείζον ἔχων. e, n.
 ib. ἢ σοῦ. γ. ib. δὴ om. γ. 16. καὶ τὰ ὀνόματα. 1. τὰ δὲ ὀνόματα. 5. ib. ἦδη. 4. (ἦδὲ n). ἦδει om. r, E. 17. α. g.
 ib. ἕκαστος. d, B. ib. μὲν om. E. ib. παρὰ. 1. 18. ἀμανρῶσαι. 1. ib. αὐτὰ C. (om. n). ταῦτα E. ib. κατὰ τρῶ-
 ποι. g. pr. m. ib. τι καὶ. g. 19. φασιν. C. φασιν. EB. ib. ἐπίπνυται. 2. ἐπέπνυται. n. 20. αὐτὸν. f. αὐτὴν. 5.
 21. ἔλεγε om. f. ib. εἰπεῖν δ’ αὐτοῦ οὐδὲν. γ. 22. Ὀμήρω. γ. 2. ib. τε αἱ ἐν ἀνδρίᾳ suprasc. ei penult. syllabae. 2.
 ἀνδρία. f. ἀνδρεία. 5. 24. Ὀδυσσεὺς. f. γ. ὁ Ὀδ. 5. ib. ἐν ἀληθείᾳ. d. ib. αἵμασι. 1. 25. ἦδη om. j. 26. δίκην.
 j, e, n. ib. μὲν ἀπαιτεῖ. γ. 27. ἄνω om. 2, g, e. ib. δόξαι. g. 28. μὴ δὲ. 3, g, e. 29. εἶπέ. f. εἶποις. EB. εἴ-
 πῃς om. j, e, n. 30. τε om. 2. ib. οὕτως Ὀμ. f, γ, 2, g, j. οὕτως ὁ Ὀμ. 5. 31. τὰ ἀληθῆ. 1, 3. τὰ ἀληθῆ. 5.
 ib. μετεκόμισε et γρ. μετεκόσμησε. 2. ib. πολλὰ om. d, p. ib. ὃν et suprascr. d. 2. ὃν. B. d. 5.
 32. Ὀμήρου. om. f. ib. ὃ ἀμπελουργέ. g.

Α. Καὶ πολλάκις, ξένε.

Φ. Ὁ δὲ τί;

200 Α. Φησὶ μὲν εἰδέναι, Ὀμήρου δὲ παραλιπόντος αὐτά, ἵνα αἱ σπουδαῖαι τῶν πόλεων πολί-
την αὐτὸν σφῶν αὐτῶν ποιοῖντο, ἕως δὲ καὶ θεσμοῦ Μοιρῶν ἐπὶ Ὀμήρῳ ὄντος, ἀπολιν αὐτὸν
δοκεῖν, οὐτ' ἂν ταῖς Μοίραις οὐτ' ἂν ταῖς Μούσαις φίλα γε ἔφη αὐτὸν πράττειν, εἰ τοῦτ' ἐκφέ- 5
ροι περιεσθηκὸς λοιπὸν ἐς ἔπαινον τῷ Ὀμήρῳ. προστίθενται μὲν γὰρ αὐτῷ πάσαι μὲν πόλεις,
πάντα δὲ ἔθνη, καὶ δικάσαιντο δ' ἂν περὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλας ἐγγράφουσαι τῷ Ὀμήρῳ ἑαυτάς 729
οἷον πολίτη. τοῦ δὲ μηδ' ἂν τοῦτον σιωπῆσαι τὸν λόγον πρὸς σέ, ὦ Φοῖνιξ, μηδ' ἂν κρύψαι,
εἴπερ ἐγίνωσκον αὐτόν, τεκμήριά σοι ἔστω, ἃ εἰρηκα, ἀφθόνως γὰρ οἶμαι διεληλυθέναι σοι,
ὁπόσα οἶδα. 10.

Φ. Πιστεύω, ἀμπελουργέ, καὶ ἐπώμεθα τῷ λόγῳ, δι' ὃν σιωπᾶται ταῦτα. τὸν δὲ Ἀχιλλεῖα
ῶρα σοι ἀναφαίνειν, εἰ μὴ καὶ ἡμᾶς ἐκπλήξει, ὥσπερ τοὺς Τρῶας, ὅτε ἔλαμψεν ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ
τῆς τάφρου.

Α. Μὴ δέδιδι τὸν Ἀχιλλεῖα, ὦ ξένε, παιδὶ γὰρ ἐντεῦξῃ αὐτῷ παρὰ τὴν πρώτην τοῦ XIX, 1
λόγου. 15

Φ. Μεγάλα δώσεις διεξελθὼν αὐτὸν ἐκ νηπίου· μετὰ ταῦτα γὰρ ὀπλιζομένῳ που ἐντενξό-
μεθα καὶ μαχομένῳ.

202 Α. Οὕτως ἔσται καὶ πάντα φήσεις τὰ Ἀχιλλεῖος εἰδέναι. ἤκουσα δὲ περὶ αὐτοῦ τοιαῦτα· Πη-
λεῖ φάσμα ἐφοῖτα θαλαττίας δαίμονος καὶ ἐρῶσα αὐτοῦ, οἶμαι, ἢ δαίμων ξυνῆν τῷ Πηλεῖ ἐν Πη-
λῳ, αἰδοῖ τοῦ ὁμίλου οὐπὼ τὰ ἑαυτῆς λέγουσα, οὐδὲ ὁπόθεν ἦκοι· γαλήνης δὲ ἐπεχούσης τὴν 20
θάλατταν ἢ μὲν ἔνυχεν ἐπὶ δελφίνων τε καὶ ἱπποκάμπων ἀθύρουσα, ὁ δὲ ἐκ περιωπῆς τοῦ Πηλίου
ὄρων ταῦτα ξυνῆκε τῆς θεοῦ καὶ ἔδεισεν ἤκουσαν· ἢ δὲ ἐς θάρος ἦγε τὸν Πηλεῖα Ἡοῦς τε μνη-
μονεύουσα, ὡς Τιθωνοῦ ἦρα, καὶ Ἀφροδίτης, ὡς ἦττητο τοῦ Ἀγκίλου, καὶ Σελήνης, ὡς Ἐνδυ- 730
μίωνι ἐπεφοῖτα καθεύδοντι. „ἐγὼ δέ σοι καὶ παῖδα“ εἶπεν „ὦ Πηλεῦ, δώσω κρείττω ἀνθρώπον“·
ἐπεὶ δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐγένετο, ποιοῦνται αὐτοῦ τροφῆα τὸν Χείρωνα, ὁ δὲ ἔτρεφεν αὐτὸν κηρίοις τε 25 2
καὶ μυελοῖς νεβρῶν ἐς ἡλικίαν τε ἤκοντα, ἐν ᾗ οἱ παῖδες ἀμαξίδων καὶ ἀστραγάλων δέονται, εἴργε
μὲν οὐδὲ τῶν τοιούτων, ἀκοντίοις δὲ εἵδιζε καὶ παλτοῖς καὶ δρομοῖς, ἦν δὲ αὐτῷ καὶ μελία μικρὰ
τετμημένη ὑπὸ τοῦ Χείρωνος καὶ ἔφακε ψελλιζομένῳ ἐς τὰ πολεμικά. ἐφήβου δὲ ἀπτόμενος ἀκτῖνα
204 μὲν ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔπεμπεν, ὑπερφυῆς δὲ τὸ σῶμα ἐφαίνετο, αὐξηθεὶς τε ῥῆον ἢ τὰ πρὸς
ταῖς πηγαῖς δένδρα πολὺς μὲν ἐν συμποσίοις ἦδετο, πολὺς δὲ ἐν σπουδαῖς. ἐπεὶ δὲ θυμοῦ ἦττων 30
ἐφαίνετο, μουσικὴν αὐτὸν ὁ Χείρων ἐδιδάξατο, μουσικὴ γὰρ ἱκανὴ πρᾶνεν τὸ ἔτοιμόν τε καὶ
ἀνεσθηκὸς τῆς γνώμης, ὁ δὲ οὐδενὶ πόνῳ τὰς τε ἀρμονίας ἐξέμαθε καὶ πρὸς λύραν ἦσεν. ἦδε δὲ
τοὺς ἀρχαίους ἡλικας τὸν Ὑάκινθον καὶ τὸν Νάρκισσον καὶ εἴ τι Ἀδώνιδος. προσφάτων δὲ ὄντων
τῶν περὶ Ὑάλα τε καὶ Ἀβδήρων θρήνων, ἐπειδὴ ἄμφω ἐφήβω ὄντε ὁ μὲν ἐς πηγὴν ὄχετο ἀφανι-
σθεὶς, τὸν δὲ αἰ τοῦ Διομήδους ἵπποι ἐδαΐσαντο, οὐκ ἀδακρυτὶ ταῦτα ἦδεν. ἤκουσα δὲ κακεῖνα, 35

1. καὶ om. δ.
3. σπουδαῖ αὐτῶν. γ. 4. αὐτῶν om. m, o, B. ib. ποιῶνται. β. ib. ἕως οὐδέ. f. ib. αὐτῶν. γ. 5. φύλα. γ.
ib. ἔφην. g. 6. προστίθεται. f. ib. μὲν om. g. 7. δὲ γέννη. j, ubi γρ. ἔθνη. 8. ὦ om. 2.
11. τῷ λόγῳ ἐπώμεθα. 2. ib. σιωπῆσαι. ψ. ib. δὲ om. 2. 12. ἐπὶ τῆς τ. d.
16. ἐντεῦξῃ. β.
18. τὰ τοῦ Ἀχ. 1. ib. τοιάδε. f, β, δ. τοιαῦτα — αὐτοῦ om. γ. 19. Θετταλίης. f. ib. αὐτοῦ οἶμαι. 2, EB.
αὐτοῦ. ζ. 20. ἦκοι. 2. ib. ἐπεχούσης. p. 21. θαλάσσαν. f. ib. περιωπῆς. γ, nic, m, o. 24. ἐφοῖτα. 2. ib. εἶ-
πεν om. d. 25. Χείρωνα. 2. 26. ἐν οἷς. f. 27. ἦθιζε. γ et E. 30. σπουδαῖς. γ, i ante corr. et E. ib. θυμοῦ τε.
γ. p. 32. ὑπερανεσθηκὸς. EB. ib. ἦσεν. 2. 33. ἀρχαίους. j. ib. εἴ τινα Ἀδώνιδος. γ. εἴ τινα Ἀδών. φ (sic) εἴ τινα
et γρ. εἴ τι. 2. 34. Ἀβδήρων. 2. καὶ δῆρον. γ cum lac. ib. ἐφείβω. γ. 35. οἱ. γ.

θύειν μὲν αὐτὸν τῇ Καλλιόπῃ μουσικὴν αἰτοῦντα καὶ τὸ ἐν ποιήσει κράτος, τὴν θεὸν δὲ ἐπιστῆ-
 ναι καθεύδοντι καὶ „ὦ παῖ“, φάναι „μουσικῆς μὲν καὶ ποιητικῆς δίδωμί σοι τὸ ἀποχωρῶν, ὥς ἡδί-
 731 οὺς μὲν τὰς δαΐτας ἐργάζοιο, κοιμίζοις δὲ τὰς λύπας, ἐπειδὴ δὲ ἐμοὶ τε καὶ Ἀθηνᾶ δοκεῖ πολεμι-
 κὸν εἶναι σε καὶ δεινὸν ἐν στρατοπέδοις, Μοῖραί τε οὕτω κελεύουσι, σὺ μὲν ἐκεῖνα γυμνάζου κα-
 5 κείνων ἔρα· ποιητῆς δὲ ἔσται χρόνοις ὕστερον, ὃν ἐγὼ ἀνήσω τὰ σά ἔργα ὕμνεῖν. ταυτὶ μὲν αὐτῷ 206
 3 περὶ Ὀμήρου ἐχρήσθη. μερικάκιον δὲ γενόμενος οὐχ, ὥσπερ οἱ πολλοὶ φασιν, ἀπόθετος ἐν Σκύρῳ
 ἐτρέφετο, τοῦτο δὴ τὸ ἐν ταῖς παρθένους· οὔτε γὰρ τὸν Πηλέα εἰκὸς ἄριστον τῶν ἡρώων γενόμενον
 ὑπεκπέμψαι ποι τὸν υἱὸν πολέμου τε καὶ κινδύνου ἀποδράντα καὶ ταῦτα τοῦ Τελαμώνος ἐξορ-
 μῶντος τὸν Αἴαντα, οὔτ' ἂν Ἀχιλλεύς ἠνέσχετο ἐς γυναικωνίτιν ἐσβεβλήσθαι παρὰ εἰς ἑτέροις τὸ
 10 θανμάζεσθαι τε καὶ εὐδοκμεῖν ἐν Τροίᾳ. τὸ γὰρ φιλότιμον πλεῖστον δὴ καὶ ἐν αὐτῷ ἦν.

Φ. Τί οὖν δὴ ὁ Πρωτεσίλεως, ἀμπελουργέ, περὶ τούτων οἶδεν;

Ἀ. Πιθανώτερα, ξένη, καὶ ἀληθέστερα· φησὶ γὰρ Θησεία ἐξ Ἀθηνῶν φεύγοντα ἐπὶ τῇ ἀρχῇ
 τῇ ἐς τὸν υἱὸν ἀποθανεῖν ὑπὸ Λυκομήδους ἐν Σκύρῳ, Θησεὶ δὲ ξένον ὄντα τὸν Πηλέα καὶ κοι-
 νωνὸν τοῦ Καλυδωνίου ἔργου στείλαι τὸν Ἀχιλλέα ἐς τὴν Σκύρον τιμωρὸν τῷ Θησεῖ, τὸν δὲ
 15 ἐκπλεύσαντα ὁμοῦ τῷ Φοίνικι μόνῳ ὑπὸ γήρως τὰ ξυμβουλευτικὰ εἰδότε κατασεῖσαι τὴν Σκύρον
 ἐκ προσβολῆς μετέωρον οὐσαν καὶ ἀνθρωπισμένην ἐπ' ὄχθου πετραίου, τὸν Λυκομήδην δὲ σχεῖν μὲν,
 οὐ μὴν ἀποκτεῖναι, ἀλλ' ἐρέσθαι, τί παθὼν ἄνδρα ἑαυτοῦ βελτίῳ φεύγοντα ἀπέκτεινεν, εἰδόντα
 δὲ „ὅτι ἐπ' ἀδίκους, ὦ Ἀχιλλεῦ, ἤκοντα καὶ πειρῶντα τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμήν“, ἀφῆκεν ὥς ἐν δίκῃ 208
 ἀποκτείναντα καὶ ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ αὐτοῦ ἔφη πρὸς τὸν Πηλέα. Ληιδάμεϊαν δὲ θυγατέρα τοῦ
 732 20 Λυκομήδους ἔργηκε καὶ γίνεταί αὐτοῖς Νεοπτόλεμος ὀνομασθεὶς τοῦτο διὰ νεότητα τοῦ Ἀχιλλέως,
 4 καθ' ἣν ἐς τὸ πολεμεῖν ὤρμησεν. ἐνταῦθα τῷ Ἀχιλλεῖ διατωμένῳ παρεγίνετο ἡ Θέτις καὶ ἔθερά-
 πνευε τὸν υἱόν, ὥσπερ αἱ θνηταὶ τῶν μητέρων, ξυλληγομένου δὲ ἐς τὴν Αὐλίδα τοῦ στρατοῦ διε-
 πόρθευσεν αὐτὸν ἐς τὴν Φθίαν διὰ τὰ ἐπ' αὐτῷ κεκλωσμένα τὸν Πηλέα ποιουμένη κύριον τοῦ
 παιδός, λέγεται δὲ καὶ ὅπλα ἐκποιῆσαι αὐτῷ, οἷα μήπω τις ἦνεγκε, ξὺν οἷς ἐς τὴν Αὐλίδα ἀφι-
 25 κόμενος ἐλπίδος τε ὑπέπλησε τὸν στρατὸν θεοῦ τε οὕτω τι ἐνομίσθη παῖς, ὥς θύειν αὐτοὺς τῇ
 Θέτιδι ἐπὶ θαλάττῃ καὶ προσκυνεῖν τὸν Ἀχιλλέα ἄττοντα ἐν τοῖς ὅπλοις. ἡρόμην τὸν Πρωτεσίλεων
 καὶ περὶ τῆς μελίας, ὅ τι ἦν τὸ περὶ αὐτὴν θαῦμα, καὶ φησὶ μῆκος μὲν εἶναι τῇ μελίᾳ, ὃ μὴ
 ἄλλῃ αἰχμῇ, εὐδὺν δὲ τὸ ξύλον καὶ οὕτω τι ἐρρωμένον, ὥς μὴ ἂν κλασθῇναι, τὸ δὲ στόμα τῆς
 αἰχμῆς ἀδάμαντός τε εἶναι καὶ παντὸς διεκπαίειν, τὸν δὲ στύρακα ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα ὀρειχάλκου 210
 30 ἐμβεβλήσθαι, ἵνα πᾶσα δὴ ἀστέραπτοῦσα ἐμπίπτοι.

Φ. Τὰ δὲ ὅπλα, ὦ ἀμπελουργέ, πῶς φησὶν αὐτῷ κεκοσμηθῆναι;

Ἀ. Οὐ τὸν Ὀμήρου τρόπον, ὦ ξένη· θεῖα μὲν γὰρ καὶ ἐκεῖνα ἐξευρηθῆναι τῷ Ὀμήρῳ πόλεις τε

1. τὸ ἐποιήσει. γ. 2. φάναι. γ. 3. κοιμίζεις. ψ. κοιμίζοις. ε. ib. δὲ om. γ. 4. δεινὸν ἐν δεινοῖς ἐν στρατοπέ-
 δοις. i. δεινὸν ἐν δεινοῖς στρ. 2, 3 (p ante corr.) 5. ἔργα ὕμνεῖν. 1, 3. ὕμνεῖν ἔργα. 2, 4, EB. 6. φασιν om. d.
 7. ταυτὶ γὰρ δὴ. 2. ib. τὸν om. 2. 8. πη. γ. φ. οἱ. j. 9. γυναικωνίτιν. suprasc. ω. φ. ib. ἐσβεβλήσθαι. γ, 1, 3.
 ἐμβεβλήσθαι. b, j, e, d, π, 2, EB. ἐμβεβλήσθαι. n. βεβλήσθαι. g. 10. τε om. π. ib. δὴ καὶ. γ, φ, β. ἥδη καὶ. 1, 4.
 ἥδη. p ex corr. B. ἥδη et γρ. ἥδη καὶ. 2. δὴ. E. ib. ἐν αὐτῷ εἶναι et γρ. ἐν αὐτῷ ἦν. 2.

11. περὶ αὐτῶν et γρ. περὶ τούτων. 2.

15. γρ. τῷ Κίμνῳ. i. 16. ἀνθρωπισμένην. 2. ib. Λυκομήδην. γ, g. Λυκομήδην. β, n. 17. μὴν δ'. 2. ib. βελτίῳ
 φεύγοντα. 2, EB. φεύγοντα. 5. ib. ἀπέκτεινεν. C. ἐκτείνεν. EB. 18. ἐνδίκως. 2. 19. αὐτῶν. nic. m. ib. Θησεία ex
 corr. φ. Ἀχιλλέα. g. 20. Νεοπτόλεμος. γ. ib. τὴν νεότητα. EB. 21. τὸν πόλεμον. d. ib. παρεγίνετο. l, d, B. πα-
 ρεγένετο. γ, 2, 3, 4, E. ἡ Θέτις παρεγένετο. 2. 22. τὴν om. d. 23. διεπόρθευσεν. d. ib. Τροίαν. j. ib. δὲ ποιου-
 μένη. 2, EB. 24. λέγεται δὲ καὶ. γ. λέγεται δὲ. 5. ib. ἐξήνεγκε. 2. 25. οὕτω τοι. EB. 26. εἰρόμην. E. 27. περὶ
 αὐτὴν. k. περὶ αὐτῇ et γρ. περὶ αὐτὴν. i. περὶ αὐτῇ. r. παρ' αὐτῇ. γ, 1, 3, 4 praeter r. 28. οὕτω τοι. ε, o, B.
 ib. μὴ δὲ ἂν. E. μὴ ἀνκλασθῇναι. ψ. ib. ἐπὶ θάτερα. d. 30. πᾶσα δὴ. γ, 1, 3, i, r, B. δὴ πᾶσα. 4 praeter r et
 β (ubi πᾶσα διαστράπτουσα) ἀπασα. E. ib. ἐμπίπτοι. l, 2, 3, r. ἐμπίπτει. γ. ἐμπίπτει. g, d, o, B. ἐκπίπτει. ε, m.

31. ὦ om. 2.
 32. γὰρ om. γ, m.

ἀναγράφοντι καὶ ἄστροι καὶ πολέμους καὶ γεωργίας καὶ γάμους καὶ ὄδας, ἀλλ' ἐκεῖνα περὶ αὐτῶν φησιν·
Ἀχιλλεῖ ὄπλα μὴ γεγονέναι ἄλλα ἢ ἃ ἐς Τροίαν ἦνεγκε, μηδὲ ἀπολωλέναι ποτὲ Ἀχιλλεῖ ὄπλα, μηδὲ
τὸν Πάτροκλον ἐνδύναι αὐτὰ παρὰ τὴν μῆνιν, ἀποθανεῖν μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὅπλοις εὐδοκι-
μοῦντα τῇ μάχῃ καὶ ἀπτόμενον ἤδη τοῦ τείχους, τὰ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἄβυσλα μείναι καὶ ἀνάλωτα,
οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ὅπλοις τελευτῆσαι αὐτόν, ἀλλὰ ἐς γάμον ἦκειν δοκοῦντα γυνὸν ἀποθανεῖν ἐστε- 5 733
φανωμένον, ὥσπερ οἱ νυμφῖοι, τὰ δὲ ὄπλα κατεσκευάσθαι μὲν ἄσκημα καὶ σάφρονα, συγκεκράσθαι
δὲ αὐτοῖς ποίικιμα ὕλης μεθιστάμενον ἐς ἀνγὰς ἄλλοτε ἄλλας, ὅσας ἢ ἱοῖς, ὅθεν δοκεῖν αὐτὰ πέρα
τέχνης καὶ Ἡφαίστου ἔδεδῃ.

- 212 Φ. Ἡ καὶ δειξέας αὐτόν, ἀμπελουργέ, καὶ ἀναγράψεις ἀπὸ τοῦ εἶδους; 5
- Ἀ. Τί δὲ οὐ μέλλω φιληκόου γέ σου τυγχάνων; τὴν μὲν δὴ κόμην ἀμφιλαφῇ αὐτῷ φησιν 10
εἶναι καὶ χρυσοῦ ἡδῖα καὶ εὐσχήμονα, ὅπη καὶ ὅπως κινεῖται αὐτὴν ἢ ἄνεμος ἢ αὐτός, τὴν δὲ ῥῖνα
οὐπὼ γρυπὴν, ἀλλ' οἷον μέλλουσαν, τὴν δὲ ὄφρυν μνηοειδῆ, τὸν θυμὸν δὲ τὸν ἐν τοῖς ὄμμασι
χαροποῖς οὖσιν ἡσυχάζοντος μὲν ἀναβάλλεσθαι τινα ὁρμήν, ὁρμήσαντος δὲ συνεκπηδᾶν τῇ γνώμῃ
τοῖς τε ὁρῶσιν ἡδῖα αὐτὸν φαίνεσθαι· πεπονθέναι γὰρ τι τοὺς Ἀχαιοὺς πρὸς αὐτόν, οἷον τι πρὸς 15
τοὺς ἀλκίμους τῶν λεόντων, ἀσπαζόμενοι γὰρ αὐτοὺς ἐν ἡσυχίᾳ μᾶλλον αὐτοῖς χαίρομεν, ἐπὶ 15
θυμοῦ ὑποπλησθέντες ἐπὶ σὺν ὁρμήσασιν ἢ ταῦρον ἢ τι τῶν μαχίμων θηρίων. τὸ δὲ λῆμα τοῦ
Ἀχιλλέως δηλοῦσθαι φησὶ καὶ παρὰ τοῦ ἀχέρος, εἶναι γὰρ δὴ ὀρθὸν καὶ ἀνεστηκόςτα. δικαιοτάτον 6
δ' αὐτόν ἡρώων γενέσθαι φύσει τε καὶ ξυνουσίᾳ τοῦ Χείρωνος. τό τοι διαβεβλήσθαι πρὸς χρή-
ματα ἐκεῖθεν τῷ Ἀχιλλεῖ φοιτῆσαι, διεβέβλητο γὰρ οὕτω πρὸς αὐτά, ὥς ἐκ τριῶν καὶ εἴκοσι πό-
λεων, ὥς αὐτὸς εἶλε, λαβεῖν μὲν πλεῖστα αἰχμάλωτα, μηδεὶς δὲ αὐτῶν ἡττηθῆναι πλὴν κόρης, ἣν 20
οὐδὲ αὐτὸς ἑαυτῷ δέδωκεν, ἀλλὰ τοὺς Ἀχαιοὺς ἤτησεν, ἀδικίαν δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς ἐπικαλοῦντος τοῦ
Νέστορος, εἰ μὴ τὰ πλεῖα Ἀχιλλεὺς λήψοιτο „ἐμὸν ἔστω“ ἔφη „τὸ πλεον τῶν ἔργων, χρήμασι δὲ
πλεονεκτεῖτω ὁ βουλούμενος“. ἐπ' ἐκείνης τῆς ἐκκλησίας, ὃ ξένη, καὶ ἡ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα τῷ 734
Ἀχιλλεῖ μῆνις ὑπὲρ τοῦ Παλαμήδους ἤρξατο, μνημονεύων γὰρ τῶν πόλεων, ὥς ἄμφω ἐξεῖλον,
„τοιαύτη μὲν“ εἶπεν „ἢ τοῦ Παλαμήδους προδοσία, καὶ μὲν δὲ κρινέτω ὁ βουλούμενος, ἀπὸ γὰρ τῶν 25
αὐτῶν ἦκα.“ δεξαμένον δὲ ἐς ἑαυτὸν ταῦτα τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ λοιδορουμένου τῷ Ἀχιλλεῖ τοῦ
τε Ὀδυσσεὺς εἰπόντος, ὥς εἴη προδοσία καὶ τὸ ὑπὲρ προδότου λέγειν, ἐκεῖνον μὲν ἀπήλασε τῆς
ἐκκλησίας οὐδὲ τοῖς Ἀχαιοῖς φίλα εἰπόντα, καθιζόμενος δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος λοιδορίαις πλείουσιν
ἔξω βελῶν διητήσατο μήτε ἔργον τι πράττων ἐς τὸ κοινὸν φέρον μήτε φοιτῶν ἐς τὰ βουλευμάτα,
ὅτε δὴ ἀφίκοντο αὐτῷ λιταὶ παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν παντὶ ἤδη τῶν Ἀχαιῶν ὄντων, ἐπρόσβενον 30
δὲ αὐτὰς Ἀῖας τε καὶ Νέστωρ, ὁ μὲν διὰ τὸ ξυγγενὲς τε καὶ τὸ διηλλάχθαι ἤδη σφίσι μνηΐδας
216 ἐφ' οἷς περ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐμήνισεν, ὁ δὲ σοφίας τε ἔνεκα καὶ ἡλικίας, ἣν ἐτίμων οἱ Ἀχαιοὶ πάντες.
ἐπεὶ δὲ τὸν γοῦν Πάτροκλον ξυμμαχῆσαι σφίσι παρ' αὐτοῦ εὗραντο, ὁ μὲν δρᾶσας τε καὶ παθῶν,
ὁπόσα Ὀμηρὸς φησιν, ἀπέθανε μαχόμενος τῇ Τροίᾳ ὑπὲρ τοῦ τείχους, ὁ δ' ἔπραξε μὲν οὐδὲν
ἀγεννὲς ἐπ' αὐτῷ, οὐδὲ εἶπεν, ἀπολοφυράμενος δὲ αὐτὸν ἐρωώμενός τε καὶ θάψας, ὥς αὐτός τε 35

1. ἀντιγράφοντι. 2. 5. ἀλλὰ ἐς. γ, φ. ἀλλ' ἐς. 5. ib. ὕκειν. g. 7. ὥσπερ. 2. ὅσα. γ, p, d, g. ib. περὶ. g.
9. ἀμπελουργέ. γ, l, g. ὃ ἀμπελ. 5.
10. γέ που. ib. τυγχάνοντος. φ. ib. φασιν. 2. 11. ὅποι. g, d, e, ρ. 12. μνηοειδῆ. φ. ib. θυμὸν. γ. 14. ἡδῖα
τότε. 2, EB. 15. αὐτόν et οὐς suprasc. 2. ib. αὐτοῦ. 2. 16. γρ. ὑποπλησθέντος. 2. ib. ὑπὸ σὺν. 2. ib. λῆμα. 3.
17. φασιν. 2, g. 18. ἐξουσία. g. ib. τὸ γὰρ. d. 20. αὐτόν. f, b, j, d, g. αὐτῶν. 5. 21. δέδωκεν. 1, 3, g, d, π.
ἔδωκεν. 5. 22. φησιν. f. ib. πλείον. E. 23. τῷ om. 2. 24. ἤρξατο — Παλαμήδους om. γ. 26. εἰς αὐτόν ταῦτα. 1, d.
εἰς αὐτόν τ. p. εἰς αὐτὰ ταῦτα. ψ. δὲ ταῦτα εἰς αὐτόν. 2. 27. ὥς εἰ. m. 28. καθιζόμενος 2, m. ib. λοιδορίας. γ.
28. φέρων. 2. 30. ὅτε δ' ἀφίκοντο. f. ib. ὅτε καὶ ἀφίκοντο. γ. ib. αὐτῷ om. g. ib. ἐν πα' δέει. f (sic). ἐν
παντὶ εἶδει. γ. 31. ξυγγενὲς. f, γ, 3, g, b. συγγενέσθαι. ε, m. ib. τὸ om. 2. ib. σφίσι μνηΐσαι. 2. ib. μνηΐδας. γ.
32. περ om. γ. 33. τὸν μὲν γὰρ. n. τὸν μὲν γοῦν. o. ib. εὗραντο. l, b, d, e, π. 34. οὐδ' ἔπραξε. b, e, n. 35. ἀγε-
νὲς. 2. ib. ἀπολοφυράμενος. 2.

- 7 ἐβούλετο κακείνῳ χαριεῖσθαι ὥς τε, ἐχῶρει ἐπὶ τὸν Ἑκτορα. τὰς μὲν δὴ ὑπερβολάς, αἷς κέχρηται
 Ὅμηρος περὶ τε τοὺς ἀπολλυμένους αὐτοῖς ἄρμασιν, ὅποτε Ἀχιλλεὺς ἐφάνη, περὶ τε τοὺς ἐν τῇ
 735 ποταμῷ σφαττομένους, τὴν τε τοῦ ποταμοῦ κίνησιν, ὅτ' ἐπανίστη τῷ Ἀχιλλεῖ τὸ ἑαυτοῦ κύμα,
 ἐπαινεῖ μὲν καὶ ὁ Πρωτεσίλεως ὡς ποιητικά, διαγράφει δὲ ὡς κεχαρισμένα, μήτε γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ
 5 τηλικούτῳ ὄντι ἄπορον ἂν γενέσθαι τὸν Σκάμανδρον καὶ ταῦτα ἦντο ἢ οἱ μεγάλοι τῶν ποταμῶν
 ὄντα, μήτ' ἂν Ἀχιλλεὺς ἐς μάχην τῷ ποταμῷ ὀρμήσαι, εἰ γὰρ καὶ σφόδρα ἐπ' αὐτὸν ἐμόρμυρεν,
 ἤλυξεν ἂν ἐκκλίνων καὶ μὴ ὁμόσε χωρῶν τῷ ὕδατι. πιθανώτερα δὲ τούτων ἐκεῖνα, οἶμαι, δίδεισι
 10 ξυνελαθῆναι μὲν ἐς τὸν ποταμὸν τοὺς Τρῶας καὶ πλείους ἀπολέσθαι σφῶν ἢ ἐν ἅπαντι τῷ πο- 218
 15 λέμῳ ἀπώλοντο, οὐ μὴν μόνῳ γε Ἀχιλλεῖ πεπραχῆναι ταῦτα, ἀλλὰ θαρσύναντας ἤδη παρ' αὐτοῦ
 8 τοὺς Ἕλληνας ἐπικαταβαίνειν καὶ τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ σφάττειν, Ἀχιλλεὺς δὲ τούτων μὲν ἀμελεῖν,
 ἀγωνίσασθαι δὲ ἀγῶνα τοιόνδε· ἦν ἀνὴρ ἐκ Παιονίας ἦκων, οὗ καὶ Ὅμηρος ἐπεμνήσθη, Ἀστερο-
 10 παῖον δὲ αὐτὸν καλεῖ καὶ Ἀξιοῦ τοῦ ποταμοῦ νῆον καὶ δεξιὸν ἄμφω τῷ χεῖρε, μέγιστον δὲ Ἀχαιῶν
 τε καὶ Τρῶων ὄντα τὸν Παίονα καὶ θηρίου δίκην ὁμόσε χωροῦντα ταῖς αἰχμαῖς παρῆκεν Ὅμηρος
 15 τουτουί τοῦ λόγου, ἦγε δὲ καὶ ἀκραιφνή δύναμιν Παίονας ἱππέας ἄρτι ἐς Τροίαν ἦκων, οὓς
 20 ἐτρέφετο μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκπλήξας, δαίμονα γὰρ ἐμπεπτακέναι σφίσι φῶντο οὕτω ἀνδρὶ τοιῷδε
 ἐντετυχηκότες, ὑποστάντος δὲ Ἀστεροπαίου μόνου πλείω περὶ ἑαυτοῦ ἔδειξεν ἢ ὅποτε τῷ Ἑκτορι
 ἐμάχετο, καὶ οὐδὲ ἄνθρωπος εἶλε τὸν Παίονα, ὅθεν τῶν συμμάχων ἀπαγορευόντων αὐτῷ μὴ μάχε-
 σθαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῷ Ἑκτορι οὐκ ἠνέσχετο τῶν λόγων τούτων, ἀλλὰ εἰπὼν „ιδέτω με
 25 κρεῖττω καὶ τραυμάτων“ ὥρμησεν ἐπὶ τὸν Ἑκτορα προτεταγμένον τοῦ τείχους. ἀποκτείνας δ' αὐτὸν
 30 γενόμενον οἶον ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ λόγῳ εἶρηκα, περιεῖλξε τῷ τείχει βάρβαρον μὲν τινα καὶ ἀνδρὶ 220
 736 τρόπον, ξυγγνωστὸν δὲ, ἐπειδὴ τῷ Πατρόκλῳ ἐτιμῶρει. δαίμονιά γὰρ δὴ τινα τὸν Ἀχιλλεὺς φύσει
 χρώμενον αἰεὶ τι μέγα ὑπὲρ τῶν φίλων πράττειν, ὅθεν μηνῖσαι μὲν ὑπὲρ Παλαμήδους ὁμοῦ πᾶσιν
 Ἕλλησι, τιμωρῆσαι δὲ Πατρόκλῳ τε καὶ Ἀντιλόχῳ. τὰ τοι πρὸς τὸν Τελαμῶνος Αἴαντα περὶ φί-
 25 λων αὐτῷ εἰρησθαι λεγόμενα σφόδρα χρηρὶ γινώσκειν· ἐρομένου γὰρ αὐτὸν μετὰ ταῦτα τοῦ Αἴαν-
 30 τος, ποῖα τῶν ἔργων ἐπικινδυνότατα αὐτῷ γένοιτο, „τὰ ὑπὲρ τῶν φίλων“ ὁ Ἀχιλλεὺς ἔφη. πά-
 λιν δὲ ἐπερομένου, ποῖα ἡδῶ τε καὶ ἀπονώτερα, ταῦτόν ἀπεκρίνατο· θαυμάσαντος δὲ τοῦ Αἴαν-
 35 τος, πῶς ἂν ταῦτόν ἔργον χαλεπὸν τε γένοιτο καὶ ὀφειδῶν, „ὅτι“ ἔφη „τὰ ὑπὲρ τῶν φίλων κινδυ-
 νεύματα μεγάλα ὄντα προθύμως πράττων τῆς ἐπ' αὐτοῖς λύπης παύομαι“. „τραῦμα δὲ, ὃ Ἀχιλ-
 40 λεῦ, ποῖον μάλιστα σε ἐλύπησεν;“ ἢ δ' ὅς. „ὃ ἐτρώθη ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος“. „καὶ μὴν ὑπ' αὐτοῦ
 45 γε οὐκ ἐτρώθης“ ὁ Αἴας ἔφη. „νὴ Δία κεφαλὴν“ ὁ Ἀχιλλεὺς εἶπε „τὰς τε χεῖρας, σὲ μὲν γὰρ
 κεφαλὴν ἑμαντοῦ ἡγοῦμαι, Πάτροκλος δὲ μοι χεῖρες ἦν“.
- 9 Τὸν δὲ Πάτροκλον ὁ Πρωτεσίλεως, ὃ ξένη, πρεσβύτερον μὲν τοῦ Ἀχιλλεὺς οὐ πολὺ γενέσθαι 222
 φησί, θεῖον δὲ ἄνδρα καὶ σώφρονα τῷ τε Ἀχιλλεῖ ἐπιτηδειότατον τῶν ἐταίρων, χαίρειν τε γὰρ,
 ὅποτε καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἔχαιρε, λυπεῖσθαι τε τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ συμβουλευεῖν αἰεὶ τι καὶ ἀκούειν

2. ἄρμασι Τρῶας. EB. ib. ὁ Ἀχ. 2, EB. 3. ὅπότ'. 4, EB. ib. ἐπανίστη. β, n, o, B. 4. μὲν ὁ. 2. 6. εἰ δὲ
 et suprasc. γὰρ. p. εἰ καὶ. ψ. εἰ γὰρ om. δ. 7. ἤλυξεν, suprasc. ἦ. γ. 9. ἀπώλοντο. 2. ib. τῷ Ἀχ. EB. ib. πε-
 πράχθαι. EB. 10. ἐν ποταμῷ. g. 12. γὰρ αὐτόν. g. ib. Ἀξίου. γ. Ἀξίου. 5. ib. νῆον et γρ. νῆον. i. 13. ὁ Ὅμη-
 ρος. EB. 14. τουτουί. 2. ib. ἦδε καὶ. γ. ib. Παίονας εἰς Τροίαν ἄρτι ἱππέας ἦκων. γ. ib. ἄρματι et γρ. ἄρτι. 2.
 15. ὁ om. 2. ib. δαίμονα δὲ. γ. ib. τοιούτῳ. γ. 3. 16. αὐτοῦ. E. 22. μηνῖσαι. γ. ib. ὁμοῦ om. f, φ, ψ et p
 ante corr. 23. δὲ om. f. 24. δὲ αὐτόν. j, e, n. 25. ἐπικινδυνότατα. γ, EB. 26. ἐπανερομένου. h. ib. ποῖα τῶν
 ἔργων. β, r. ib. τε om. E. ib. ταῦτό. l, g, e, n, π. ταῦτα. γ, ψ. τὰ αὐτά. h. τὸ αὐτό. p, b, j, r. 27. τε om. d, e, n.
 28. ὃ Ἀχ. ποῖον μ. σε. f, l, d, b, j, π, et g, ubi om. σε. Ἀχ. ποῖον μ. σε. γ, 3. ποῖον μ. σε. ὃ Ἀχ. 2, EB. ib. ἦδ'
 ὅς. γ. 29. ὑπ' αὐτοῦ γε οὐκ ἐτρώθης. C. οὐκ ἐτρώθης γε ὑπ' αὐτοῦ. 2, EB. 30. εἶπε et suprasc. ἔφη. ψ. ib. εἶπεν
 ὁ Ἀχ. g. ib. μὲν om. 3. σὲ δὲ. γ. 31. κεφαλὴν ἑμαντοῦ ἡγοῦμαι. f, γ, p, b, e, r. n. αὐτοῦ ἡγ. g. n. ἡγ. ἑμαντοῦ.
 ψ, π. ἑμ. κεφ. ἡγ. 2, EB.

33. δὲ om. 2. ib. ἐτέρων. e. 34. καὶ om. m, o. ib. τε om. 2. ib. γρ. αὐτῷ τι. 2. αἰεὶ τε. ρ.
 218, 220, 222. 7, 8, 9, p. 735. 736.

ἄδοντας, καὶ οἱ ἵπποι δὲ αὐτὸν ἔφερον χαίροντες, ὥσπερ καὶ τὸν Ἀχιλλέα. ἦν δὲ καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀνδρίαν μεταξὺ τοῖν Διάντοι, τοῦ μὲν γὰρ Τελαμωνίου πάντα ἐλείπετο, ἐκράτει δὲ ἄμφω τοῦ Λοκροῦ, καὶ μελίχλωρος ἦν ὁ Πάτροκλος καὶ τὸ ὄφθαλμὸν μέλας καὶ ἱκανῶς εὖφορος καὶ μέτρα ἐπαινῶν κόμης, ἡ κεφαλὴ δὲ ἐβεβήκει ἐπ' ἀνέχονος, οἷον αἱ παλαιστραὶ ἀσκοῦσιν, ἡ δὲ οἷς ὀρθή τε ἦν καὶ τοὺς μυκτῆρας ἀνευρύνετο, καθάπερ οἱ πρόθυμοι τῶν ἵππων.

Φ. Ἐς καλὸν με τῶν τοῦ Ἀχιλλέως ἵππων ἀνέμνησας, ὧ ἀμπελουργέ, σφόδρα γὰρ δέομαι μαθεῖν, τί βελτίους ὄντες ἐτέρων ἵππων θεῖοι ἐνομίσθησαν.

Α. Ἡρόμην κἀγώ, ξένη, τὸν ἦρω αὐτὸ τοῦτο καὶ φησι τὴν μὲν λεγομένην ἀθανασίαν περὶ αὐτοὺς εἶναι μεμνηθολογῆσθαι τῷ Ὀμήρῳ, τὴν Θετταλίαν δὲ εὐῖπρόν τε οὔσαν καὶ ἀγαθὴν δύο ἵππους λευκὸν τε καὶ ξανθὸν δαιμονίους τὴν ταχυτῆτα καὶ τὸ ἦθος λαμπροὺς ἵπποτροφῆσαι κατὰ θεὸν δὴ τινα, ὅποτε ὁ Ἀχιλλεὺς ἦνθει, καὶ πάντων, ὅσα θεῖος ἐπὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐλέγετο, πιστευομένων ἤδη ἐδόκει καὶ τὸ τῶν ἵππων θεῖόν τε εἶναι καὶ ἐπέκεινα τοῦ θνητοῦ φαίνεσθαι. τελευταίη δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐγένετο, ἦν καὶ Ὀμηρος ἐπιγινώσκει· φησὶ γὰρ αὐτὸν ἐκ Πάριδος τε καὶ Ἀπόλλωνος ἀποθανεῖν εἰδῶς πού τὰ ἐν τῷ Θυμβραῖῳ καὶ ὅπως πρὸς ἱεροῖς τε καὶ ὄρκοις, ὧν μάρτυρα τὸν Ἀπόλλων ἐποιεῖτο, δολοφονηθεὶς ἔπεσεν. ἡ θυσία δὲ τῆς Πολυξένης ἡ ἐπὶ τῷ σήματι καὶ ὅσα περὶ τοῦ ἔρωτος ἐκείνου ποιητῶν ἀκούεις, ὧδε ἔχει· Πολυξένης ὁ Ἀχιλλεὺς ἦρα καὶ τὸν γάμον τοῦτον ἐαυτῷ ἐπραττεν ἐπὶ τῷ τοῦς Ἀχαιοὺς ἀναστῆσαι τοῦ Ἰλίου, ἦρα δὲ καὶ ἡ Πολυξένη τοῦ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ ἀλλήλους ἐν λύτροις Ἐκτορος, ὁ γὰρ Πριάμος ἦκον παρὰ τὸν Ἀχιλλέα χειραγωγὸν ἐαυτοῦ τὴν παῖδα ἐποιεῖτο νεωτάτην οὔσαν ὧν ἡ Ἐκάβη αὐτῷ ἔτεκεν, ἐθεράπευον δὲ αἰεὶ τὸ βάδισμα τῶν πατέρων οἱ νεώτατοι τῶν παιδῶν, καὶ οὕτω δὴ τι ὁ Ἀχιλλεὺς ἐσωφρόνει ὑπὸ δικαιοσύνης καὶ τὰ ἐρωτικά, ὥς μήτε ἀφελέσθαι τὴν κόρην ἐφ' ἐαυτῷ οὔσαν γάμον τε αὐτῆς ὁμολογῆσαι τῷ Πριάμῳ πιστεῦσαι τε ἀναβαλομένῳ τὸν γάμον. ἐπεὶ δὲ ἀπέθανε γυνὸς ἐν τοῖς περὶ τούτων ὄρκοις λέγεται ἡ Πολυξένη φευγουσῶν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τῶν Τρωάδων καὶ τῶν Τρώων ἐσκεδασμένων, οὐδὲ γὰρ τὸ πτώμα τοῦ Ἀχιλλέως ἀδεῶς ἦνεγκαν, αὐτομολίᾳ χρῆσασθαι καὶ φυγεῖν ἐς τὸ Ἑλληνικὸν ἀναχθεῖσά τε τῷ Ἀγαμέμνονι ζῆν μὲν ἐν κομιδῇ λαμπρᾷ τε καὶ σώφρονι, καθάπερ ἐν πατρὸς οἴκῳ, τριταίου δὲ ἤδη κειμένου τοῦ νεκροῦ δραμεῖν ἐπὶ τὸ σῆμα ἐν νυκτὶ ξίφει τε αὐτὴν ἐπικλίνειν πολλὰ εἰποῦσαν ἑλεῖναι καὶ γαμικά, ὅτε δὴ καὶ δεῖσθαι τοῦ Ἀχιλλέως ἐραστῆν τε μεῖναι καὶ ἀγαγέσθαι αὐτὴν μὴ ψευδάμενον τὸν γάμον. ἃ δὲ τῷ Ὀμήρῳ ἐν δευτέρῳ Ψυχαστασίᾳ εἴρηται, εἰ δὲ Ὀμήρου ἐκεῖνα, ὥς ἀποθανόντα Ἀχιλλέα Μούσαι μὲν ὠδαῖς ἐθρήνησαν, Νηρηίδες δὲ πληγαῖς τῶν στέρων, οὐ παραπολύ φησι κεκομπάσθαι, Μούσας μὲν γὰρ οὔτε ἀφικέσθαι οὔτε ἔσαι, οὐδὲ Νηρηίδων τινα ὀφθῆναι τῷ στρατῷ καίτοι γινωσκόμενας, ὅτι ἦκουσι, θαυμαστά δὲ ξυμβῆναι ἔτερα καὶ οὐ πόρρω τῶν Ὀμήρῳ εἰρημένων· ἐκ γὰρ τοῦ κόλπου τοῦ Μέλανος ἡ θάλαττα

1. οἱ om. b, c. ib. ἔφερον χαίροντες. f, γ, i, p. ἐχαιροντες. k. ἔχαιρον φέροντες. l, 4, o, B. χαίροντες ἔφερον. ε, m. 2. ἀνδρίαν. γ, l, 3, g, b, e, π, ε. ib. γὰρ om. f, γ. ib. ἐλείπετο et γρ. ἐλείπετο. 2. 3. μελίχλωρος. 1, 3, 4. μελίχλωρος et γρ. μελίχλωρος. 2. μελίχλωρος. ε, B. μελίχλωρος. m, o. 4. οἷον. f. οἷον. 5. 6. μοι. γ. ib. γὰρ δὴ. 2. EB. γὰρ om. p. ib. βούλομαι. l, 4. 7. ὄντες ἐτέρων. f, γ. ἐτέρων ὄντες. 5. 8. ξένη, τὸν ἦρω. 1, 3, 4. τὸν ἦρω, ξένη. 2, EB. ib. φασὶ. δ. 9. μεμνηθολογῆσθαι. i, ψ, E. ib. τότε δύο. 4, EB. ib. δὴ ἵππους. f. 10. λευκὸν τε καὶ ξανθόν. f, γ, 3, B. ξανθόν τε καὶ λευκόν. l, 4. Λάμπρον τε καὶ ξανθόν. 2, E. ib. ταχυτῆτα. γ, l, g, B. 14. τὰς ἐν τῷ Θυμβραῖῳ. γ. γρ. Θυμβραῖῳ. 2. ib. ὅπερ. j. 15. ἐποιεῖτο τὸν Ἀπ. δ. ib. ἔπεσεν et γρ. ἀπέθανεν. 2. ib. ἡ θ. δὲ ἡ ἐπὶ τῆς Πολ. 2. 17. ἐπὶ τῷ. γ. ib. ἀναστῆναι. 2. ib. ἦρα καὶ Π. 2. 18. ἀλλήλους. 2. 19. ἐπ. τὴν π. g. ib. δ' αἰε. γ. 20. νεωτάτοι. γ. νεώτεροι. 5. ib. δὴ τοι. γ, EB. δὲ τι. 2. ib. ἐφρόνει. γ. ib. ὑπὸ δικαιοσύνης ἐσωφρόνει. 2, EB. 21. ἐαυτοῖς. γ. ib. γάμον δὲ. e. 22. τε om. m. ib. ἀναβαλομένῳ. γ. ib. ἐπὶ τούτων. f. περὶ τούτων. γ, l, 2, 3, 4. ὑπὲρ τούτων. EB. 23. ἐκ τοῦ ἱεροῦ om. γ, 3. ib. καὶ τῶν Τρώων om. γ. 24. ἦνεγκαν ἀδεῶς. g. ib. τὸ φυγεῖν. m. 25. μὲν om. d, g, j. 26. αὐτὴν. m, o. 27. ἐπικλίνειν. γ. ἀποκτεῖναι. 2, d, g. 28. ψευδάμενον. E. ψευδάμενον et γρ. suprasc. i. 29. Ἀχιλλέα. γ, l, g. τὸν Ἀχ. 5. ib. Νηρηίδες. γ, l. sic ubique. 30. εἶσαι. C (praeter φ: εἶσαι). αἰεῖσαι. EB. 31. ὅτι. C. ὅτε. EB. 32. θάλαττα. γ, g, b, j.

ἀνοιδήσασα τὰ μὲν πρῶτα ἐμυκάτο, μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀρθεῖσα λόφῳ μεγάλῳ ἴση ἐχώρει ἐς τὸ 'Ροι- 228
 τεῖον ἐκπεπληγμένων τῶν 'Αχαιῶν καὶ ἀπορούντων, ὃ τι αὐτοὶ τε καὶ ἡ γῆ πείσονται, ἐπεὶ δὲ
 πλησίον ἐρίγνετο καὶ προσεκύμαινε τῷ στρατοπέδῳ, ἡρῆνον ἤχησεν ὁξύν τε καὶ ἀθρόον, καθάπερ
 γυναικῶν ὄμιλος, ὃν ἐς τὰ κήδη ἀναφθέγγονται. τούτου δὲ θείου τε καὶ δαιμονίου φανέντος καὶ
 5 πάντων ὁμολογούντων, ὅτι Νηρηίδας ἦγε τὸ κύμα, οὐδὲ γὰρ ἐπέκλυσεν οὐδέν, ἀλλὰ προῶν τε καὶ
 λείον τῇ γῇ προσεννάσθη, πολλῷ θειότερα τὰ ἐφεξῆς ἔδοξεν· ἐπειδὴ γὰρ νῦξ ὑπέλαβεν, οἰμωγῇ
 τῆς Θέτιδος διεφοίτα τὸν στρατὸν ἀνευφημούσης τε καὶ τὸν υἱὸν βοώσης. ἔβόα δὲ τορὸν μέγα τε
 καὶ ἑναυλον, καθάπερ ἡ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἡχώ, καὶ τότε μάλιστα οἱ 'Αχαιοὶ ξυνῆκαν, ὅτι τέκοι τὸν
 'Αχιλλέα ἡ Θέτις, οὐδὲ ἄλλως ἀπιστοῦντες. τὸν μὲν δὴ κολωνὸν τοῦτον, ξένε, ὃν ἐπὶ τοῦ μετώ-
 10 που τῆς ἀκτῆς ὄρεος ἀνεστηκότα, ἤγειραν οἱ 'Αχαιοὶ ξυνελθόντες, ὅτε τῷ Πατρόκλῳ ξυνεμίχθη ἐς
 τὸν τάφον, κάλλιστον ἐντάφιον ἑαυτῷ τε κἀκείνῳ διδούς, ὅθεν ἔδουσιν αὐτὸν οἱ τὰ φιλικὰ ἐπαι-
 νοῦντες. ἐτάφη δὲ ἐκδηλότατα ἀνθρώπων πᾶσιν οἷς ἐπήνεγκεν αὐτῷ ἡ Ἑλλάς οὐδὲ κομᾶν ἔτι μετὰ
 τὸν 'Αχιλλέα καλὸν ἡγούμενοι χρυσὸν τε καὶ ὃ τι ἕκαστος εἶχεν ἢ ἀπάγων ἐς Τροίαν ἢ ἐκ δασμοῦ 230
 λαβῶν, νήσαντες ἐς τὴν πυρὰν ἀθρόα παραχοῆμά τε καὶ ὅτε ὁ Νεοπτόλεμος ἐς Τροίαν ἦλθε, λαμ-
 15 πρῶν γὰρ δὴ ἔτυχε πάλιν παρὰ τε τοῦ παιδὸς παρὰ τε τῶν 'Αχαιῶν ἀντιχαρίζεσθαι αὐτῷ πειρω-
 μένων, οἳ γε καὶ τὸν ἀπὸ τῆς Τροίας ποιοῦμενοι πλοῦν περιέπιπτον τῷ τάφῳ καὶ τὸν 'Αχιλλέα
 ὦντο περιβάλλειν.

13 Φ. Τὸν Νεοπτόλεμον δέ, ὃ ἀμπελουργέ, ποῖόν τινα γενέσθαι φησί;

'Α. Γενναῖον, ὃ ξένε, καὶ τοῦ μὲν πατρὸς ἦττω, φανλότερον δὲ οὐδὲν τοῦ Τελαμωνίου,
 20 ταῦτό δὲ καὶ περὶ τοῦ εἶδους φησί, καλὸν μὲν γὰρ εἶναι καὶ προσεοικότα τῷ πατρί, λείπεσθαι δὲ
 14 αὐτοῦ τοσοῦτον, ὅσον τῶν ἀγαλμάτων οἱ καλοὶ λείπονται. καὶ μὴν καὶ ὕμνων ἐκ Θετταλίας ὁ
 'Αχιλλεὺς ἔτυχεν, οὗς ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπὶ τὸ σῆμα φοιτῶντες ἦδον ἐν νυκτὶ τελετῆς τι ἐγκαταμι-
 γνύντες τοῖς ἐναγίσμασιν, ὥς Ἀθηναῖοι τε νομίζουσιν καὶ Πελοποννησίαν οἱ ἀπὸ Σισύφου.

Φ. Ἄλλος αὖ λόγος ἦκει, ἀμπελουργέ, οὗ, μὰ τὸν Ἡρακλέα, οὐκ ἂν μεθείμην οὐδ' εἰ πάνθ' 232
 25 ὑπὲρ τοῦ παραπτήναι αὐτὸν πράττοις.

740 'Α. Ἄλλα τὰς ἐκβολὰς τῶν λόγων ἀδολεσχίας ἐνιοι, ξένε, ἡγοῦνται καὶ λῆρον πρὸς τοὺς μὴ
 σχολὴν ἄγοντας. σὲ δὲ ὁρῶ δοῦλον μὲν τῆς νεῶς, ἥς ἄρχεις, δοῦλον δὲ τῶν ἀνέμων, ὧν εἰ καὶ
 μικρὰ αὖρα κατὰ πρύμναν σταίη, δεῖ τὰ ἰστία ἀνασεῖν καὶ συνεξαίρεσθαι τῇ νηὶ πάντα δεύτερα
 ἡγουμένους τοῦ πλείν.

30 Φ. Ἐρρώσθω λοιπὸν ἡ ναῦς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, τὰ γὰρ τῆς ψυχῆς ἀγώγιμα ἡδῖα τέ μοι καὶ
 κερδαλεώτερα, τὰς δὲ ἐκβολὰς τῶν λόγων μὴ λῆρον, ἀλλ' ἐπικέρδειαν ἡρώμεθα τῆς ἐμπορίας
 ταύτης.

1. ἐμυκάτο. ε, m. 2. καὶ ἐκπεπληγμένων. d et p, ubi καὶ suprasc. ἐκπεπληγμένων δὲ. EB. ib. ἀπορούντων. γ. ib. ἐπειδὴ. EB. 3. ἐρίγνετο. γ, 1, 3, 4. ἐγένετο. 2, EB. 5. πάντα ὁμολογούντα. 2. 6. προσεννάσθη. 1, 2, g. προσην-
 νάσθη. 3, 4 praeter g, EB. ib. ὑπέλαβεν. C. ἐπέλαβεν in i ex corr. EB. 7. τὸν om. γ. ib. τὸ ἱερὸν. C.
 τορὸν. EB. 8. οἱ om. 2, EB. 9. τὸν μὲν οὖν. β. δὴ om. 2. ib. τοῦτον, ξένε. γ, 1, 3. ὃ ξένε τοῦτον. 4. ξένε
 τοῦτον. 2, EB. 10. ἤγειραν. o. ib. ὅτι. 3, 4. 11. τε om. φ. ib. διδούς. 1, 3, 4. δούς. 2, EB. 12. δέ om. γ.
 13. ἤγεν. 2. ib. ἐπάγων. b, j. 14. νήσαν τε ἐς. 2. ib. τε om. 2. ib. δὲ καὶ. φ. ib. καὶ om. g, b. ib. ὁ om. γ.
 15. γὰρ om. γ. ib. πάλιν om. 2. ib. τῶν ἐνταφίων παρὰ. 2, EB. ib. αἰετὶ χαρίζεσθαι. 2. 16. ποιοῦντες τὸν
 ἀπόπλον. b.

18. τὸν δὲ N. d. ib. ὃ om. g.

20. ταῦτα. 2. 22. ἐπὶ τὸ σῆμα (μνήμα φ) φοιτῶντες. C. φοιτῶντες ἐπὶ τὸ σῆμα. EB.

24. οὐ μὰ. 2. ib. μεθείμην. ε, m. 25. τοῦ μὴ. γ, i. γρ. E. τοῦ om. p, b. ib. πράττεις. 2. ἐπράττον. E.

26. ἀδολεσχίαν. π, n. 27. μὲν om. γ. 28. αὖρα. γ, g. E. ib. ξυναιρέσθαι. π. 29. ἡγούμενος. g. ib. πλοῦ. δ.

30. ἐρρώσθω. 1, 2, 3, b, g, EB. ἐρρώσθαι. j, e, n. ἐρρέτω et γρ. ἐρρώσθω. π. ib. ἡ ναῦς om. δ. 31. ἐπικέρ-
 δειαν. 1, 3, g, d, r, q, B. Valck. Diatr. 289. ἐπὶ κερδίαν. 2. ἐπικερδίαν γ. ἐπὶ κέρδει ἂν. j, e, n, π, o. ἐπικαιρίαν.
 e, m, unde ἐπικαιρίαν Salm.

228, 230, 232, 13, 14, p. 739, 740.

Ἄ. Ὑγιαίνεις, ξένη, οὕτως γινώσκων, καὶ ἐπειδὴ βούλει, ἄκουε· τὰ μὲν δὴ Κορινθίων ἐπὶ
Μελικέρτῃ, τούτους γὰρ δὴ τοὺς ἀπὸ Σισύφου εἶπον, καὶ ὅποσα οἱ αὐτοὶ δρῶσιν ἐπὶ τοῖς τῆς
Μηδείας παισίν, οὓς ὑπὲρ τῆς Γλαύκης ἀπέκτειναν, θορήνῃ εἴκασται τελεστικῶς τε καὶ ἐνθέρῳ, τοὺς
μὲν γὰρ μειλίσσονται, τὸν δὲ ὕμνουσιν. ἐπὶ δὲ τῷ ἔργῳ τῷ περὶ τοὺς ἄνδρας ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήνῃ γυ-
234 ναικῶν ἐξ Ἀφροδίτης ποτὲ πραχθέντι καθαίρεται μὲν ἡ Ἀθήνη καὶ καθ' ἓνα τοῦ ἔτους καὶ σβέννυ- 5
ται τὸ ἐν αὐτῇ πῦρ ἐς ἡμέρας ἑννέα, θεοῖς δὲ ναῦς ἐκ Ἀήλου πυρφορεῖ, καὶ ἀφίκεται πρὸ τῶν
ἐναγισμάτων, οὐδαμοῦ τῆς Ἀθήνης καθορμίζεται, μετέωρος δὲ ἐπισαλεύει τοῖς ἀκρωτηρίοις, ἐς τε
ὅσιον τὸ ἐσπλεύσαι γένηται. θεοὺς γὰρ χθονίους καὶ ἀπορρήτους καλοῦντες τότε καθαρὸν, οἶμαι, 741
τὸ πῦρ τὸ ἐν τῇ θαλάττῃ φυλάττουσιν, ἐπειδὴν δὲ ἡ θεοῖς ἐσπλεύσῃ καὶ νεύονται τὸ πῦρ ἐς
τε τὴν ἄλλην δίαυτον ἐς τε τὰς ἐμπύρους τῶν τεχνῶν, καινοῦ τὸ ἐντεῦθεν βίον φασὶν ἄρχεσθαι. 10
τὰ δὲ Θετταλικά ἐναγίσματα φρουρῶντα τῷ Ἀχιλλεῖ ἐκ Θετταλίας ἐχρήσθη Θετταλοῖς ἐκ Δωδώνης·
ἐκέλευσε γὰρ δὴ τὸ μαντεῖον Θετταλοὺς ἐς Τροίαν πλέοντας θύειν ὅσα ἔτη τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ σφάττειν
τὰ μὲν ὡς θεῶν, τὰ δὲ ὡς ἐν μοίρᾳ τῶν κειμένων. καταρχὰς μὲν δὴ τοιάδε ἐγίνετο· ναῦς ἐκ Θε-
τταλίας μέλανα ἰστία ἡρμένῃ ἐς Τροίαν ἔπλει θεωρῶν μὲν δις ἑπτὰ ἀπάγουσα, ταύρους δὲ λευκόν
τε καὶ μέλανα χειροθήεις ἄμφω καὶ ὕλην ἐκ Πηλίου, ὡς μηδὲν τῆς πόλεως δέοιντο καὶ πῦρ ἐκ 15
Θετταλίας ἦγον καὶ σπονδὰς καὶ ὕδωρ τοῦ Σπερχεῖος ἀρυσάμενοι, ὅθεν καὶ στεφάνους ἀμαραντί-
236 νους ἐς τὰ κήδη πρῶτοι Θετταλοὶ ἐνόμισαν, ἵνα, καὶ ἄνεμοι τὴν ναὺν ἀπολάβωσι, μὴ σαπρὸς 15
ἐπιφέρωσι μὴδ' ἐξώρους. νυκτὸς μὲν δὴ καθορμίζεσθαι ἔδει καὶ πρὶν ἄψασθαι τῆς γῆς ὕμνον ἀπὸ
τῆς νεῶς ᾗδειν ἐς τὴν Θέτιν ὧδε ξυγκείμενον·

Θέτι κυανέα, Θέτι Πηλεία,
ἃ τὸν μέγαν τέκες νιόν,
Ἀχιλλέα, τοῦ θνατὰ μὲν ὅσον
φύσις ἤνεγκεν,
Τροία λάχε, σᾶς δ' ὅσον ἀθανάτου
γενεᾶς παῖς ἔσπασε, Πόντος ἔχει.
βαῖνε πρὸς αἰπὴν τόνδε κολωνόν
μετ' Ἀχιλλέως ἐμπυρα . . .
βαῖν' ἀδάκρυτος μετὰ Θεσσαλίας,
Θέτι κυανέα, Θέτι Πηλεία.

20

25 742

προσελθόντων δὲ τῷ σήματι μετὰ τὸν ὕμνον ἀσπίς μὲν ὥσπερ ἐν πολέμῳ ἐδουπεῖτο, δρόμοις δὲ 30
ἐρρυθμισμένοις συνηλάλαζον ἀνακαλοῦντες τὸν Ἀχιλλέα, στεφανώσαντες δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ
κολωνοῦ καὶ βόθρους ἐπ' αὐτῇ ὀρύξαντες τὸν ταῦρον τὸν μέλανα ὡς τεθνεῶτι ἔσφαττον.

1. ὕγιαίνεις. γ. EB. ib. οὕτως. γ. 3. οὕτω. ζ. ib. καὶ om. γ. ib. μὲν γὰρ Κορ. 3, δ. μὲν Κορ. 2. 2. δὴ om. g.
3. ἀπέκτεινε. ε. m. ἀπέκτεινον. o. 4. γὰρ δὴ. EB. ib. ἐπεὶ δὲ. l. 5. καὶ καθ' ἓνα τοῦ ἔτους. γ. φ. ψ. καὶ καθ'
ἕκαστον τοῦ ἔτους. p ex corr. καθ' ἓνα τοῦ ἔτους. E. καθ' ἕκαστον ἔτος. 1, 2, 4, B. 6. ἐς om. m, o, B. ib. πῦρ
φορεῖ. l. 7. ἔστε ὅσιον. C. ἔστ' ἂν αἰσίον. EB. 8. ἐκπλεύσαι. γ. ψ. π. πλεύσαι. ε. m. ib. γένοιτο. γ et 2 ubi γρ.
γένηται. 9. τὸ ἐν — τὸ πῦρ om. φ. ib. δὲ om. g. 10. ἐμπόρους. b, j. ib. κενὸν et γρ. καινοῦ. 2. κοινοῦ. ψ.
ib. τοῦντεῦθεν. γ. τε ἐντεῦθεν. φ. ib. φασιν om. γ, l, φ, b, j. ib. ἄρχονται. p. 11. ἐκ — Θετταλοῖς om. γ.
12. σφάττειν αὐτὰ μὲν. γ. 13. τὰ δὲ. γ. τὰδ'. E. ib. δὴ om. 2. 14. θεοῖς suprascr. οὓς. φ. ib. ἐπάγουσα. γ.
g, j, e. ib. ταύρον. j, e, n. 15. ἐκ Πηλ. C. ἐκ τοῦ Πηλ. EB. 17. ἐνομίσθησαν. e. ib. ἀπολάωσι. 2, d. ἀποβά-
λωσι. Salm. 18. ἐξαώρους. 2.

20. κυαναία. 2. ib. Πηλία. C. ib. Πηλεῖ ᾧ. Visconti. Recepti ᾧ. 21. τέκες. B. ἔτεκες. C, E. 22. Ἀχιλλέα. E.
ib. ὅσων. 2. 23. ἤρεικε. b. ib. τοὶ Τροία. E. 26. βαῖν' ἐπ' αὐτόν. 1, i, 3, 4. βαῖνε πρὸς αἰπὴν. 2 (in i γρ.). EB.
Totum vs. om. n. ib. τόνδε om. 1, 3, 4 praeter β. τὸν. q. 27. μετ' om. o. ib. ἐν πυρῶ. e. Post ἐμπυρα aliquid
excidisse, ex. gr. βαῖνε θεά, metrum docet. 28. εὐδάκρυτος. ε. in m. γρ. ἀδάκρ. ib. μετὰ θνητῶν. e, m. 29. κυ-
ναία. 2. ib. Πηλία. C.

30. ἐδουπεῖτο. 1, 3, 4. περιεδούπει et γρ. περιεδουπεῖτο. 2. περιεδουπεῖτο. EB. 31. συνηλάλουν. γ. ib. δὲ om. g.
32. ἐπ' αὐτοῦ. l.

234, 236, p. 741, 742.

ἐκάλουν δὲ καὶ τὸν Πάτροκλον ἐπὶ τὴν δαῖτα, ὥς καὶ τοῦτο ἐς χάριν τῷ Ἀχιλλεῖ πράττοντες, 238
 ἐντεμόντες δὲ καὶ ἐναγρίσαντες κατέβαινον ἐπὶ τὴν ναὺν ἤδη καὶ θύσαντες ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τὸν
 ἕτερον τῶν ταύρων Ἀχιλλεῖ πάλιν κανοῦ τε ἐναρξάμενοι καὶ σπλάγγων ἐπ' ἐκείνῃ τῇ θυσίᾳ.
 15 ἔθνον γὰρ τὴν θυσίαν ταύτην ὥς θεῶ, περὶ ὄρθρον ἀπέπλεον ἀπάγοντες τὸ ἱερεῖον, ὥς μὴ ἐν τῇ
 πολεμίᾳ εὐωχοῖντο. ταῦτα, ξένη, τὰ οὕτω σεμνὰ καὶ ἀρχαῖα καταλυθῆναι μὲν ὑπὸ τῶν τυράννων
 φασίν, οἳ λέγονται μετὰ τοὺς Αἰακίδας ἄρξαι Θετταλῶν, ἀμεληθῆναι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Θετταλίας·
 αἱ μὲρ γὰρ ἔπεμπον τῶν πόλεων, αἱ δ' οὐκ ἤξιουν, αἱ δὲ ἐς νέωτα πέμψειν ἔφασαν, αἱ δὲ κατέ-
 743 βαλλον τὸ πρᾶγμα. αὐχμῶ δὲ πιεσθείσης τῆς γῆς καὶ κελουούσης τῆς μαντείας τιμᾶν τὸν Ἀχιλλεῖα
 ὥς θέμις, ἃ μὲν ὥς θεῶ ἐνόμιζον, ἀφείλον τῶν δοωμένων ἐξηγοῦμενοι ταύτῃ τὸ ὥς θέμις, ἐν-
 10 γίζον δὲ ὥς τεθνεῶτι καὶ ἐνέτεμνον τὰ ἐπιτυχόντα, ἐς τε ἡ Ξέρξου ἑλασις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐρένετο,
 ἐν ἣ Θετταλοὶ μηδίσαντες ἐξέλιπον πάλιν τὰ ἐς τὸν Ἀχιλλεῖα νόμιμα, ἐπειδὴ ναὺς ἐς Σαλαμῖνα ἐξ
 Αἰγίνης ἐπλευσεν ἄρουσα ἐπὶ ξυμμαχίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ τὸν τῶν Αἰακιδῶν οἶκον. ἐπεὶ δὲ Ἀλέξαν-
 20 δρος ὁ Φιλίππου χρόνοις ὕστερον τὴν μὲν ἄλλην Θετταλίαν ἐδουλώσατο, τὴν δὲ Φθίαν τῷ Ἀχιλ- 240
 λεῖ ἀνήκεν ἐπὶ τε Λαρεῖον στρατεύων ξύμμαχον τὸν Ἀχιλλεῖα ἐν Τροίᾳ ἐποιήσατο, ἐπεστράφησαν
 15 οἱ Θετταλοὶ τοῦ Ἀχιλλεῖως καὶ ἵππον τε, ὁπόσῃν Ἀλέξανδρος ἐκ Θετταλίας ἦγε, περιήλασαν τῷ
 τάφῳ ξυνέπεσόν τε ἀλλήλοις, ὥσπερ ἱππομαχοῦντες, καὶ ἀπῆλθον εὐξάμενοι τε καὶ θύσαντες, ἐκά-
 λουν δὲ αὐτὸν ἐπὶ Λαρεῖον αὐτῷ Βαλίῳ τε καὶ Ξάνθῳ, βοῶντες ταῦτα ἀπὸ τῶν ἵππων. ἐπεὶ δὲ
 Λαρεῖος ἦλω καὶ πρὸς τοῖς Ἰνδικοῖς Ἀλέξανδρος ἦν, ξυνέστειλαν οἱ Θετταλοὶ τὰ ἐναγρίσματα καὶ
 ἔπεμπον ἄρνα μέλανα. τῶν δὲ ἐναγριζόντων οὐτε ἀφικνουμένων ἐς Τροίαν, εἴ τε ἀφίκοντο, μεθ'
 20 ἡμέραν ἕκαστα καὶ οὐκ ἐν κόσμῳ πραττόντων, ἐμήνισεν ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ ὁπόσα τῇ Θετταλίᾳ ἐνέ-
 σκηψεν εἰ διεξίωμι, ἀδολεσχίας πλέως ὁ λόγος ἔσται. πρὸ ἐτῶν δὲ πον τεττάρων ἐντυχὼν ἐνταυθὰ
 μοι ὁ Πρωτεσίλεως ἐκ Πόντου μὲν ἦκεν ἔφη, νεῶς γὰρ ἐπιτυχὼν πλεῦσαι παρὰ τὸν Ἀχιλλεῖα ξένῳ
 εἰκασθεῖς, τουτὶ δὲ θαμὰ πράττειν, ἐμοῦ δὲ εἰπόντος, ὥς φιλέταιρός τε καὶ χρηστός εἴη φίλων
 744 τὸν Ἀχιλλεῖα „ἀλλὰ νῦν“ ἔφη „διανεχθεῖς αὐτῷ ἦκω, Θετταλοῖς γὰρ ὑπὲρ τῶν ἐναγριμάτων μη- 242
 25 νίοντα αἰσθόμενος „ἐμοί“, ἔφη „ὦ Ἀχιλλεῦ, πάρες τοῦτο“. ὁ δ' οὐ πείθεται, φησὶ δ'
 αὐτοῖς κακόν τι ἐκ θαλάττης δώσειν. καὶ δέδια, μὴ παρὰ τῆς Θέτιδος εὐρηταί τι αὐτοῖς ὁ δεινὸς
 ἐκείνος καὶ ἀμείλικτος.“ κἀγὼ μὲν, ξένη, ταῦτα ἀκούσας τοῦ Πρωτεσίλεω ἐρυσίβας τε ὄμην καὶ
 ὁμίχλας προσβεβλήσεσθαι τοῖς Θετταλῶν λήϊσις ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλεῖως ἐπὶ φθορᾷ τοῦ καρποῦ, ταυτὶ
 γὰρ τὰ πάθη δοκεῖ πως ἐκ θαλάττης ἐπὶ τὰς εὐνάρπους τῶν ἡπείρων ἰζάνειν, ὄμην δὲ καὶ ἐπι-
 30 κλυσθήσεσθαι τινὰς τῶν ἐν Θετταλίᾳ πόλεων, οἷα Βουρᾶ τε καὶ Ἑλίκη καὶ ἡ περὶ Λοκρούς Ἀτα-
 λάντη ἔπαθεν, τὴν μὲν γὰρ καταδύναί φασι, τὴν δ' αὖ ῥαγῆναι. ἐδόκει δ' ἄλλα τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ
 τῇ Θέτιδι, ὅφ' ὧν ἀπολώλασι Θετταλοί· μεγάλων γὰρ δὴ ἐπιτιμίων ὄντων ἐπὶ τῇ κόλῳ, παρ' ἧς

1. ἐκάλουν δὲ καὶ τὸν om. γ. cum lac. ib. δαῖταν. γ. ib. πρᾶττ. ἐ. δὲ om. γ. cum lac. 2. τοῦ αἰγιαλοῦ. 1, 3, 4, B. (τῷ αἰγιαλῷ. β. γ.) τὸν αἰγιαλόν. E. 3. τῷ Ἀχ. 2. ib. ἀρξάμενοι. 2. ib. ἐπ' ἐν. τ. θ. om. γ. cum lac. 4. θύον. γ. ἔμον. 1. ἔθνον τὴν γὰρ θ. τ. m. τὴν γὰρ θ. τ. ἔθνον. o. ib. ἄγοντες τὸ ἱερεῖον om. γ. c. lac. ib. ἐπὶ τῇ π. et γ. ἐν τῇ π. 2. 5. . . . ἃ καὶ ἀρχαῖα om. γ. c. lac. ib. μὲν καὶ. C. μὲν. EB. ib. ὑπὸ τυρ. o. 6. ἄρξαι. γ. 7. αἱ μὲν — ἡξιούν om. γ. c. lac. αἱ δ' οὐκ ἡξιούν om. l. ib. νεάτατα. 2. ib. αἱ δὲ. C. αἱ δὲ. E. ib. κατέβαλον. 2, 3, g, d, b, j. 8. πιεσθ. τ. γῆς. 2, EB. ib. κελτῆς. γ. 9. τὸ οὐ θέμις. d. 10. ἐνέτιμον et γ. ἐνέτεμνον. 2. ἀνέτεμνον. E. ib. ἔλεν- σις et α. suprasc. 2. 11. μεδίσαντες. 2. 13. χρόνοις. C. χρόνῳ. EB. ib. τὴν μὲν om. d. ib. Ἀχιλλεῖ. γ. 14. ἐστρά- φησαν φ. ante corr. 15. τε om. γ. 18. οἱ om. 2. 18. εἴτε ἀφικν. m. ib. ἐφικνουμένων. o. ib. τὴν Τρ. j. 20. ἐμή- νισεν — Θετ. om. γ. c. lac. 21. διεξίωμι. γ. φ. ib. πλήρης. d. ib. ἐτῶν — ἐντυχὼν om. γ. c. lac. ib. ἐνταυθὶ μοί. γ. φ. 22. ἐπιτυχὼν — τὸν om. γ. c. lac. ib. ἄρα πλεῦσαι. φ. 23. εἰπόντος — τε om. γ. c. lac. ib. τε εἴη καὶ γ. b. ib. τιμῶν τὸν Ἀ. 4. 24. αὐτῷ ἦκω Θετ. om. γ. c. lac. ib. ὑπὸ. γ. φ. 25. ἔφη. g, b. ib. Ἀχιλλεῦ πάρες τοῦ om. γ. c. lac. ib. οὐκ ἐπίθετο. 2. 26. μὴ — Θέτιδος om. γ. c. lac. 27. ξένη. 1, 3, 4. ὦ ξένη. 2, EB. ib. ἀκούσας τοῦ om. γ. c. lac. 28. τοῖς Θετταλῶν om. γ. c. lac. 29. ἐκ om. γ. ib. καὶ om. 2. ib. ἐπικλύσεσθαι. γ. 31. τὰς μὲν. o. ib. καταδύναί. o. ib. φησὶ. 2, ε, m. 32. οἱ Θ. 2, EB. ib. κόλῳ. 2. ib. οἷς. 2.

οἱ ἄνθρωποι σοφίζονται τὴν πορφύραν, αἰτίαν ἔχον οἱ Θετταλοὶ παρανομήσαι τι ἐς τὴν βαφὴν
ταύτην, εἰ μὲν ἀληθῆ, οὐκ οἶδα, λίθοι οὖν ἐπικρέμανται σφισιν, ὅφ' ὧν ἀποδίδονται μὲν τοὺς 745
ἀγροὺς, ἀποδίδονται δὲ τὰς οἰκίας, τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ μὲν ἀποδέδρακε σφᾶς, τὰ δὲ πέπραται,
244 καὶ οὐδὲ τοῖς γονεῦσιν οἱ πολλοὶ ἐναγίζουσιν, ἀπέδοντο γὰρ καὶ τοὺς τάφους· ὥστε τὸ κακόν, ὃ
ἠπείλει τοῖς Θετταλοῖς ἐκ θαλάττης ὁ Ἀχιλλεὺς δώσειν, ξένη, τοῦτο ἠγάμεθα. 5

Φ. Οὐλομένην, ἀμπελουργέ, μῆνιν λέγεις καὶ δυσίατον. ἀλλὰ μοι εἰπέ, τί περὶ τῆς ἐν τῷ 16
Πόντῳ νήσου θανμάσιον ὁ Πρωτεσίλεως οἶδεν· ἐκεῖ γὰρ πον αὐτῷ ξυγγίγνεται.

Α. Ἐκεῖ, ξένη, καὶ λέγει περὶ αὐτῆς τοιαῦτα, ὡς νῆσος μὲν εἴη μία τῶν ἐν τῷ Πόντῳ πρὸς
τῇ ἀξίνῳ πλευρᾷ μᾶλλον, ἣν τίθενται ἀριστερὰν οἱ τὸ στόμα τοῦ Πόντου ἐσπλέοντες, ἐπέχει δὲ
στάδια μῆκος μὲν τριάκοντα, εὖρος δὲ οὐ πλείω τεττάρων, δένδρα τε ἐν αὐτῇ πεφύκοι λευκαὶ τε 10
καὶ πτελέαι, τὰ μὲν ἄλλα ὡς ἔτυχε, τὰ δὲ περὶ τὸ ἱερὸν ἐν κόσμῳ ἦδη. τὸ δὲ ἱερὸν ἴδονται μὲν
πρὸς τῇ Μαιώτιδι — ἡ δὲ ἴση τῷ Πόντῳ ἐς αὐτὸν βάλλει — τὰ δὲ ἐν αὐτῷ ἀγάλματα Ἀχιλλεὺς
τε καὶ Ἑλένη ὑπὸ Μοιρῶν ξυναρμολογούντες. κειμένον γὰρ δὴ ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ ἑρᾶν καὶ ποιητῶν
τὸν ἔρωτα ἀπὸ τούτου ἄδόντων πρῶτοι Ἀχιλλεὺς τε καὶ Ἑλένη μὴδὲ ὀφθέντες ἀλλήλοισι, ἀλλ' ἡ
246 μὲν κατ' Αἴγυπτον, ὃ δὲ ἐν Ἰλίῳ ὄντες ἑρᾶν ἀλλήλων ὥρμησαν γένεσιν ἡμέρου σώματος ὧτα εὐ- 15 746
ρόντες. πεπρωμένης δὲ αὐτοῖς ἐς τὸ ἀθάνατον τῆς διαίτης, οὐδεμιᾶς γῆς τῶν ὑπὸ Ἰλίῳ
Ἐχινάδων τῶν κατ' Οἰνιάδας καὶ Ἀκαρνανίαν ἥδη μεμιασμένων, ὅτε δὴ Ἀλκμαίων ἀποκτείνων τὴν
μητέρα τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελώου ὥκησεν ἐν γῇ νεωτέρα τοῦ ἔργου, ἵκετεύει τὸν Ποσειδῶνα ἡ
Θέτις ἀναδοῦναι τινα ἐκ τῆς θαλάττης νῆσον, ἐν ᾗ οἰκήσουσιν. ὃ δὲ ἐνθυμηθεὶς τὸ μῆκος τοῦ
Πόντου καὶ ὅτι νήσου οὐδεμιᾶς ἐν αὐτῷ κειμένης ἀοίκητος πλεῖται, τὴν Λευκὴν νῆσον, ὁπόσῃν 20
εἶπον, ἀνέφηρξεν Ἀχιλλεὺς μὲν καὶ Ἑλένη οἰκεῖν, ναῦταις δὲ ἴστασθαι καὶ τῷ πελάγει ἐγκαθορμίζε-
σθαι. ξυμπάσης δὲ ἄρχων, ὁπόσῃ ὕγρα οὐσία καὶ τοὺς ποταμοὺς ἐννόησας τὸν Θερμόδοντα καὶ
τὸν Βορυσθένην καὶ τὸν Ἰστρον, ὡς ἀμυγᾶνοις τε καὶ ἀενάοις ρεύμασιν ἐς τὸν Πόντον ἐκφέρου-
ται, προὔχων τὴν ἰλὺν τῶν ποταμῶν, ἣν ἀπὸ Σκυθῶν ἀρξάμενοι σύρουσιν ἐς τὸ πέλαγος νησὶν
τε, ὁπόσῃν εἶπον, ἀπετόρνευσε συστησάμενος αὐτὴν ἐν τῷ πνυθμένῳ τοῦ Πόντου. ἐνταῦθα εἰδὼν τε 25
πρῶτον καὶ περιέβαλον ἀλλήλους Ἀχιλλεὺς τε καὶ Ἑλένη καὶ γάμον ἐδαΐσαντο σφῶν Ποσειδῶν τε
αὐτὸς καὶ Ἀμφιτρίτῃ Νηρηίδες τε ξυμπάσαι καὶ ὁπόσοι ποταμοὶ καὶ δαίμονες ἔρχονται τὴν Μαιώ-
248 τιν τε καὶ τὸν Πόντον. οἰκεῖν μὲν δὴ λευκοὺς ὄρνιθας ἐν αὐτῇ φασιν, εἶναι δὲ τούτους ὕγρους
τε καὶ τῆς θαλάττης ἀπόζοντας, οὓς τὸν Ἀχιλλεὺς θεράποντας ἑαυτοῦ πεποιῆσθαι κοσμοῦντας αὐτῷ
τὸ ἄλσος τῷ τε ἀνέμῳ τῶν πτερῶν καὶ ταῖς ἀπ' αὐτῶν ῥανίσι, πράττειν δὲ τοῦτο χαμαὶ πετομέ- 30

1. οἱ ἄνθρωποι. CB. ἄνθρωποι. E. 2. εἰ μὲν ἀληθῆ, οὐκ οἶδα add. post ταύτην. 2, EB. om. 5. 3. ἀποδίδον-
ται — ἀγροὺς om. γ. 4. τοὺς om. 2.
6. λέγει. γ. 7. θανμάσιον. C. θανμαστόν. EB. ib. ἐκεῖνα γὰρ γ.
8. τῶν om. 4, E. 9. ἀξίνῳ. 2. ib. ἀριστερᾷ. n. 10. μὲν μῆκος. γ. ib. ἐπέχει. 1, g. ἐπέχει. 5. ib. τεσσάρων.
f, g. ib. δένδρα δὲ γ, e. ib. πεφύκοι. 1, g, b, π. πεφύκει. γ, EB. πεφύκοι et ei suprasc. f. πεφύκασι suprasc.
oi. j, e. πεφύκασι. d, n. 11. πτελέαι. 2. 12. τῷ om. 4. ib. ἐς αὐτὸ. o. ib. ἐβάλλει. 2. ἐμβάλλει. EB. 13. ὑπὸ
M. ξυναρμ. om. δ. ib. συναρμολογούντες f. 14. πρῶτον. 1, EB. πρώτῃ. ψ. 15. εὐρόντος. ψ. 16. αὐτῆς. ψ, b, j, d, g.
ib. εἰς τὸν θάνατον. g. ib. οὐδεμιᾶς τῆς. 1, ψ. οὐδεμιᾶς οὐσης. p ex rasura, 2, 4. EB. Sc. οὐδεμιᾶς γῆς. ib. post
Ἰλίῳ excidit ἀρεσκουσῆς καὶ aut simile quid. 17. Ἐχινάδων τε τῶν. EB. ib. Οἰνιάδας. 1, 2, 3, B. Οἰνιάδα. g, E.
Οἰνοάδας. π. Οἰνιάδας. ρ. Οἰνία. j, e, n. Ἰνία. b. ib. καὶ Ἀκ. C. τε καὶ Ἀκ. EB. ib. Ἀλκμαίων. b. 18. Ἀχελῷον f, ut
ubique. ib. ἐν τῇ. γ. ib. Ποσειδῶ. 2. 19. ἐκ γῆς νῆσον. d. 20. οὐδεμιᾶς. 1, 3, j. μηδεμιᾶς. 5. ib. ἀήττητος. e.
ib. Λευκὴν. 2. 21. καὶ τῷ π. C. καὶ ἐν τῷ π. EB. 22. δὲ. 1, p, g, b. ib. ἐνοήσας. 2. ib. Θερμόδοντα. γ. 23. Βο-
ρυσθένην. γ, 3, g, b, B. Βορυσθένη. 5. ib. τε καὶ. 1. ib. ἀμυγᾶνοις καὶ. j. ib. ἀενάοις. f, p, ψ, g, d, e. ib. ἐσβάλ-
λουσι. 2. 24. νησὶν τε. 1, 3, b, d, g, B. νῆσον δὲ. 5. 25. ὁπόσῃν εἶπον ex superioribus (20) huc delatum videtur.
ὅσοι. n. 26. πρῶτον om. 1. ib. περιέβαλλον ἀλλήλοισι. 2. 27. Νηρηίδες. γ. ib. ἔρχονται. g. 28. δὴ om. g. 29. παρὰ
τῆς θ. ψ. ib. τῆς om. m, o. ib. ἀπόζοντας. γ. ib. αὐτοῦ. f, γ. αὐτοῦς. g, d. ib. καὶ αὐτὸ τὸ ἄλσος. b, d, g.
ib. ταῖς ἀπάσαις. γ. ib. πράττειν τε. d, g, π.

- 17 νους καὶ μικρὸν τῆς γῆς ὑπεραίροντας. ἀνθρώποις δὲ πλέουσι μὲν τὸ τοῦ πελάγους χάσμα ὅσα ἡ
 νῆσος ἐσβαίνειν, κεῖται γὰρ ὥσπερ εὔξεινος νεὼν ἐστία, οἶκον δὲ μὴ ποιεῖσθαι αὐτὴν πᾶσι τε ἀπεί-
 747 ρηται τοῖς πλέουσι καὶ τοῖς περὶ τὸν Πόντον Ἑλληνσί τε καὶ βαρβάροις. δεῖ γὰρ προσορμισμένους
 τε καὶ θύσαντας ἡλίου δυομένου ἐσβαίνειν μὴ ἐννυχέοντας τῇ γῇ, καὶ μὲν τὸ πνεῦμα ἐπηται,
 5 πλεῖν, εἰ δὲ μή, ἀναψαμένους τὸ πλοῖον ἐν κοίλῳ ἀναπαύεσθαι. ξυμπίνειν γὰρ δὴ λέγονται τότε
 ὁ Ἀχιλλεύς τε καὶ ἡ Ἑλένη καὶ ἐν ῥῥαῖς εἶναι τὸν ἔρωτά τε τὸν ἀλλήλων ἄδειν καὶ Ὀμήρου τὰ
 ἔπη τὰ ἐπὶ τῇ Τροίᾳ καὶ τὸν Ὀμηρον αὐτόν. τὸ γὰρ τῆς ποιητικῆς δῶρον, ὃ παρὰ τῆς Καλλιόπης
 τῷ Ἀχιλλεῖ ἐφοίτησεν, ἐπαινῇ ὁ Ἀχιλλεύς ἔτι καὶ σπουδάζει μᾶλλον, ἐπειδὴ πέπανται τῶν πολε-
 μικῶν. τὸ γοῦν ἔσμα τὸ ἐπὶ τῷ Ὀμήρῳ θείως αὐτῷ, ξένη, καὶ ποιητικῶς ξύγκειται, καὶ γὰρ ἐκεῖνο 250
 10 γιγνώσκει τε καὶ ἄδει ὁ Πρωτεσίλεως.

Φ. Ἐμοὶ δ' ἂν γένοιτο, ἀμπελουργέ, ἀκοῦσαι τοῦ ἔσματος, ἢ οὐ θέμις ἐκφέρειν αὐτό;

Ἀ. Καὶ μὴν, ξένη, πολλοὶ τῶν προσελθόντων τῇ νήσῳ καὶ ἄλλα τοῦ Ἀχιλλεύως ἄδοντας
 ἀκούειν φασί, τουτί δὲ πέρυσιν, οἶμαι, τὸ ἔσμα ἡρόδοτο χαριέστατα τῆς γνώμης καὶ τῶν δια-
 νοιῶν ἔχον. ξύγκειται δὲ ὥδε·

15 Ἀχῶ, παρὰ μυρίον ὕδωρ
 μεγάλου ναίοντα πλευρὰ Πόντου
 ψάλλει σε λύρα διὰ χειρὸς ἐμᾶς,
 σὺ δὲ θεῖον Ὀμηρον ἄειδέ μοι
 κλέος ἀνέρων, κλέος ἀμετέρων πόνων,
 20 δι' ὃν οὐ θάνατον, δι' ὃν ἐστί μοι
 Πάτροκλος, δι' ὃν ἀθανάτοις ἴσος
 Αἴας ἐμός,
 δι' ὃν ἂ δορύληπτος ἀειδομένα σοφοῖς
 κλέος ἦρατο κοῦ πέσε Τροία.

25 Φ. Δαιμονίως γε ὁ Ἀχιλλεύς, ἀμπελουργέ, καὶ ἐπαξίως ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ Ὀμήρου. καὶ ἄλ-
 σοφὸν ἐν τοῖς λυρικοῖς ἔσμασι τὸ μὴ ἀποτείνειν αὐτά, μηδὲ σχοινοτενῇ ἐργάζεσθαι. καὶ ἐκ παλαιοῦ 252
 ἄρα εὐδόκιμόν τε καὶ σοφὸν ἦν ἡποίησις.

748 Ἀ. Ἐκ παλαιοῦ, ξένη. καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα φασὶν ἀνασταυρώσαντα τὸ Ἀσβόλου τοῦ κεν-
 ταύρου σῶμα ἐπιγράψαι αὐτῷ τὸδε τὸ ἐπίγραμμα·

30 Ἀσβόλος οὔτε θεῶν τρομέων ὅπιν οὔτ' ἀνθρώπων
 ὀξύμοιο κρεμαστός ἀπ' εὐλιπέος κατὰ πένκης
 ἄγκειμαι μέγα δειπνον ἀμετροβόλοις κοράκεσιν.

ἀθλητῆς γε καὶ τούτων ὁ Ἡρακλῆς ἐγένετο μεγαληγορίαν ἐπαινῶν, ἀμπελουργέ, παρ' ἧς δεῖ δῆπον

1. τὸ om. n. ib. τοῦ πε χάσμα. γ. 2. πᾶσιν ἀπείρηται. 4. τῇ γῇ et γρ. τῇ νυκτί. 2. 5. λέγεται. γ, 3.
 ib. ὁ om. γ. 6. Ἑλένη ἐν. δ. ib. τὸν alterum om. 2, b, d et eras. p. 7. ἐν τῇ. γ. ib. καὶ Ὀμ. g. 8. τῷ om.
 g, b. 9. αὐτοῖς et ὦ suprasc. 2.

12. καὶ μὴν πολλοὶ μὲν. ξένη. EB. ib. Ὀδυσσεύς. d.

15. ἄλλα pro Ἀχῶ. γ. Ἀχῶ et suprasc. η. b. ἡχῶ. j, e, n, o. ib. περὶ. E. 16. μεγάλου om. l. ib. νεοῖσα. 2,
 ψ. οὔσα. p ex corr. et 4. 17. ψάλλει δὲ σε. e, n. 18. ἄειδε ἐμοί. γ, m. 19. ἀνδρῶν. m, o. 20. δι' ὧν. π. ib. οὐκ
 ἔθανον. m, o. 21. ἴσος. a. 22. ἐμοί. ψ. 23. ἂ δορύληπτος f, ut Wesseling Probab. 81, B. ἂ δορύληπτος. γ. ἂδο-
 ρύληπτος. 2, 3. ἀδορύληπτος. l, 4, E. 24. καὶ πέσε. 4.

25. γε om. 2, g. 26. ἀποκτείνειν. ju, m. ib. λυστρικοῖς. γ. ib. αὐτῷ. γ. ib. σχοινοτελῇ. j. σχοινοτενές. γ.
 ib. ἐκ παλαιοῦ ἄρα. γ. 27. ἡ om. m.

28. τὸ τοῦ Ἀσβ. ε. τὸ τοῦ κεντ. (om. τοῦ Ἀσβ.) m, o.

31. Ἀν κρεμαστός ὅδ' ἢ ib. εὐλιπέος. φ. εὐλιπέον. g. 32. ἄγκειμαι. ψ, B. ἄγκειμαι. φ. ἔγκειμαι. l, p, d, E. ib. ἀμε-
 τροβόλοις γ et g γρ. ἀμετροβόλοις. l, π, B. ἀμετροβόλοιο. ψ. ib. κοράκεσιν. f, φ.

33. ἐγένετο om. 4 (in b pro scholio). ib. δῆ δῆπον. f, unde feci δεῖ δῆπον. B voluit δεῖ ἀεί. δῆλη που. γ, l,
 2, φ, ψ, ε. δῆλόν που p ex corr. o, Val. B.

250, 252. 17, p. 747. 748.

τὸν ποιητὴν φθιγγεσθαι. ἀλλ' ἐπανίωμεν ἐπὶ τὴν νῆσον· ῥεύμα γὰρ δὴ ὑπολαβὸν ἡμᾶς, οἷα πολλὰ περὶ τὸν Πόντον εἰλεῖται, παρέπλαγξε τοῦ λόγου.

Ἀ. Ἐπανίωμεν, ὃ ξένη· τὰ μὲν γὰρ ῥέματα τὰ ἐν αὐτῇ τοιαῦτα, καὶ ἡ φωνὴ δέ, ἣν ἄδουσι, θεῖά τε ἤκει καὶ λαμπρά· διήκει γοῦν τοσαύτῃ ἐς τὸ πέλαγος, ὥς φρίκην ἀνίστασθαι τοῖς ναύταις ὑπὸ ἐκπλήξεως. φασὶ δ' οἱ προσορμισσόμενοι καὶ κτύπου ἀκούειν ἵππων καὶ ἤχου ὅπλων καὶ βοῆς, οἷον ἐν πολέμῳ ἀναφθέγγονται. εἰ δ' ὀρμισσάμενων ἐς τὰ βόρεια ἢ τὰ νότια τῆς νήσου μέλλοι τις ἄνεμος ἐναντίος τῷ ὄρμῳ πνεῖν, κηρύττει ὁ Ἀχιλλεὺς κατὰ πρόμυαν τοῦτο καὶ κελεύει μεθορμισμένους ἐκστῆναι τῷ ἀνέμῳ. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐκπλέοντων τοῦ Πόντου προσπλέονσιν τέ μοι καὶ ἀπαγγέλλουσι ταῦτα, καὶ νῆ Δι', ὥς, ἐπειδὴν προΐδωσι τὴν νῆσον ἅτε ἐν ἀπείρῳ πελάγει ἐμφορόμενοι περιβάλλουσι τε ἀλλήλους καὶ ἐς δόκρυα ὑφ' ἡδονῆς ἔρχονται, καταπλεύσαντες δὲ καὶ τὴν γῆν ἀσπασάμενοι βαδίζουσιν ἐπὶ τὸ ἱερὸν προσευξόμενοι τε τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ θύοντες. τὸ δὲ ἱερεῖον αὐτόματον τῷ βωμῷ προσέστηκε κατὰ τὴν ναῦν τε καὶ τοὺς ἐμπλέοντας. τὸ μὲν δὴ περὶ τὴν κάλπιν τὴν χρυσὴν τὴν ἐν Χίῳ ποτὲ φανείσαν τῇ νήσῳ εἴρηται, ξένη, σοφοῖς ἀνδράσι καὶ τί ἂν τις ἀριζήλως εἰρημένων ἀνδρῶν ἔπτοιο; ἐμπόρῳ δὲ λέγεται θαμίζοντι ποτε ἐς τὴν νῆσον φαίνεσθαι μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς αὐτός, διηγεῖσθαι δὲ αὐτῷ τὰ ἐν Τροίᾳ, ξενίσαι δ' αὐτὸν καὶ ποτῷ κελεύσασθαι ἐκπλεύσαντα ἐς Ἴλιον ἀναγαγεῖν οἱ κόρην Τρωάδα, τὴν δεῖνα εἰπὼν δουλεύουσαν τῷ δεῖνι ἐν Ἰλίῳ. θαυμάσαντος δὲ τοῦ ξένου τὸν λόγον καὶ διὰ τὸ θαρρεῖν ἤδη ἐρομένου αὐτόν, τί δέοιτο δούλης Ἰλιάδος, „ὅτι“, ἔφη „ξένη γέγονεν ὄθεν περ ὁ Ἑκτωρ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἄνω, λοιπὴ δ' ἐστὶ τοῦ Πριάμιδων τε καὶ Λαρδανιδῶν αἵματος.“ ὁ μὲν δὴ ἔμπορος ἔρᾶν τὸν Ἀχιλλεῆα ᾤετο καὶ πριάμενος τὴν κόρην ἐς τὴν νῆσον ἀνέπλευσεν, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἐπαίνεσας αὐτὸν ἤκοντα τὴν μὲν προσέταξε φυλάττειν ἑαυτῷ ἐν τῇ νηὶ δι', οἶμαι, τὸ μὴ ἐσβατὸν εἶναι γυναιξὶ τὴν νῆσον, αὐτὸν δὲ ἐσπέρας ἤκειν ἐς τὸ ἱερὸν καὶ εὐωχεῖσθαι μετ' αὐτοῦ τε καὶ Ἑλένης, ἀφικομένῳ δὲ πολλὰ μὲν χρήματα ἔδωκεν, ὧν ἥττους ἔμποροι, ξένον δ' αὐτὸν ποιεῖσθαι ἔφη διδόναι τέ οἱ τὴν ἐμπορίαν ἐνεργὸν καὶ τὴν ναῦν εὐπλοεῖν. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, „σὺ μὲν πλεῖ“ ἔφη „ταῦτ' ἔχων, τὴν δὲ κόρην ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ λίπε μοι“. οὐπω στάδιον ἀπέχον τῆς γῆς καὶ οἰμωγὴν προσέβαλλεν αὐτοῖς τῆς κόρης διασπώμενου αὐτὴν τοῦ Ἀχιλλεύως καὶ μελίστι ξαίνοντος· Ἀμαζόνας δέ, ἃς ἔνιοι τῶν ποιητῶν φασιν ἔλθειν ἐς Τροίαν Ἀχιλλεῖ μαχουμένας οὐκ ἀπέκτεινεν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν Τροίᾳ, πῖθανόν γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως Πριάμου πολεμήσαντος αὐταῖς ὑπὲρ Φρυγῶν κατὰ Μυγδόνα ξυμμάχους Ἀμαζόνας ὕστερον ἔλθειν Ἰλίῳ, ἀλλ' οἶμαι κατὰ τὴν Ὀλυμπιάδα, ἣν τὸ πρῶτον ἐνίκα στάδιον Λεωνίδας ὁ Ῥόδιος, ἀπώλεσεν αὐτῶν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸ μαχιμώτατον ἐν αὐτῇ, φασί, τῇ νήσῳ.

1. δὴ om. 2.
3. τὰ om. E. ib. δὲ om. n. ib. ἄδουσιν. m, o, B. 4. γοῦν om. g. γὰρ τοσαύτῃ. δ. 5. δὴ προσορμ. 2, 4.
ib. καὶ ante κτύπου om. 2, n. ib. κτύπον — ἤχον. b, j. κτύπον — ἤχου. d. 6. ὀρμισσάμενων om. g. ib. ἢ ἐς τὰ.
2, 4, EB. ib. μέλλει. 2, 4. ib. ἀναντίος. f. 7. τῷ ἀνέμῳ. g, d. ib. πλεῖν. 2. ἐκπνεῖν. e. ἐκπλεῖν. o. ib. — τὰ.
πρόμυαν — με — sic, om. cett. γ. 8. ἐκστῆναι om. γ. ib. δὲ ἐκ τῶν πλεόντων. 2. 9. ἐπειδὴ. o. ib. τῇ νήσῳ. 2.
10. ἀλλήλοις. 2. 11. προσευξόμενοι — θύσαντες. o. 12. προσέστηκε. C, EB. Sc. προσέστηκε. ib. πλεόντας. 2.
ib. περιττόν. b. 13. τῇ νήσῳ φανείσαν. EB. 14. ἀριζήλως. EB. ib. αὐθις om. 2, 4. ib. ποτὲ θαμίζοντι. E. 15. αὐ-
τός. 1, 2, g, π, q, j, n. αὐτῷ. 1, 3, b, e, EB. ib. αὐτῷ om. EB. ib. ἐν τῇ Τρ. 3, 4. ib. αὐτῷ καὶ. 2, 4. 16. δου-
λεύουσαν. b, j. 17. θαρρεῖν. γ. θρασὺν. 2. θαρσεῖν. 5. ib. τί δέοιτο. f, γ, E. τί δέ σοι δεῖ. 2, p ex corr. ψ, 4, B.
18. ὁ Ἑκτωρ. f, γ. Ἑκτωρ. 5. 19. τῶν et τοῦ suprasc. 2. τῶν. g. 21. αὐτῷ. E. ib. δι' οἶμαι τὸ μὴ. f, l, φ, ψ.
διὰ τὸ μὴ. γ, p ex eras. 2, 4. (διὰ τὸ et suprasc. τῷ. d.) δεῖ γὰρ οἶμαι. E. διὰ γὰρ οἶμαι. B. ib. ἐσβατήν. p, d.
ib. αὐτόν. EB. Sc. αὐτόν. 22. ἀφικομένῳ. f, γ. ἀφικομένου. 5. 23. ὥς. m. 24. ταῦτ' ἔχων ἔφη. γ. ib. ἔφη om. d.
ib. τὴν δὲ κόρην. f. τὴν κόρην δ'. 5. 25. λίπε. 2, 4. ib. ἀπέχον. n. ib. προσέβαλλεν. f. προσέβαλεν. 5. 26. μελίστι.
f, 3, d, g. ib. ξένοντος. φ. 29. φασιν ἔλθειν. f, γ. ἔλθειν φασιν. 5. ib. μαχουμένας. f, d, B. μαχουμένους. γ.
μαχουμένας. E. ib. ὁ om. 2. 28. αὐτὰς. d. ib. ὑπὸ. n. 29. ἐν Τροίᾳ. 2. ἐν Ἰλίῳ. δ. ib. τὴν ... Ὀλυμπιάδα (sic
cum lac.) f. ib. ἐν ἡ. δ. 30. αὐτόν — τόν. 2. ib. φησι. ε.

750

Φ. Μεγάλον, ὃ ἀμπελουργέ, ἦψα λόγου, καὶ τὰ ὧτά μοι ἡγειρας καὶ ἄλλως ἐστηκότα πρὸς τοὺς σοὺς λόγους· ἦκειν δέ σοι καὶ ταῦτα εἰκὸς παρὰ τοῦ Πρωτεσίλεω.

Ἄ. Παρὰ τούτου, ξένε, τοῦ χρηστοῦ διδασκάλου, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἐς τὸν Πόντον ἐσπε-
πλευκόντων δῆλα δὴ ταῦτα. κατὰ γὰρ τὴν ἄξενον τοῦ Πόντου πλευράν, ἣ τὰ ὄρη τὰ Ταυρικά τέ-
5 τатаται, λέγονται τινες οἰκεῖν Ἀμαζόνες, ἣν Θερωδῶν τε καὶ Φάσις ἐξερχόμενοι τῶν ὄρων περι-
βάλλουσιν ἡπειρον, ἃς ὁ πατήρ τε καὶ φυτουργὸς αὐτῶν Ἄρης ἐπαίδευσεν ἐν ὁμιλίᾳ τῶν πολεμι-
κῶν εἶναι καὶ ζῆν ἔνοπλόν τε καὶ ἔφιππον βίον, βουκολεῖσθαι δὲ αὐταῖς ἵππον ἐν τοῖς ἔλεσιν ἀπο-
χρῶσθαι τῷ στρατῷ. ἀνδράσι μὲν δὴ ἐνομιλεῖν οὐ παρέχειν σφᾶς τὴν ἑαυτῶν χώραν, αὐτὰς δ',
ἐπειδὴν δέονται τέκνων, κατιούσας ἐπὶ ποταμὸν Ἄλυν ἀγοράζειν τε καὶ ξυγγίγνεσθαι τοῖς ἀνδρά-
10 σιν, ἔνθα ἔτυχε, ἀπελθούσας τε ἐς ἡδὴ καὶ οἴκους, ἃ μὲν ἂν τέκωσιν ἄρρενα, φέρειν ἐπὶ τὰ 260
ὄρια τῆς χώρας, ὅπως ἀνέλοιεν αὐτὰ οἱ φύσαντες, τοὺς δὲ ἀναιρεῖσθαι τε, ὃν ἕκαστος ἔτυχε, καὶ
ποιεῖσθαι δούλους, ἃ δ' ἂν ἀποτέκωσι θηλέα, φιλεῖν τε ἡδὴ λέγονται καὶ ὁμόφυλα ἡγεῖσθαι, θε-
ραπεύειν τε, ἣ φύσις μητέρων, πλὴν τοῦ ἐπισχεῖν γάλα, τουτὶ δὲ πράττουσι διὰ τὰς μάχας, ὥς
μήτε αὐτὰ θηλύνονται, μήτε τοὺς μαζοὺς ἀποκρεμῶντο. τὸ μὲν δὴ ὄνομα ταῖς Ἀμαζόνισιν ἐκ τοῦ
15 μὴ μαζῷ τρέφεσθαι κείσθαι ἡρώμεθα, τρέφουσι δὲ τὰ βρέφη γάλακτι τε φορβάδων ἵππων καὶ
δρόσου κηρίοις, ἣ μέλιτος δίκην ἐπὶ τοὺς δόνακας τῶν ποταμῶν ἱσάνει. τὰ δὲ ποιηταῖς τε καὶ μυ-
θολόγοις περὶ τῶν Ἀμαζόνων τούτων εἰρημένα παραιτησώμεθα τοῦ λόγου, πρόσφορα γὰρ οὐκ ἂν
751 τῇ παρούσῃ σπουδῇ γένοιτο, τὸ δὲ περὶ τὴν νήσον ἔργον, ὁποῖόν τι αὐταῖς ἐπράχθη καὶ ἐς ὃ τι
20 ἐτελεύτησε, λεγέσθω μᾶλλον, ἐπειδὴ τῶν τοῦ Πρωτεσίλεω λόγων ἐστί· ναῦται γὰρ ἐπὶ νεῶν ποτε
20 πλείονων καὶ ναυπηγοὶ τῶν ἐς Ἑλλάσποντον ἀπαγόντων ἐκ τοῦ Πόντου ὄντα κατηνέχθησαν ἐς τὴν
ἀριστερὰν τοῦ πελάγους ὄχθην, περὶ ἣν αἱ γυναῖκες οἰκεῖν λέγονται, ληθθέντες δὲ ὑπ' αὐτῶν χρο-
νον μὲν τινα ἐδέδεκτο σιτούμενοι πρὸς φάταις, ἵνα ἀποδῶνται σφᾶς ὑπὲρ τὸν ποταμὸν ἄρουναι
τοῖς ἀνδροφάγοις Σκύθαις. ἐπεὶ δὲ μειράκιον ζὺν αὐτοῖς ληθὲν μία τῶν Ἀμαζόνων ἐπὶ τῇ ὥρᾳ 262
ἤλεψε καὶ τις ἔρωσις ἐκ τούτου ἐγένετο, παραιτεῖται τὴν δυναστεύουσαν ἀδελφὴν οὖσαν, μὴ ἀπο-
25 δόσθαι τοὺς ξένους, λυθέντες δὲ καὶ πρὸς αὐτὰς συγκραθέντες ἐφθέργοντο ἡδὴ τὸν ἐκείνων τρό-
πον, τὸν τε χειμῶνα καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ διηγούμενοι παρῆλθον ἐς μνήμην τοῦ ἱεροῦ προσπε-
πλευκότες οὐ πάλα τῇ νήσῳ καὶ διήσαν τὸν ἐν αὐτῷ πλοῦτον, αἱ δ' εὐρημα ποιησάμεναι τοὺς
ξένους, ἐπειδὴ ναῦται τε ἦσαν καὶ νεῶν τέκτονες οὖσης καὶ ἄλλως ναυπηγησίμου σφίσι τῆς χώρας
ποιοῦνται ναὺς τὸν ἱππαγωγὸν τρόπον, ὥς τὸν Ἀχιλλεῖα σχίσουσιν ταῖς ἵπποις, καταβάσαι γὰρ ἵπ-
30 πων Ἀμαζόνες θηλύ τέ εἶσι γένος καὶ ἀτεχνῶς γυναῖκες. εἰρεσίας μὲν δὴ πρῶτον ἦψαντο καὶ πλεῖν
ἐμελέτησαν, ὥς δ' ἐπιστήμην τοῦ πλεῖν ξυνελέξαντο, ἄρασαι περὶ ἕα ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Θερ-
μῶδοντος ἀφῆκαν ἐς τὸ ἱερὸν σταδίους μάλιστα δισχιλίους ἐπὶ νεῶν, οἶμαι, πεντήκοντα, καὶ προσ-
ορμισάμεναι τῇ νήσῳ πρῶτον μὲν ἐκέλευσαν τοὺς Ἑλλησποντίους ξένους ἐκκόπτειν τὰ δένδρα, οἷς

1. ὃ ἀμπελουργέ. f. ἀμπελουργέ. g. ib. τὰ om. d. 2. τοὺς om. l. ib. περὶ. γ.
3. διδασκάλου om. γ. ib. δὴ. 2. ib. ἐς om. 2. ib. τὸν Πόντον. C. Πόντον. EB. 4. καὶ γὰρ. 2. ib. εὐξείνον. g. 5. περι-
βάλλουσιν. g. 6. καὶ ὁ πατήρ. π. 7. ἔλεσιν. f. 8. εἰς τὴν. γ. 9. ἐπειδὴ. o. ib. δέονται. γ. 9. τὸν ποταμὸν. 2. d. 10. ἔτυχε. 2.
ib. ἐπελθούσας. j. ib. τὰ om. b. j. 11. ἀνέλοιαν. f. ib. φυλάσσοντες. l. 12. τε καὶ ἡδὴ. γ. ib. λέγεται. 2. 13. ὥς φύ-
σις. 2. ἡ φύσις. γ. ib. ἐπιχεῖν. p. d. 14. αὐτὰς. γ. d. ib. θηλύνονται. g. b. e. π. B. θηλύνονται et γρ. θηλάζονται. 2.
ib. ἀποκρεμῶντο. f. ἀποκρεμῶντο. γ. l. 3. d. B. ἀποκρεμῶντο. 2. ἀποκρεμῶντο. 4. E. 15. ἡρώμεθα. b. ib. τε om. 2.
16. κηρίοις. 2. ib. δόνακας om. γ. c. lac. ib. τε om. 2. 17. τῶν om. f. ib. πρόσφορον. b. 18. γένοιτο. 2. e.
ib. τε. 2. 19. ἐστί. ναῦται γὰρ. f. p. ἐστίν· ναῦται γὰρ. B. ἐστίν· αὐταὶ γὰρ. γ. l. φ. ψ. d. ναῦται γὰρ om. 2, 4, E.
ib. ποτε πλείονων. 1, 3, B. πλείονων ποτε. 2, 4, E. 20. καὶ ναυπηγῶν. 1, 3. ναυπηγοί. 2, 4, E. καὶ ναυπηγοί. B.
ib. ἀπαγόντων. 1, 2, 3. ἀπαγόντων. 4. EB. 21. περὶ ὧν. 2. ib. δὲ. f. γ. δ'. 5. 23. αὐταῖς. γ. p. 24. τοῖς ξέ-
νοις γ et f, ubi ead. m. corr. 25. συγκραθέντες. 2. 26. τῇ om. γ. ib. δὲ ἐς. 2, g. δὴ ἐς. b. j. 27. οὐ πάλα
om. d. ib. πλοῦν. γ. ψ. q. 28. τε om. γ. ib. ἦσαν om. 2. 29. ἐπαγωγὸν. j. ib. σχίσουσι. 2. ib. τοῖς. C. ταῖς. EB.
31. ξυνελέξαντο. C. συνελέξαντο. EB. 32. προσορμισάμενοι. 2.

264 κεκόσμηται κύκλω τὸ ἱερόν, ἐπεὶ δὲ οἱ πελέκεις ἐς αὐτοὺς ἀνακοπέντες τοῖς μὲν ἐς κεφαλὴν ἐχώ-
ρησαν, τοῖς δὲ ἐς αὐχένα πάντες τε πρὸς τοῖς δένδροισιν ἔπεσον, ἐπεχίθθησαν αἱ Ἀμαζόνες τῷ ἱερῷ
βοῶσαι τε καὶ τὰς ἵππους ἐλαύνουσαι· ὁ δὲ θερμόν τε καὶ δεινὸν ἐς αὐτὰς ἰδὼν καὶ πηδήσας
οἶον ἐπὶ Σκαμάνδρῳ τε καὶ Ἰλίῳ πτόλαν μὲν χαλινοῦ κρείττω ταῖς ἵπποις ἐνέβαλεν, ὅφ' ἧς ἀνε- 752
σκήρτησαν ἀλλότριόν τε καὶ περιττὸν ἄχθος ἡγούμεναι τὰς γυναῖκας, ἐς δὲ θηρίων ἦδη μετέστησαν 5
καὶ κειμέναις ἐμπεσοῦσαι ταῖς Ἀμαζόσι τὰς τε ὀπλὰς ἐνέριδον καὶ τὰς χαίτας ἔφριττον καὶ τὰ ὄτα
ἐπ' αὐτὰς ἴστασαν, καθάπερ τῶν λεόντων οἱ ὅμοι, κειμένων τε γυμνάς ὀλένας ἥσθιον καὶ τὰ
στέρνα δηγνῦσαι προσέκειντο τοῖς σπλάγχνοις καὶ ἐλάφυσσον, ἐμφορηθεῖσαι δὲ ἀνθρωπείου βρώ-
σεως ἐκρόαινον περὶ τὴν νῆσον καὶ ἐμαίνοντο μεστὰι λύθρου, στᾶσαι δὲ ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων καὶ
τὰ νῶτα τοῦ πελάγους ἰδοῦσαι πεδίῳ τε ὦντο ἐντετυχημένοι καὶ κατὰ τῆς θαλάττης ἑαυτὰς ἤκαν. 10
ἀπόλοντο δὲ καὶ αἱ νῆες τῶν Ἀμαζόνων ἀνέμου σφοδροῦ ἐς αὐτὰς πνεύσαντος, ἅτε γὰρ κεναὶ καὶ
οὐδενὶ κόσμῳ ὠρμισμέναι προσέπιπτον ἀλλήλαις καὶ ξυνηράττοντο ναῦς τε ὥσπερ ἐν ναυμαχίᾳ κα-
266 τέδυνε ναῦν καὶ ἀνερρήγνυ, καὶ ὀπόσας ἐγκαρσίους τε καὶ ἀντιπρώρους ἐμβολὰς ποιοῦνται κυβε-
ρῆται ναύμαχοι, πᾶσαι ξυνέπεσον ἐν ναυσὶ κεναῖς καὶ οὐκ ἐκ προνοίας πλεούσαις. πολλῶν δὲ ναυ-
αγίων τῷ ἱερῷ προσενηχθέντων καὶ ἀνθρώπων ἐν αὐτῷ κειμένων ἐμπνεόντων ἔτι καὶ ἡμιβρώτων 15
μελῶν τε ἀνθρωπείων ἐσπαρμένων καὶ σαρκῶν, ἃς διέπτυσαν αἱ ἵπποι, κάθαρσιν ὁ Ἀχιλλεὺς ποι-
εῖται τῆς νήσου ῥαδίαν· κορυφὴν γὰρ τοῦ πόντου ἐπισπασάμενος ἀπένψέ τε καὶ ἀπέκλυσε ταῦτα.

Φ. Ὅστις, ἀμπελονργέ, μὴ θεοφιλῇ σε ἡγείται σφόδρα, αὐτὸς ἀπήχθηται τοῖς θεοῖς· τὸ γὰρ
τοιούτους τε καὶ θεῖους λόγους εἰδέναι οὕτω, παρ' ἐκείνων οἶμαι σοὶ ἦκειν, οἱ καὶ Πρωτεσίλεω
φίλον τέ σε καὶ ἐπιτήδειον ἐποίησαν. ἀλλ' ἐπεὶ τῶν ἡρωικῶν ἡμᾶς λόγων ἐμπέπληκας, τὸ μὲν ὅπως 20
αὐτὸς ἀναβελίσκεν, οὐκέτ' ἂν ἐροίμην, ἐπειδὴ ἀβεβήλω τε καὶ ἀπορρήτῳ φῆς αὐτὸν χρῆσθαι τούτῳ
τῷ λόγῳ, τοὺς δὲ Κωκυτοὺς τε καὶ Πυριφλεγέθοντας καὶ τὴν Ἀχερουσιάδα καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν
268 ποταμῶν τε καὶ τῶν λιμνῶν ὀνόματα καὶ, νῇ Δία, τοὺς Αἰακοὺς καὶ τὰ τούτων δικαστήριά τε καὶ
δικαιωτήρια αὐτὸς τε ἴσως ἀπαγγελεῖς καὶ ξυγχωρεῖ διηγεῖσθαι.

Ἄ. Ξυγχωρεῖ μὲν, ἐσπέρα δὲ ἦδη καὶ βοῦς πρὸς ἀναπαύλῃ· τὰ γοῦν ξενάγια ὁρᾷς, ὥς ἐκ 25 753
βουλτοῦ ἦκει καὶ χρὴ με αὐτὰ ὑποδέξασθαι καὶ ὁ λόγος πλείων τοῦ καιροῦ· νῦν μὲν δὴ ἐπὶ τὴν
ναῦν χαίρων ἔθι πάντα ἔχων, ὀπόσα ὁ κῆπος φέρει, κἂν μὲν τὸ πνεῦμα ὑμέτερον ἦ, πλεῖ, ξένη,
σπείσας ἀπὸ τῆς νεῶς τῷ Πρωτεσίλεω, τουτὶ γὰρ τοὺς ἐνθένδε λύοντας νενόμισται πρᾶττειν, εἰ δ'
ἐναντίον εἴῃ τὸ πνεῦμα, χώρει δεῦρο ἅμα ἡλὼ ἀνίσχοντι καὶ τεύξει οὐ βούλει.

Φ. Πείθομαι σοι, ἀμπελονργέ, καὶ οὕτως ἔσται. πλεύσαιμι δὲ μήπω, Πόσειδον, πρὶν ἢ καὶ 30
τοῦδε ἀκροάσασθαι τοῦ λόγου.

1. ἔχουσιν. 1. 2. δὲ. f, g. δ'. 5. ib. δένδροις. EB. 3. τοὺς ἵππους. f. 4. τοῖς. γ, E. ib. ἐνέβαλεν. 1, 3, d.
προσέβαλεν. 5. 5. καὶ ἀλλότριον. p, ψ. ib. τε om. d. ib. ἔθος. γ. ib. ἡγούμενοι. 1, 3, d. 7. κειμένην. 2. ib. τε γυ-
μνάς. 1. τε καὶ γυμνάς. 5. 8. προσέκειντο. 2. ib. ἀνθρωπείον om. f. c. lac. ἀνθρωπείας. g. ib. αἵματος et γρ.
βρώσεως. 2. 9. παρὰ. f. 10. θαλάσσης. f. 11. καὶ om. f. ib. σφοδρῶς. δ. 12. ὠρμισμέναι. γ. ὠρμισμέναι. 2 et r.
ib. κατέδυν. o. 14. καὶ om. γ, 3. 15. ἀνθρώπων om. j, e, n. ib. ἐμπνεόντων ἔτι καὶ ἡμιβρ. 1. ἐμπν. ἦδη καὶ ἡμιβρ.
3, d. ἡμιβρ. καὶ πνεόντων ἔτι. g. ἡμιβρ. τε καὶ ἐμπν. ἔτι. δ, B. ἡμιβρ. καὶ ἐμπν. ἔτι. 2, E. 16. ἐσπαρμένων. 1, 3.
διεσπαρμένων. 5. ib. οἱ. 2, g. 17. τῆς νήσου. f, g, δ. τῇ νήσῳ. 5. ib. τε om. 2.
18. θεοφιλεῖν. e, n. 19. οἶμαι σοὶ ἦκειν. 1, 3, d et g, ubi sū fuerat. οἶμαι σε ἦκειν. 2. οἶμαι ἦκειν. δ. σοὶ ἦκειν
οἶμαι. EB. 20. θεῖόν τέ σε καὶ φίλον ἐποίησαν. 2. ib. ἡμῖν λόγων. g. λόγων ἡμῖν. 2. λόγων ἡμᾶς. e, n. 21. ἀβε-
βήλω. γ, 1, Val. βεβήλω. f. βεβήλω. 5. ib. τοῦ τῷ χρῆσθαι τῷ λόγῳ. b. 22. τοὺς καὶ Π. g, b. ib. καὶ τὴν Ἀχ. om. 2.
23. λιμένων. 2. ib. δικαστήρια τε καὶ. 1. δικ. καὶ. 5. 24. ἀπαγγελεῖ. b.
25. ἐσπέρας. f, d. ib. ἀνάπαυλιν. 2. ib. τὰ γοῦν. 1, 4. τὰ μὲν οὖν. i. τὰ γὰρ. 2, EB. τὰ μὲν. 3. 26. μὲν δὴ. C.
μὲν οὖν. EB. 27. ὅσα. 2. ib. ὑμέτερον. f, 1, 2, 4, EB. ἡμερον. γ, ψ. ἡμερον ἦ. p, d. Sc. ὑμέτερον ἦ. 28. ἐνθάδε. 2.
ib. πρᾶττειν om. 2. 29. δεῦρο om. b, j. ib. τεύξει οὐ. 1, ψ, i, d. τεύξει οὐ. 5. 30. πρηνῇ. γ, i.

